

گلیات ربانی رح

چشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانی رح

نقشبندی مجددی سید پوری

جامع صاحبزادہ ابوذر غفاری نقشبندی مجددی

ادارہ بلاغ الناس

(جملہ حقوق محفوظ)

- نام کتاب : کلیات ربانی (پشتو)
مصنف : مولانا غلام ربانی نقشبندی مجددی
جامع و مرتب : صاحبزادہ ابوذر غفاری
کمپوزنگ : شاہ زمان، درہ آدم خیل، کوہاٹ
کاپی پیسٹنگ : شان محمد، 14/D مکہ کالونی، گلبرگ iii، لاہور
ناشر : اقبال پبلشنگ کمپنی، اکرم آباد، مدینہ کالونی،
والٹن، لاہور
مطبع : میٹروپرنٹرز، لاہور
اشاعت اول : گیارہ سو (1100) اکتوبر 2000ء
الیکٹرانک اشاعت : ادارہ بلاغ الناس
الیکٹرانک ترتیب : سید محمد انور شاہ (طالب دُعا)

Mobile no, 0344-5559888

0342-5559888

Email: Shahpk82@yahoo.com

***** انتساب *****

بسم الله الرحمن الرحيم

زه دا حقير كوشش د سلسله نقشبندی ټول مشايخ او د
حضرت خواجه خواجگان خواجه شمس الدين نقشبندی
مجددی سيد پوری او د هغه ټول متعلقين آل اولاد خلفاء
مريدان او خاص کر د حضرت باباجی صاحب مولانا
غلام ربانی صاحب او د هغه ټول متعلقين آل اولاد
خلفاء مريدانو په نوم کوؤم -

الله تعالی د دغو نیکو هستو په طفيل ځمونگ د ټولو
لوستونکو اوریدونکو او عمل کونکو مغفرت وکړی-

وسلام
ابوزرغفار

صاحبزاده ابوذرغفاری

حال مقیم ربانی منزل E526/13

اکرم آباد مدینه کالونی والهن لاهور

عکس تحریر

لَنْ تَرْجِي

برابر کتلی نشم ستار خسارتہ ٹوٹ دے روغہ خی نوے شے انکار تہ
 پہ تش نوم ری گڈاڑ کوئی نشم بیے حجابہ ہو سیکمہ دیدار تہ
 بُفشہ کہ دہ ہمت قامت بلند کری رسید نہی خود سرو او چنار تہ
 خراطین کہ دہ زمین عشق بازی کر لاسے نہ رسی دہ زلفو لوہ تار تہ
 چہ درون بی تھورا سیاب دہ عشوہ حاجت نہ لر دہ حسن و بازار تہ
 چہ بہ دم بی بیمار ان دہ غم رغبتی حاجت نہ دہ ہفت شربت انار تہ
 نہ خواہ کیکی بہ حلوا خولہ دہ صفرا دہ ویہال ستمو نیاور کر دہ بیمار تہ
 دہ غلام ستر کھی لہ نملہ نہ وچیک
 لہ کوم وقتے چہ کتلی دی روئے بار تہ

آلائي د قدرت صاف شفاف او اوچتو اوچتو غرونو په مينځ
 کښ يوه وسيع خائسته زرخيزه وادي ده - څلور واړه
 طرفته ئې دنگ شنه غرونه چاپيره دي - قدرت د فطرت
 ټول حسن ورله ورکړې دے د آلائي يو غاړه چه د گړنگ
 په نوم ياديگي د علاقې په ټولو کښ اوچت غرباندے واقع
 دے - سرخيلي قوم چه خپل يو اوچت شان او منفرد
 تاريخي حيثيت لري پکښ آباد دے د سرخيلو ملاخيل لږ
 کښ د قلم شاه بابا د ځوي محمد عادل په کور کښ د نن
 نه څه کم يوسل او شل 120 کاله مخکښ يوماشوم پيدا
 شو-مور پلار د ماشوم په پيدائش پيره خوشحالي وکړه
 او نوم ئې ورله نوبت جان کيخود-نوبت د ساز هغه دل
 عزيز او دل آويز حصه ده چه کله محفل کښ غگيگي نو
 محفل ورسره ټول مسحور شي - نوبت جان د ورکوټوالي
 نه خاموش طبع سنجيده محنتي پرهيزگار وو- قدرت ورله
 ظاهري شکل صورت داسے خکله ورکړې وو چه ثاني ئې
 نه وو- قدرت دغه قانون دے چه په دنيا کښ د کومے
 هستي له د مخلوق رهنمائي توصيف کړي نو د هغه
 ظاهري سهارے ختم کړي او ددے په وجه په دغه هستي
 کښ د ورکوټوالي نه خوداعتمادی- توکل- يقين صبراؤ
 تقوي غوندے صلاحيتونه پيداشي - نوبت جان لا ماشوم وو
 چه مور پلار ئې د دنيا نه رخصت شو-دا يوه پيره پس

مانده اوږغريبه علاقه ده او ځنډ اوقات د خلقو په زمينداري او په کارکسب دے - لوتی رونه چه به ئی کور کښ نه وو نو ورنډارو به نوبت جان او د هغه ورکوتی رور وزیر ته به ئی تکلیف او درد رسولو - دهغو له دغی سلوک دسببه نوبت جان او وزیردکور نه وتختیدل او لرے یو جماعت کښ دیره شول - په دغه زمانه کښ د کلی د جماعت حیثیت دمدرسے او تربیت گاه وو- کوم عالم څخه به چه د کوم فن کتاب موجود وو هغه به په هغه فن ماهر وو - قدرت نوبت جان ته له اوله ورځ نه چه کوم استاذ کړو هغه مولانا جمدر خان صاحب وو چه د مروجہ علومونه علاوه په فارسی کښ ډیر ماهر وو او طبیعت ئی شعروشاعری- ادب - او تصوف طرفته مائله وو- په اوله ورځ چه استاذ صاحب د شاگرد نوم معلوم کړه نو قدرت ئی دا خبره په زړه کښ واچوله او دا ئی افرمایئل چه دنن نه ځما نوم غلام جیلانی او ستانوم غلام ربانی دے - دا د استاذ تربیت شفقت او محبت وو چه شاگرد ئی د حصول علم د پاره حوصله افزائی او ډاډ بیا مونده باباجی غلام ربانی صاحب د اباسین د پتی سره سره واقعہ کلی مثلا کنه - دوړ میره - تهاکوت شکی او نورو علاقو کښ چه کوم علماء فضلا موجود وود هغو ټولو نه ئی علم او تربیت حاصل کړه - خاص کر د دوړمیرے یو لوی صاحب نسبت شخصیت چه نوم ئی کوکا دادا وو او د علم تجوید

ترتیل و ترسیل امام منلے شوء وو د هغه سره ئے ډیر عمر
تیر کړے وو- په دغه دوران کښ ئے کشرے رور وزیر په یوه
حادثه کښ وفات شو- د وزیر د وفات کیدو نه پس د باباجی
غلام ربانی ذهن او فکر د دنیا نه متنفر شو - باباجی د
خوارلسو یا پنځلسو کالو ځوان وو چه د راولپنډی سره
نژدے د گولپه شریف سره په خوا کښ قصبه قطبال نوم یو
کلی کښ د علم صرف و نحو او د قانون یو لوی مشهور
عالم وو د هغه په خدمت کښ حاضر شو- دے د گولپه
سره یو کلی کښ پاته کیدو او د سبق د پاره به روزانه د
گولپه شریف په لارے قطبال ته تل راتله - یو ورځ د گولپه
شریف یو پیر صاحب ورته اووے چه عرس شروع کیدو والا
دے ته درے ورځے ما څخه حصار شه او دا نقش ما د پاره
لیکه چه څه ئے خلقو ته ورکوؤم - اول دوه ورځے په خیریت
سره تیرے شولے خو په درئمه ورځ چه عرس ختم شو نو
باباجی غلام ربانی صاحب د شپے په خوب کښ گوری چه د
قطبال په ناله کښ په یو گټه ولاړدے او د آسمان د طرف نه
یو تندر په دغه گټه راږیوته - ده بلے گټه ته ټوپ کړو خو په
یو بسرکی په څه څه باندے ولگیدو- د درد او تکلیف نه چه
راویخ شو نو د عرق النساء په رنځ کښ مبتلا وو- د پیر
صاحب مخه ته چه لاړو نو دا خبره ئے وکړه ” چه ځما
مقصد علم حاصلول وو که چرے ما علم حاصل نه کړو نو
صبا د قیامت په ورځ ” د دغه الفاظو په آوریډو سره دغه

بزرگ راپاسيده او ورتہ ئے اووے چہ شکایت بہ کوے - باباجی
 غلام ربانی ئے خپلے سینے سرہ ونیسل او ورتہ اووئل چہ
 اوس خہ - هرکله چہ دے هغه مقام ته ورسیدل چہ خوب کنس
 ئے لیدلے وو نو په ظاهری سترگو خہ گوری چہ د هر طرف
 نه د علم صرف و نحو او نورو علومو نو عبارتونه د هر
 کانړی بوئی راپورته کیگی او د ده نه راتاویگی - د عرق النساء
 علاج د پاره په دغه زمانه کنس کوهات کنس یو خان صاحب
 مشهور وو - باباجی غلام ربانی صاحب هم خان صاحب
 خخه لاړو خو د ملاقات سره ئے مطمئن نه شو - د ماسنام
 وخت وو چہ د قصابانو په محله کنس یو وړوکی جماعت ته
 وردنه شو - خہ گوری چہ د جماعت یوے ستنے سره ډول
 رازوړنددے - دے ډیر حیران شو او زړه کنس ئے وویئل چہ
 حما په خہ شپه به تیره کړم - د ماسخوتن مونخ نه ورستو
 یو سپین گیرے راغے او ده ته ئے اووے چہ طالبه په کوم
 غرض راغله ئے ؟ ده اوویئل چہ بیعت کیدو د پاره - سپن
 گیري ورتہ اوویئل چہ ته استخاره وکړه او خہ به هم استخاره
 وکړم سحر به ملاقات کوو - سحر سپین گیري
 باباجی صاحب ته اوویئل چہ طالبه د بیعت دپاره هیچا خخه
 مه گرزه - ما ته په خوب کنس ولیدے چہ په اس سور ئے او د
 نقشبندو جهنډا دے په لاس کنس ده او خه خپه دے د دغه
 حائے نه نشته - د بیماری په سبب دده د علم طب سره هم
 شوق پیدا شو او دیني او مروجہ علمونو سره سره ئے طب

کښن هم دومره نوم پيدا کړو چه د وطن د راتلو نه مخکښ
 شهرت د آلائي گوت گوت کښن خور شوه وو- هر کله چه
 دے آلائي ته راغلو نو د پوکل مشر خان سردار محمود شاه
 خان په کور کښن اولاد نه وو - د باباجي غلام رباني صاحب
 په علاج کولو سره الله پاک خان موصوف ته اولاد
 ورکړو- خان ورله په خپل جاگير کښن يوه لويه زمکه چه په چر
 باندے مشهوره ده وراويخله - په دغه دروان خواجه
 خواجهگان حضرت خواجه شمس الدين نقشبندی مجددی د
 کشمير نه د آلائي په دوره راغلي وو - باباجي غلام رباني
 صاحب ترينه هم بيعت وکړو - په دوئم ملاقات کښن خواجه
 صاحب ورله خلافت ورکړو او خپل نورو مريدانو او خلفاء
 ته ئے اوويئل چه د گړنگو مولانا صاحب سره د الله د مخلوق
 پير زيات تعلق دے - د خواجه صاحب دا فرمان چه

گفته ئے او گفته ئے الله بود

گر چه از حلقوم عبدالله بود

نن د دنيا داسے علاقه او ملک نشته چه د باباجي غلام رباني
 صاحب د تعلق خلق پکښن نوی - لکه مولانا روم چه د شمس
 تبریزی ژبه وه هم دغه رنگ باباجي غلام رباني صاحب د
 خواجه شمس الدين صاحب ترجمان دے- د مرشد سره ئے
 تعلق او مينه د عشق نه مخکښ د ديوانگي حدته رسيدلے ده -
 د خلافت نه روستو لکه مشک کستوري غوندے خوشبو ئے
 په ټولو علاقه خوره شوه - دنن دهار د خلقو په پيراسرار

باندے بابا جی مولانا غلام ربانی صاحب د آلائی نہ ککړشنگ
 کلی ته هجرت وکړو- په دے وخت د مولانا صاحب زهد -
 تقوی - بزرگي او توحیدی کلام شهرت نمر په نیم آسمان وو
 چه ضیاء پاشی ئے د پاکستان نه باهر نور ملکونه هم منور
 کړه - د لاهور د تعلق والاؤ په ډیر مجبوره کولو دریم هجرت
 ئے لاهور ته وکړو خو د مرضونو او د عمر د تقاضے په وجه
 به ئے طبیعت اکثر خراب وو - د بندش بول په وجه صاحب
 بستر شو - د لاهور د گرمي او حبس د لاسه د باباجی کشر
 حویئ حمید الله عرف کاکا صاحب په راولپنډی کښ د کهنه
 پل په خوا کښ خان د پاره مکان واغسته او باباجی صاحب
 ئے هم د لاهور نه راولپنډی ته منتقل کړو - قیام پندئ په
 دروان کښ ئے صحت ورځ ترورځ زیات خرابیده په کال
 1996 کښ بابا جی حضرت مولانا غلام ربانی صاحب دخپل
 مشر حویئ صاحبزاده ابوزرغفاری صاحب د جان نشینئ
 اعلان وکړو - دسمبر 1996 کښ په باباجی مرض سختہ حملہ
 وکړه - او د یو طویل علالت نه روستو په څلورم می 1997
 بروزاتوار د آسمانی ولایت دا نمر خپل خالق حقیقی سره
 ملاؤ شو - آخری آرام گاه ئے کانبفہ ټزد ککړشنگ ضلع و
 تحصیل ټیگرام کښ واقع دے-باباجی غلام ربانی صاحب
 دتصوف-شریعت-طریقت یو بحر بیکران وو- د فصاحت
 وبلاغت او د عشق حقیقی یو سمندر وو-چه مخلوق خداوندی
 ترینہ فیض اغستے دے- په ټولے دنیا کښ کم از کم یوسل

اؤپنخوس خليفه گان ئے موجوددی - د باباجی صاحب په
 ژوندکښ دده کلام چهاپ شوء وو او مقبول خاص و عام
 منلے شوء دے - په اردو ژبه کښ اسم ذات اقدس -
 رموزتصوف - عرفان ربانی - شرح قصیده امالی - په فارسی
 کښ افکاربلاغت - انفاس معرفت - حقایق الحسنی شرح
 اسماء الحسنی - اربعین جامی - صبغت الله - تمنا ئے حج -
 او په پښتو ژبه کښ انوار توحید - دمونځ ترجمه چهاپ شوی
 وو - د ده د وفات نه روستو مکتوبات غلام اؤخمونبره دا حقیر
 کوشش کلیات ربانی په پښتو ژبه کښ ستاسو په لاس کښ
 دے - د رحمان بابا نه روستود تصوف - شریعت - طریقت یو
 دریاب په کوزه کښ بند دے - خه په دے کاوش کښ د جناب
 نذیر احمد صاحب پاریکټراول دایچ بینیفټ - محمد سلیم بهتی
 صاحب - صوفی مقبول احمد نقشبندی صاحب میان محمد
 سلمان نقشبندی چه دباجی صاحب خلفاء دی او د نورو
 ټولو دوستانو ډیر مشکوریم چه د کتاب په طباعت کښ ئے
 هر قسم تعاون کړے دے او درسول الله صلی الله علیه وسلم
 د حدیث په مقصد " کل مسلم اخوة " د اردو دان طبقه له
 طرفه نه خپل پښتودان روڼو ته داتحفه پیش کړے ده الله
 تعالی د په مصنف او د مصنف په آل اولاد - ناشر طبع او
 خاص کرد دے کتاب په تیاری کښ دکمپوزر جناب شاه زمان
 خان صاحب دره آدم خیل باندے خپل رحمتونه نازل کړی -
 چه د شاه زمان صاحب کمپوزنگ او محنت له برکته د

باباجی کلام یو حائے شواؤ طبع شو- د شکرے مستحق جناب
 شیر علی خان صاحب مولانا اکبر زمان صاحب
 اؤ محمد طیب غوری صاحب اؤ ملک محمد قاسم سعید ملک
 هم دی - د الله تعالیٰ نه دادعا کؤم چه الله پاک دمصف
 دهغه په آل اولاد- قدر دانو مریدانو - د کتاب کمپوزر- ناشر
 طابع ټولو باندے خپل رحمتونه نازل کړی اؤ د باباجی
 صاحب اؤ د هغه کلام حُمونگ له پاره ذریعہ نجات وگرځوی
نوټ:- د باباجی صاحب سوانح عمری "شهباز لا مکانی"
 اردو ژبه کتب زیر طبع دے-

د دعا گانو محتاج

صاحبزاده ابوذر غفاری

پتی شمیر	د مضمون مطلع	مخ
1	د ثنا حمد لائق دے خدائِ حُما	35
2	یہ حسابہ مہربان خدائِ حُما	36
3	خوک بہ یوسی تر آشنا جواب حُما	37
4	طلب نگار کہ د نگار ئے بیدار اوسہ	38
5	دلہ زہرہ دے پہ ناسوت کبش اندرون	38
6	لکہ حیران لہ حیرانے نہ سرگردان شمع	42
7	شین لوگے م لہ ضمیرہ نہ برپا شہ	43
8	اے کبک ناسوتی مدام	43
9	کہ پہ لاس کبش شہ لہ خیالہ باہو خپل	45
10	لہ فکرہ ذکرہ بہتر کار نہ وینم	45
11	ستا لہ باطن نہ د باطن نظر جدا نہ دے	46
12	حُہ پہ حضرت کبش د قدرت انکسارت لرمہ	47
13	شی لہ ہرکارہ بہ بیکار اندام د کار حُما	48
14	پہ جوفہ کبش دے یقین نافہ پہ زہہ کبش	48
15	لہ احدیت نہ د وحدت پہ سفر تلے راغے	49
16	کلہ خود کلہ یے خود	50
17	دا لہ چوبہ امادہ رباب د چا دے	51
18	چہ پہ بند د قال شہ بند	52
19	ترانہ م د توحید راغلہ پہ گوش	54

- 20 شکر یہ د روئے بارے دے سر حُما 55
- 21 ستا دیدن بار دیگر حُما درد جگر 56
- 22 خدائے پیدا کرہ عاشقی لویہ کیمیا 56
- 23 چہ اقلیم . عاشقی د عاشق رام شی 57
- 24 کہ روئے باردے خوروئے بار دمحببت دے 58
- 25 پہ جمالت سرہ چہ وگورے مزدور بہ شمع 59
- 26 زہر گے قرار ناقرار شہ دوبار حُما 60
- 27 کہ پہ تدبیر سرہ بدل شولے تقدیر د چا 60
- 28 دا راغلے ناراغلے دوبار راغے 61
- 29 کہ حیات دے خو حیات دے ستا حیات 61
- 30 چہ ئے زہرہ وی پہ جمال پورے تہلے 62
- 31 شگوفہ گل لہ گلبن چرے جدا نشی 63
- 32 ستا لہ سودا چہ خالی شوے دے ضمیر حُما 63
- 33 دلبرہ مخ لہ مانہ مہ پتوہ نن مازیگر 64
- 34 پہ سویدا کنس ستا سودا بلہ سودا نہ لرم 65
- 35 برابر کتلے نشم ستا رخسار تہ 65
- 36 بے لہ غمہ بل ہنر ما خخہ نشہ 66
- 37 ستا دیدار دے اختر خہ بہ کرم اختر سرہ 67
- 38 تاب حُما د زہرہ پہ تاؤ د غم سرہ بیتاب نشی 68
- 39 صبا چہ نور دین شی پہ جلوہ شاہ نگار لہ حُم 69
- 40 بل د حُما ستا تر میانہ دلربا حائل نہ شی 74

- 41 ۛہ یارباندے شیدا یم یارۛما دے مستغنی 75
- 42 خدایا راولے موسم د نو بهار 75
- 43 غم د یار د وی له ما سره همدم 76
- 44 غم په هغه چا وی چه هجران غوندے سفر لری 78
- 45 برابر کتلے نه شم مخ د یار ته 79
- 46 اندرون م د توحید نعره جوشیگی 80
- 47 په تازگی سره تازه راۛه 80
- 48 اور د عشق دے چه زیاتیگی په سکارو سره 82
- 49 پرے پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری 83
- 50 اے په خوب اوده بخته راپاسه نقصانیگم 85
- 51 په گل مخ د بوراگان صبا بنریگی 87
- 52 الله الله سرو دالان دلم 88
- 53 د ما ورا هوا داری کبش فنائی د وی 90
- 54 هر یو کلام د خپل کلام ۛما کلام لره 92
- 55 یا خو برق دے چه ۛلیگی په آسمان کبش 94
- 56 غم د ستا هر دم ۛما همدم وی چرته نور نشی 94
- 57 آخر به پاتے شی له ما نه ۛما ۛمائی 95
- 58 همیشه د ستا قضا ۛما رضا وی 96
- 59 له سر سرتوره راۛه نن له دروازے مینا 97
- 60 په تا نه یم په چا یم 98
- 61 زړه ناقرار په قراری ۛما قرار نشی 100

- 62 ستا په سودا پسے ناروغه يم 101
- 63 حُما د وصل طلبداره خريدار نه ئے 102
- 64 قداؤ قامت ستا خودقيام دقيامت لره دے 102
- 65 د يے بدل په بدل مه غواړه بدل د عمل 103
- 66 له نازه كيږده نازنين قدم په سر حُما 104
- 67 هر يو گران خو كله گران شي بيكران 105
- 68 حُان جهان سوخته چه شي په نارد لاله سره 106
- 69 اور د عشق دے چه په زړه كښ م بليگي 107
- 70 حُ به ممكن ته په ظاهر كښ مظاهر وايم 112
- 71 صبا را حُمه نن اوزگار نه يم 113
- 72 دا حُما زهر په ما كښ دفينه دي 114
- 73 چه اغيار ته د خپل يار گفتار براز كړي 115
- 74 لا خو برق د لاله دے چه پړه قيگي 115
- 75 زړه ديوانه كيگي دهجران غوندے سنگسار سره 116
- 76 چه د خدائے فضل كرم شي ور دوسال 117
- 77 د دلبر د كرشمے مظهر ممكن دے 118
- 78 ما پرون ليدلے ستا رخسار زرین دے 118
- 79 پرون د باغ په طرف تلے وم نن به راغ ته حُم 119
- 80 حق د يار دے په ياداش نه ادا كيگي 120
- 81 حُما سينه كښ حُما ياره نشيمن نه لرے 121
- 82 شگوفه ده شگفته حُما د زړه 121

- 123 83 تاب د زړه يے تابه کړم له تابه نه
- 124 84 آرزو د آرزومندو يو اخبار دے
- 124 85 چرته گل او چرته خار
- 125 86 سر د يار چه د اغيار سره شى فاش
- 125 87 چه د زلفو په زنخير نه وي محبوس
- 127 88 الله الله دا الف الفت لری
- 133 89 غلام خه نوے غلامی نوے مولا نه لری
- 133 90 حُما دلداره دلدارى د خپل دلبر نه لرے
- 134 91 غالبه خدائ کړه غالب له فضله نور حُما
- 135 92 يو نغمه ده توحيد مظهر تار د کثرت
- 135 93 خه چه هر طرف ته گورم مخ د يار دے
- 136 94 خو په اول کښ د اول جلوه جمال نشی
- 136 95 يے پروا کړم خدائے له حور
- 137 96 د ماوراؤ خو مظهر دے د توحيد له پاره
- 137 97 له ماورا نه د يارئ طمع دارى مه کوه
- 138 98 عار پيغور د عاشقئ نه لری عار
- 139 99 هوا سيگمه ديدار ته
- 139 100 ما حیات دنيوی الا متاع فخروی
- 141 101 هر دم هر قدم د ندم دے حُما
- 143 102 په نامه د غلامئ باندے غلام يم
- 143 103 رضا وسپاره قضا ته کينه فارغا مسرورا

- 104 مسافرئ کڻس حُما روح دے مسافر د نشی 145
- 105 پھ سور لعل دے د یاقوتو نوم د یار 146
- 106 پھ نورددین سره دزپه دلجور انوردے حُما 147
- 107 چھ د نفس پھ لارے مڙ شی لعنتی دے 149
- 108 شان د روح سره نہ بنائ خبیثات 151
- 109 پھ صیقل سره چھ پڙے شی د زپه زنگ 152
- 110 چھ قلبی کعبہ صفا شی لہ بتانو 153
- 111 خدائے راخکله پھ کرم سره قلم دے 155
- 112 چھ د خدائے فضل کرم شی سائبان 155
- 113 ایها المنکر سلم عرفان سید پوری 157
- 114 دوه طرفه دے حُما خیال نزد بیان 157
- 115 دا حُما ظاهری خیال ظاهر بیان 158
- 116 د حساب او د کتاب نہ لرم تاب 159
- 117 ذکر او ذاکر مذکور چھ شی فنا 160
- 118 تہ تن آرائے خود ستائ کوے 160
- 119 زین شدہ کمیت د مرگ کوی شتاب 162
- 120 هنڀری دے نفس دے ما معلومہ کڙے 163
- 121 فکر خیال بارے دیگر شو رامعاد 164
- 122 د هغو د خپو غبار حُما ابصار دی 164
- 123 چھ رنگین شہ ستا رخسار پھ تورو زلفو 165
- 124 د مشرکانو پھ شرکت کڻس تباہی د وی 166

- 125 په مذهبونو کښ حنفی مذهب جاری د وی 167
- 126 په طریقت کښ طریقه نقشبندی د وی 169
- 127 ربہ کفارو په قانون کښ لا جاری د وی 170
- 128 په څه رنگه غیبانه چه ده سودا ځما له تا سره 172
- 129 گرم شوے دے درون بیرون ځما 172
- 130 په جلوه شه ستا جمال د رخسار بیا بیا 173
- 131 د آفتاب گرمی له کومه د نما کره 173
- 132 برگ پان د په لبان کره مالیده 174
- 133 دمنهوس په هندوسه کښ معرفت نشته دے 175
- 134 د ملائے په لغت مه غولیکه ملا به نشے 176
- 135 له غیرالله نه په مشکل کښ مددغواړے ولے 177
- 136 ستادا خپل عمل دے ستا په لاس کښ داس 178
- 137 خاوندہ پاکه د رواج حدود فانی لره 179
- 138 ملا ته په ملائے شوے غلط ولے 181
- 139 ته چه گرځے کوک له خیالہ یاره چرتہ کوک نشے 182
- 140 د موحد په سر که کیردی څوک آره 183
- 141 په دنیا کښ هغه دے ولی الله 183
- 142 بند وحصار جسم ناسوت دے ملکوت دپاره 184
- 143 د شمس الدین سید پوری کور له ځم 185
- 144 آخرا به ووينم په سترگو ستا دیدار 187
- 145 خاوندہ پاکه د اسلام بنیاد آباد لره 188

- 146 مسلمان کہ د اسلام پہ جزبہ مہر شی 190
- 147 لہ تا نہ غوارمہ تا واخلہ لہ ما نہ ما 190
- 148 کہ تماشے لہ حُمہ پہ طلب ستا یمہ حُہ 191
- 149 ستا د تقدیر تصور دیدار حُما حُما 193
- 150 دا د عشق پہ رنگ مرقوم کتاب د چا دے 194
- 151 خدائے د سر کاندی حُما د زہرہ سودا 196
- 152 دوبارہ بہ چمن گل شی بہار راغہ 197
- 153 ہر نظر د دلبرانو یو جلیباب دے 199
- 154 پهلوان خو پهلوان د صبوری دے 200
- 155 ستا لہ زلفو پیچیدہ وی فکر پاک 200
- 156 نشتہ نشتہ دلہ کنس یو درد مند 201
- 157 خبر نہ یم چہ ضیا یم کہ آفتاب 201
- 158 د لائقانو لیاقت د خدائے نصیب لہ 202
- 159 سرہ سرخی ستا د مضمون 202
- 160 نہ پوہیگم دیوانہ یم کہ دانا 204
- 161 عفوہ کپڑے مولا غریب بوہا لہ دے ملاسرہ 205
- 162 خاوندہ پاکہ صفاکہ حُما حالونہ 206
- 163 اے حُما د زہرہ آرامہ راشہ پہ آرام سرہ 207
- 164 نصیب بہ وصیب شی وھر چاتہ خپل خپل 208
- 165 راکرہ پہ لاس کنس گلابی گل گل 209
- 166 یارب المانہ دا منت دے مامنلے دے 209

- 210 167 سبحان الله سره له حمده
- 211 168 اے د مغفرت طالبہ غوارہ مغفرت لہا
- 211 169 اے پرے پیکر حُما غوخ کپہ د زپہ سر حُما
- 212 170 یارب زپہ م روئسانہ کپہ پہ نور دمعرفت سرہ
- 213 171 حُہ حُما خوبان دیدن بہ کپو صبا روز حشر
- 213 172 غم بہ م د زپہ نہ چرے کم نشی
- 215 173 مرحبا راشہ بیا گویا شہ اے پیک پیامہ
- 216 174 بے غوری د عالمانو
- 217 175 دیدار د نگار کہ دوبار شی حُما
- 217 176 خدایا وچ نکړے حُما د سترگو نم
- 218 177 حُہ لہ هر یو غمہ نہ بے غم شمه
- 220 178 پیر یاران دوستان وو پیر خویشان حُما
- 221 179 حُہ لہ فضلہ ستا پہ تا شیدا یمہ
- 221 180 بے لہ فضلہ ستا بہ شی حاصل کلہ
- 222 181 پریرده خودی خپلہ چہ خدائے بیا مومے
- 223 182 خدایا خپل حرمت لہ ما تمام کړے
- 224 183 واورہ لہ رومی قصہ حُہ رنگ کوی
- 232 184 لا اله الا الله لری نکات
- 233 185 آمان آمین ئے تہ
- 234 186 هر هغه چہ دی لہ خدایہ ما سوا
- 235 187 چہ د تورے دواړہ سترگے کړے نرے

- 236 188 پہ درے قسمہ دہ تقویٰ
- 237 189 خدائے د گل د محمد گلاب گلزار کپری
- 238 190 دا پہ کتہ غریب پروت بیمار د چا دے
- 239 191 ستا پہ سترگو باندے راغے خیخاب ولے
- 240 192 اعوزو باللہ لہ شیطان نہ چہ رجیم دے
- 245 193 پہ یو آن بہ شی فنا
- 248 194 یے لہ یارہ د اغیار خریدار نہ یم
- 249 195 پہ جبال دبال د راشی لیغان سیدپوری
- 250 196 پریردہ حال غواہہ مقام
- 251 197 یا بلبل د صبح دم دے چہ چغیگی
- 252 198 یا د یار چشمان سرے پہ تاب د نار دی
- 253 199 راغے سپین جمال پہ لاس تورہ مصرے
- 254 200 دگمراہانو رهنما پیر دستگیر دے حُما
- 257 201 کہ خبر پہ زیر او زور د دے احقر شی
- 258 202 شکر دے خدایہ چہ موسم دبھار بیا راغے
- 261 203 سیدپور چہ منظور پہ حضور د غفور دے
- 263 204 قند و نبات شہدوشکر ستاقیل و قال دے
- 264 205 یم منت بار د نگار وکپہ لہ ما دلبری
- 265 206 یارہ مہ کوہ لہ ما نہ انکشاف
- 266 207 پہ درے قسمہ نزول وائی سالکان
- 267 208 دعوہ دار ئے د اسلام گواہ د نیشہ

- 268 219 مهلكات م غلبه شو سرگردان يم
- 269 210 د مجنون زړه به له سوزه قلار نشي
- 272 211 اے خُما د زړه مرهم د سترگو توره
- 273 212 خوک به ما غوندې طالب خسته حيران وي
- 274 213 اے د جهاد شوقينه شابا ناراستي مه كوه
- 275 214 اندرون م غلغلې د اور جوړيگي
- 276 215 غليم م نفس شيطان دے
- 278 216 زمانه په اسلام كفر سره گرځي
- 280 217 پاتې دا دنيا ده آخر پاتې د هر چا بشي
- 281 218 له خناس بدخواصه امان غواړم
- 282 219 عجيبه نقاش كړي نقش ستا د جبين
- 286 220 دا فلک ملك گريان كوي
- 288 221 ستا په لور گل شوے سترگے د گلاب دي
- 289 222 چه تمیز د یه تمیز درڅخه نشته
- 289 223 چه د عشق په لار روان شي عاشقان
- 291 224 ستا د دیدار يم ارمانی خُما دلداره سیدپوری
- 292 225 چه نظر كړي په گوشه صنم د غم غم
- 293 226 خوند كه اسلام له مسلمان سره
- 294 227 زړه د مسلم جبل نور دے گویا
- 295 228 حاجي گوهر ته انتظار لرم
- 296 229 حاجي گوهر وایه رښتیا تر اوسه چا څخه وے

- 296 230 قبول د حج لہ مناسک سرہ وی
- 297 231 لہ حجازہ پہ خیر راغلے حجازی
- 299 232 قدم پہ وړاندے اغستے نشمہ
- 299 233 حجر اسود تہ خہ انور وایمہ
- 300 234 هغه ذات چہ نہ تغیر شی نہ تبدیل
- 300 235 زړہ یومشرق دے دمشرق نہ خیجی نوردايمان
- 301 236 خالی پہ درس و تدریس ملا رہا بہ نشے
- 301 237 مخ دے انور دے چہ بلیگی درون
- 302 238 خہ د اخلاص ذائقے لس لرمہ
- 303 239 بے رنگہ یار رنگ ئے اغیار خخہ دے
- 303 240 جمال د یار دے د اغیار نظارہ
- 304 241 نظر معنی کنس پہ وحدت لرمہ
- 305 242 دا حُما بدن دعا دے کہ دعا
- 306 243 د امکان یو نظارہ وہ د صفات
- 306 244 چہ اول وم پہ فنا سرہ فنا
- 307 245 مقام پہ زړہ کنس د حضرت لرمہ
- 308 246 د آفتاب گرمی لہ کومہ د نما کړہ
- 309 247 گرم شوے دے درون بیرون حُما
- 309 248 عجب لذت کہ د یارئ غمونہ
- 310 249 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
- 311 250 زخم د یارئ نگارہ زخم ناسوری نشی

- 312 251 چه تور ماښام شی د صبا تدبیر کوم
- 313 252 دیدار د خپل نگار م د اغیار سره لیدلے دے
- 314 253 نشته نشته به لقا آرام حُما
- 315 254 حُه د توحید انگار لرم که په تودیگه راځه
- 315 255 راځه راځه یاره راځه له نازه سره
- 316 256 آفرین د عا شقانو په همت بیا
- 317 257 رحیمه خدایا د غفران په دولت راکه غنا
- 318 258 ما یار کړے یار بیزار شه په آزار
- 318 259 له پیره شرمه نه ما پیر تاته کتلی نه دی
- 319 260 زړه حُما برقیگی د توحید په برقیقت سره
- 320 261 حُه د توحید په چغو تاوته نارے وهمه
- 321 262 ده په اسم ابتدا ۶
- 322 263 که په وړاندے قدم واخلي مسافر
- 323 264 ستا د مخ عکس زیبا له
- 323 265 حُه رضا ستا په رضا
- 324 266 هر صورت چه دلالت د حقیقت دے
- 324 267 ستا د مخ له تاوه دواړه سترگے سرے
- 325 268 له تا خفه دے مسلمانہ دا قرآن ولے
- 326 269 راشه راشه حُما یاره راشه راشه
- 327 270 تا خخه تا خخه دے روح حُما
- 328 271 تشریعی حساب منم

- 312 251 چه تور مانبنام شی د صبا تدبیر کوم
- 313 252 دیدار د خپل نگار م د اغیار سره لیدلے دے
- 314 253 نشته نشته به لقا آرام حُما
- 315 254 حُه د توحید انگار لرم که په تودیگه راءه
- 315 255 راءه راءه راءه یاره راءه له نازه سره
- 316 256 آفرین د عا شقانو په همت بیا
- 317 257 رحیمه خدایا د غفران په دولت راکه غنا
- 318 258 ما یار کړے یار بیزار شه په آزار
- 318 259 له پیره شرمه نه ما پیر تاته کتلی نه دی
- 319 260 زړه حُما برقیگی د توحید په برقیقت سره
- 320 261 حُه د توحید په چغو تاوته نارے وهمه
- 321 262 ده په اسم ابتداء
- 322 263 که په وړاندے قدم واخلی مسافر
- 323 264 ستا د مخ عکس زیبا له
- 323 265 حُه رضا ستا په رضا
- 324 266 هر صورت چه دلالت د حقیقت دے
- 324 267 ستا د مخ له تاوه دواړه سترگے سرے
- 325 268 له تا خفه دے مسلمانہ دا قرآن ولے
- 326 269 راشه راشه حُما یاره راشه راشه
- 327 270 تا خخه تا خخه دے روح حُما
- 328 271 تشریعی حساب منم

- 346 293 دا حُما فکر مضراب سینہ رباب
- 347 294 نیک عمل او نیک حضور
- 347 295 لہ جملہ و شرینانون
- 349 296 غواہی زہہ غمجن حُما نوے غزل نوے ساز
- 350 297 تا لہ دے نا آشنا وطن حُہ ولے آشنا کرمہ
- 351 298 باری بیا شوہ زمانہ پہ انقلاب
- 351 299 د مکان حسن لہ ما دے کہ لتا
- 352 300 تہ لا ما تہ وائے ما حُہ لا تاتہ وایم تا
- 352 301 حُہ چہ حُان تہ وایم حُان پہ حُان شرمیگم
- 353 302 ہر عاشق چہ لہ معشوقہ وی غافل
- 354 303 د توحید زبان جاری لہ پہ قام کبش
- 355 304 حُہ چہ گورمہ امکان تہ یو حالت دے
- 355 305 روح م بیداریگی تل د لا پہ ترانو سرہ
- 356 306 قدرت علم حُما کور دے
- 357 307 د توحید او د کثرت علاقہ خیال کہ
- 358 308 دا اول مقام اثر دے د فیضان
- 361 309 د مونخ ترجمہ دعائے قنوت پورے
- 374 310 ایمان مفضل
- 375 311 ایمان مجمل
- 376 312 شپک کلمے د اسلام
- 381 313 د روڑے نیت د جنازے نیت

- 382 314 د جنازے دعا د نابالغ هلک او د نابالغ جینے
- 386 315 نیت د تیمم لرفع جنابت لمسح المسحف
- 387 316 مسله د غسل
- 388 317 لکی ختم سره ایمان بیرته نه راځی
- 391 318 ملا سترے کړمه ستا دور د قرآن
- 394 319 په رواج سره که خیر وی که خیرات
- 397 320 صد افسوس دے د مسلم په انحطاط
- 398 321 دا عالم شه په رواج باندے تاراج
- 399 322 قصیده امالی
- 435 323 ساه م گوگل کښ نه ځاینگی
- 435 324 دا ځما فکر برین لره استات
- 436 325 انقلاب د زمانے هر څه برهم کړه
- 436 326 چه له شماره نه یه شمار شی
- 437 327 د توحید په بام نشینه راشه راشه
- 438 328 دا حیات امکانی یو انقلاب دے
- 439 329 د رباب په تار کښ جوړه ترانه یم
- 440 330 د علی حیدر حمله هنر نه وه ځیگر وه
- 440 331 زړه یو فرش دے که چا فرش لیدلے نه وی
- 441 332 یو بوداش د نکائبو دے حیات
- 441 333 د کلام نه معلومیگی معرفت
- 442 334 راغے راغے نا سا پی هجران په ما

- 443 335 نقش د دلبر که نقاش نقش کړی
- 444 336 شکر گویا په اعطا د مولا یم
- 445 337 اے عبد حق خدا سپارم د په خدا
- 445 338 خلاص د شو سفر اے مسافر
- 446 339 دے وړوکی زړه ته حیرانیکم په واره صورت
- 447 340 دا حُما فرض دی په تا او که په ما
- 448 341 خدایا راولے نن بیا
- 448 342 بل به پیره ستا غوندے پیدا حُما غمخورنشی
- 449 343 محمد ابابکر صدیق و سلمان * سلسله *
- 450 344 خدایه زر گل کړه حُما د زړه گلاب
- 450 345 اقوالی دے شریعت
- 451 346 الامانم الامانم من شرالنفاق دوستی
- 452 347 اے دل مستان ماشیوه مستان بھل
- 453 348 هغه صدر د امکان رحم عیان
- 453 349 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

پتہ شمیر	د نعت شریف مطلع	مخ
1	یا حبیب کبریا انوار د والضحی لرے	457
2	ستا لہ وصفی زیبہ زیب زینت غب غب	458
3	اے شاہ ذوالجلالہ آمان راکرہ لہ اغیارو	459
4	یا حبیب کبریا صلے علیک	461
5	نعت پہ خلورو ژبو کنب	462
6	نعت پہ خلورو ژبو کنب	463
7	خیل د نبیانو کنب سلطانہ	464
8	دریاب د کرم پہ ہر دم ستا جوشیگی	466
9	حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے	467
10	شافع محشر نبی سرور بہ بیا پیدانشی	469
11	حضرت بہ شفاعت د گناہ گار امت کوی	471
12	فکر بلند د مدینے خخہ دے	472
13	مزار د یار تہ بہ رسیگے خرنک	473
14	اسلام اے شاہ سردار عالم	474
15	خلق ایمان غواہی خہ یار غواہمہ	475
16	لہ ذکر جلالہ درون تل صفادے	476
17	دیار د یار تہ بہ رفتن کلہ وی	478
18	خوچہ محبت د محمد سرہ زیاتیگی	479
19	دیدار د ہفہ یار خیرالابرار حُما یادیگی	480

- 482 20 حقیقت د محمد چہ روح اعظم دے
- 483 21 مظهرہ دے د ا سماؤ د اللہ
- 484 22 د مصطفیٰ قدم ہر دم حُما پہ سرد وی
- 486 23 ہفہ یارچہ بے وفانوی بنائیکی دیارئ سرہ
- 487 24 د توحید دولت پہ لاس د مصطفیٰ
- 488 25 کہ تسبیح دے کہ تہلیل دے کہ ثنا
- 489 26 غمجن پہ غم د خپل آشنا یمہ حُہ
- 490 27 لہ پیرہ عمرہ پہ سودا یمہ حُہ
- 492 28 وخت د رخصت دے روانیگہ حاجی
- 493 29 پہ جدائ چہ جدا کیگی یاران د دنیا
- 494 30 طبعی دیدار د شوق بیدار سرہ وی

***** متفرقات *****

پتہ شمیر	د مضمون مطلع	منح
1	دا نافی حرف د لا	495
2	مجازی الاهیات	495
3	یار چہ خُما یار شی د اغیار بہ کور وکرشی	495
4	نشہ ژپیدونکی د ہجر رسول	496
5	گل شو د صحرا گلو نہ رنگ پہ رنگ	496
6	یارخُما سنگارخُما بازارخُما روئے بار خُما	496
7	دا ذکر مخفی کمال د روح دے	496
8	نن چہ پہ کوم قیمت موندے شی	497
9	خدایہ خہ شوه سادگی د سادہ گانو	497
10	پہ ہفہ اولس بہ نن اختر وی	497
11	دا بمبار خبر د چا دے نہ پوہیگم	497
12	عشق لیلی بہ نہ شی	498

بسم الله الرحمن الرحيم

د ثنا حمد لابق دے خدائِ حُما

د دنيا عقبا خا لق دے خدائِ حُما

ممکنات ئے پہ قبضه کبس د قدرت دي

د تمام عالم رازق دے خدائِ حُما

له هر قسم عبادت ده لره بنائِ

د جلال جمال لائق دي خدائِ حُما

هغه حکم چه له امره نازليگي

په هر يوکلام صادق دے خدائِ حُما

په کمال سره موصوف دے ذات اقدس

مستحق د د حقا ئق دے خدائِ حُما

خبردار دے په کردار د هر بشر هم

دا ننده د دقا ئق دے خدائِ حُما

د ممات آؤ د حيات قبضه دده دے

هم حافظ د خلائق دے خدائِ حُما

د نيکا نو د نيکي توفيق د ده دے

خبردارد هر فاسق دے خدائِ حُما

د غلام فطرت گواه په غلامي شه

بخشنده د نا لائق دے خدائِ حُما

ٻول امڪان ٿي ٻه نڪتہ د ڪن جاري دي

ذوالختيار د ڪون مڪان دے خدائي ڄما

ٻه لا تقنطوا ٿي هر مجرم ا ميد ڪري

ڇه صاحب دلوي غفران دے خدائي ڄما

د غلام ٻه غلامي دے خدائي رضا شي

ڇه مولا د انس و جان دے خدائي ڄما

***** پرواز خيال *****

ڇوڪ به يو سي تر آشنا جواب ڄما

بيا به را وڃي واپسي جواب ڄما

ٻه فراق فراق ٿي گل بدن پاره شه

التيام به ڪري ڇوڪ دل ڪباب ڄما

ڇه آفتاب ٿي ڪره يه تاؤ له تاؤ تابه

ستا جلوه به ڪري سوخته خوناب ڄما

ڪه دناز ٻه خنده خاندے ياره خنده

جا معه به شي خا طر خراب ڄما

پر یشان به دحيرت تل پریشان وي

دل بسته ڪا خپل زلفي تناب ڄما

مناسب ڇه سياهي خون جگر شي

ٻه خيالي قلم رقم ڪتاب ڄما

غلامی د دلبرا نو ا فسری ده
تصور ستا ده رخسار نوآب حُما

طلب گار که د نگار ئے بیدار اوسه
غرضدار کا دیدار ئے بیدار اوسه
کارد عشقه سره خوب منا سب نه دے
که د ترکو خریدار ئے بیدار اوسه
عا شقی او دلبري دين و ايمان دے
که رښتيا مسلم دیندرا ئے بیدار اوسه
یے پرواه چرے یو دم له یاره نشے
که دوصل خواهش دار ئے بیدار اوسه
چرے لارد خپل نگار غلطه نکړے
دم قدم په انتظار ئے بیدار اوسه
د سید پور باد شاه غلامه بد کرداره
گناه گار د رب غفار ئے بیدار اوسه

دلته زړه دے په ناسوت کښی اندرون
په معنی له جبروت نه دے بیرون

ڪله سڙپه جبروت ڪنهن راڻرگندڪري
 ڪله ڪله ملڪوت ته شي پا يون
 يو قدم په لا مڪان بل په نري ردي
 بنڪته پورته وي له خياله خرا مون
 معترض ڪه اعتراض په دا فقره ڪري
 خو پو هيگي اهل قلب په دے شييون
 نه پو هيگم چه جادو ڪه ڪرامت دے
 چه دا هسه تاب لري زڙگه زبون
 جادوگر د منزل سير ڪوله نشي
 دا رفتار د ڪرامت دے همايون
 ڪرامت به له ايمان موندے نشي
 به له شرع ايمان نه ڪوي چلون
 شريعت ايمان محكم وي په يقين
 دڪامل يقين په عشق سره وي يون
 ڪه اسلام دے خو اسلام دعاشقه دے
 به له عشقه وي ايمان اسلام زبون
 ڪه عمل دے خو عمل دعا شقه دے
 به له عشقه وي هر يو عمل خزون

په کو هی دشقاوت غفلت ضلال کښ
 خدایه ما نکره په قهر سر نګون
 په دریاب د عاشقی کښ حُما خدایه
 د دیدار گوهر په لاس راکړه میمون
 په هغه قلم دوات کتاب نازیګمه
 چه مرقوم شي پرله عشق نه مضمون
 به له عشق دانشمند دانشمند نه دي
 به له عشقه عا قلان لا یعقلون
 به له عشق بادشاهی سلطا ني نشته
 به له عشقه عادلان دي ظا لمون
 به له عشقه باریکی زیرکی نشته
 به له عشقه عالمان لا یعلمون
 طالبان د عا قلانو شاګردی کړي
 غلام وائی حه شاګرد یم د مجنون
 د مجنون شاګردی عشق زده کول دي
 دے په ترخ کښ م کتاب د یحبون
 به له عشق نه اقرار دے جا حدون
 به له عشقه راه روان دے مظلون

يے لہ عشق رياضت رياضت نہ دے

يے لہ عشقہ عابدان دي جاہلون

يے لہ عشق نہ شعور خہ شعور نہ دے

يے لہ عشقہ ذي شعور لا يشعرون

يے لہ عشق نہ تصديق خہ تصديق نہ دے

يے لہ عشقہ صادقان دي کا زبون

يے لہ عشق نہ طلب خہ طلب نہ دے

يے لہ عشقہ طا لبان دی غافلون

يے لہ عشق نہ اخلاص خہ اخلاص ندے

يے لہ عشقہ مخلصان دي کا ہلون

يے لہ عشق زندگي زندگي نہ دہ

يے لہ عشقہ زندگان دي ميتون

يے لہ عشق د حیات حلاوت نہ وي

يے لہ عشق نہ آدم زاد دی هالکون

حلاوت خوحلاوت دعاشقی دے

تراوت خو تراوت دے د مفتون

فلاحت بہ پہ قیامت د فضل کیگی

عا شقان بہ شي لہ عشقہ مفلحون

به له عشق هر هنر د زړگي رنځ ده
 خدایه کړه غلام له رنځه نه ما مون
 یارکه پرې کړي سرخما په تیغ د عشق
 ملا وای ما بخل ده ور ته خون

***** پرواز خیال *****

لکه حیران له حیرانی نه سرگردان شم
 چه طلب دار د به ماننده به نشان شم
 دحیرانی له دسته شوم به درې به دسته
 لکه ویران له ویرانی نه پر یشان شم
 په درس دالست تعلیم مالره را کړه د علم
 د ربوبیت له علمیت نه مکتب خوان شم
 په ارادت د کثرت ازلي شان و شفقت
 د مرحمت په عنایت سره شادان شم
 د جلالت اطاعت د رسالت صداقت
 ظاهر باطن کنش خبردار له خپل ایمان شم
 د نبوت حقیقت علم قدرت دلالت
 په ثمرات د معجزاتو مسلمان شم
 دربوبیت عنایت کارکن په کار د وحدت
 په صدارت د معجزاتو حق میلان شم

مسلماني دمسلم شوه ستوماني د مسلم
 د بدعتيا نو له بدعت نه په لرزان شمه
 دسیدپوري په فیضانہ شہ پیرعالم مسلمان
 د ما ورا له غلامی نه په آمان شمه
 د غلامی مضمونہ د بندگی نظمونہ
 په فضل پاک دپاک مولاوحدت بیان شمه

پرواز خیال*****

شین لوگے م له ضمیره نه برپا شه
 تاؤ تاب ئے رسیدہ ہم تر سما شه
 له اسمان نه خو سدره ته روانیگی
 جلوه گین ورته جبین دخیل اشنا شه
 خو ئے نیغ کتلي نه وي مخ د یار ته
 ما سوی ئے له ضمیره نه جدا شه
 دو رنگي د عاشقا نو پیشہ نه ده
 غلامی کنس غلام حُک نن یکتا شه

نغمہ ۶ عروج*****

اے کبک ناسوتي خرام پورته کړه له خیاله گام
 ملک دملکوت کړه رام کړه په جبروت مقام

سیر کړه د لاهوت تمام
 پر پرده د تلوین مقام
 زړه په رنگ رنگین لره
 نوم د خدائے شریف لره
 لا کړه غیر الله په نام
 پر پرده د تلوین مقام
 خیال د خپل دلبر کوه
 ذات وټه نظر کوه
 دایما تعظیم کړه د حضرت نظام
 پر پرده د تلوین مقام
 عجز و نیاز بندگی
 روئی ریا شرمندگی
 جلوه نظر مکړه فام
 پر پرده د تلوین مقام
 روح چه په رفتار شي
 وصل د نگار شي
 صورت شي په سیرت تمام
 پر پرده د تلوین مقام
 ملک د د وحدت حُما

کړه په شما دت دوام
 پورته کړه له خیاله گام
 تازه تر جبین لره
 خیال فکر برین لره
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خیاله گام
 خاص د زړه په سر کوه
 عجز و نیاز اکثر کوه
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خیال گام
 سننیت زندگي
 خلوتت خر سنده گي
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خیاله گام
 قطع به ئه لار شي
 موږ به په دیدار شي
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خیاله گام
 کور شه په کثرت حُما

سر شه په کلفت حُما گران شه اصلیت حُما
خُربه شي آخر غلام پریرده د تلوین مقام
پورته کړه له خیاله گام

پرواز خیال

که په لاس کښ شه له خیاله باهو خپل
بیا خو کیردي سر حُما په بازو خپل
خه به پریردم د امکان علاقه واره
په طاعت کښ به ئه صرف کړم قابو خپل
رو برو به د دیدار په انتظار شم
په ادب به ورته مات کړم زانو خپل
که م ستا د لعل لعب شراب نوش کړل
په زمزم به ککړ نکړم تالو خپل
تار د خیال م ستا د خیال سره پیوند دے
زړه جنکشن لرم د فکر بابو خپل
هیڅ اثر به په دلبر د غلام نکړي
تمام تن که کړم په اښکو لاهو خپل

مقام و حال

له فکره ذکره نه بهتر دکهتر کار نه وینم
له بندگۍ نه زندگۍ کښ بهتر کار نه وینم

په زندگۍ كېښ د بنده بندگي لوى هنر دے

له مزدورۍ نه په مزدور كېښ بهر كار نه وينم

له هر گناه نه مغفرت له مشركۍ نه نفرت

د بد عتيانو له بدعت نه بد تر كار نه وينم

نام مسلم وټه خپل رسم ورواج ښكاري ايمان

خه په اسلام كېښ له سنت نه بهتر كار نه وينم

نظم قرآن اطيعوا الله اطيع رسول كړه لازم

په مسلمان كېښ د قرآن نه بهتر كار نه وينم

غلاميت د غلام خلق عبادت دے خدمت

خه له خدمت نه ولايت كېښ بهر كار نه وينم

په تو حيد ختم شو خما د ناداني نظمونه

له ناداني نه په نادان كېښ بهر كار نه وينم

تو حيد معيت

ستا له باطن نه د باطن نظر جدا نه دے

ستا له ظاهر نه د ظاهر نظر جدا نه دے

جدا جدا دهر صفت اثر دے هر صفت كېښ

د ربوبيت له تربيت نه خوك جدا نه دے

سمع بصر علم كلام په تا كېښ دي له كمه

ستا له قوت نه د قوي قوت جدا نه دے

قوت اصلي قوت ٻڌدائ اثر ئے تا ڇھ دے

اثر د فعل فعل لہ نہ ڇھ جدا نہ دے

کہ دتوحید پہ سمع وا ورے دجنون بیتونہ

وائ غلام لہ خپل مولا نہ ڇھ جدا نہ دے

خبر نظر مغز تقویٰ حضور مدام دا بقا

خیال دمکان دہ لا مکانہ ڇھ جدا نہ دے

د مسلمان پیشہ تسلیم صبر رضادہ شکر

لہ مکون نہ د تکوین قدرت جدا نہ دے

***** حال و مقام *****

ڇھ پہ حضرت کبڻ د قدرت انکسارت لرمہ

خاص پہ فطرت د کثرت انهدامت لرمہ

قوي قوت د ذوالقوت دے ڇھ نقصان نہ لري

زور او قوت د ما وری انهما کت لرمہ

هرهغه بند ڇھ شي پيوند د زندگي پہ امید

ڇھ ئے ویران او پریشان انفعالت لرمہ

ڇھ لائق نہ وم د غلامی ولے دکرہ غلام

ستا دغفران پہ هر زمان استحقاقت لرمہ

ڇھ دتوحید گرمي لرم گرم نعتون وایمہ

دتوحید بازوم پہ مجلس کبڻ رقاصت لرمہ

حال و مقام

شی له هرکاره به یه کاراندام ده کارخما
 شریانی تاربه تاربه تارشی هر یو تار خما
 هریوپیوندله پیوند جدا به بندشی له بند
 بدن نیازبین به عاقبت شی خواروزارخما
 غنوده تن په گور کښ فرسوده تن په گورکښ
 مدام به نه ئه د ناز قدم د ناز رفتار خما
 جدا به سرشیی دسرخاک به دماغ شی دسر
 شي نا بینا به بینا ئ دواړه ابصار خما
 نه به ئه دغوگ اوریده نه به ئه دسترگو لیده
 جلوه به نه شي په هیڅ رنگ رنگین رخسارخما
 نه به وی خیال د جمال نه تصور د جلال
 مدام به نه وي حاصل دیدار د یار خما
 نه به جریگی غلام نه به وي سوزوآرام
 نه به یاران وي د توحید گرم گفتار خما

مقام و حال

په جوفه کښ دے یقین نافه ده زړه کښ
 د توحید مشک غماز خوناب خما دے

جبرائيل وائ آمين حُما په شور
 د توحيد په چغو انقلاب حُما دے
 مکائيل د زمانے پير د توحيد دے
 له فيضان ئے موج درموج سيلاب حُما
 حُ د بت او د بدعت تابع دار نه يم
 دل نشين کافي سنت کتاب حُما دے
 چه مقام ئے د خو بانو په لبان شه
 سوريپيزوان دغلامئ جلباب حُما دے
 شمس الدين نوردسيدپورپه غيرکبن راغے
 په مکان د لا مکان آفتاب حُما دے

*****مقام و حال*****

له احديت نه دوحده په سفرتلئ راغے
 کوردوحده ته دکثرت په سفرتلئ راغے
 اهلاسلا د مرحبا مرحبا شور و غوغا
 روحانيت ته دصورت په سفرتلئ راغے
 د ملکوت ملائک راغله استقبال کوي
 له ملکوت نه دناسوت په سفرتلئ راغے
 د جبروت ساکنان وائ مبارک تبارک
 له باقيت نه د فنا په سفر تلئ راغے

سفر حضرت مبارک شه دلاھوت مقیمہ

شکر مولا دے ڇہ غلام پہ سفر تلی راغے

مبارکي ورکئی عالمہ د وصال پہ بنادی

ڳرنگ ملا دے دھجران پہ غم ڇپئی راغے

حال او مقام

ڪلہ خود ڪلہ ٻہ خود	ڪلہ رود ڪلہ سرود
ڪلہ قوت ڪلہ قنوت	ڪلہ ڄان ڪلہ معبود
ڪلہ يار ڪلہ اغيار	ڪلہ ڪار ڪلہ سجود
ڪلہ گل ڪلہ خزان	ڪلہ خوب ڪلہ درود
ڪلہ باغ او ڪلہ راغ	ڪلہ ماغ ڪلہ برود
ڪلہ ليغ او ڪلہ لاغ	ڪلہ طاد ڪلہ تنود
ڪلہ صبر ڪلہ شڪر	ڪلہ زير ڪلہ ڪبود
ڪلہ گرم ڪلہ نرم	ڪلہ جي ڪلہ شدود
ڪلہ وصل ڪلہ فصل	ڪلہ قرب ڪلہ بعود
ڪلہ امر ڪلہ نہی	ڪلہ ڪره د بل ڪسود
ڪلہ حور ڪلہ حضور	ڪلہ نسيا ده بل نقود
ڪلہ نفس وي ڪلہ روح	ڪلہ شاکر ده بل حجود
ڪلہ مرگ وي ڪلہ جوند	ڪلہ فنا ده بل خلود
ڪلہ ڄوان ڪلہ بوڊا	ڪلہ دراز ده بل فرسود

کله خراج کله آمد	کله قیام کله قعود
کله رنگ او کله رنگ	یو حجاب ده بل ودود
کله زړه وي کله خیال	کله سوز کله سرود
کله خاندی کله جاری	یو صحت ده بل غدود
کله اور وي کله نور	یو خلیل ده بل نمرود
کله فرش او کله عرش	کله قال کله ودود
کله قبض کله بسط	کله بند کله کشود
کله خان کله جانان	کله زیان وي کله سود
کله فکر کله ذکر	کله نقش دل ربود
کله پیر کله مرید	یو بیدار او بل غنود
کله کور کله سید پور	یومذموم دے بل محمود
که غلام شي څوک د پیر	یو آياز دے بل محمود

د گړنگ استاز خبر کړئ

سید پورے پیر لري جود

***** حال و مقام *****

دا له چوبه آماده رباب د چا دے

دا سینه تراشده رباب حُما دے

پیچیده کړه د جلال جمال گو شي

نرم شوه دا فکري تناب حُما دے

چه ملک ئے د فلک کړه پریشان
دا د عشق په مستی مست مضراب حُما دے

چه بخار بوئ رسیځي لا مکان ته
د وحدت په انکار زړه کباب حُما دے

چه بیان ئے تور زلفان کړي شنه خالونه
دا د یار په رنگ مرکوم کتاب حُما دے

چه شوخي ئے د جمال عروس له ورکړه
د وحدت په رنگ رنگین ثياب حُما دے

چه دماغ ئے د نا سوت کړه بر آشوب
د کو هسار ملکوتي سداب حُما دے

چه ئے ډیر زړونه فنا کړه ظاهر نه شو
دا د بحر یگا نه گرداب حُما دے

چه په زړه کښ د غلام لري مقام
دغه فیض د سیدپوري جناب حُما دے

**** حال و مقام ****

چه په بند د قال شه بند د حال معذور
شه روان طرف د دارو ته منصور

په دا وقت کښ یو موقع شوه داسې پیڅه
چه موذن کړه د آذان تکبیر په زور

منصور اوے چہ ملا مکړه بکواس ډیر
 حُما خپو لاندے ستا خدای دے مکړه شور
 خلقو وے چہ دا لا بله یے دیني ده
 یو په دوه شه د منصور خلاج پیغور
 بعض خلقو نه شانه کړه هغه حای
 چہ ولاړ وو لاس تړلے پرے منصور
 چہ فارغ شو له مانخ مانخ گزران
 له ملا ئے تلاش وکړه په دستور
 د آذان په وقت کښ ستا په وقت کښ څه وو
 کوم یو غم در باندے کړے وو مرور
 د آذان په وقت کښ ستا په زړه کښ څه وو
 کوم یو غم در باندے کړے وو مرور
 ملا وے لور م بالغه ده په کور کښ
 د واده تد بیر ئے څه کړم نا صبور
 اند یشه م شب وروز پیسے روپئ
 دے غمونو کښ حُما زړگے تک تور
 خلقو واغستے بیلچے بیلونه زرزر
 هغه حائے کنديده کړه خود في الفور

د فينۍ او خزانۍ پکښې پرتې وې
 لعل جوهر پکښې پراته وو بالو فور
 آفرين شه د منصور په صداقت
 فراست ئې په باطن کښې وو گل نور
 که غلام له حال او قاله خبر نه دے
 په انعام باندے له خدايا دے مشکور

حال

ترانه م د تو حيد راغله په گوش
 حکه پريوتم له هوشه نه يې هوش
 دا نغمه به م تر مرگه هيره نه شي
 مبتدئى منتهى دواړه دي مد هوش
 قوت ناکه چه له فضل ابتداء شي
 انتها ئې صداقت وي په پير جو ش
 ابتداء چه په سستئ سره شي سسبه
 خاتمه ئې يې مزه وي يې خروش
 ابتداء هم انتها کښې صدق بو يې
 د ټگئ له مخه بيرته که روپوش
 دا دلکش تصوير د پاک اسم اعظم دے
 له باطنه تصور لره په گوش

نندارچي او طلبگار د خپل نگار شه
 مکره شور لکه نعره د درازگوش
 د غلام توحیدي چال لکه د شیر دے
 بدل مه شه په مکرونو د خر گوش

حال

شکریه دروئے بارے دے سرخما
 شکرانه د دلبرے دے سر خما
 که په سیم وزرمونده شي خه قربان یم
 سیم و زر د دلبرے دے سر خما
 خما سرکښ تصورستا دجمال دے
 فدایه د سرورئ دے سر خما
 امتحان کښ دلربا په سوزخما کړے
 غباره د غم خواره دے سر خما
 ستا د غم بهار خما په دماغ راغے
 شکوفه د گلزارے دے سر خما
 د نرگس غونده زمین ته به نسکور وي
 شرمناک د دلبرے دے سر خما
 خما ئے خما غبار ستا د کو خه شه
 هوا گیر د غلامے دے سر خما

ستا دیدن بار دیگر حُما درد جگر نشی
 ستا دخط وخال خیال حُما دزپه پره ر نشی
 در مر تبه لا تعین بودیم باتو هم نشین
 جلو داحدیت لره کثرت حُما مظهرنشی
 بوئ جدائے بد کجا سوز لقائے از کجا
 ستا تعین اولے حُما په حق کبن ددرسرنشی
 در تعین ثانیاً او صاف واسماء شد جدا
 روح محمد^۳مصطفیٰ تگون لره اثر نشی
 بالقوت قادر بدی اعلیٰ اول آخر بدی
 مظهر به دخالق صبا آدم ابوالبشرنشی
 این برزخ کبری صفا حائل میان ما شما
 مظهر د ذات بی مثال لا مثال کشورنشی
 در غزل پیچیده شد تسبیح و تهلیل غلام
 نغمه د ساز ماورآ چرے الله اکبر نشی
 ***** سوز او ساز *****

خدائے پیدا کړه عاشقی لویه کیمیا
 له اخلاص پکبن شقه سیمیا ریمیا

حرف د عين ئے عنايت ازلي دے

چه ئے نسل د آدم کړه په سودا

حرف د شين دے شرافت د عاشقانو

چه له فضل د چا زړه شي په غوغا

ا ندرون د عاشقانو آره کيکي

حرف د شين دے دآرے غوندے برپا

حرف د قاف ئے قلم تراش دے د فولادو

د عاشق زړه ئے له گوډله کړه جدا

د دیدار په لوی دولت نه غني کيکي

عاشقان دی قارونیان ناصح موسیٰ ۳

د سمک غوندے وي تگے په اوبو کښ

ا ندرون ئے وي له عشق نه جلیا

نه مړيکي په شربت د وصال

چه عليل شي څوک د عشق په سودا

د سيد پور په رهبر لار موندلے کيکي

د غلام د يار دیدار به کړي نما

*****سوز و ساز*****

چه اقليم د عاشقی د عاشق رام شي

شهنشاه شي خود حاصل ورته آرام شي

د جمشيد غوندے په تخت د وصل ناست وي
 جام د جم ئے د خاكي زړه گوټی جام شي
 خاكي جام چه شي صفا له گرد غباره
 خود معلوم پكېن د هر علم كلام شي
 چه تدريس د عاشقی په مندرسه كړي
 خود په سر به ئے د عشق تحصيل تمام شي
 چه بدنام په دلبرئ د دلربا وي
 عا قبت به د وصلت په نام نيك نام شي
 په جهان به لكه نور غوندے روشن وي
 څوك چه ستا په جستجو پسے گم نام شي
 ممتحن د عاشقانو نور د دين دے
 خدائے د مل په امتحان كېن د غلام شي

*****سوزوساز*****

كه روئے بار دے خو روئے بار د محبت دے
 كه دلدار دے خو دلدار د محبت دے
 كه طلب دے خو طلب د محبت دے
 كه روزگار دے خو روزگار د محبت دے
 كه غرض دے كه مقصود دے كه بهبود دے
 كه كردار دے خو كردار د محبت دے

ڪه سفر دے ڪه حضر دے ڪه قرار دے
 بل ڇه نه دي ڪل اسرار د محبت دے
 ڪه زلفان دي ڪه چشمان دي ڪه لبان دي
 زيب زينت واپره آثار د محبت دے
 ڪه مهتاب دے ڪه آفتاب دے نور د دين دے
 په هر ملڪ باندے پر تو د محبت دے
 سيد پوري نسبت د خدائے فضل و ڪرم دے
 د غلام نور ا لانوار د محبت دے

*****سوزوساز*****

په جما لت سره ڇه وگورے مزدور به شمه
 په جلالت سره ڇه وگورے رنځور به شمه
 ستا د قدرت په پنجه خيراو شرځما دي بندي
 په مغفرت سره ڇه وگورے مغفور به شمه
 له جهالت نه كهالت ځما فطرت دے خراب
 په ڪرامت سره ڇه وگورے ما مور به شمه
 د هدايت په اشارت ڇه ڪرشمه ڪړے د ناز
 ادا دائما دلداره ستا مسحور به شمه
 ستا په ڪتو ڪښن نقصان نشته تقصيرما ڇه دے
 ڪه له اخلاصه نه د وگورم منصور به شمه

په غلامانو رحم بويه چه مولا وي رحيم
په لطافت سره چه وگورے منظور به شمه

*****سوز او ساز*****

زړگے قرار نا قرار شه دو بار حُما
لکه بیمار شه بسیار انتظار حُما
بنده د حق شه د حق سره حق ته رسيد
په دار د خار شه دوبار زړه آزار حُما
دغه سفر دے که حُضر دے خبر نه شوم
چه شه نيته دار خوش دیدار د یار حُما
د لیونقوب حیوانقوب چاره گر نه وینم
لیل و نهار شه دوثار د غم کار حُما
خاونده بیا په سودا مے رسوه نه کړے
غلام یار د اغیار نه دے کار حُما

که په تد بیرسره بدل شولئ تقدیر د چا
په جدائے به جلیا نه وو زړه تاب گیر د چا
ما به تقدیر له د تمام جهان تدبیر کړے وو
مقابل نه دے د قدرت سره تدبیر د چا

د لاهوتي گوهر مسکن په نار د هجرنشي
ولې قدرت سره به څه وکړي تدبيرد چا

سوز او ساز

دا راغله ناراغله دوبار راغه
دا شپله نا شپله روئ بار راغه
مسافر په سفر تله وو مقیم شه
دا نادان د نادانه په کردار راغه
دا لیگله وو ما خپل خدمت د پاره
دا د خپل غرض مقصود طلبدار راغه
بندګي ځما مطلب وه له بنده نه
شرمنده د طغيانې جفا دار راغه
غلامي ځما مطلب وه له غلامه
رو سیاه د عمل شرمسار راغه

حقیقت حیات

که حیات دے خو حیات دے ستا حیات
په لقا نه حیات نه لري حیات
حیات هغه دا چه مې په ژوندۍ کیږي
ممکن څه يعني اثر دے د حیات

ذوالحيات چہ خپل حیات لہ ممکن واخلي
لہ هر تابہ شي بے تابہ ممکنات

سوز او ساز

چہ ئے زړه وي په جمال پورے تړلے
مال او سر ئے همگي وي پرے بيللے
تصور ئے خط وخال د خپل نگاروي
خيال د زړه ئے لہ اغياره وي تړلے
ما سوی لہ ياره هر نقش عجيب وي
لکه خار ئے وي لہ زړه بيرون وتلے
نشيمن خيال د دلبر د زړه په سر
لکه گل وي په چمن کنډ ټوکيدلے
په هيڅ چارے ئے قرار د ضمير نشی
خو ئے چہ يار په خپل ابصار نه وي ليدلے
هره نغمه ئے يو صدمه وي اندرون
چہ بلبل د عاشقے وي چغيدلے
د مولا په غلامانو وي کرم
چہ خدمت د غلامی وي ترمو ندلے

سوز او ساز

شگوفه گل له گلبن چرے جدا نشی
 نوے بهار نوے گل دے چه رسوی نشی
 له خپله نازه نیازبین په ما ناز کوي
 حُما نیاز غواړي رازئې په نوا نشی
 له تازگۍ نازگۍ شاخ دراز لري
 موسم دگل دے بلبل پرشیدا نشی
 د سترگوتور مے نسکور له پیغوره شولو
 په رنگه یار دے اغیار چه نما نشی
 هجرخان په لرزان کړه برگان دباغ
 سرور روان دے بوستان چه افتا نشی
 دوام دخیال مے شه حال ستا له خاله سره
 غلام دے زار چه آزار ترے مو لا نشی

سوز و ساز

ستا له سودا چه خالي شوه دے ضمير حُما
 په زیان کاري مصور شوه دے تصویر حُما
 ستاله غوغا چه په غوغا شو د مجلس ملگري
 له وجاهت نه خالي شوه دے تقدیر حُما

چه خوش بيان هر زمان ستا د شان کومه

له ډير لذت نه عزيز شوه دے تحرير حُما

په خپل رحمت سره مرحوم کړه غربت د غريب

په عفا فت سره معاف کړه کل تقصير حُما

خه چه کوه هغه به وشي د قدرت له رويه

هيڅ په قدرت کښ دخل نه لري تدبير حُما

سرگرداني د غلامانو وي خدمت د مولا

بي له خدمت نه باطن نه لري تنوير حُما

*****سوز و ساز*****

دلبره مخ له ما نه مه پتوه نن مازيگر

بويه چه بيا به په نصيب شي حُما نن مازيگر

دا لويه ورځ به په نصيب سره موندے شي دوبار

دلبره څنگ له ما نه مکوه په نن مازيگر

لکه اختر به گزرشي مبارک وخت د ويصال

دلبره نگ له ما نه مکوه په نن مازيگر

برقي رخسار لکه بجلی غوندے راوپرځه وه

دلبره پورته کا نقاب له مخه نن ما زيگر

له نازه واخله قدم نيغ راځه زما په طرف

دلبره پريرده غمازت د غماز نن ما زيگر

که خپل خدمت له خدمتگار غواړي غلام یمه ځه
دلبره مکره د بل چا فکرونه نن مازیگر

تصور و شهود

په سویدا کښ ستا سودا بله سودا نه لرم
ځما غوغا ده ستا غوغا بله غوغا نه لرم
نغمه د اشهد ان لا اله الا الله
ځما نوا ده ستا نوا بله نوا نه لرم
د زاهدانو نصیب حور و قصور د جنت
ځما اهوا د ستا هوی بله هوی نه لرم
حیات ممات دعاشقی ده خلاصه دتوحید
ځما بقا ده ستا بقا بله بقا نه لرم
لمن الملك به په عقبا ځه په دنیا کښ وایم
ځما ندا الله ندا بله ندا نه لرم
دغلامی وصف زیبا د غلام خپل زیور ده
ځما رضا د ستا قضا بله قضا نه لرم

تصور و شهود

برابر کتلې نه شم ستا رخسار ته
څوک دزړه غوڅه نیو لئ شي انگارته

په تش نوم دے گزاره کولے نشم
 بے حجاب هـو سيگمـه ديدار ته

بنفشه که د همت قامت بلند کړي
 رسیده نشي خود سروے او چنار ته
 خراطین که د زمین عشق بازي کړي
 لاس ئے نه رسي د زلفو يوه تار ته

چه درون ئے تصور اسباب د عشق وي
 حاجت نه لري د حسن و بازار ته
 چه په دم ئے بیماران د عشق رغيگي
 حاجت نه وي د هغو شربت آناز ته

نه خوگيگي په حلوا خوله د سفرانے
 د وصال سقمو نيا ورکړئ دے بیمار ته
 د غلام ستر گے له نمـه نه وچيگي
 له کومـه وقت ئے چه کتلي دي روئے بارته

تصور و شهود

بے له غمه بل هنر ما څخه نشته
 ستا مژگان دي بل نشتر ما څخه نشته
 له ازل نه ده ميده ځما په گوش
 ستا جمال د بل خبر ما څخه نشته

له تقديره مقرر حُما په خيال
 ستا جلوه دبل نظرما څخه نشته
 دم ظاهر د له باطن دم سره ضم وي
 ته راهبر ئې بل راهبر ما څخه نشته
 د دوو دمو په ما بين وقفه حيات دے
 ستا حيات دے بل حيات ما څخه نشته
 غلام وائي اولين اخيرين ته ئې
 ستا طلب دېبل کشورما څخه نشته
 ***** کمال سوز *****

ستا دیدار دے اخترڅه به کړم اختر سره
 ستا لبان دي کوثری څه کړم کوثر سره
 لوټ حُما دزړه سنگين نشي په لشکرمتين
 ستا مژگان دی لشکري څه به کړم لشکر سره
 ستا مجلس زيبا گنډم گفتار د خوش زينا گنډم
 ستا الفاظ دی شکري څه به کړم شکر سره
 تور زلفان د توره شپه سره رخسار د سره لمبه
 ستا جبین دے انوري څه به کړم انور سره
 ستا جلال دے یې زوال ستا جمال دے با کمال
 ستا دربار دے اکبري څه به کړم اصغر سره

دا مکان خُما مکان ستا مکان دے لا مکان
ستا لقا دے برتري خہ بہ کرم کمتر سره
بوئ د ما موندلے ده دما غو ته مے تلے دے
ستا طلب دے عنبري خہ بہ کرم عنبر سره
مال او ملک د ټول جهان ماتہ د لا شي عيان
ستا رضا ده کشوري خہ بہ کرم کشور سره
پاتے شوہ خُما رضا ستا قضا مے دا رضا
ستا غلامي افسري خہ بہ کرم افسر سره
***** اطيعوا الله واطيعوا الرسول *****

تاب خُما د زړه بہ تاؤدغم سره مے تاب نشي
خو چه ستا دیدارنگاره کم له قوس وقاب نشي
با تصور ازثری هم تا بہ حد لا مکان
درشهادت عاشقان را پاتے بہ حجاب نشي
مے له زکړه فکره چه نزول عروج خاصه لري
آب نا جاري بہ دے جاري لکه دولاب نشي
همت عالی هست که اندروحدت شهادت پرد
مے له یکتا خیالہ حملہ زن بہ دا عقاب نشي
نه چه دوحدت په توسن له مے تقوی بردی قدم
دور دماغي بہ د دائر لکه رکاب نشي

رخصت مے پہ شفقت کرہ عبدالرازق مزار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

زاري د پہ دلبار کرمہ صا حبہ عنایت کوه

نظر د مر حمت کوه

طرف تہ د عبدالشکور نا جبہ ہدایت کوه

دیر پہ لطافت کوه

قوت لہ قوي غواہم د یحییٰ صاحب بہار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

صا حب بہ داتک اوس سفارش پہ سعادت کوي

کوي عین عدالت کوي

پہ لاس کنش دسعدی صا حب خُما نن حوالت کوي

لائق پہ لیاقت کوي

والی د ویلايت صاحب آدم صاحب بنور دے

نور علی نور دے

مجددالف ثاني سرھندي صاحب ولي منظور دے

ر حم د غفور دے

دھلے تہ د محمد باقي باللہ صاحب بازار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

مکان د امکني خواجه صاحب ته روانيگم

ٽول ترے قربا نيگم

زيارت د مولانا محمد درويش ته ميلانيگم

زور ته ئے حيرا نيگم

قمری دبخارا یم د محمد زاهد چنار له ځم

گل پسے گلزار له ځم

شیر د نقشبند عبیدالله خواجه احرار دے

عالم د سر اظهار دے

مشرب مولانا یعقوب چرخي ملک بخار دے

نور پکښ ا نبار دے

په زنجیر د سلسلے علاؤالدین خواجه عطار له ځم

گل پسے گلزار له ځم

شاه د نقشبند و بخاري بهاؤ الدین ولي

فیض دے هر دم جلي

تمام عالم ئے رنگ که توجه کنښ لري سروري

تاج ئے پسر عنبري

رخصت راکړه بادشاه دامير کلال سو خار له ځم

گل پسے گلزار له ځم

مرشد دشاہ سیدخواجہ بابا صاحب سماس دے

لاس مے ستا پہ لاس دے

خواجہ علی رامیتنی صاحب د کامل قیاس دے

پیر ترے التماس دے

محمود فغنوی د معنوی شجر اثمار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

توخہ د سفراخلم خُم عارف خواجہ ریوگر پسے

دل مے دے افگر پسے

گرخُم کوروکر عبدالخالق غجدوانی پسے

یوسف ہمدانی پسے

بلبل د بوعلی یم فارمدی شکوفہ زارلہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

جزبہ د کرامت ابوالحسن حرقانی پسے

فیض ربانی پسے

مرید د با یزید ابن عیسیٰ ئے بسطامی دے

دین لہ حامی دے

پارہ پارہ جگر یم د جعفر صادق گفتارلہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

عمر م تیریگی بہ وطن کنی د غفلت مدام

روک م شو کلی آرام

اس یم فریادی شاه د قاسم علی نشان مدام

وہ بہ کړي حُما نظام

پس بہ برابر شاه سلمان فارسی دربارہ حُم

گل پسے گلزار لہ حُم

ابا بکر صدیق چہ شفیق یار دپاک حضرت دے

کان د کرامت دے

امیر المومنین د اولیاء صدارت دے

فضل و عنایت دے

د دہ پہ واسطہ خیرالامم^۲ نبی سردار لہ حُم

گل پسے گلزار لہ حُم

راغلے یم حبیب کبریا لہ رہائ غواہم

عفوہ د باری غواہم

لہ شرد ہر شریر نہ پتا ہم پناہی غواہم

مہر رحمانی غواہم

گرانہ خاتمہ دہ راکرہ لاس رب الستار لہ حُم

گل پسے گلزار لہ حُم

طوطي دے د وحدت نقشبندي قفس حصار له خُم

گل پسے گلزار له خُم

حضرت کبش د سيد پو ربابا سيد علي تبار له خُم

گل پسے گلزار له خُم

***** تجلی د صفات *****

بل د خُما ستا تر میانه دلربا حائل نشي

خو چه سراؤمال م ستا په سرباندے گائل نشي

حال دپريشانئ به په عاشق هرگز غالب نشي

خو چه پريشان په مخ د زلفو تورکاگل نشي

تيز به لکه باد کوي رفتار د دلبرئ په لار

که ئے بندے دواړه خپے دغيرالله په سلا سل نشي

خو چه مکشوفه نکړي عاشق حجاب دتور گيسو

انوار د عاشقئ به ئے د مخ ضيا ۶ حاصل نشي

مرغ جان پرواز په بال وپر د تصور کوي

په اندیشه روح به د اصلي وطن واصل نشي

اخر به ديونس غوندے نهنگ دنفسه قئ کړي

ته که ديو نس غوندے يودم له خدائ غافل نشے

خو چه فنا نشی له خودی نه په خودئ دخداي

پير د طريقت به د کمال سره شامل نشی

لمن دسیدپوری کا مل نا قص غلام نیولے دہ
 یر لہ فضل اللہ بہ مقطوع دہ منازل نشی

تجلی د صفات

خہ پہ یار باندے شیدا یم یارخما دے مستغنی
 یارخما دے مستغنی خہ پہ یارباندے شیدا یم
 خہ دے خوش پہ استغنا یم چہ منصب ددلبری دے
 چہ منصب ددلبری دہ خہ دے خوش پہ استغنا یم
 دویصال پہ تمنا یم لہ ہجران نہ شوم زرے زرے
 لہ ہجران نہ شوم زرے د وصال پہ تمنا یم
 خہ طالب دمطلب ستا یم یر لقا بل غرض نہ لرم
 یر لقا بل غرض نہ لرم خہ طالب ستا د مطلب یم
 خہ رضا ستا پہ قضا یم کہ مے سردرومی کہ مال
 کہ مے سردرومی کہ مال خہ رضا ستا پہ قضا یم
 خہ غلام دپاک مولا یم کپہ نظر سیدپوری دلربا
 کپہ نظر سیدپوری دلربا خہ غلام د پاک مولا یم

تجلی

خدا یا را ولے موسم د نو بہار
 بیا پرے گل کپے گل ناری گل د گل نار

بهره منده کړه هوا د ربیع خدایا
 چه پره گل شي کا فوري گل د کوکنار
 شگفته کړه دگلاب غنچه ناز بينه
 چه ظاهر شي دسري مستور اسرار
 په فيضان کړه دروحي ريحان خروب
 عطرين کړه پر ۛ جبين حُما د خوار
 بريده کړه د لالا زبان له ويخه
 چه خفي راز براز نکره دنگار
 د نرگس چشمان زمين ته کړه نسکور
 چه ا فشا نگر ي اخفي د شاه ديدار
 چه عالم په سراخفي دلدار حُما ده
 خه بايد چه شي اغيا ر تر خبردار
 دغلام په غلامی کښ زړه قلم شه
 خدای د نکه لکه ده خوک دل فگار

*****تجلی*****

غم د يار ده وي له ما سره هر دم
 خوف د يار ده وي په ما باند ۛ هر دم
 په هجران کښ ده خدای ما نا اميدنه کړي
 د و يصال اميد حُما ده خه محکم

منور دے وي حُما د زړه قنديل
 تو ر د نشي دغفلت په لوی تور تم
 خدائ د يو ساعت کښ ما يے فکره نکړي
 نوم د يار د وي حُما په زړه رقم
 يے د يار له شرين نامہ نیک انجامہ
 نور د نکړي خدائ جاري حُما په فم
 سيد پوري نسبت دخدائ نصيب حُما کړي
 په دنيا عقبا د نشي له ما کم
 سيد پوري تعليم د خدائ حُما روزي کړي
 طريقت د شريعت سره وي ضم
 سيد پوري بڼگله د خدائ لری آباده
 په قهری زلزال د نشی منهدم
 سيد پوري چراغ دخدائ لری روښا نه
 په نفسي ظلمت د نشي مظلم
 سيد پورے سخی د خدائ لری آباد
 په کرم ئے ډير عالم شه مکرم
 سيد پوري غلامه په خدائ حال حواله کړه
 خدائ پوهيگي په حساب د بيش او کم

غم په هغه چا وي چه هجران غوندے سفر لري
 مجنون هسے رسوی وی چه لیلی غوندے دلبر لري
 بے نشانه يار کړمه بے شانه پریشان په زړه
 لطيف هغه بے کيف دے چه په کيفد عشق اثر لري
 دیدار دگل نگار هغه بيدار هغه بيدار کړي
 چه خيال دمسمی اثيرم دلبر دزړه په سر لري
 کمال دعا شقی دے په نيستے کښ په هستے ديار
 نيست چه په نيستۍ شي دهستۍ په درگزر لري
 په کار جنتون پک جامونه د کوثر دی
 يار حُما چه لبان ارغوان سپينه خوله حوض کوثر لری
 دا نا چه ترک دنيا که د عقبا په تمنا سره
 فدا به کړي عقبا له دلربا که څه هنر لري
 غم دخپل بدن خوري خاكي تن په تا عجز نه دے
 فقط په واسطے د روح خبر د خير او شر لري
 هجران خو داژوندونده چه مسجونده جان ميمون پکښ
 ممات عين حیات آب حيوان غوندے اثر لري
 د پير کشميري شمس نوري سيد پوري يم غلام
 يو کلام د خوار غلام د غلامی تمام دفتر لري

رموز راز

برابر کتلے نہ شمع د یار تہ
 برابر چہ مے کتلی دی اغیار تہ
 تر قیامتہ مالہ دا شرم کافی دے
 چہ لہ شرمہ کتے نہ شمع د یار تہ
 دو بارہ د نظارہ دہ نظر نشی
 تما شہ دہ ما سوی حُما ابصار تہ
 شبکور سرہ د کور ہفہ چشمان وی
 چہ ئے فکر نظر نہ درومی خپل یار تہ
 پہ تیزی سرہ د تیز ہفہ بصر وی
 چہ ئے فکر د باطن نظر وی یار تہ
 سید پوری چراغ نہ خپل چراغ روشن کہ
 تورہ شپہ دہ کہ ورخے طرف د یار تہ
 سرہندی مجددی، صلہ پہ لاس کا
 پس لہ ہفے ہوا سیگہ خپل نگار تہ
 ہر ساعت کہ د سنت متابعت
 رسیدہ شہ نبوی قدم آثار تہ
 چہ روان شی پہ قدم د پاک حضرت
 غلامی د مولا وائی دغہ کار تہ

چه ختمت شي په وحدت كلام د شعر
 شرافت د بيان وائ دے گفتار ته
 د غلام د غلامے نقصان معاف که
 خدائ د بوزی نبی خیر الابرار ته

توحيد

ا ندرون مے د توحيد نعره جو شيگي
 يو صدا ده مے اختياره پورته كيگي
 فرش او عرش به احاطه کړي عنقریب
 د تو حيد نعره درون نه پاتے كيگي
 دا امکان يو کرشمه د لبرئ ده
 پر يشا ني د عاشقانو پر زيا تيگي
 غلامي د غلامانو سلطاني ده
 چه رضا د سلطاني تر پيدا كيگي

مقام

په تازگۍ سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

له نازه	واخله قدم	له سازه پورته که فم
له رازه پرانزه فم	فرازه کار د قلم	
حما د غم فکر درازه	واخله قدم قدم له نازه	

په تازگي سره تازه رازه له نازه
واخله قدم قدم له نازه

پريرده منزل دناسوت مقام د راز ملکوت
جلاليت جبروت جماليت د لاهوت
کماليت فکر فرازه واخله قدم قدم له نازه
په تازگي سه ره تازه رازه له ناز
واخله قدم قدم له نازه

شرين رفتار کوه نن په دغه لارکوه نن
سير د گلزار کوه نن ديدار د يار کوه نن
حما دروح شرين پروازه واخله قدم قدم له نازه
په تازگي سه ره تازه رازه له ناز
واخله قدم قدم له نازه

دارو مدار د وفا شه طلب دار د وفا
فنا شه نن له فنا مکوه کار د جفا
خان خبردار که دزپه رازه واخله قدم قدم له نازه
په تازگي سه ره تازه رازه له ناز
واخله قدم قدم له نازه

فتنه انگيز مه شه فساد آميز مه شه
عنادي تيز مه شه خون جان ريز مه شه

په قرارئ سره شه فتنه بازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگئ سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

عجز و نیاز تمام نهاده لاس په نام

خه یم د یار غلام آدب کلیم د کلام

خما بیان د سوز سازه واخله قدم قدم له نازه

*****عشق*****

اورد عشق ده چه زیاتیکي په سکارو سره

رنج د دلبرئ ده چه زیاتیکي په دارو سره

نکړي انتظار له پیره نازه به نیاز نگار

عمر د عاشق ده چه تیریگی په خوارو سره

ته چه هلوغا ته نصیحت د صبورې کوو

دا نادر بیان ده نه قبلیکي په زارو سره

صبر معنی دا چه کړه طلب په قرارئ د شاه

وصل د خوبانو شي موندو برده بارو سره

قدم د صداقت چه عاشق پورته کړي له صدقه نه

عرش معلی تر لاندو کیگی منارو سره

گل د عاشقئ وو د غفلت په غرمو مړاوي تل

اوس به تازه کیگی د سید پور په فوارو سره

ستا د درگدا دے غلام خیر د توحید غواړي

صاحب دلوئ دولت دورحميگي په ناروسره

ته چه ناغے دارے سترگے دواړه ماته واپړه وے

قلم قلم درون شم د بنړو په کټارو سره

پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری

له نامحرم نه په حرم کښ تل حجاب لری

چه د دیدار لایق ئے نه وي دلداري نکوي

چه د یارئ هم سیال ئے نه وي هیڅ یاري نکوي

چه غم جن نه وي د هغو هیڅ غم خواري نکوي

د غافلانو له غفلت نه بیداري نه کوي

له هر کم ذات شوخ ریزا له نه اجتناب لري

پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری

هغه رخسارچه وي بے چون لیدے په چون نشي

هغه لبان چه وي بیگون بوسه په گون نشي

هیڅ نالائق د لائقانو په مضمون نشي

چه د میزان ترازو کم وي هم موزون نشي

له قبائحو پاک دربار هغه جناب لري

پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری

خو چه د نفس له قبائجو بدن پاک نه کړي
 په تصفيه د اطاعت سره ئه چالاک نه کړي
 په رفتار د هر منزل دهر افلاک نه کړي
 قطع هر يو د مکاني وطن املاک نه کړي
 تر هغه پورے شاه له تا نه احتجاب لري
 پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 تحت ثری نه تر آسمانه ناسوتي منزل دے
 له دے آسمانه تر صدره ملکوتي منزل دے
 له منتهی تر عرش بل جبروتي منزل دے
 له عرش نه هم ترلامکانه لا هوتي منزل دے
 هاهوت باهوت دوحده پير شرين درباب لري
 پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 په دلبرانو د عالم لوی سلطنت لري
 شرين بشر لکه د سروے قد قامت لري
 هم تار په تار سیاہ زلفين په صباحت لري
 په راست چپ زيروبالا ترے عطريت لري
 لکه غنچه غوندے بدن بوی دگلاب لري
 پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری

چاه زنج دسپين غب غب سره مطلق مزه که
 زړه د مفتون لکه يوسف پکښ معلق مزکه
 اسباب د عشق لکه اخوان غيرمشفق مزه که
 د دیدار تگی راه روان ناست په افق مزه که
 د انتظار برقه يوسف په حُائ د آب لري
 پرې پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 د لوی رحمت نه امیدواره دگړنگ ملا دے
 له دره مه شپړه غلام د کامل رهنما دے
 مجددي نقشبندي سید پوري شآب لري
 پرې پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 د غم شریک پایا هب علی تبار حُما
 شاه د گیروالو مولانا دے تل غمخوار حُما
 شرین احوال حاجی صاحب دے دکو یار حُما
 پاشتو ملا ولی الله د زړه قرار حُما
 یحیی بادشاه شان اسرار پیر اقتراب لری
 پرې پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری

اے په خوب وده بخته راپاسه نقصا نیگمه
 لاس راځړه مرشده په نزول سره زیا نیگمه

داشرين جنبش چہ لہ اخلاص کړي پۀ نازناز
 دا روحي لیلہ دے دے حہ مجنون تر قربا نیگمہ
 دامہتاب آفتاب لہ کوم وجودزي جودانوردے
 شاه سید پوری دے کرامت یئ حیرا نیگہ
 کوم آب حیوان دے چہ مردہ زړہ پرے زندہ شي
 بحر کشميري دے لہ امواج ئے احیا نیگمہ
 خوانان دہندوستان پنجاب کشمیرخراسان واپړہ
 وصف سید پوري پۀ لسان کړے قربانیگمہ
 هغه دے فرهاد چہ شرینئ کشميري غواړي
 غردزړہ سورے کړي رود فیض تہ عتشا نیگمہ
 څوک چہ د اخلاص مصلے لنگ لکۀ ملوک کړي
 مل بہ ئے بدرئ شي معنوی پر ضما نیگمہ
 تہ چہ کړنظر د معنوي بصر پۀ کوم صدر
 بیرون ترے خبائث شي جوش دنورتہ حیرانیگمہ
 حلال قصاب د عشق کړہ پۀ خنجر د اخلاص سرخما
 کباب د محویت شو تیل د حب کبش بریانیگمہ
 نظر د مرحمت پۀ لوی شفق پیرہ پۀ ما کړہ
 چہ پتنګ غوندے چاپیرہ ستا لہ چراغہ جولانیگمہ

تہ ئے د غلام رباني مربي صبح و شام
زندان ملک دگرنگ دے سید پور تہ روانیگمہ

خدائے د کړي رنگين ستا په بيان حُما رنگين کلام
عاشق د پاک مولا ئے ستا دربار تہ میلانیگمہ

پہ گل مخ د بوراگان صباح بنړیگی
شنه خالونه شنه طوطیان پہ کښ چنړیگی
چه را پورته کړے چشمان سیاستی
له د هشت ئے بلند غرونه نړیگی
چه د غوټه په جبین قوس د ابرو شي
له پیر خوفه د کوهسار کانړي جرړیگی
له پیره نازه چه قدم له خیاله واخلی
سر تر پایہ ئے ذهبی زیور شنړیگی
نه ئے نقص بدن نه د زیور شته
عا شقان ئے په دیدار کله مړیگی
سره لبان ئے خاص د سرو یاقوتو کان دے
سوداگر د چین ما چین پسے کړیگی
شین دندان ئے گوهری جفت لړی دی
تلکا نی گوهر شاداب دی نه زړیگی

دے لہ چون مبرا۶ بے گون رنگی
 چون او گون پہ کنس ہیخ رنگہ نہ جوړیگی
 کہ قاضیان د امکان ټول نکتہ بازی کړي
 یو ذره په سوال جواب کنس نہ پړیگی
 چه صید کړے په گولی غمزے د ناز وي
 مات سانگونه د صیاد خپو کنس پړیگی
 په خپل خائے لہ آسیا سرگرداني کړم
 اندیخنے لکه دانے په کنس وړیگی
 دیگ د زړه انکار د عشق اوبه د خیال
 په تودیدو دے پیره لاس را کړه سپړیگی
 حال احوال مے حواله په حول د خدائے دي
 صفا حال چه حواله شي نہ خړیگی
 غلام وائی سید پوري نگاره راشه
 ستا په لار مے د امید سترگے غړیگی

الله الله سرو دالان دلم الله الله پرور نور دلم
 د شاه سید پور جنکشن لہ حمہ
 بنار د وحدت تہ د تویے ټکټ کومہ

اللہ اللہ جنبش و آرام من اللہ اللہ منبع اکرام من
 اللہ اللہ از نزولم بازیگیر اللہ اللہ درعروجم دستگیر

د طریقت گاری کنس راغلم

بابو ہکت د سید پوری طلبوینہ

اللہ اللہ فی الحقیقت نورحق

اللہ اللہ فی الطریقت فیض حق

لہ سید پوری میخانے راغلم

خم دسینے ہک دشرابو گرزومہ

اللہ اللہ دا خہ شرین کار دے

اللہ اللہ دا ذکر اذکار دے

اللہ اللہ عا شقان راوصلت است

اللہ اللہ تشنگان را شربت است

اللہ اللہ نور دین دان در دل است

اللہ اللہ عیش و آرام تن است

اللہ اللہ فی البلیا کافی اللہ اللہ فی البقا یا حاضر

اللہ اللہ فی الحقائق ہادی اللہ اللہ فی الشدائد راشد

اللہ اللہ ستا کرم بسیار دے دا غلام تور مخے امیدوار دے

تل کرم انتظار لوی د کرم دے

اللہ اللہ ہیر را بانده غم دے

دا غلام تور مخے التجا لری
ستا کرم شامل وتہ سودا لری

***** سوز و ساز *****

د ما ورا هوا داری کبں فنائ د وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی
بل د خالق نوی خوک بل د رازق نوی خوک
ظاہر باطن کبں ستا ذاتی توحید جاری دے وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی
یکتا پہ ذات کبں ئ تہ یکتا صفات کبں ئے تہ
پہ هر یو زہہ کبں صفاتی توحید باقی د وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی
اسما ۶ حسنی لرے تل صفات اعلیٰ لرے تل
پہ هر زبان کبں اسمائی توحید باقی د وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی
پہ هر یو کار کبں یکتا پہ هر اختیار یکتا

په هر يو کار کښ افعالی توحيد باقی دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د هر تاثیر حقیقت دے په قبضه د قدرت

په هر تاثیر کښ آثاری توحيد باقی دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د ما وړا هوا دارئ کښ فنائ دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

په بندگئ کښ مدام په زندگئ کښ مدام

په هر یونیت کښ توحیدی غرض باقی د وی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د ما وړا هوا دارئ کښ فنائ دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

حیات مردن د غلام کفن دفن د غلام

هر يو گفټن کښ باری ستا توحيد باقی د وی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د ما وړا هوا دارئ کښ فنائ دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

آمین آمین آمین باقی د وی ستا امن باقی د وی

هر يو کلام ده خپل کلام حُما کلام لره خپل فضل مدام لره

هر يو کلام د خپل کلام حُما نظام لره خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره

خپل فضل مدام لره

حکم روان د قرآن فرمان بیان د قرآن

هر يو لغت باشرافت دخپل کلام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره

مظهر هائي ارادت وليان خرق عادات

په هر تاثیر کښ موثر مضمون مدام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
هر تلاوت د قرآن هم بلاغت د قرآن

په فصاحت په وضاحت سره تمام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
نوری انوار لره تل لیل و نهار لره تل

ظاهر باطن کښ په عمل زړه گله گل فام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
فقیر زیارت مه مه پیریه حجت مه مه

اتمام د دین ده په قرآن قرآن تمام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
امید لرم له تا نه نوید لرم له تا نه

په خپل قرآن باندې محکم غریب غلام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
هر یو کلام د خپل کلام حُما کلام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره

يا خو برق دے چه خلیگی په آسمان کښ
 يا ستا مخ دے چه پره قیگی په دالان کښ
 تصور ستا د جمال حُما کمال دے
 برے شوے یم د خیال په امتحان کښ
 دا آسان منزل حُما د اسم ذات ستا
 چه لقا مے تاثیر بیاموند په رضوان کښ
 تا پخپله خپله لار ماته نما کړه
 چرته خه او چرته ته په یو مکان کښ
 دا خو عین عنایت د قدرت پاک دے
 چه مکان ئے کړه مکین په لامکان کښ
 چه مکان له ئے مقام خپل لامکان که
 هزار شکر د غلام دے په مکان کښ

غم د ستا هر دم حُما همدم وی چرته نور نشی
 خو چه تن له جان حُما پنهان په خاک د گور نشی
 غم د یار ویصال دے که د عشق نزاکت لری څوک
 په غم سوے عاشق به له معشوقه نه مهجور نشی

چين سٿا دجبين حُما سنگين زڙگه غمگين ڪه
 روغ به م د سترگو دواڀه جرحت ناسور نشي
 تظمين دزڙه خزين به به تمكين شي دلبر حُما
 سفر د مسافر به به له سيره نه مقصور نشي
 مخ د اغيار آئينه جلوه دے مخ د يار به ڪنڀ
 بدر انور مخ د يارديدارد هر شب ڪورنشي
 دگناه تورڪڙے مخ به دصابون به چڪي سپين نشي
 خو چه ما ليده پڙے د تويے مشڪ ڪا فور نشي
 جي به هله جي شي د استاذ ڪه راجع حق ته شي
 به نوم داستاذ جي گڙنگ ملا چڙے مغرور نشي
 نن ڪڙه خپل مخ تورغلامه جاڀه ندامت سره
 د اڻسڪو به سيلاب وينخلے مخ به صبا تورشي

آخر به پاڙے شے له مانہ حُما حُما ئي
 ازلي شان ابدی توانہ سٿا خدائي
 شبينه روز مدام نوي د نوي نظام
 ڪل يوم هو في شان ده سٿا خدائي
 چه شته شي نيشت شته به شي نيشت
 وي به هميشه بي نقصانه سٿا خدائي

ازلی شان ابدی توانه ستا خدائی

آخر به پاتر شے له مانه حُما حُما ئی

اول فنا د عالم بیا د بقا د عالم

کل ندے علیها فانه ستا بقا ئی

آخر به پاتر شے له مانه حُما حُما ئی

ازلی شان ابدی توانه ستا خدائی

نه به شکوت وی د چا نه به دولت وی د چا

لمن الملك جلالی شان ستا ندائی

د غلامی د پاره کافی ده ما له یاره

رحیم کریم صاحب غفران ستا مولائی

همیشه د ستا قضا حُما رضا وی

په ظاهر کنس د غوغا باطن سودا وی

له د خیاله بل حال نه غواړم درون

که وی صبح په بیان کنس یا مساوی

په گردش دلیالی م خالی نه کړي

که عشرت وی که رحلت وی خو په دا وی

ما له دا دولت له عمره سره بس ده

چه م ستا جمال په زړه کنس هویدا وی

هر دولت لره زوال په دنيا شته ده
 به له عشقه چه عاشق لره بقا وي
 په تاراج به شي تالان بازار د دهر
 ستا د حسن په بازار کښ به غوغا وي
 عاشقان به سر گردان وي له حيرته
 ستا د مخ په تماشه به تمنا وي
 که غلام کړي په خدمت کښ خپل غلام
 دا به عين عنايت ازلي ستا وي

له سر سرتوره رازه نن له دروازے مينه
 به ستا له غمه نشته ما کره بل څوک دننه
 له سر سرتوره راځه ځما غم خوره راځه
 له خپله گوره راځه ځه يم مشکوره راځه
 له دواړو سترگو مې د اښکو په مخ ځي رودونه
 به ستا له غمه نشته ما کره بل څوک دننه
 په ظاهر روغ يم درون ناروغ يم
 شپه کښ فروغ يم په ورځ نا فروغ يم
 په غيرالله د مولا نکړي ما هر گز خادمه
 به ستا له غمه نشته ما کره بل څوک دننه

که غم بسیار لرم خو د خپل یار لرم
 زړه نا قرار لرم ستا انتظار لرم
 یو ځله راشه په خدا ځما تر سنگ نیازینه
 بی ستا له غم نشته ما کره بل څوک دننه
 د تصور په دولت موندلی ما ده مسرت
 په حقیقت کښ عزت شته دمولا په نصرت
 تکیا توکل م د مولا په وحدت دي یکبینه
 بی ستا له غم نشته ما کره بل څوک دننه
 گناه بسیار دے ځما کار استغفار دي ځما
 رب الغفار دے ځما عافی ستار دي ځما
 د خوار غلام د غلامی عذر تقصیر کوینه
 بی ستا له غم نشته ما کره بل څوک دننه

پتا نه یم په چایم یاره که شیدا یم
 یاره که شیدا یم پتا نه یم په چایم
 ستا نه یم د چایم وایه که جدا یم
 وایه که جدا یم د ستا نه یم د چایم
 دنیا کښ څه دنیا یم له عقبا سره عقبا یم
 عقبا سره عقبا یم دنیا سره دنیا یم

اعلى رب العلى یم	خير من الاولى یم
خير من الاولى یم	اعلى رب العلى یم
پہ کرم سره رضا یم	راخہ لقا رضا یم
راخہ لقا رضا یم	پہ کرم سره رضا یم
لہ عزر نہ گویا یم	پہ گناه سره رسوا یم
پہ گناه سره رسوا یم	لہ عزر نہ گویا یم
منحرف لہ ماورا یم	خہ د غلام د کبریا یم
خہ غلام د کبریا یم	منحرف لہ ماورا یم
لہ امیدہ مریدا یم	پہ مرید امید امید یم
پہ مرید امید امید یم	لہ امیدہ مریدا یم
پہ امل کنیں بانوا یم	لہ عمل نہ یے نوا یم
لہ عمل نہ بی نوا یم	پہ امل کنیں بانوا یم
عنایت باندي بشرایم	ہدایت باندے تکیا یم
ہدایت باندي تکیا یم	مغفرت باندے بشرایم
کہ بیدار یم کہ نومایم	کہ حیات یم کہ موتایم
کہ قرار کہ ی غوغایم	پہ فطرت سره ثنا یم
منحرف لہ ماورا یم	خہ د غلام د کبریا یم
خہ د غلام د کبریا یم	منحرف لہ ماورا یم

زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 په خون خواری سره دلدار حُما دلدار نه شه
 ډیر جهالت دي حُما لوی غمارت دي حُما
 دا حماقت دي حُما دا کها لت دي حُما
 په بیداری سره درون حُما بیدار نه شه
 زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 لیک د تقدیر حُما کار دے تقصیر حُما
 څه دے تدبیر حُما امر آمر حُما
 چه په یاری سره اغیار حُما غم خوار نه شه
 زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 حُما د خولي لفظونه دریاب د غم موجونه
 په ماورا له گونه هم ما سوا له چونه
 په نگاری سره نگار حُما نگار نه شه
 زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 غلامی ستا غلامه نظامی ستا نظامه
 گلفامی ستا گلفامه خیال فکر ستا دوامه
 انتظارئ سره خپل یار حُما دیدار نه شه
 زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 په خون خواری سره دلدار حُما دلدار نه شه

سوز ساز

ستا پہ سودا پسے ناروغ یمہ خہ غوردداروکوہ
د عاشقی پہ رنگ مصبوغ یمہ خہ غوردداروکوہ
والی والا ئے تہ علی اعلی ئے تہ
ہادی اہدا ئے تہ شافی اشفا ئے تہ
پہ تصور سرہ مبلوغ یمہ خہ غوردداروکوہ
بیتاب لہ تابہ شوم بے ناب لہ نا بہ شوم
خوف لہ عزاب شوم مل لہ مرتابہ شوم
لکہ ماشوم غوندي مکلوغ یمہ خہ غوردداروکوہ
استقلالی دے عرفان اجتہادی دے عرفان
دریم آسمانی دے عرفان ہم امکانی دے عرفان
پہ شریعت سرہ مدبوغ یمہ خہ غوردداروکوہ
استقلال اصل آدم اجتہاد نسل آدم
الہامت وصل آدم امکانت فصل آدم
پہ شہادت سرہ مفروغ یمہ خہ غوردداروکوہ
پہ رحم وکرہ نظر لہ فضلہ ماکرہ خبر
د معرفت پہ ہنر درون خما کرہ خبر
دغلامی پہ سیخ داغ دوغ یمہ خہ غوردداروکوہ

****رموز راز****

حُما د وصل طلب داره خریدار نه ئے
 حُما د حسن هواداره وفادار نه . ئے
 تیره شوه شپه د راز خبرنه شوي له رازه
 حُما د ناز کرشمه داره ته بیدارنه ئے
 خدمت حُما دے دفين ستا په فطرت کښ خزين
 له جهالت نه غفلت داره ته هوشيار نه ئے
 غفلت آمیز کارونه مکره قصدا زبونه
 معلومه شوه چه له قرآنه خبردارنه ئے
 والی برحق یمه حُ هدا مطلق یمه حُ
 غلام ناقصه له اخلاصه خدمت گارنه ئے
 د جلالت تصور د جمالت تفکر
 په ذات اقدس کښ شهادت که ته بی کارنه ئے
 د گړنگوال نظمونه له توحیدي مضمونه
 د ماورا هوا دارئ ته هوا دار نه ئے

رموز راز

قد او قامت ستا خود قیام د قیامت لره ده
 ترس وانصاف د عدالت انتقامت لره ده

خرڅ و خوراک بس پوشاک آب و نان
 د پاک حاکم په حکومت کښې عبادت لره ده
 دید و دانش تمیز د خیر او شر
 په نوعیت کښې د انسان انسانیت لره ده
 فهم و ادراک عقل مندی علم بازی فکرونه
 د مسلمان انقیادت اسلامیت لره ده
 عالم خلق چه له دي فرش نه تر عرشه وینم
 هر یو مظهر د مهیا وحدانیت لره ده
 هر یو ممکن د مبتلا په ابتلا د توحید
 غلام نوم د غلامی غلامیت لره ده
 رموز راز

د یې بدل په بدل مه غواړه بدل د عمل
 له یې بدل نه بدل بنسټ د عمل په بدل
 تجارتی مکوه زیادتي مکوه
 جفا یتی مکوه بی مروتی مکوه
 بهل بدل ده بدل بهل بدل ده بدل
 مکوه خلل د عمل مکوه خلل د عمل
 د عبدیت په دستور ربوبیت که منظور
 د احدیت نه په نوررفع ظلمت که د کور

دے وبل یے طلل دے وبل یے طلل
 مہ غواہ زل دعمل مہ غواہ زل دعمل
 لہ دمکان سفر پہ لامکان کبش مقر
 پہ گام د خیال کہ گزر پہ راه گزاد هنر
 روان عجل یے اجل روان عجل یے اجل
 مکوه کسل د عمل مکوه کسل د عمل
 غلام شاه شاهان بہ کوي شاه روان
 کلام شاه جهان بہ شاه راه رسان
 بلا علل یے ملل بلا علل یے ملل
 مکوه د غل دعمل مکوه د غل دعمل
 د یے بدل پہ بدل مہ غواہ بدل د عمل
 لہ یے بدل نہ بدل بنائ د عمل پہ بد

****رموز راز****

لہ نازہ کیرده نازنین قدم پہ سر حُما
 لہ نازہ خنده نازبین قدم پہ سر حُما
 صبر د کار د سلوک خبر د یارد سلوک
 شکر د یار د سلوک خطر حصار د سلوک
 مدام دخیال پہ بام نشین قدم پہ سر حُما
 لہ نازہ کیرده نازنین قدم پہ سر حُما

شرط د نظر په قدم سر هم زمين وټه خم

هوش که بيدار په قدم مکره گفتار په فم

په پټه خوله يگانه بين قدم په سر حُما

له نازه کړېده نازنين قدم په سر حُما

د بازگشت دار مدار خلوت د يار اغيار

په ناسته ملاسته رفتار کوه طرف ته د يار

د بل وطن مکان مکينه قدم په سر حُما

له نازه کړېده نازنين قدم په سر حُما

لبان که دواړه بند چشمان که دواړه بند

غوگونه دواړه بند خپه لاس که دواړه بند

زانوکه مات قبله ته کينه قدم په سر حُما

له نازه کړېده نازنين قدم په سر حُما

خاونده پاکه غلام آمن ايمان که تمام

دمعرفت په انعام خوشحاله ده که مدام

له قدرت پاک باريک بينه قدم په سر حُما

له نازه کړېده نازنين قدم په سر حُما

رموز راز*****

هر يو گران خو کله گران شی بیکران

په عاشق د عاشقئ گران نوی گران

هر يوکارکنښ شى مونده حصه د نفس
 نه وي عشق کنښ دخپل ځان نام ونشان
 حلاوت د دلبرئ که د پکار وي
 سيد پوری با با له خه څيرے گريوان
 که خوشبويه د معنى گلونه غواړي
 خه گلزار ته د سيدپور راوړه ريحان
 که غلام ئے غلامی د له په کار وي
 د سيد پور مولی په در کنښ شه دربان

ځان جهان سوخته چه شى په نارد لا اله سره
 هله به قربت د وحدت بيا مومی مولا سره
 ځان چه دمجنون غونده بیرون لغيرالله کرے نن
 هله به واصل شي پس له مرگه د لیلی سره
 خدمت د بندگئ مدام بنائیکي له بنده غريب
 کار دطغيانی منا سب نه دي له اعلى سره
 هر کله چه رام شى په آرام توسن د نفس امار
 پس به شى واصل شاه سوار دروح رفيق اعلى سره
 لا چه شى په لاداله ما سوى الله له زړه
 هله به تمکين شى ستا په نور دالاله سره

شمس سیدپوری چه له برج ضمیره شی طلوع
تن به شی روشن هله د فیض په تجلی سره

طوق دغلامی چه د غلام په گردن واچوی
هله به خلاصیگی په کرم دخپل مولا سره

رموز راز

اور د عشق دے چه په زړه کښ م بلیگی
شین لوگی دے له افلاکونه تیریگی
بل مشال وو ظلمانی خانه کښ راغي
په هرگوټ کښ یئ نورانی اثر خلیگی
نا سوتی منقل په اور د عشق شه گرم
تاؤ تاب یئ لا هو تیا نو ته رسیگی
هغه خلق چه باشنده د ملکوت دي
کرامت د عشق کامل ته حیرانیگی
ساکنان د جبروت الوداع وایی
ملنگان د عشق لاهوت ته روانیگی
چه چراغ لا مکاني د یار نما شی
پتنگان د لاهوتی پر شغله کیگی
نورانی پنج کم خلویخت زره حجاب
چه شی قطع وصلت هله حاصلیگی

ظلمانی پنج کم خلویخت زره حجابہ
 چه شی رفع زړگئی هله ژوندي کیگی
 ظلمانی پردی په زړه دي لاندي باندي
 د کامل په توجه سره به شلیگی
 نورانی برقع پرتي په مخ د یار دي
 د کریم په لوی کرم به بیرته کیگی
 نورانی بصر د عشق دے نظر باز یئ
 په پردو کښ یئ درون نظر لگیگی
 آفرین د اهل قلبو په روزگار شه
 چه یه هر مطلب له قلبه وصو لیگی
 شاه باشی د اهل قلبو په فنی شه
 غیرالله نقش یئ زړه کښ نه خائیگی
 صدرحمت داهل قلبو په قوت شه
 چه دنیا ورته ناخن غوندي خکاریگی
 تعجب داهل قلبو په بقا ده
 چه بادشاه یئ د جهان زړه کښ خائیگی
 آفرین د اهل قلبو په حکمت شه
 چه مستور اسرار د غیب پر څرگندیگی

آفرين داهل قلوب په همت شه
 له جهان نه لکه باد غوندي تيريگي
 خدايه خومره مستغنی دي اهل قلب
 چه تمام عالم یک جو ورته خکاريگي
 جولا ډير قيمت لري چه په منظور شي
 دا جهان ورته په جو نه منظوريگي
 دا تقوی نه ده چه کسب روزگار پريږدي
 تقوی دا چه خدای په هرحال کښ ياديگي
 اهل قلوب له خدای دا دولت ورکړ دي
 نه چه هر سړي په دي کيميا پو هيگي
 آفرين د اهل قلوب په لوی علم
 چه تمام علوم یی زړه کښ معلوميگي
 علم دا چه عشق توحيد تر نه معلوم کړی
 هسه نه چه لوی مفتی قاضي جوړيگي
 آفرين د اهل قلوب په قلم شه
 چه يو نقطه یی تام دفتر سازيگي
 نقطه دا چه بقلب له عشق پريوزی
 په ثنا صفت د يار خپل نه مړيگي

که خه وایئ د اشنا خالونه ستایی
 هسه نه چه د کوکری غوندي غپیگی
 خه کوکری د زمانی عبث غپیگیمه
 ستا په فضل به م سپردی خوله چپیگی
 ته خما په غپی ماله ماتی نه کړی
 دواړه جامی م په فضل و رحمیگی
 هسه راز داهل قلبو ده مستور
 چه کرام کاتبین پری نه پوهیگی
 هسه لوی رمز د خدای د اهل قلب
 په ما بین دی چه ملک پر نه پوهیگی
 هر عمل لره وی اجل مو جل هم
 لاس پلاس داهل قلبو اجرت کیگی
 د اندام عمل کنش فصل دقلب وصل
 وصل فصل په خه رنگ برابریگی
 اهل قلبولره لوی توفیق دخدای ده
 چه په عرش کنش یئ دراز خبری کیگی
 دا خو زره ده چه په باغ وراغ پرواز کړی
 کله حال دمیغ ماغ ته میلانیگی

ڪله خدائ ته ڪري ميلان ڪله هوا ته
 ڪله ليغ باندي خفه به لاغ خنديگي
 اوڀرiddel معني دقلب خبردار شه
 ڪوم جانب ته يئ بيا يئ بوتله ڪيگي
 ڪه د خدائ طرفته يئ يو گريئ روان ڪري
 دا جانب د غيرالله ترينه هريگي
 اوڪه طرف د غيرالله وته ئه مخ ڪري
 پاڪ دربار د پاڪ مولا تره پاته ڪيگي
 به قوت دخدائ توفيق غواړم غلامه
 خراب زړه به حول دخدائ به قابو ڪيگي
 لک بيان م دزړه گوټي دربيان ڪړه
 پوره حال به له پوره نه پوره ڪيگي
 يعني زه د سيدپوري ولي دلبار ته
 به طبيب د زړه د زړونو علاج ڪيگي
 ڪه د نور د زمانه دلته ڪنڀ بيا موند
 پر زخمي زړگي له درده قلاريگي
 اوڪه خدائ راوسته حاجي دحرمينو
 د اسرارو ڪار له ده نه صادريگي

اؤڪه يحيى بادشاه ثانی اسرار ملا
 ڪري نظراحوال د هيجا نه بنديگي
 او د گيروال مولانا منزل آگاه ده
 شرين حال سره حال قرب ته رسيگي
 او شيردخدائ پايا صاحب چه حملہ وکري
 په سجين کښ تر حقيقت نه پا تيکگي
 کاملان خليفه گان سيدپوري پير دي
 له هريونه غلام گړنگ ملا خاريگي
 کارخانه د سيدپوري په قلب جاري ده
 هر هنر په کښ د قلب په زور چليگي

**** رموز راز ****

خه به ممکن ته په ظاهر کښ مظاهر وایم
 علم باطن ته په باطن کښ سرائر وایم
 که داظاهر کړم په ظاهر باندي ظاهر حواله
 قيام مقام د ماورا ؤ ته مسافر وایم
 که نورانی شمس نوري د سيدپوري شي نثار
 خه به خدمت د غلامی ته نوادر وایم
 هغه يکتا هغه آقا هغه لقا خه شوله
 خه به کثرت ته دکلفت بلا صادر وایم

دغم، خواری دلداری برده باری هیخ نشته

خه به دوستی ته د نیستی کل غدائر وایم

هغه دلبر لخت جگر خما رهبرده هنر

جلوه دنور شاه سیدپورته به ماهر وایم

غلام حاضرده که خدمت د غلامی په کوي

ستا په خدمت کښ هر خادم ته خه قاصروایم

صبا را خمه نن اوزگار نه یئم

ته خما یار یی خه اغیار نه یئم

نن له رقیب سره صبا حبیب سره

بشریت لرم خصوصیت لرم

نن له رقیب سره صبا حبیب سره

لکه د گل غوندي به خار نه یئم

بشریت لرم خصوصیت لرم

په یک رنگی سره رنگ دار نه یئم

گوشه گیری مکوه خود غرضی مکوه

ته وفا دار خه جفا کار نه یئم

سیاست ستا یئم خه ریاست ستایئم خه

له ما ورا نه طمع دار نه یئم

آخر به راشمه خه آخر به ستا شمه خه

ستا له فرمان گوشه کنار نه يئمه

کله به راشی بهار کله به گل شی گلزار

بي له بهاره خه گلزار نه يئمه

غلامی ستا کومه نیک نامی ستا وایئمه

د غیرالله خه خدمت کار نه يئمه

رموز راز

دا خُما زهر په ما کښ دفينه دی

دا خُما تریاق په ما کښ خزینه دی

دا خُما هکذائي صورت حقت

په خُما له خواسته ما کښ دیرینه دی

په خُما له استغاث هوائي نه

آب و نان خُما په ما کښ شبینه دي

د توحید در یاب کړه پیرے کشتی غرقه

فکر خیال خُما په ما کښ سفینه دی

زړه جهازوحدت انجنر فکر ډرایور

تیل رفتار او تار برقی خُما رگ روحینه دی

دجنت او د دوزخ غلامی نه کړم

نار او حور خُما په دے کښ رهینه دی

دجگر په غر باران دغم وريگي
دا خُماعروق سيلاب جو شينه دى

پير خوانان او بوډگان په کښى فنا شو
د غلام غمونه واړه رودينه دى

چه اغيار ته د خپل يار گفتار براز کړى
بيهوده به حقيقت بيان د راز کړى

فراموش کړه دغه جوش دغه خروش خپل
نادانى ده چه اغيار شريك د راز کړى

لطيفه د خپل دانش ظاهره مکره
په هنگامه دل خراش به دلفواز کړى

غلامى د غلامانو راز د يار د
مظهرى د خپل مولى غلام نواز کړى

رموز راز

لا خو برق د لا اله دے چه پره قيگي
ماورائي له پرتو نه محوه كيگي

خود ناسوت له ضرورت دغه بجلى ده
چه شرکت بدعت ناسوت کښى پيدا كيگي

حقیقت چہ لہ ناسوتہ رھیدہ شی
 نورانی شی ملکوت کنیں پاتے کیگی
 ثمرہ د الالہ پہ ملکوت دے
 شجرہ ئے جبروت کنیں جلوہ کیگی
 صفتی اصول پنچہ کنیں د لاهوت دی
 لہ قدرت نہ قدیمی دی نہ زہریگی
 اطاعت محمدی لوی دلالت دے
 بے دلیل خوک تو حید نہ نہ رسیگی
 دغلام د غلامی باغ دے تازہ وی
 پہ آمان بہ د آمین امانہ کیگی

رموز راز

زہرہ دیوانہ کیگی د ہجران غوندے سنگسار سرہ
 روح دے بیداریگی موحد غوندے رنگدار سرہ
 تن بدن خفتن گفتن خوردن کنیں عدالت کوہ
 زہرہ نہ بیداریگی د حیوان غوندے شخونداسرہ
 ولولہ ئے اندرون زلزلہ شرک زبون
 روح دہ چہ مستیگی د توحید غوندے چنگدار سرہ
 من نہ دارم اعتبار من نہ دارم انتظار
 روح دے ہوسیکی د زیور غوندے شرنگدار سرہ

از غلامی غلغلہ افتادہ جان رابلبلہ
خودے خودہ کیگی د دید اغوند بنگدار سرہ

موز راز

چہ د خدائ فضل کرم شی وردوسار
پہ ساعت کنش یارلہ یارشی ہم کنار
چہ مکتوب وی پہ ازل سوزان د چا
ہفہ نہ مومی دلبار دخپل نگار
پہ پرسان پرسان عالم حی ہندوستان تہ
ماپہ کور کنش معلوم نہ کور د یار
خلقو یے رہبرہ لار د منزل پرے کپہ
ما رہبر پسے بیا نہ موندلہ لار
خلقو یے روئ بارہ وصل کپہ وصول
ما روئ بار سرہ وونہ لید مخ دیار
خلقو یے تکلیفہ بیا موند پیر دولت
خہ پہ پیر تکلیف کنش پیر یم خواروزار
خلقو قطع جیل خانے کپہ خودرہا شو
خہ د نفس پہ جیل خانہ یم گرفتار
دا حُما دبخت قصورده بل خہ نہ دی
چہ اورہ پہ روز ازل دے نشہ بیدار

د سيد پوري ما لمن نيسل ده
اميد خدائے چه بخت حُما کاندی بيدار

سيد پوري مولی يا ستا غلام راغل دے
دے فرمان ته دخدمت په انتظار

رموزراز

د دلبر د کرشمے مظهر ممکن دے
د قدرت عکس ممکن کنس معلوميگي
دا خو لويه سبيله ده د توحيد
مو حد ته له عبرته حا صليگي
د مولی د مولائے مظهر غلام ده
به غلامه مو لا ئي نه ظاهريگي

****رموزراز****

ما پرون ليدلے ستا رخسار زرین دے
تابنده په تاؤ تاب کنس پلو شين دے
هميشه به لائقان وي نگران ستا
په غفلت سره غا فله کهترین دے
هيڅ ئے مثل له مثاله سره نشته
به له رنگه به له گونه بهترین دے

حُما خیال دے ستا لہ خیال سرہ پیوند وی
 لکہ تاک لہ مجاور نہ شجرین دے
 حُما خیال لہ خپلہ خیالہ جدا مکرے
 تصور ستا د جمال حُما قرین دے
 قرینہ یو خزینہ د غلامی دہ
 غلام حُک غلامی کبش خوش ترین دے

رموزراز

پروں د باغ پہ طرف تلے وم نن بہ راغ تہ حُم
 پروں پہ راغ کبش پاتے شوے نن بہ باغ تہ حُم
 دویصالت پہ هواستا زہرہ هواگیر وو حُما
 پروں پہ یخ کبش ماندہ شوے نن بہ ماغ تہ حُم
 د جدائی آہ فغان دے پہ زار زار کرمہ حُہ
 پروں غم کبش سوختہ شوے نن بہ لاغ تہ حُم
 د زمانے تشنہ لبان بہ ترلبان کِری منان
 پروں لہ وصلہ نہ سراب نن بہ سراغ تہ حُم
 فخر کونکے پہ خطاب د غلامی دہ غلام
 پروں پہ نور سرہ نوری نن بہ چراغ تہ حُم

حق د یاد دے په یاداش نه ادا کیږي
 نا تمام نه کار تمام نه تمام کیږي
 زاکران او شاکران د کل امکان
 ستا خدمت کښ یو حبه نه حساب کیږي
 د جلال او د جمال کمال په حق کښ
 فکر خیال د عقل مندو نه چلیږي
 یه کسی او عاجزی عذر گناه
 ما سوی له د نه بل څه نه قبل کیږي
 اجتناب له نواھے اتیان په امر
 اعتراف د عاجزی ده که پوهیږي
 که سجده ده که قیام ده که رکوع
 عاجزی ده له عاجزو صادریږي
 که صیام طواف زکات کلمه توحید ده
 بندگی ده د بنده چه ادا کیږي
 د بنده بندگی ستا په حول قوت ده
 یه توفیق دا ناتوان کله توانیږي
 یه له فضل به جاهل ظالم هال
 څه خیر راوړی چه له بدو نه صبریږي

دا ناقصه غلامی د خوار غلام
هیڅ شے نه ده ستا کرم باندې نازیګي

خُما سینه کښ خُما یاره نشیمن نه لرې
خُما شیشه کښ خُما یاره نماین نه لرې
ستا مریه یه خه ستامظهره یه خه
خُما په زړه کښ خُما یاره ته مسکن نه لرې
فکر د خیال خُما شوی قال د حال خُما
خُما په خوله کښ یاره ته در د گفتن نه لرې
خُما د زړه ترابا گل که د نوری ګلابه
خُما د زړه فیضان ته ناف ختن نه لرې
شوله مستی نه رقصان د غلامی لونیان
خُما د زړه دالان ته چرخ دامن نه لرې
جشن تو حید لرم صحن تجرید لرم
ګرنگ ملا د ماورا سازوسوزان نه لرې

شکوفه ده شکفته خُما د زړه
حوالی شو گل ګشت خُما د زړه

سحری باد ربیع کوی پرواز
 عندلیب شه فریفته حُما د زپه
 برگ گل د شبنم سره دے پک
 یو قطره کړه چشیده حُما د زپه
 رائحه مے د رئیحان کړه په دماغ
 نا شکیب شه مزیده حُما د زپه
 که سقا شی د ساقی صافی رَحِیق
 شی حاصل به جمیعہ حُما د زپه
 که هارون د زمانے وکه رحلت
 جاویده ده زبیده حُما د زپه
 دملوک اوډ بدرئ دوران شه ختم
 اوس بدرئ ده آینه حُما د زپه
 د بهرام دگل اندامے ایام ختم
 گلفامی د نامیده حُما د زپه
 د مجنون لیلی جنون لکه میراث
 فکر سوز ده قرینہ حُما د زپه
 بازیغ شوه بلیغ حضرت د حق ته
 په رفتار ده بازیغ حُما د زپه

ناريدہ چہ فريفتہ شوہ زليخا
يوسفی ديارنامہ حُما د زړه
ستا د اسم يوسفی نه فداکيگی
زليخا ده زالخیده حُما د زړه
التيام ئے په مرهم د نا سوت شی
لاهوئی ده ترقيده حُما د زړه
د غلام د غلامی سبيله خه ده
يو نعمه ده ديرينه حُما د زړه

تاب د زړه یے تابه کړم له تابه نه
خيال د خه یے خوابه کړم له خوابه نه
ستا له شان شوکت نه په هيبت اندرون شه حُما
غم د خه یے تابه کړم له تابه نه
يا رحيمه خدايا د رحمت د اميدوار یم
خوف د خه یے آبه کړم له آبه نه
وکړه په خدمت د غلامی غلام غريب ده
ستا هجران نيران خو خه کباب کړم له کبابه نه

آرزو د آرزومندو يو اخبار ده
 صفا زړه لکه وارلس په خوش گفتار ده
 له هر شش طرف نه اخلي اعلانونه
 رموزاتو د امکان لره اظهار ده
 تاو تاب په کښ له عشق پيدا کيږي
 برقيت په کښ له فکر نه تابدار ده
 تصورستا د جمال لمبه د اور ده
 د عاشق زړه ئ نيسله په انگار ده
 غلامی به منظوريږي په علاج کښ
 خدائ د روغ کړی د عاشق زړگه بیمار ده

چرتہ گل او چرتہ خار	چرتہ یار چرتہ اغیار
چرتہ باغ او چرتہ زاغ	چرتہ تار او چرتہ مار
چرتہ ناس چرتہ خناس	چرتہ نور او چرتہ نار
چرتہ عیش او چرتہ عشق	چرتہ روغ چرتہ بیمار
چرتہ شرک چرتہ توحید	چرتہ بت چرتہ غفار
اسلام ټوټه لوی نه دی	د سنت شه تا بعدار
په رواج نه موندۍ کيږي	د توحید شرین اثمار
نفع نه کوی بدعت	لکه زنگ شی تیغ ابدار

نجا ست د طهارت ده د بدعت هر يو روزگار
 غلامی شی طغیانی د بدعت په دار مدار
 خدایا و ساته غلام ته غفار ئے ته ستار

سر د یار چه د اغیار سره شی فاش
 په یارئ کښ یار له یار شی دل خراش
 حلاوت د دلبری تر میان پاسی
 د هجران په تلخی تریخ شی کل معاش
 نام نشان د دلبری نیست و نابود شی
 نه ئے نقش په زړه گرخی نه نقاش
 په خاطر د پاک سرور حُما سبحان
 نیک انجام کړه د غلام د زړه تلاش

چه د زلفو په زنجیر نوی محبوس
 په مذهب د عا شقانو ده مجوس
 یر له یاره چه له بل څه امیدواری
 په مذهب د مخلصانو دے مایوس
 چه له نفس دبل چا بد خواهی غواری
 په مذهب د جوانمردانو دے دیوس

چه د عشق په دولت نوی سعادت مند
 په مذهب د نیک بختانو دے منحوس
 چه د عشق په گریوان نوی سر نشیب
 په مذهب د دلبرانو دے خنوس
 چه طالب د نگ و نام د عقبا نوی
 حاصل مہ شہ د دنیا نگ و نامو س
 چه صندوق د بدن لعل و جوهر نوی
 ظاہرجیب د خدائ پک نکری په فلوس
 چه باطن کنش ئے مہران گوهران نوی
 په مذهب د جوهریانو دے افلوس
 چه د یار په یاد ئے زہ خوش بویہ نوی
 زہگے نہ دہ خو پیران دے یا کنوس
 چه د یار په سودا نوی سرفراز څوک
 په کوهی د شقاوت کنش دے منکوس
 چه د یار په یاد وی شاد د چا درون
 هغه تل وی د خپل یار سرہ جلوس
 سر د زہہ چه تار د زلفو سرہ بند شی
 مرایہ شی مخ د یار په کنش معکوس

سید پوری آب حیوان شربت که نوش
 چه زنده شی صد ساله مرده نفوس
 خو پرهیز د شریعت ورسره بویه
 چه علیل شی صبا په بو لیموس
 په معجون د شریعت واخله قدم
 چه قوی شی د ایمان صالح کیموس
 په ممبر د شریعت کیرده قدم سم
 په هر بام مه وایه بانگ لکه خبروس
 خدایا تیل د شریعت حُما روزی کړه
 چه مړنشی د غلام د زړه پا نوس

الله	الله	دا	الف	الفت	لری
الله	الله	لام	تعریف	لری	
الله	الله	پیر	لذت	شرین	لری
لام	ثانی	لار	خُمونگ	د	دین لری
الله	الله	ها	هدایت	داره	ده
لاره	دوحدت	نه	خبر	داره	ده
الله	الله	دا	عزت	نصرت	گنډم
الله	الله	پیر	زینت	قربت	گنډم

الله الله تاج د سرداری حُما

الله الله راج د راجداری حُما

الله الله موم د زړه سنگین حُما

الله الله رنگ د زړه رنگین حُما

الله الله ته ئے مرغوبه حُما

الله الله ته ئے مطلوبه حُما

الله الله حاکم او فرمان حُما

الله الله عفوه د عصیان حُما

الله الله دے حُما د زړه حیات

الله الله دے حُما کلی نجات

دا حُما د زړه حجاب کره برطرف

دا حُما د زړه غوټی کره منکشف

دا حُما د زړه بو تهی بادار که

دا حُما د زړه گلاب گلدار که

دا حُما ذکری چمن تازه لره

دا حُما فکری خیال فازه لره

الله الله باطن او ظاهر حُما

الله الله اول و آخر حُما

الله الله دے غرض مقصود حُما
 الله الله دے طلب بهبود حُما
 الله الله دے خاوند د زاز حُما
 الله الله دے غریب نواز حُما
 الله الله تہ قوی قدرت لرے
 الله الله تہ جلی قوت لرے
 الله . الله تہ عزت کامل لرے
 حرمت او رحمت کرم شامل لرے
 الله الله تہ علم بصر لرے
 ہم پہ حال تباہ حُما خبر لرے
 الله الله خدایا ذالجلال ئے تہ
 الله الله خدایا ذالکمال ئے تہ
 الله الله خدایا ذالانعام ئے تہ
 الله الله ذالاکرام ئے تہ
 الله الله تہ رحمان الرحیم
 الله الله تہ ستار علیم
 تاب د توفیق غواہم لہ دلبارہ سقا
 عشق کامل غواہم دلدارہ سقا

راکړه محبت مشاهدت سره

اوچت مے حقیقت کړه د قربت سره

رضا یم په قضا له ما راضی شه ته

مریض یم اندرون حُما شافی شه ته

لار د وحدت بنایه سر گردان یم

دام د غیرالله کښ بندیان یم

لار د معرفت لقا نه غواړم

کار د شناخت پسے تل جارم

لار د مقصود بنا یه په رحمت سره

دام د حُائ دقربت راکړه په شفقت سره

الله الله ډیر ثمر شرین لرے

الله الله خوند د آنگبین لرے

دا د سید پوری ولی ارشاد دے

دا د سید پوری سخی امداد دے

دا د سید پوری قاضی قضا ده تل

دا د سید پوری مفتی فتوی ده تل

دا د سید پوری د زړه انشا ده

دا د کری انشا د رب منشا ده

دا د سید پوری حکیم فرمان دے

دا د سید پوری فصیح بیان دے

نقش مے پہ خیالی قلم پہ زہ لره

الله الله دا نقش پہ زہ لره

دا د سید پوری مکتب کتاب دے

هریو حرف ئے لیک پہ میوناب دے

دا د سید پوری د زہ چراغ دے

حک تر رویشانه باغ وراغ دے

دا د سید پوری د باغ بلبل دے

حک چغنده پہ هر محفل دے

دا د سید پوری د بنر طوطی دے

دا د سید پوری دبام قمری دے

حک د فیضان چوری شرے خوری

باغ د هر منزل کنس سیب نارے خوری

دا قمری هو هو پہ چبو ترو کوی

کلہ کری پرواز سیل د بنگلو کوی

دا د سید پوری د خم شراب دی

سرے پیالے د زہونو پہ لب لاب دی

دا د سید پوری مشک مختوم دی

رنگ په رنگ الوان په کبش مرقوم دی

دا د سید پوری د باغ کوکنار دے

هوش ربانیده د هر بیدار دے

دا هغه احسان یزدانی دے

دا هغه انعام رحمانی دے

دا پاک حضرت د سینے نور دے

داغی مسلسل وار د سید پور دے

یعنی دا فانی نقوش دنیوی

پریرده تایابی نقوش لدنوی

الله الله نقش کن بر لوح دل

دور کن از قلب نقش هر دغل

گام دل یک بر ثری دیگر بعرش

بلکه بالا تر نهد از فرش عرش

یا کریم از طفیل مصطفی

رحم کن بر این غلام یه نوا

انوار توحید

غلام خہ نوے غلامی نوے مولا نہ لری
 مولا قدیم قدرت خدمت جدا نہ لری
 امکانیت د ہر ممکن علم قدرت کنیں وینم
 کہ پہ صورت کنیں د عجد امعنی جدانہ لری
 دار و مدار دہر قوت پہ ہر صفت پورے دہ
 یے لہ صفت نہ دہ ممکن قوت قوا نہ لری
 ہر یوفانی بہ شی فانی د خدوئت لہ رویہ
 یے لہ واجب نہ ماورا بوی د بقا نہ لری
 د دنیا نگ و ناموس بہ شی مایوس لہ مرگہ
 رسم و رواج د بدعتی عزت صبا نہ لری
 استغفار آخر کار بہ وی ستا کار غلامہ
 یے لہ ہادی لہ ہدایت نہ خوک ہدا نہ لری

حُما دلدارہ دلداری د خپل دلبر نہ لرے
 باطن بیدارہ بیداری د خپل ہنر نہ لرے
 نن لہ قرآن نہ مخالف روان پہ رسم رواج
 معلومہ دا چہ رسالت د پاک سرور نہ لرے

د خدائ رسول نه مخالف تل به خائف وی
ولے مغروره د مولا په دا گذر نه لرے
تویے ته نن صبا نیټه گناه فی الحال کوه ته
حیات مرهونه له ممات خالی دفتر نه لرے
لیل و نهار شمس وقمر دوران تبدیل کوی
نه اخلے عبرت ځکه تمیزدخیراؤشرنه لرے
مولا د خپلے مولائے له برکته غلام
په کرم عفه که نقصان دخپل کشورنه لرے

غالبه خدائ کړه غالب له فضله نور ځما
په خپل دیدار لره آبدار د سترگو تور ځما
ځما باطن کړه مجلا په تجلی د وحدت
له خپله فضله کړه بینا چشم شبکور ځما
نورانیت مے غلبه کړه په ظلمت نفسانی
ظاهر باطن کړه سراسر عرفانی نور ځما
ستا په باطن کنډ دم تابي شته دل تابي نه لرے
له یه تاي دے دباطن چراغ دیجور ځما
مسلمه نوم د مسلمان شرم حیا نه لرے
د مسلمان له یه با کے دے عار پیغور ځما

د غلامی پہ نیک نامے مولا نیک نام کہ مونبرہ
ستا دجمال انوار بہ صاف کپری ضمیرتور حُما

یو نغمہ دہ توحید مظهر تار د کثرت
نورے نغمے موحدہ شوے تیارے ستا د پارہ
د خدائ حصہ امانت ستا سرہ توحید محبت
نورے حصے د جہان ٲولے پیدا ستا د پارہ
برگ وباران نان و خلوا لہ فرش ہم تر عرشہ
د جمیعا پہ خطاب شوے مملوکے ستا د پارہ
کہ اہتمام شی د غلام نوا پہ سوزد توحید
د شمس الدین سیدپوری پیردعادہ ستادپارہ

حُہ چہ ہر طرف تہ گورم مخ د یاردے
پریشان پرے تار پہ تار د زلفو تار دے
پہ ہر کانپری پہ ہر گل پہ ہرے پانرے
پہ جلی قلم تحریر بیان د یار دے
عاشقان لکہ مرغان سخری خیز
ہر آواز ئے د دلبر ذکرانکار دے

چه تکرار نامہ دیار لیل ونهار نشی
 د هغو نصیب د شاه بنکله دیدار دے
 له اغیاره چه عبرت د یار وانه خلی
 غلام کله غلامانو کښ په شمار دے

څو په اول کښ د اول جلوه جمال نشی
 په آخرت به د آخر توحید کمال نشی
 بویه اول چه په توحید سره روشن کښ درون
 په آخرت به د آخر توحید سنبهال نشی
 دا خو دنیا ده چه کیمیا ده د توحید لپاره
 په آخرت کښ به توحید د چا تنال نشی

ی پروا کړم خدای له حور	چرتہ حور چرتہ حضور
ی پروا شومہ له گوره	چرتہ گور او چرتہ نور
په قبضہ ځما کښ نه دے	که صبر که وی شور
که ځما صفت گناه ده	ته صفت لرے غفور
که خطا غلطی له ما ده	د پوره صاحب د نور
ته الست کښ صادق ئے	ځه بلی کښ یمه چور
که د حشر ندا وشي	ځه به پورته کمه شور

د گناه په صله راکړه د غفران حصه غفور
 که گناه لرمه پیر څه ته رحمت لرې وفور
 که د عشق استازان پیردی څه غلام یم دمنصور
 ته د مهر نظر و کړه څه غلام یم د سید پور

د ماوراؤ خو مظهر ده د توحید له پاره
 به له توحیده ماسوی به دچا خیال نشی
 چه دل بسته شی پابسته د ماسوا په زنجیر
 په آخرت کښ به حسرت یعنی وبال نشی
 چه اندرون کښ تصور د خپل دلبر نه لری
 په آخرت کښ مسرت د چاپه حال نشی
 په آخرت کښ به هیبت وی سیاست د جلیل
 خدایا مایوس د خوار غلام ستا له جمال نشی

له ماورا نه د یارئ طمع داری مکوه
 له ماسوی نه د وفا انتظاری مکوه
 قوی درکړده قوت عزیز ئے شان د عزت
 له ناتوان نه د توانی امیدواری مکوه

د عبادت حقیقت دے خاتمیت پہ وحدت
 له مشرکانو د ایمان باورداری مکوه
 هله به درشی په لاس ختم چه ستا شی انفاص
 د هر عمل له بدلیت نه انکاری مکوه
 رفتار کوه په قرآن دهان لره دمنان
 د بدعتیانو په بدعت عمل داری مکوه
 رسم ورواج دجهان دے خسارت د ایمان
 د خاسراتو په خسرت زیان کاری مکوه

عار پیغور د عاشقی نه لری عار
 مدعی وی په دعوه کښی گرفتار
 د ساده ؤ ساده گی ساده زینت دے
 یه پروا وی د یاری نه د اغیار
 هغه رنگ چه رسول کسوت په رنگ وی
 په هغه لری درون بیرون رنگ دار
 چه له شرک بدعت رواج ریا رها شی
 نا میده شی مسلمان په نیکو کار
 غلامی دے خدای منظوره د غلام کړی
 په جنت دوزخ عشرت نه لری کار

هوا سيگم ديدار ته
 چه سودا په کښن نسيا وي
 چه مطلب مے دے له تانه
 ته ما مه غلوه په حور
 زاهدان دے په سجده کړه
 عاشقان د په ميلان کړه
 حيرانگي زاکران هم
 په آمان شو مجذوبان
 که جنت دے که دوزخ
 د ترهييب ترغيب ندا هم
 عشق لويه سبيله ده
 چه رضا شي يار له ياره
 چه د فکر لاس دراز وي
 څه غلام د سيد پوري يم

حيرانگم ستا سنگار ته
 نه ځم څه هغه بازار ته
 نه جريگم اغيار ته
 عقل مه خايه هوشيار ته
 د جنت باغ و بهار ته
 د توحيد گل گلزار ته
 ستا د نوم شرين تکرار ته
 هيڅ حاجت نه لري شمار ته
 يو صله ده ستا دلبار ته
 خود صدا ده خپل گفتار ته
 که منظوره شي نگار ته
 څه حاجت وي بيا روئے بارت ته
 خالي نه وي به روزگار ته
 څه حاجت بل خدمت گار ته

ما حیات دنیوی الا متاع فخر وی
 غیر خدا شد کجروی تو بوا الا الله الهدی
 اے غیره ایام چند آخر شوی در گور بند
 خود راه ها کن زین کمند توبوا الا الله الهدی

ٿول ايجاد د ايراد دے اکرم دے حُما
 دا غم داستم خپل صنم دے حُما
 پيران عارفان زاهدان عاشقان
 عابدان کاملان عالمان عاملان
 درد مند په دا حال هر مسلم دے حُما
 دا غم داستم خپل صنم دے حُما
 قدم د آدم په قلبی لطيفه دے
 د نوح ابراهيم په سری لطيفه دے
 په روحی د موسی قدم دے حُما
 دا غم داستم خپل صنم دے حُما
 قدم د عیسی په خفی لطيفه دے
 دا نا په دے راز هر زاكر ظریفه دے
 په اخفی ده سرور قدم دے حُما
 دا غم داستم خپل صنم دے حُما
 چه خدائ کړی څوک پوه هغه پرے پوهیگی
 نادان د غلام په وینا نه پوهیگی
 بیان یه پایان طاقت کم دے حُما
 دا غم داستم خپل صنم دے حُما

ۛ نامہ د غلامی باندے غلام یم
 ۛ هنگام د مزدوری کنس ناتمام یم
 ناتمام خو ناتمام وی شا مدام
 نامیدہ ۛ بدنا می سرہ بدنام یم
 ہیخ بدنام ۛ نیک نام نشی ۛ نیکی
 لہ ازل نہ جہالت سرہ بدنام یم
 حُما خپل جہل ۛ ما ظلمونہ کړ دی
 حُہ لہ خپلے بدرنگی حُنے بدنام یم
 لہ ناکامہ نہ ما کام اغستی نہ دے
 حُہ لہ خپلے خودرا یی حُنے بدکام یم
 ۛ صلہ دمغفرت بہ نجات غواړم
 ۛ ناقصہ غلامی کنس حُہ غلام یم

رضا وسپاره قضا تہ کینہ فارغا مسرورا

میلان مکړہ نفس هوا تہ کینہ شاکر مشکورا

لہ دنیا گوشہ کنار شہ	لہ اختیارہ یے اختیار شہ
ثنا خوان د رب غفار شہ	کینہ فارغا مفروغا
یا دوه د الله نام	کړہ درون ذکر دوام
شب و روز عمر تمام	کینہ سا ریا مسرورا

شریعت طریقت دواړه
 قدم مبرده په ویجاړه
 اول کار د شریعت دے
 د کامل مطابعت دے
 په ایمان به تل خائف وی
 استدراج وی که کاشف وی
 چه انکار د شریعت کړی
 که هر څومره کرامت کړی
 عظیم دوه کرامتو نه
 یو ایمان بل عملونه
 د محبوب مشاهدت دے
 له علمه ځان جدا کړه
 له فنا وصول بقا کړه
 عبدیت خواری زاری ده
 مسکنی افتقادی ده
 له ممات نه خبر شه
 د ندم خاورے په سر شه
 خفی ذکر کړه د ذات
 په کبش پیر دی ثمرات
 چه شی نوے فیض ولوج
 که آسمان وټه خروج

دی لازم ملزوم هم غاړه
 کینه شارعا مشروعا
 چه محکم پرے طریقت ده
 کینه تابعا متبوعا
 چه له شرع مخالف وی
 یعنی لاعنا ملعونا
 لوی زندیق دے زندیقت کړی
 خودے جاهلا مجهولا
 هر مومن لره وی اخونه
 کوه لازما ملزومه
 کینه شاهدا مشهورا
 په وحدت کبش ځان فنا کړه
 کینه ذاکر مذکور
 دخپل ځان انکساری ده
 مشه فا خرا مفخورا
 له حیات لاس په سر شه
 وکړه توبتا نصوحا
 دے شامل د کل صفات
 لیکن ساترا مستورا
 کړه په خیال د حال عروج
 کینه فارحا مفروحا

د سيدپوري ولي په لور ځه ناراستي مکره في الفورځه
 په اخلاصه په ډير غور ځه شے به ناصرا منصورا
 اس دخيال چه زين لگام شي په فکرونو سره رام شي
 هر منزل به زير گام شي کينه واصل مو صولا
 د غلام رب الاربابه ما رها کره له عذابه
 په محشر مکره عتابه يا عا فيا غفورا
 سيد پوري خنجر په لاس يم سر وهونکي د خناس يم
 اميدوار د رب الناس يم ځکه فاتحا مفتو حا

مسافري کښ ځما روح دے مسافر دے نشي
 مجاورئ کښ د دنيا دے مجاور دے نشي
 دغه سفر دمسافر به رو رو شي ختم
 په خپل وطن کښ روح ځما دے مسافردے نشي
 دغه وطن دے شما دت شه مبارک شهيده
 په شهادت کښ روح ځما دے مسافردے نشي
 معائنات کښ سکونت د حضورئ لرمه
 معائنه کښ روح ځما دے مسافر دے نشي
 لکه غلام څوکيداري د خپل مولا کومه
 په بندگي کښ روح ځما دے مسافر دے نشي
 د مسلمان مسلمانئ کښ ځه نقصان نه وينم
 د بدعتي په حق دعا ده چه کا فر دے نشي

پہ سورلعل دہ د یاقوتو نوم د یار
 پہ فضو قلم د ے خیال کہ نقش دار
 مسافر دعاشقی لہ ئے ورکڑہ
 حہ پہ د معلومہ وم د عشق لار
 کہ د یار دکور او کلی نشان غوارے
 لدے نوم بہ شی معلوم دیار دیار
 پہ غلاف کبش دسینے صندوق دتن کبش
 ہفہ نوم لہ پہ خیال سرہ حصار
 چہ دے سپین جمال دیار پہ زہ راگرخی
 ہفہ نوم تہ کڑہ لہ عشق انتظار
 تل لہ اسم مسمی رامعلو میگی
 یر لہ اسم مسمی نہ شی اظہار
 چہ فنا پہ عشق د یارشی لہ اغیارو
 فقط پاتے شی باقی دیار دیدار
 پہ دیدار دمعشوقے کلہ مریگی
 وگے سترگے دعاشوق لیل و نہار
 پہ دیدار سرہ چہ گرم اور دعاشوق شی
 پہ کبش سوزی دصحرا پتنگان خوار
 چہ غوتی شی ددلبرو شنہ خالونہ
 د عاشق چشمان گل شی د بہار
 لکہ گل غوندے پہ غتو غتو گورے
 چہ بہ کلہ گل شی ہفہ غنچہ زار

گل د سترگو گل دخیال چه مقابل شی
 معشوقه عاشق خبر کړی په اسرار
 ۱ چه دراز خبره کړی ورته براز
 عاشق هله شی له عشقه خبردار
 له وصاله په طلب کښ پیر ارام دے
 چه په غم د هجران نه وی خبردار
 په وصال کښ کله فصل کله وصل
 کله قبض کله بسط وی دوسار
 گاه غضب وی کله عزل کله فضل
 کله رحم شی د پاک رب الغفار
 زندگی د عاشقانو خون خواری ده
 عاشقان وی په بلا تل گرفتار
 خدایا سترگه د غلام کړه نظر باز
 بیا نما کړه د دلبر ښکله نگار

په نور د دین سره ده زړه دلجور انور دے حُما
 له ظلمیت الامان آمین اکبر دے حُما
 لکه بندی خروج ولوج کښ خپل اختیار نه لرم
 ده خاتمے له دسته خوف ده زړه په سر دے حُما

پہ ریاضت پہ عبادت ویصال موندلے نہ شی
 حُک پہ لاس کنس دلاتقنطو خنجر دے حُما
 ظلوم جھول خطاب حُما رحیم غفور ستا بیان
 حُک تکرار دگناہونو لوی اختر دے حُما
 تا چہ خطاب دوبتغوا کر ماباور کرے دے
 پہ ہر مشکل کنس وصیلہ خیرالبشر دے حُما
 چہ دحضرت متابعت لره بیعت دے سنت
 حُک قربان لہ نقشبندو مال و سر دے حُما
 مظفرآباد ئے علاقہ وطن کشمیر دے منیر
 مقام سیدپور پہ شریعت پیر برابر دے حُما
 د کم تکلیف وم طلبی بالانشین ثمرین
 فضل دخدائ وو شمس الدین ولی رہبر دے حُما
 تورے سینے صفاکول پہ نظر گران امر دے
 تا ثیرلہ خدایا پیرصاحب شمس وقمر دے حُما
 خدائ تاثیرپہ واسطہ دولی بل تہ درومی
 دا عقیدہ دہ سنہ اللہ خبر دے حُما
 مکر حیلے عجب ریا دی مہلکات دسلوک
 ہم اشاعت کنس شتہ گوہری سمعت لنگردے حُما

اسم ذات قطب حسنات ئے دائره دی همہ
سلطانی اسم الله الله شهد و شکر دے حُما
الله الله چه کړی څوک نقش دزږگی په تختی
په انجمن کښ خلوتی دغه افسر دے حُما
خاورے د خپو د نقشبندو دین ایمان دے ملا
که په مذهب ستا ناروا وی خوباور دے حُما
څوک چه زمري دنقشبندو ته ضرر رسوی
په تباهی دهغو سوال درب په در دے حُما
دوئ مستیز دهغه نور دی چه شپه دمعرج
راوصول کړی له مولا نبی سرور دے حُما
چه له فقیره فقیری له شاه شا هی رکوی
هغه جذبه دولایت چه پیر انور دے حُما
که محبوبه سیدپوری بیا کجل کړی سترگے نرئ
چه کرشمه کړی ددارینو لاس په سر دے حُما
اے دگړنگو ملا لاس دپیر په لاس کښ ورکړه
د شاه سید پور غلامی عین تاج افسر دے حُما

چه د نفس په لارے مړ شی لعنتی دے
چه دروح په لارے مړشی رحمتی دے

کاردنفس وارہ خلاف دشریعت دے
 مخالف لہ شریعت نہ بدعتی دے
 کاردروح وارہ رضا دکبریا دہ
 ہر یو دم ہریو قدم ئے سنتی دے
 سفلی دنفس مدام سفلی خرام
 علوی شان دروح علوتہ علوتی دے
 مشرف دے پہ شرف عقل دروح
 نفس جاہل دے ہریو فعل ئے جہلتی دے
 وزارت دنفس کوی شیطان خبیث
 بنائستہ کونکے داعمالو علتی دے
 وزارت دروح کوی عقل سلیم
 پہ ہر گام پہ ہر کلام کبش صحتی دے
 دوہ شاہان کپی پہ اقلیم دقلب دوہ حکمہ
 خیراؤشر چہ یو لہ بل نہ ضدتی دے
 نفس اؤروح پہ تخت دقلب کوی خون ریز
 پہ فتحت کبش ہر قوی خود فتحتی دے
 موہوبی امداد چہ راشی لہ وہابہ
 مل د روح شی روح لہ فضل نصرتی دے

مقهوری امداد چہ راشی لہ قہارہ
 یاردنفس شی نفس لہ قہرہ قوتی دے
 نفس کافر روح مسلمان تن رعایت دے
 رعایت تا بع د شاہ غلبتی دے
 حہ اماند خپل ایمان پہ منان غواہم
 سیدی سیدپوری پیر مے صلتی دے
 حہ غلام دغلامانو ربانی یم
 ربانی غلام د ہرچا خدمتی دے

شان د روح سرہ نہ بنائ خبیثات
 شان د نفس سرہ نہ بنائ طیبات
 روح لہ امرہ امر پاک دے لہ ہر کیفہ
 ہیخ دروح پشان کنش نشہ کیفیات
 نفس لہ قہرہ نہ پیدا سجنی اصلی
 لہ ہر کیفہ پہ کنش شتہ دی کیفیات
 سالکان چہ حقیقت انسانی گوری
 پہ قوت د فراست کپری ادراکات
 دا تعبیر لہ روح امرہ نہ کیدے شی
 نورانی لری صفات ہیر کمالات

چه تابع شی نفس دروځ خود نورانی شی
 په طرف د لامکان کړی عروجات
 که تابع شی روح د نفس خود ظلمانی شی
 په طرف د سجين کاندی هېو طات
 په شیشه د روح کبس عکس د نفس ښکاری
 چه له فضل دچا صاف شی احوالات
 حق بینان به په بیان حُما پوهیگی
 نه پوهیگی خود بینان کور باصرات
 په طفیل د شمس الدین فقیر اے خدایا
 نمکین کړے دغلام رنگین ابیات

په صیقل سره چه پرے شی د زړه رنگ
 خود په رنگ د الا هی شی سپرے رنگ
 ناسوتی میدان نه تیر شاه, سوار دروځ شی
 په میدان د ملکوت کوی غورزنگ
 چراگاه د ملکوت چه چرنده شی
 چمن گاه د جبروت ته کړی آهنگ
 دلاهور په حرم گاه کبس په آرام وی
 د قربت آب و دانا خوری یه قلنگ

قوى رنگ د شريعت دطريقت ده
 رنگين رنگ اطاعت ده دخدائ رنگ
 سيدپورى تعليم آموخته ځى مولايا
 هلاک نه کړه په نفس ظالم پلنگ
 په خاطر د پاک حبيب رب الکریمه
 په خپل رنگ کړه دغلام خاتمه رنگ
 نور ددين دهدايت په بروج شى گرم
 پرې تودىگى خواروزار ملا گړنگ

چه قلبى کعبه صفاشى له بتانو
 وصل هله شى وصول د عاشقانو
 چه درون بيرون د عشق په رنگ شى رنگ
 عشق هله شى مقبول د عاشقانو
 به له ياره هر چه ځائ په زړه کښن نسي
 هغه واړه دى بتان د کافرانو
 هاجسه خطره گرځي وسوسه خود
 عزم نه وي ماسوى الله د عاشقانو
 چه کړى عزم مستحکم سوى له ياره
 عاشق نه دے په مذهب د عاشقانو

چه عاشق بسوی له یاره کړی مقصود
 صادق نه ده په مذهب د صادقانو
 غلبه چه اندرون حب د اغیارشی
 مخلص نه ده په مذهب د مخلصانو
 چه وصول مشاهده معائنہ کړی
 کامل هله شی په نزد د کاملانو
 چه دوام شی په حضور سره منظور
 مرشد هله شی په نزد د مرشدانو
 چه محکم په شریعت په طریقت شی
 سالک هله شی په نزد د سالکانو
 چه له علم معرفت د خدای معلوم کړی
 عالم هله شی په نزد د عالمانو
 چه تسلیم کړی عبدیت ربوبیت
 عابد هله شی په نزد د عابدانو
 چه له نفس کړی خلاف ریاضت واخلی
 زاهد هله شی په نزد د زاهدانو
 چه زاکر زکر فنا باقی مذکور شی
 زاکر هله شی په نزد د زاکرانو

ڇهه ۾ غاره سيد پوري طوق د ارشاد ڪري
 غلام هله شي ۾ نزد د غلامانو

خدائ راڃڪله ۾ ڪرم سره قلم دے
 مشرف ۾ عالم نسل د آدم دے
 ما سوي له خدايا هر ڇهه يا ديگي
 حڪمران ۾ هر اشياء ابن آدم دے
 ۽ پاڻه مهربانه پاك سبحانه
 ۾ زمري د آدم ستا فضل و ڪرم دے
 له انسان نه مطلب ستا استقامت دے
 مستقيم ۾ شريعت ستا مڪرم دے
 شرف نشته ۽ له شرع دانسان
 غلام غواڙي هدايت لوي ڊڪرم دے

ڇهه دخدائ فضل وڪرم شي سائبان
 ۾ سايه باندے روان شي راه روان
 هيڻ اثر ڀرے تموزت د افتاب نڪري
 له طبعي باران هم شي ۾ آمان

لہ گلی باد و باران نہ پہ آمان وی
 پہ نقصان د ناقص نہ مومی نقصان
 بے غمی شکم پوری غفلت انگیز دے
 حُک وگی غمجن گرخی عاشقان
 د عاشق طبعی خوراک قوت لایموت وی
 روحی قوت ئے تصور وی دجانان
 تصور ذاتی د یار طاقت افزا دے
 د شہود شربت عاشق کھری پهلوان
 چہ مدام د می فروش پہ دوکان ناست وی
 پہ مستی سرہ بہ مست وی ہر زمان
 چہ ئے خال وخط د یار پہ زہرہ رقم شی
 ہفہ تل وی مخ د یار تہ ناظران
 بے لہ یارہ د اغیار تعلقہ شرک دے
 بے لہ عشقہ قول عالم دی مشرکان
 عاشقی او دلبری دین و ایمان دے
 خدائ د نکری خوک بے دین و بے ایمان
 خلیلی تدبیر کوہ سید پوری پیرہ
 چہ سنگ سار شی د غلام دزہرہ بتان

ايها المنكر سلم عرفان سيد پوري
 ڪره سريعت طريقت امتحان سيد پوري
 لولا يوافق رشدانه مع القرآن
 پريده په خائيه ماخله په خوله بيان سيد پوري
 لو کان يوافق رشدانه مع القرآن
 کل بصر که غبار قدماں سيد پوري
 انه هاد الى الله بذكر خفي
 نقشبندي دے سرهندي عنوان سيد پوري
 انه منحرف من عمليا ت جمعا
 په اسم ذات دے مداما جريان سيد پوري
 ايهاالعالم غررت بعلم و رواج
 راشه عالم شه په قلبى لمعان سيد پوري
 مذهب واتيانه على قدم رسول
 الله الله وه خاتمه ختمان سيد پوري
 اسئل الله لتوفيق عشق لم يزلى
 غلام نيسل ده په منگل داماں سيد پوري

دوه طرفه دے حُما خيال نرد بيان
 يو طرف په لامکا ن بل په مکان

پایہ پایہ پہ قدم د فکر خیجہ
 پہ کرم بہ ذالکرم تہ شم رسان
 عاجزی فقر زاری بہ ئے تحفہ کرم
 لہ رحمت نہ امیدوار لہ خوف لرزان
 محبت ئے نا تا مہ دعوہ د عشق
 گواہان لرم عفوہ بل غفران
 کہ ئے رد کپہ دا دعوہ حُما ناقصہ
 سفارش بہ کپری حُما ختم نبیان
 پس لہ فکرہ مناسب چہ دا ترتیب
 گوش دھوش کپری سید پوری نقشبندان
 لہ سیدپورہ تر صدیق اکبرہ پورے
 وصیلہ دی د غلام جملہ پیران
 پہ غلام پردہ د ستر کپہ ستارہ
 شرمندہ نشی د حشر پہ میدان

دا حُما ظاہری خیال ظاہر بیان
 صبا سودبہ د باطن شی او کہ زیان
 آیندہ کنس حیرانی کہ پریشانی دہ
 خبر نہ یم چہ بہ سود شم او کہ زیان

مغفرت د ستار واسع له معصيته
 له عمل نه پير ارجى دے ستا غفران
 دلا تقنطوا پايه حُما مایه ده
 ې له فضله سراسر لرم خسران
 د خیرالانام صله حُما حلیه ده
 په وحدت او رسالت لرم بیان
 د وحدت او رسالت له برکت
 دا غلام کړه له نقصانه په آمان

د حساب او د کتاب نه لرم تاب
 فطرتی غواړم د عشق تاؤ تاب
 دا آسان منزل په باندے آسان احسان کړه
 رحم بنائ دهر ستړی په تعاب
 د ې ې مثل ې ماننده طلب دار یم
 ته د چند مکړه د چون سره حساب
 ته قادر ئے په عفوت او مغفرت هم
 لکه خنګه چه ته ئے سریع الحساب
 له غلامه شه رضا یا ذالانعام
 په آمان ئے کړه ایمان مکړه عذاب

ن کر او زاکر مذکور چہ شی فنا
 نور بہ شی بیا نور نوی لہ نور جدا
 اصل چہ لہ اصل نہ پیوند شی
 ہلہ بریدہ جدائی دویئ بند شی
 کلہ بشریت وی د بشر سرہ
 کلہ خصوصیت د دلبر سرہ
 کلہ زہہ کری سیر بہ افلاکونو کنش
 کلہ کری جولان بہ دے ملکونو کنش
 پیرہ پیرایہ ئے بہ پیری سرہ
 یاد دل ربا ئے دل روبائے سرہ
 پیر مہ وایہ عکس د رہبر یمہ
 وائے کہ دلبر عکس دلبر یمہ
 گورے تہ ما کنش خپل عکسی خیال
 من فنا فی الشیخ فقد فان الجلال

تہ تن آرا ئے خو د ستا ئ کوع
 خرنک بہ لہ خدایا لقا ئ کوع

تہ چہ پہ قبضہ د قدرت ئے اسیر
 ولے تعمیل نہ کرے د امر امیر
 امر د عامر پہ غلامانو وی
 بوج د خدمت قل پہ خادمانو وی
 ناز د معشوقو پہ عاشقانو وی
 ناز د عاشقانو پہ خوبانو وی
 تا نعرہ وھلہ د قالو بلی
 تا لہ شوقہ ومنل دا پنج بنا
 دا ناز کرشمہ د میثاقی دلبر
 دا پروں قبولہ کرہ پہ خپل پتھر
 دلہ عبادت د میثاق حال دے
 دا تسبیح تھلیل د میثاق حال دے
 شولہ آینہ د میثاق دا دنیا
 جملہ طاعات صورت قالو بلی
 عکس د خوبانو آینہ کنیں وی
 خیال غرض ئے خپل معاینہ کنیں وی
 ذات چہ اراستہ ئے پہ تجلی د نور
 نہ لری بل چا وتہ ہیخ رنگ ضرور

خال و خط هغو لره په کار نه وی
 د چا چه خال وخط سره څه کار نه وی
 پاک به په پاکی سره ستا پاک نه شی
 به تسبیح پاک به دانا پاک نه شی
 به ستا له تکبیره هغه ده کبیر
 به ستا له اخباره هغه ده خبیر
 ته چه په زار زار سره غفور کړه یاد
 اثر د مغفرت به شی په تا معاد
 روح که انسانی وی نه به وی جدا
 عقل حواله کړه په قوی قوا

زین شده کمیت د مرگ کوی شتاب
 حُما هم قدم له شوقه په رکاب
 چه د خدائ څخه موندی رهائ نه شی
 فائده نکړی د ممکن سوال و جواب
 د ممکن حیات سوالی د خدائ اصلی ده
 برابر په کبش نبی ولی اقطاب
 هغه خلقو فائده واغسته له مرگ نه
 چه شو ختم په سنت او په کتاب

د غلام فائده په مرگ کښې آزادي ده
که له فضل شي مفتوح د حسن باب

هنډري ده نفس دے ما معلوم کړے
په رضا سره دے دا حاصله کړے
د رضا هائ له ده کړه را بیرون
خاص په تیغ د خلافت چه شي زبون
يو خو ورځ ئے په پاله کښې کړه حصار
تر هغه چه له فساد شي بیرون
کله کله ئے ساته د نظر لاندے
هسے نه چه دوباره انډري کاندے
که ئے بيا په رضا مست کړے دا خناس
د رضا واگے دے کړے د د په لاس
دا جهان به دله روان کړی یک زمان
دین اسلام به دے غارت کړی په یو آن
که خدائ غواړے نفس ذلیل که په ذلت
نجات غواړے نفس غریب که په غربت
غنا غواړے نفس فقیر په فقیرئ کړه
فضل غواړے ځان مسکین په مسکینئ کړه

غلام وائی خدایا ما تر پہ آمان کړے
پہ آمان مے لہ فکرونو د شیطان کړے

فکر خیال بارے دیگر شو رامعاد
ستا جمال مے د جمال سرہ شو یاد
د ایمان شجر کنس دوه شعبے کمال دے
خوف رجاء اقرار تصدیق اصلی بنیاد
دوامی حضور سرور پہ جمال بویہ
عاشق ہلہ رسیدہ شی تر مراد
لہ جلالہ ترسندہ وسہ مدام
منازل د دلبری تہ دے میعار

دھغو د خپو غبار حُما ابصار دے
چہ وږی او راوږی سلام حُما دیار
د هغو دکوڅے خاورے لعل جوهر دی
چہ پہ شوق یادوی نام حُما دیار
دھغو وینا حُما دین وایمان دے
چہ مکان لری پہ بام حُما دیار

د هغو وټنا حُما دین وایمان دے
 چه مقام لری قیام حُما دیار
 د هغو قدم دے پاس حُما په سر وی
 چه قایم وی په مقام حُما دیار
 د هغو فرمان آمان دے د ایمان
 چه کلام ئے وی کلام حُما دیار
 د هغو خدمت کښ ږیر ثمر موندۍ شی
 چه دربان وی خاص په بام حُما دیار
 د هغو فقیری عین سلطانی ده
 چه مدام وی څوک غلام حُما دیار

چه رنگین شه ستا رخسار په تورو زلفو
 غمرین زړگۍ حُما شه به تاب ولے
 ماورا چه په فطرت سره محکوم دي
 به فرمان شه له فرمان نه مرتاب ولے
 ماکیان د بیابان شناوری کړی
 دا کاهل په ساحل ناست دے مرغاب ولے

چغندہ بلبل د باغ لاهوتی وی
 پہ پیران کنیں د ناسوت شوے غراب ولے
 پہ سنت او پہ کتاب اتیان فرض دے
 تا نیسل دے لہ بدعت نہ محراب ولے
 د توحید بیڑی د ہیچا نہ غرقیگی
 تا جوہ کر دے لہ هوا نہ گرداب ولے
 میکا ٹیل د زمانے والی د فیض خپل
 جاری کر دے لہ سید پورہ میزاب ولے
 د غلام ایام بہ تام پہ ترانہ شی
 سوز پہ تار کنیں د قدرت شہ رباب ولے

د مشرکانو پہ شرکت کنیں تباہی د وی

ستا توحید جاری دوی

توحید جاری توحید جاری توحید جاری د وی

ستا توحید جاری دوی

مشرک ہلاک کرے مول مسلم چالاک کرے مولا

دمسلمان مسلمانئ کنیں صفائ دوی ستا توحید جاری دوی

توحید جاری توحید جاری توحید جاری دوی

ستا توحید جاری دوی

رسم و رواج د جہان خراب مزاج د جہان

د بدعتیانو په بدعت کښ تباهی دوی ستا توحید جاری دوی
توحیدجاری توحیدجاری توحیدجاری د وی

ستا توحید جاری دوی

بدعتی پرېږده بدعت علتی مکره علت

د مصطفی سنت ساری دوی ستا توحید جاری دوی
توحیدجاری توحیدجاری توحیدجاری د وی

ستا توحید جاری دوی

نقشبندی غلامه نظم بندی نظامه

ستا په محفل کښ د توحید غزل بازی دوی

ستا توحید جاری دوی

توحیدجاری توحیدجاری توحیدجاری د وی

ستا توحید جاری دوی

په مذهبونو کښ حنفی ^{منزیه} جاری د وی

پاک الله راضی د وی

مذهب حنیفه تل لره منیفه تل

قبول په سر خُمونگ فرمان نعمانی دوی

پاک الله راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی د وی

پاک اللہ راضی د وی

دروغ غیبت مکوہ ہم نیمیت مکوہ

درون باطن کنیں لہ اخلاصہ صفائ دوی

پاک اللہ راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی د وی

پاک اللہ راضی د وی

د کوم مذهب شولے تہ د کوم مشرب شولے تہ

مسلمہ ستا مسلمانئ کنیں یکتائ دوی

پاک اللہ راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی د وی

پاک اللہ راضی د وی

غلامی ستا غلامہ مولا دے کپری تمامہ

خاص پہ میدان کنیں دمحشر اللہ عافی دوی

پاک اللہ راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی دوی

پاک اللہ راضی د وی

غزل

در احاطہ دل مضطرب
(بے قرار دل کے)

محشری در سینہ دارم شور و غوغا کو بجو
منزلی در سینہ دارم نسوزو سودا سو بسو
(میرے سینہ میں ایک محشر (ہوا) ہے (لیکن میرا) شور و غوغا کوچہ بہ کوچہ ہے میری منزل میرے
سینہ میں ہے (مگر میں) (ہر طرف تڑپ اور دیوانگی میں (پھر رہا) ہوں۔)

درد و رنم عشقِ لیلیٰ درد و رنم شوقِ لیلیٰ
درد و رنم حسنِ لیلیٰ درد و رنم حسہ جو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کو بجو
(لیلیٰ کا عشق شوق اور حسن اور اس کی تلاش سب میرے اندر موجود ہے (لیکن) میرے سینے میں
ایک محشر ہوا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

درد و رنم اللہ اللہ درد و رنم راز و ناز
درد و رنم سینہ دارم درد و رنم ہو ہو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کو بجو
(میرے اندر (دل میں) اللہ اللہ ہے۔ میرے اندر (دل میں) راز و ناز بھی ہے۔
میرے دل میں آہ زاری بھی ہے اور اللہ کی ہو کی آواز بھی ہے۔ میرے سینے میں ایک
محشر ہوا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں)

روئیِ خواباں درد و رنم کوئی خواباں درد و رنم
یوئیِ خواباں درد و رنم وصل خواباں ہائے ہو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کو بجو

(محبوب کا چہرہ، کوچہ اور بو میرے دل میں ہے) (لیکن) وصل (کی محرومی سے) نالہ و فریاد کر رہا ہوں۔ میرے سینے میں ایک محشر پاپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

ابراہیم اندر درونم اسماعیل اندر درونم
خنجرے اندر درونم خوں بہائی خوں بخوں
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کوجو
(میرے دل میں حضرت ابراہیمؑ اور حضرت اسماعیلؑ (کا خلوص) موجود ہے اور خنجر اور خون بہا بھی ہے۔ میرے سینے میں ایک محشر پاپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

اسم ذات اندر درونم ذات ذات اندر درونم
روئی ذات اندر درونم خط و خاش گو بگو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کوجو
(ذات باری تعالیٰ کا اسم بلکہ خود ذات اور روئی ذات میرے دل میں ہے اور میں خط و خال کی گفتگو میں مصروف ہوں، میرے سینے میں ایک محشر پاپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

بے قرار است اس نظام بے قرار است خاص و عام
بے قرار است اس غلام در آرزو از تو بتو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کوجو
منزلی در سینہ دارم سوزو سودا سو بسو
(یہ نظام عالم اور (یہاں کے) خاص و عام بے قرار ہیں۔ یہ غلام ذات باری کی آرزو میں بے قرار ہے۔ میرے سینے میں ایک محشر پاپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔ میری منزل میرے سینے میں ہے اور میں ہر طرف تڑپ اور دیوانگی میں پھر رہا ہوں۔)

دعا طریقه نقشبندی

په طریقت کښ طریقه نقشبندی دوی ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی دوی ستا نقشبندی دوی
سرهندي پیره روشن ضمیره
ستا په ارشاد کښ مداما ذکر قلبی د وی
ستا نقشبندی دوی
خُما باطن نورانی خُما هر نورانی
خدایا گویا په ذکر ستا سره سری د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی
زړه مے آباد لره په ذکر بنا د لره
تابنده نور تابنده نور هم د روحی د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی
سید پوری خُوانه ستا له فیضان
په تجلی سره جلوه خُمونگ خفی د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی
جلوه اخفی خُما حال که صفا خُما
ستا په سودا کښ د غلام بیان شکری د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی

په څه رنگه غیبانه چه ده سودا ځما له تا سره

په څه رنگه حضرانه به وی غوغا ځما له تا سره

ته په خپل کرم کریمه ته په خپل رحم رحیمه

په مدار عفوانه د وی صبا ځما له تا سره

د کمال له خاصیت نه د جمال له زیب زینت نه

په محشر کښ خندانه د وی لقا ځما له تا سره

د غفور صفت له پاره د صبور صفت له پاره

په ایمان هم ختمان د وی خا تمه ځما له تا سره

د غلام غریب ژړا هم په روئ د مجتبی هم

له شان فضلانه د وی مجیبا ځما له تا سره

گرم شوه دے درون بیرون ځما

نرم شوه دے د خیال مجنون ځما

دا گرمی به همسری شی د نرمی

گډ وډ شوه دے درون بیرون ځما

په هوس کښ د خواهش حمله شوه تیزه

په لرزان شو پریشان ژوندون ځما

له قدرته رهائ غواړه غلامه

غلبه شه اندرون جنون ځما

لہ قدرتہ رھائ غواہہ غلامہ
مقصورہ شو اندرون مضمون حُما

پہ جلوہ شہ ستا جمال د رخسار بیا بیا
سیخ قطرہ شہ زہہ حُما پہ انگار بیا بیا
صبورئ کنس ما آرام موندلے نہ وو
یے صبری شوہ مجبوری پہ دیدار بیا بیا
ہر تدبیر پہ تصور سرہ کیدے شی
غلبہ پہ تصور شہ اغیار بیا بیا
ستا دخال پہ خیال حُما حال پہ آرام وو
یے پایان شہ پریشان گرفتار بیا بیا
د غلام د غلامئ تدبیر خطا دے
خو واسع دے مغفرت د غفران بیا بیا

د آفتاب گرمی لہ کومہ دے نما کرہ
دمھتا ب رنرہ لہ کومہ دے گویا کرہ
لہ جلالہ جلوہ گر دے آفتاب
لہ جمالہ جلوہ گین دے مھتاب

له آفتابه هنگامه د روز شوه جوړه
 له مهتابه هم د شپه هنگامه جوړه
 چه جمال شي له اغياره په حجاب
 كويا راشي په مهتاب باندې سحاب
 چه برقه شي د جلال په جمال
 تيزرفتار د عاشقئ شي پر وبال
 د جلال جمال دوه پر دعاشقئ دي
 وصول شوي په مذهب د دلبرئ دي
 د سالک سلوك په دے مشرب موندے شي
 د عارف منزل په دے مطلب موندے شي
 آفرين دے د غلام په تصور وي
 فضل پاك دے مداما د ده باور وي
 غلامی د غلامانو دا رونق دے
 آموخته له عارفانو دا سبق دے

برگ پان د په لبان كړه مالیده
 عاشقان د په نيران كړه تاویده
 د كباب غوندے جليا شوم اندرون كښ
 له هجران نه عاشقان وي نا لیده

د دیدار په بیدارۍ به بیداریگی
 د ناسوت په گهواره کښ خوابیده
 د وصال په تمنا به شی نمنا ک
 چه رشحات شی له فیضان نه پاشیده
 که غلام وائی حُما نصیبه خه شوه
 وایه غم ده له ازل نه تراشیده
 په تدبیر سره تغیر د تقدیر نشی
 یه هوده دی د ده دهر لا فیده
 د غلام مضمون له سوزه نه پیدا ده
 هله خوند که چه له سوز وی ناشیده

د منهدس په هندوسه کښ معرفت نشته ده
 د فلسفه په نزاکت کښ هیڅ عبرت نشته ده
 بت پرستی د بدعتیانو طبیعت ده خبیث
 ظاهر باطن کښ د دوی بوی د سنیت نشته ده
 درواچی عمل رواج لکه خراج د حرام
 چه جوازت ئه په مذهب کښ د اجرت نشته ده
 د مشرکانو لعینانو په شرکت ده لعنت
 په حکومت د عدالت کښ ئه عزت نشته ده

هر رواجی به له رواجہ شرمندہ وی صبا
 نن ئے په دین دشریعت کښ هیڅ حرمت نشته ده
 ډیر آفرین ده د سنی په سنیت غلامه
 د چهارمذهب به هر مشرب کښ ئے ردت نشته ده

د ملایئ په لغت مه غو لیږه ملا به نشے
 په رواجی علمونو مه غو لیږه رها به نشے
 د فقیرئ په نوم فقیره د فقیر څه مطلب
 د گدای په لقب مه غو لیږه گدابه نشے
 د شیخوخت د عافت د دیندارئ بانگونه
 لکه دخر یه ځایه مه وایه رسوا به نشے
 د بل عیبونو گنا هونو ته نظر مکوه
 په عدالت کښ شرمندہ روز عقبا به نشے
 دراز امید دخپل حیات په طوالت مکوه
 نادم په مرگ مفاجات سره صبا به نشے
 امتحانا غلامه پرېرده اهوائ کارونه
 یه له تقوی نور دباطن ستا مجلا به نشے

له غير الله نه په مشكل كېښ مدد غواړه ولې
 جوندې خدائ پرېږدې په مرده پسې لاړه ولې
 تا په الله رسول كتاب چه نن ايمان راوړدې
 صبا ئې پرېږدې دمخلوق په دركېښ جاړه ولې
 د مقبرې زيارت سنت ده د عبرت لپاره
 خلاف سنت شوه ته له مړوحاجت غواړه ولې
 كار دشرکت بدعت كوه د عبادت په طمع
 پرېږدې صراط مستقيم څه په ويجاړه ولې
 نفس او شيطان لكه سپي په هر ډيران غپوي
 خاص دتوحيد په چوب ئې نه ماتوه داړه ولې
 لاس په نام وائې نخلع نترك من يفجرك
 بيا صبا درومې د شيطان سره هم غاړه ولې
 اياك نعبد واياك نستعين لو له تل
 ې انصافه لاس په نام بيا قبر ته ولاړه ولې
 دخدائ دوستان په دوستي نسه په خدائې مه نسه
 د مصطفى قدم ډپريخو بل خوا لاړه ولې
 ومن يدع مع الله الاها اخرجت نه لري
 بلا برهان ته د خر پشان ناړه ولې

چہ اعتصام پہ حبل اللہ لرے محکم پہ گردن
 نہ پریکوء د غیراللہ رسی لہ غارے ولے
 چہ پہ وحدت دذوالقوت مولی نازیگی غلام
 رقیبہ تہ د خسودت پہ غم لقا پے ولے
 د بیت ا لله مسجد عزت مثل زیارت نکوی
 د قال سنی ئے د بدعت پہ حال ولاہیے ولے
 پہ چار مذهب کنیں گورم ستا مشرب موندلے نشی
 نہ شوکوء د مشرکئ زنا لہ غارے ولے
 د ناروا روا تمیز نکوء بے تمیزہ
 لکہ حیوان حلال حرام دواہہ رانغا پے ولے
 پہ غیرا لله مولی گہرنگ ملا مغرورہ نکرے
 نقشبندی درخواسست پہ لاس لہ درہ ئے شاہے ولے

ستا دا خپل عمل دے ستا پہ لاس کنیں داس
 برید نہ کرے انگشتان د خپل لا س
 پنج انگشت ئے پنج بنا پنخہ نماز دی
 طہارت ظاہر باطن کرہ لہ اجناس
 تہ لہ پیرے تقوی پیر مغرورہ نشے
 لہ غالب خدائ نہ غالب لرہ ہراس

په حدودو کښې تفریط افراط ونکړه
 په اوقا تو مکتوبه مه وهه کاس
 تهلکه د مو هوږه اوقاتو مه کړه
 په حضور سره سرور لره انفاس
 په حدودو کښې شریک د مولا نشته
 فقط یو دے اطا عت د خیر الفاس
 له غفلت نه ئه بیدار لره کریمه
 د غلام دغلامی وساته پاس

خاونده پاکه د رواج حدود فانی لره
 خپل حدود جاری لره
 حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره
 خپل حدود جاری لره
 د چشتیا یو ډولونه د لا چی بنگ تمبلونه
 دسرتوری سرتور سرونه سرسامی لره
 خپل حدود جاری لره
 حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره
 د پائمان سپین با نگیان سنډگان غویان د لوی خوان
 اړه کړه پنج پای روگ کښې تبا هی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

د آخوند بابا داعیان دپیر بابا نازران

د دوی عمل کښ لویه خدایا بربادی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

کوټک ماران د کوڅو گدا گران د کوڅو

اول آخر د پنج یاویزی رسوائی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

دا لنگوتیان د لنگوت دا هل مارانو پر پوت

د دوی مستی کښ یه باکئ کښ کوتاهی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

خدای او رسول نه وای څلور مذهب نه وای

د بدعتیانو په بدعت کښ بد خواهی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

سنگسار د سنگ وی د چیل روک دبدرنگ وی د چیل

مردود زنان د یه دینی ټول غضبانی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

څوک کتابونه گوري څوک چه فالونه گوري

د علم غيب په دعوه دارو وبائي لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

کافي شافي د غلام هادي عافي ذوالاکرام

له ماوراؤ نه په امداد کښ ما خالي لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

ملا ته په ملائے شوع غلط ولے

له معنی شوع یر پروا په نقط ولے

له معنی په مناسک دقرب تمام شی

تا همت کړه په غفلت مسلط ولے

بزرگی د ناقصا نو ابتلاء ده

ته غره شوع د پیرئ په نشط ولے

د رواج پیری شیخی غارت ددین دے
 داخل نہ شوے د اسلام پہ نمط ولے
 خان بنده بولے د خدائ تابع دنفس ئے
 تا صراط المستقیم کړه غلط ولے
 مرغ جان د علونو سفلی شہ
 پہ نفسی منزل روان شوے فقط ولے
 دے هموار دغلامی میدان غلامہ
 نفسی اس دے پہ سنگ لاک کړه لغط ولے

تہ چہ گرځے کوڅ لہ خیالہ واورہ چرتہ کوڅ نہ نشے
 تہ د مرغ موت پہ خولہ کبښ یارہ چرتہ چوڅ نہ نشے
 تہ چہ مرغ قفس کبښ ټنگ لرے هوس سرہ
 آخرا بہ خلاص شے دا قفس دے چرتہ پوڅ نہ نشے
 تہ چہ دا خندا غوغا کوے لہ خاص و عام سرہ
 دا پرقا پرقا روئے بارہ تا لہ چرتہ سوڅ نہ نشے
 دا ضربی عروق نبضی شریان چہ تل جریان کوی
 عاقبت یے جانہ گرفتارہ چرتہ روڅ نہ نشے

دا زهر گنڀير گذران غلام ڇه په دنيا ڪوي
اميد ڇه پس له مرگه له غفرانه چرته خوگ نه نشي

د مو حد په سر که کيردي څوک آره
له دے سره ئے تر خپو کړي دوپاره
يا په سرو سپينو ئے پوب کاندې بدن
يا د اور لمي د ده کړي چا پيره
نه ئے خوف نه ئے رجا وي له مخلوقه
نه ئے ډاډ په غيرالله وي خاطره
د توحيد اصل بنياد دے دغه کار
د غلام تقرير دے نه وي قا صره

په دنيا هغه دے ولي الله
ڇه منقوش لري په قلب نوم دالله
په دنيا کښ هغه څوک دے ارجمند
ڇه مدام لري په خيال نوم دالله
په دنيا کښ هغه کس دے بخته ور
ڇه خفيه تکراروي نوم د الله

پہ ششدر کڻن هغه خلقو ځوڼټه يوره

چه باطن کڻن يادوى نوم د الله

په عقبا کڻن هغه خلق ارجمند دى

چه زړه گل کاندې په نوم د پاك الله

په دنيا کڻن هغه کس سعادت مند دے

چه ئے ذکر فکر نوم وى د الله

په ميدان کڻن هغه خلقو بازى يوره

چه درون ئے که روشن نوم د الله

مجدد نقشبندى سيد پورى پيره

تو چه کړه د غلام نوم د الله

بند وحصار جسم ناسوت دے ملکوت دپاره

جسمانيت ده جيل خانه دے ملکوت پاره

خما کردار به وى په شمار په حصار دجسم

دا ضرورت خو تریاقت دے ملکوت پاره

خوورځے شپه به اندیځنې وى د خوراک د پوشاک

آخر دا کار به وى رفتار د ملکوت پاره

په توره شپه کڻن دنا سوت ټکرے خورى له حرص

په آخر دم به شى يے دم د ملکوت پاره

لکہ د خر کوی گذر د خیراؤ شر برابر
ستا حقیقت دے عاقبت د ملکوت پارہ
ملکوتی نورانی کور د کپڑہ خپل تور پہ غفلت
د جدائ طاعت نورانیت دے ملکوت پارہ
د غلامانو پہ خدمت کنیں وی رضا د مولا
دارومدار د شریعت دے ملکوت پارہ

د شمس الدین سید پوری کور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خیر ابلہ خیر لہ سر سرتور خُم خوارہ شے اور لہ خُم
فقیر محمد لہ خُم صفا محمد لہ خُم
عبد الرازق لہ خُم عبدالشکور لہ خُم

خہ د یحی اہکی کور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خیر ابلہ خیر لہ سر سرتور خُم خوارہ شے اور لہ خُم
د شیخ سعدی بلغاری آدم بنور انوری
سر ہندی پیر احمدی باقی با اللہ دہلوی

د امکنی خواجہ حضور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خپه ابله خپه له سر سر تور خُم

محمد درویش گورمه محمد زاهد گورمه

عبید الله وینمه یعقوب چرخي گورمه

بهاؤ الدین ولی منظور له خُم

نورانی نور له خُم

خپه ابله خپه له سر سر تور خُم

خواره شے اور له خُم

سید کلال امیر سماسی خواجه پیر

علی رامیتی خیر محمود فغنوی شیر

عارف ریوگر د ستر گو تور له خُم

نورانی نور له خُم

خپه ابله خپه له سر سر تور خُم خواره شے اور له خُم

عبد الخالق غجدوان یوسفی خواجه همدان

بو علی هم فارمدان ابوالحسن د حرقان

د با یزید بسطامی شور له خُم

نورانی نور له خُم

خپه ابله خپه له سر سر تور خُم خواره شے اور له خُم

جعفر صادق خواجه محمد قاسم خواجه

سلمان فارسی خواجه صدیق اکبر خواجه

محمدی اکبری نور له ځم

نورانی نور له ځم

خپه ابله خپه له سر سرتور ځم خواره شه اور له ځم

د مصطفى په صله دمجتبی په صله

غلام غریب الله غفور له ځم

د مرتضیٰ په صله خیرالوری په صله

نورانی نور له ځم

د شمس الدین سید پوری کور له ځم

خواره شه اور له ځم

آخرا به ووينم په سترگو ستا دیدار

کاشکی چه نه وینم په سترگو ستا دیدار

عمر دهجران په ما تیر شه د خسران په ما

را به شی په لاس کله ستا د زلفو تار

خاک ځما دگور پورته به کړي شور

کفن چه ځما ووينی ستا په خون رنگدار

هر طرف هر لور ته شور به شی راپورته

هر عاشق چه وگوری ستا د مخ گلزار

نیاز چه په دنیا کوی ناز به په عقبا کوی
 خوار غلام چه وگوری ستا کرم بسیار
 خیال د دلداری حُما بال ددلبری حُما
 زر ده چه پرواز کړی غلام ستا خریدار
***** دعا د ترقی د اسلام *****

خاونده پاکه د اسلام بنیاد آباد لره خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره
 پاینده باد اسلام رونده باد اسلام
 اول آخر کښ د مسلم حاصل مراد لره
 خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره
 مکوه خنک د اسلام مړ شه په نگ داسلام
 د آخرت په زندگي سره دل شاد لره
 خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره
 رسم و رواج مکوه اسلام تاراج مکوه
 د مصطفی په اطاعت کښ انقیاد لره
 خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

اسلام مقصود ڄمونبره ايمان بهبود ڄمونبره

په ديانت ڄمونبر خپه لکه اوتاد لره

خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

لکه په په فقيره شه داسلام په پيره

دسرو ديانو پمگرانو شان برباد لره خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

هغه پاک ذاته به وي هغه نیک ذاته به وي

هرنگيا له دخپل اسلام مدام آباد لره خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

قربان کړه ما په اسلام تمام جهان په اسلام

ڄمونبر جوندون کښ اسلامي جذبه جهاد لره

خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

توحيد جذبه د اسلام غيرت لمبه داسلام

د غلامی شرر په هرطرف افتاده لره خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

مسلمان کہ داسلام پہ جذبہ مرشی
 پہ توحید لکہ پتنگ غوندے لوغر شی
 د مرگی ئے لہ حیات نہ اولی دے
 چہ د عشق پہ لارے مر بہ شی کلہ مر شی
 ابدی حیات پہ دے مرگ موندے کیگی
 چہ پہ دین داحمدی باندے خوک مر شی
 خلاصہ دغلامی جہاد د دین دے
 بے جہادہ لکہ خر بے سایہ مر شی

لہ تانہ غواہمہ تا	لہ تانہ غواہمہ تا	واخلہ لہ مانہ ما
نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا
لہ تا فدا فدا	لہ تا فدا فدا	واخلہ لہ مانہ ما
کہ مال و سر دے حُما	کہ مال و سر دے حُما	کہ حال ابقردے حُما
کہ سیم و زر دے حُما	کہ سیم و زر دے حُما	کہ تاج افسردے حُما
قربان لہ شانہ ستا	قربان لہ شانہ ستا	واخلہ لہ مانہ ما
نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا
واخلہ لہ مانہ ما	واخلہ لہ مانہ ما	لہ تانہ غواہمہ تا
لہ تانہ غواہمہ تا	لہ تانہ غواہمہ تا	واخلہ لہ مانہ ما

حورے غلمان د جنت

باغ و بوستان د جنت

شرین گذران د جنت

ناز و عنوان د جنت

نه قبلوم یے له تا نه قبلوم یے له تا واخه له مانه ما

له تانه غواړمه تا له تانه غواړمه تا واخه له مانه ما

نگاره ستا یمه ستا نگاره ستا یمه ستا

له تا فدا فدا واخه له مانه ما

نه وائی سوز صنم ربوه دجان ودلم

لقائے روز غم کشیده هوش وفهم

مه شو جدا جدا مه شو جدا جدا واخه له مانه ما

له تانه غواړمه تا له تانه غواړمه تا واخه له مانه ما

نگاره ستا یمه ستا نگاره ستا یمه ستا

له تا فدا فدا واخه له مانه ما

غلام غریب یمه خه ستا عندلیب یمه خه

گدا عجیب یمه خه گدا نصیب یمه خه

یم یے پروا له سوا یم یے پروا له سوا واخه له مانه ما

له تانه غواړمه تا له تانه غواړمه تا واخه له مانه ما

نگاره ستا یمه ستا نگاره ستا یمه ستا

له تا فدا فدا واخه له مانه ما

کہ تماشے لہ خُم کہ تماشے لہ خُم پہ طلب ستا یم خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یم خہ
 ستا پہ سودا یم خہ ستا پہ غوغا یم خہ
 عشق لیلی یم خہ مجنون گدا یم خہ
 کہ گدائ کومہ کہ گدائ کومہ پہ مطلب ستا یم خہ
 دے د ستی لہ دستہ دے نگی لہ دستہ
 د نا کسی لہ دستہ دے کسی لہ دستہ
 کہ واویلا کومہ کہ واویلا کومہ زخمی لہ تا یم خہ
 کہ تماشے لہ خُم کہ تماشے لہ خُم پہ طلب ستا یم خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یم خہ
 پہ زہہ رنخور یم خہ لتا مہجور یم خہ
 مثل منصور یم خہ پہ سولی سور یم خہ
 کہ انا الحق وایم کہ انا الحق وایم پہ سکرستایم خہ
 کہ تماشے لہ خُم کہ تماشے لہ خُم پہ طلب ستا یم خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یم خہ
 ستا د دیدار طلبدار ستا د جمال خریدار
 ستا رخسار انتظار ستا د خمار ہوسدار
 کہ شورغوغا کومہ کہ شورغوغا کوم ہوادار ستا یم خہ
 کہ تماشے لہ خُم کہ تماشے لہ خُم پہ طلب ستا یم خہ

که نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یمہ خہ
 د غلامی پہ قلم زہگے خما شہ رقم
 نہ پیڑہ نم بیش وکم حوالہ ستا شوم صنم
 خاص دتوحید پہ چغو خاص دتوحید پہ چغو گویا لتا یمہ خہ
 کہ تماشے لہ خُمہ کہ تماشے لہ خُمہ پہ طلب ستا یمہ خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یمہ خہ

نغمہ سوز

ستاد تقدیر تصور ستاد تقدیر تصور دیدار خما خما
 ستاد تدبیر تفکر ستاد تدبیر تفکر روزگار خما خما
 لہ فکرہ پاک سرہ لہ ذکرہ پاک سرہ
 قدم چالاک سرہ سیر د افلاک سرہ
 ستاد د بہار پہ طرف ستاد دلبار پہ طرف رفتار خما خما
 عشق دلبر لرمہ زخم جگر لرمہ
 تیر و خنجر لرمہ زہگے پرہر لرمہ
 د بلقانہ پہ انگار د بلقانہ پہ انگار قرار خما خما
 د سیم و تور پہ بدل د مال و سر پہ بدل
 د ہر ہنر پہ بدل د اول آخر پہ بدل
 کلہ بہ راشی پہ لاس کلہ بہ راشی پہ لاس نگار خما خما

ر حمانیت پہ امید غفرانیت پہ امید
 د عنایت پہ امید سبحانیت پہ امید
 شاید چہ راشی پہ لاس شاید چہ راشی پہ لاس غفار حُما حُما
 دا د غلام غلامی د ہدایت صدائ
 د عندلیب نوائ شہ د گلاب شیدائ
 پایندہ آباد پایندہ باد آباد گلزار حُما حُما
 ستاد تقدیر تصور ستاد تقدیر تصور دیدار حُما حُما
 ستاد تدبیر فکر ستاد تدبیر فکر روزگار حُما حُما
 ***** قرآن شریف *****

دا د عشق پہ رنگ مرقوم کتاب د چا دے
 نا شیدہ پہ رندانہ مفہوم د چا دے
 چہ شیخان ئے لہ خلوت نہ پہ جلوہ کرہ
 لہ پیر سوزہ ناخواندہ کتاب د چا دے
 زاهدان لہ خپلہ زہدہ توبہ گیر شو
 دا بے رویا بے ریا کتاب د چا دے
 چہ غلام د غلامی اہکل ترے زدہ کرہ
 دا لہ عشق نکتہ چین کتاب د چا دے
 چہ مقصود ئے لا الہ الا اللہ دے
 منزل پہ رسالت کتاب د چا دے

چه موقوف پہ د غلام دین وایمان شه
 ملا وایه د لاریب کتاب د چا دے
 چه استاذ شه د توحید د استادانو
 محمد رسول الله خطاب صفا دے
 د ایمان رکن ثانی عرب لسانہ
 قریشی ہشمی نسل شاب حُما دے
 کہ افکار د بلاغت مشعل د نور شی
 یو پرتو د غلامی کتاب حُما دے
 کہ مرقوم زیر قلم د اسماعیل شی
 ذبیحہ ابراہیمی کتاب حُما دے
 شیندہ کہ لیاقت شی د بلیغ
 جراسی زبان حرفی کتاب حُما دے
 کہ منظور پہ منظوری د کبریا شی
 سرمایہ د غلامی کتاب حُما دے
 کہ بیمار د عاشقی لره ورکړی
 معا لج د دلبری کتاب حُما دے
 کہ طلب د بلاغت پہ سفر درومی
 منزل گاه ته راه نما کتاب حُما دے

ملغره که د خری په غاړه نشی
جوهری د معرفت کتاب حُما دے

قدردان نقش بندیان که حسد پریردی

فیضانہ د سیدپوری کتاب حُما دے

قدردان دے د بیان حُما آمان وی

د دعا په رنگ رنگین کتاب حُما دے

قدردان د معرفت که را پیده شی

په توحید کتب گړنگوال کتاب حُما دے

په شانہ نشوے تورے زلفے توره شپه کتب

پریشان حُکه حرفی تناب حُما دے

خدائے دسرکاندی حُما د زړه سودا

خدایا تام کړے حُما د زړه اشنا

چه له تا دے ما سوای ما ترے رها کړے

د توحید گوهر په لا راکړے یکتا

د غفلت له فقیریئ نه مے کړه خلاص

د عرفان په دولت راکړه غنا

هدایت مے کړے اول آخر نصیب

دل افروز مے کړے د شرع په بشرار

معرفت چہ لوی دولت عین بھود دے

دا بخشیش کاندے پہ جاہ د کبریا

تن د روح اول تیار پہ ہدایت شی

قوت ناک شی بیا د شرع پہ قوا

پس لہ ہغے د مقصود منزل تمام شی

چہ قر بت کبن شی قریب د پاک مولا

خدایا دا دولت جاوید نصیب حُما کرے

پہ خاطر د پاک حبیب خیرالوری

دم قدم مے پہ قدم د پیغمبر کرے

مستقیم مے کرے پہ سنت الہدی

دا غلام پہ غلامی کبن پیر افوج دے

رہائ غواری پہ روئے د مصطفیٰ

دوبارہ بہ چمن گل شی بہار راغے

چغندہ پے بہ ئے بلبل شی بہار راغے

د عاشق د زہہ حرم بشی حرم بیا

خندیدہ شیرین رفتار دلدار راغے

د خپل ہوشہ بہ مد ہوش مجنون د خیال شی

دواپرو سترگو د لیلی کبن خمار راغے

ما ورای د لا الہ بہ یو لقمہ شی
دا حُما د الا اللہ خامار راغے

زیر گولونہ د گلشن بہ خو شبویہ شی
سقایہ پسے سا تی کشتہ کار راغے
د شیخانو پہ شیخی بہ کُری اور پورے
پہ حلقہ کنب د سنت تابعدار راغے

بدعتیان دے خدائ رہا کُری لہ بدعتہ
د سنت او د کتاب خریدار راغے
پاک مولا د د توحید گولونہ پیر کُری
بدعتی باندے د حکم سنگسا ر راغے

پہ روئ پاک د پاک حبیب سنت جاری کہ
رواجی باندے غضب د قہا ر راغے
استقبال لہ د مولا د سید پور راشی
غلامی لہ گہرنگ وال خدمت گار راغے

د یدار پہ طلب مست دیوانہ راغے
د مشال پہ لنبہ چست پروانہ راغے
لہ خددیی ہشی بیخود فنا گزین دے
پہ حیرت کنب د وحدت یگانہ راغے

لہ ہوشیارہ نہ ئے لار د منزل زدہ کرہ
 پہ چولان کبں د ناسور بیگانہ راغے
 دماغ آیاغ ئے سیر د وطن غواہی
 د بہار موسم شہ بوئ دریحانہ راغے
 رنگا رنگ گولونہ غواہی د توحید نن
 پہ حلقہ کبں غالب نور لیغانہ راغے
 مجنون شوے د توحید پہ ترانو یم
 خندیدہ سید پوری پیر فیضانہ راغے
 پہ غمزہ د سترگو یو اشارہ بویہ
 غلامی کبں گرنگوال دیوانہ راغے

ہر نظر د دلبرانو یو جلاب دے
 زہہ راخکونکے د مڑگانو پہ پتتاب دے
 چہ د مخ لنبہ پہ کوم ضمیر کہ پورے
 سوختہ شوے دعاشق با طن کباب دے
 چہ پہ داغ د غلامی کبں خوک داغدارشی
 دواہہ سترگے ئے ناسور غوندے سیلاب دے

پهلوان خو پهلوان د صبوری دے

نوجوان خو نوجوان د سروری دے

له دعوے به افتاده شی مدعی خود

فتح مند خو فتح مند د مشکوری دے

غره مه شه د عمل په خزانه خپل

خاص عمل خو لوی عمل د حضوری دے

پاکیزه چه شی له شیبه اندرون

دغه نور د صداقت د مزدوری دے

د غلام هنر پیشه د غلامی ده

له فطرت آماده په مجبوری دے

ستا له زلف پیچیده وی فکر پاک

مجاور سره پنجه وی تارد تاک

لکه برق به په عالی طبقاتو تیر شی

چه د فکر عقاب خلاص شی له مفاک

چه له شرک ریا بدعت رواجه تیر شی

شفاعت به کړی ضرور صاحب لولاک

له صراط مستقیم به وانه وړی

زین شده ابلق د فکر په فتراک

چه حال شی له مولا نه فکر خیال
د غلام جدائی هیڅ نه لری باک

نشته نشته دے دلته کښی یودردمند
نه فکرت کښی یکتا نه خیال بلند
چه ساینرشی په سیر د افلاکو کښی
چه طیران کوی په صف داملاکو کښی
د وحدت په دولت بشی فتحمند
د عزیز په عزت بشی ارجمند
کله کله سید پوری دلباز ته حه
د وحدت د پاره دے گلزار ته حه
آهنگ کړه په سنگ د غلام کښی گذر
لک ډیر به توحیده درکړی خبر

خبر نه یم چه ضیا یم که آفتاب
نور که حه نور یم د ماه تاب
ضیاء نه ئے ته پر ئے د ضیاء
چرتہ ته او چرتہ اصل د آفتاب

تہ چہ خپل احساس کوے اثر د نور دے
 ہسے نہ ئے لکہ چہ نور دے د ماہ تاب
 ممکن خہ دے یو اثر دے د قدرت
 لکہ جوہ صورت پہ بحر د حباب
 چہ قلم د ایرادت ارادہ وکری
 د مکان لکہ نقطہ قدرت کتاب

د لا ئقانو لیاقت دے خدائ نصیب لره
 د عارفانو معرفت دے خدائ نصیب لره
 کہ پہ درگاہ د لم یزل قبلگی سوال د غلام
 د اولیاء ولایت دے خدائ نصیب لره
 د غلامی سوز دے د سازه سرہ مل لره خدائے
 حُما د سوز درد جگر دے خدائ نصیب لره

سنہ سرخی ستا دمضمون	یو قطرہ حُما د خون
مظہرہ ستا د رخسار	د گرمی حُما د خون
ستا لبان ار غوانی	دوہ ریشی حُما د خون

سور پيزوان د اویزان
 سره چشمان ئے ناغدارے
 ستا نظر لکه نشتر
 د ابرو تار لکه مار
 دا حُما فکر دراز
 دا حُما خیال بلند
 دغه فکر دغه ذکر
 دخدائ رنگ دے هوارنگ
 د توحید په جلوه رنگ
 خاص د عشق له تاؤتابه
 په توحید او رسالت
 د ثرا نه تر سماء
 له ناسوت تر ملکوتہ
 روح اسباب دے دحیات
 د زمین هر یو مخلوق
 جنتونه دوزخونه
 ویلايت او کرامت
 لیس المثل یو الله دے

سره ټوټه حُما د خون
 دے انهار حُما د خون
 الوده حُما د خون
 چشیده حُما د خون
 خلاصه حُما د خون
 بخاره حُما د خون
 جوش خروش حُما د خون
 تعفن حُما د خون
 صفائ حُما د خون
 حرارت حُما د خون
 دے یقین حُما د خون
 یو سیلاب حُما د خون
 ده غوغا حُما د خون
 نه محتاج حُما د خون
 دے غلام حُما د خون
 نوکران حُما د خون
 دار مدار حُما د خون
 چون او گون حُما د خون

نه پو هيگم ديوانه يم که دانا
تميزنه کړم دآشنا له ناآشنا

اشنا يی ديارلس نيم کاله پوره کړه

پاؤکم دوه ورځو کښ بيا شوم نا آشنا

په پنځمه د شعبان روز شنبه

جدا کيگی يو آشنا له بل آشنا

رابطه د رفت آمد د هر يو دوست

مقطوعه شوه له په قطعه د آشنا

بود و باش مے د هوس يو ساعت تير شه

حلاوت د جيو و جان د هر آشنا

عبدالحق د رب الحق په حق پوره کړه

په رضوان اکبری د کړی آشنا

روحانی حُما وصال د خدای نصیب کړی

موجل شه جسمانی قرب د آشنا

هر آشنا به د آشنا سره آشنا شی

که مولا کړی د عرفان نه څوک آشنا

غیرالله به همگی واړه وفات شی

هر آنی به له اتر سره آشنا

د لا هوت ناسوت په منع کښ وصيله
 فقط روح دے چه له عشقه وی آشنا
 روح اول دے په قبول کښ د کماله
 دا ناسوت به کړی لاهوت سره آشنا
 حه چه گورم سراسر روحانیت دے
 که صورت دے که ظلت دے د آشنا
 د غلام په حماقت اعتراض مکړه
 عقل فکر ترے نه وړے دے آشنا
 د غلام په حماقت اعتراض مکړه
 عقل فکر ترے نه وړے دے آشنا

عفوه کړے مولا غریب بوږا له دے ملا سره
 یخ مو کړے ځیگر حوض کوثر غوندے عطا سره
 نصیب مے مغفرت د آخرت کړے په یوم الحشر
 چالان مے په میدان کړے د حبیب کبریا سره
 حه په پیرمنت د پاک حضرت شفاعت غواړم
 عفوه د نقصیر دیدار نبی المصطفی سره
 خوش سرانیده آواز دلہ بانہ در آذان
 نعره ئے اکبر نه ختمه شوہ د عشاء سره

يعنى ماز خفتن و آخرى آذان د عبدحق

نعره تكبير طرز هندی صورت زیبا سره

خلط حضرامے بود در بخاری جد روی

جوش دم باشور بلغم ضم شه له صفرا سره

از مرض تا مرگ کارش بود توحیدتام

آثار د شهادت ئے وو ظاهر جبین سیما سره

انا لله و انا اليه راجعون

ختم خاتمه کړه د غلام خپله رضا سره

خاونده پاکه صفا کړه حُما حالونه

له ماسوا که رهاکه حُما قالونا

ظاهرا قال مے د حال سرا ضم لره

خلاص له فساق نفاق حُما بالونه

په پیر الطاف لره صاف درون شفاف حُما

تیر له سما که ملاکه حُما چالونه

په غم دبار گر فتار حُ په دار یم

د زلفو دام دے په گام بردی حُما جالونه

مرغ د ناسوت ملکوت ته پرواز نکوی

د خیال سم دواړه ضم که حُما بالونه

د زړه آرام د غلام هيڅ نظام نه لري
 چه ځوان بويا تره جدا كړه ځما حالونه
 نظر د خيال ستا په خال انحلال نشي
 حجاب تره بيرته نما كه صفا خالونه
 چه دلبري غمخواري افسري نه لري
 خدائ د كفن د بدن كه ځما شالونه

اے ځما د زړه آرامه راشه په آرام سره
 اے بويا لفظي گلفامه راشه په خرام سره
 ما چه ته ليگله وه مولا ته مه سپارله وه
 اے ځما حامی پیامه راشه له پیام سره
 اے وحيدالوقت بويا توحيد كښ يكتا ئه فنا
 اے فصيح خواني كلامه راشه د كلام سره
 اے ځما ليگله ياره په خير راغله ياره
 اے اول خوان سلامه راشه په سلام سره
 اے مرورشوي ياره ساعت كښ پخلا شوي ياره
 اے ځما پخلا غلامه راشه د غلام سره
 اے ځما عمده مشيره اے رساننده مشيره
 اے د هر بنده نظامه راشه په نظام سره

اے رفیق در سفر اے شفیق در حضر
 اے حُما پیک ہمامہ راشہ د ہمام سرہ
 اے خدایا عبد حق مغفورہ کپرہ پہ روئ د حق
 اے حُما رب السلامہ راضی شہ پہ سلام سرہ

نصیب بہ وصیب شی و ہر چاتہ خپل خپل
 عمل بہ معلوم شی و ہر چاتہ خپل خپل
 سزا ئے او جوائے د روا نا روا
 بدل بہ رسیدہ شی و ہر چاتہ خپل خپل
 صداقت نفاق عدالت شرافت
 صلہ بہ وصول شی و ہر چاتہ خپل خپل
 د دنیا کشا کش رسوا کرم فشا فشا
 میزان بہ د خان شی و ہر چاتہ خپل خپل
 شفاعت بہ حضرت کوی یوم الحشرت
 ایطاعت بہ رسی و ہر چاتہ خپل خپل
 غلام چہ غلام دہ تمامی دسل دے
 مولا بہ رضا کپی و ہر چاتہ خپل خپل

راکړه په لاس کښې ګلابی ګل ګل

رفع له ما کړه تلخی د فلفل

د دے خودي نه د خود په خود کړه

راکړه د وحدت شراب ململ

د لا اله نه حم الا الله ته

مرکب عطا کړه نورانی د دل

د شاه سید پور فیضان کړه منشور

بیا ترے سیراب کړه مریدان کل کل

چمن د وحدت گلشن د سکرت

گل شوه غواړی غلامی بلبل

یا رب المنانہ دا منت دے ما منلے دے

یا رب الغفرانہ مغفرت د ما غوختلے دے

ربنا اغفر لنا ذنوبنا اسرافنا

فی امرنا هادی هدایت د ما غوختلے دے

ربنا اتمم لنا انوارنا افرغ لنا

ته منیر باد شاه ئے نورانیت د ما غوختلے دے

سبحان الله سرہ لہ حمدہ
الحمد لله سرہ لہ حمدہ

الله اکبر اکبر کبیر تے اکبر

مالک الملک تے سرہ لہ حمدہ

شریک د نشتہ پہ سلطنت کنیں

یکتا سلطان تے سرہ لہ حمدہ

نہ تہ پیدائے مولا د چا نہ

نسب د نشتہ سرہ لہ فردہ

نہ خوک پیدا دے لہ ذات پاکہ

کفوت د نشتہ سرہ لہ احدہ

کہ عبادت کری عابدان ہول

حاجت د نشتہ سرہ لہ عبدہ

ستہ ستو مانہ نہ تے ہیچا نہ

ظلم د نشتہ سرہ لہ وحدہ

فانی فنا کہ باقی بقا کہ

حال مے صفا کہ سرہ لہ وجدہ

مہ پریردہ حیران غلام پریشان

پہ لویٰ خسران کنیں سرہ لہ صلہ

اے د مغفرت طالبہ غواہ مغفرت لما

اے د معصیت کاسبہ غواہ عافیت لما

اے ظلومہ اے جھولہ اے ہلوعہ

تہ فقیر محتاج ئے مدام غواہ عنایت لما

تہ ئے پہ دنیا دنیا کړہ ستا د پارہ جوہ ما

خے بہ ترے آخر نادانہ غواہ آخرت لما

اے مغرورہ ولے شوے مسرور پہ دا اندک لذت

دا لذت فانی دے باقی تل غواہ جنت لما

اے غلامہ تا د غلامی نامہ گھلے دہ

تہ د غلامی آزادی وہ غواہ اجرت لما

اے پرے پیکر حُما تا غوخ کړہ د زړہ سر حُما

تا غوخ کړہ د زړہ سر حُما اے پرے پیکر حُما

اے بوہا دلبر حُما ولے شوے پہ خہ جدا لما

ولے شوے پہ خہ جدا لما اے بوہا دلبر حُما

شرین شہد و شکر حُما ستا لبان او اخمری

ستا لبان او اخمری شرین شہد و شکر حُما

تخت وتاج افسر حُما ستا حیات دے بودو باش

ستا حیات دے بودو باش تخت وتاج افسر حُما

سلطنت کشور حُما یے لقا دے یے اثر
 یے لقا دے یے اثر سلطنت کشور حُما
 یا رب حیات پرور حُما دھرچا حیات لقا نہ دے
 دھرچا حیات لقا نہ دے یا رب حیات پرور حُما
 دا شمس و قمر حُما یے لقا انور نہ دے
 یے لقا انور نہ دے دا شمس و قمر حُما
 دزپہ حوض کوثر حُما تقسیم پہ خاص وعامو کپہ
 تقسیم پہ خاص وعامو کپہ دزپہ حوض کوثر حُما
 یا کبیر اکبر حُما د غلام کبائر عفوہ کپہ
 د غلام کبائر عفوہ کپہ یا کبیر اکبر حُما

یا رب زپہ م روپسانہ کپہ پہ نور د معرفت سرہ
 رسان م تر خپل خانہ کپہ پہ نور د شریعت سرہ
 آمان م تن وجان د میزان لہ تیزہ نار کپہ
 محفوظ م د شیطان نہ کپہ پہ نور د یقینیت سرہ
 خپل فضل کرم مے ہم نصیب پہ لوی کرم کپہ تہ
 ثقیل مے نیک میزان کہ پہ نور د ہدایت سرہ
 نا تام غلام تمام کپہ تمام پرے خپل انعام کپہ
 روان مے رت جانانہ کہ پہ نور د احدیت سرہ

حُما خوبان دیدن به کړو صبا روز حشر
 رضا یو په قضا مولا د شی رضا روز حشر
 نه به وایو زیات لک عمر شو پاتې
 الغرض نیټه شوه د دیدن حُما روز حشر
 دا عمر د غم جُمونږ تیر به شی آخر په مونږ
 غواړو به بدل د غم د حُائے رضا روز حشر
 جاړو به حضرت سځه خو به ذوالقوت سځه
 راکړه مغفرت د معصیت خدا روز حشر
 هغه کړه له ما سره چه وی لائق لتا سره
 مغفرت نصیب کړه د غلام آقا روز حشر

غم به مے د زړه نه چرے کم نشی
 خو چه تن حُما له تن به دم نشی
 کم به حُما رنگ غم د هغه یار شی
 بند چه په ایراد ئے هر یو کار شی
 هر چه کړی ایراد هغه ابار شی
 غیر له ایرادے غیر ابار شی
 فعال لما یرید خطاب دے
 کون د کونین تر ے سر شاب دے

غم د ضلالت ہدایت ما سرہ -
مل دے چہ بہ خہ کړی دے لما سرہ

خوف د خاتمے پہ سر لوی بار لرم
خہ چہ نفس کافر غوندے ټک یار لرم

سیر فنائ یے له تقوی نشی

یے له شرع تامہ بہ تقوی نشی

تامہ بہ فنا شی هغه دم لقا

نفس چہ کنارہ شی په کوم دم لقا

دا خو بدایت دے ولایت سرہ

سیر نفسی ئے کار دے نہایت لره

سیر بقای ده نفس اسلام دے

دا بقای سیر د نفس اسلام دے

نفس چہ له دنیا نہ په رفتار شی

خود بہ رسیدہ تر خپل دلدار شی

جوړہ دا دنیا ده دین دارئ لره

حائے د دل دارئ نیکو کارئ لره

خدایا دا غافل غلام بیدار کړے

یائے د سید پور غوندے دلدار کړے

مرحبا راشه بيا گويا شه اء پيڪ پيامه حُما شرين كلامه
 دناز خنده لره په وينا شه اء نظم نظامه حُما شرين كلامه
 ستا طلبدار يم ستا خريدار يم
 په زړه بيمار يم په انتظار يم
 روبرو كينه مخامخ وكړه قصه تمامه حُما شرين كلامه
 جبه شوه بنده حُما نكړي چلنده حُما
 روان شه هر بند حُما خراب شه ژوند حُما
 يو خله راشه بيا گويا شه اء فصيح كلامه حُما شرين كلامه
 كه په محشر شي نما ديدار لتا دلربا
 حال به حُما شي خندا زړه به صفاشي حُما
 ستا د نعمت خوانچه به تير حُما تر كامه حُما شرين كلامه
 خاص د غفران په دولت هم د عرفان په نعمت
 نصيب حُما كړه وحدت ادا له ما كړه شكرت
 په روئ صفا دمصطفی حُما رب السلامه حُما شرين كلامه
 زيات شه وبال د مولا غواړي ويصال دبوډا
 سر د رفيق اعلى رفيقت غواړي مولا
 دا نا تمامه غلامی كړه د غلام تمامه حُما شرين كلامه

سید پوری پیر لرم زہگے منیر لرم
 سرہندی شیر لرم دا لوی جاگیر لرم
 نقشبندی نسبت قبول کړه د غریب غلامہ حُما شرین کلامہ

***** احتیاط *****

ویران کړے داجهان دے	یے غوري د عالمانو
فاسد کړے دا زمان دے	یے عدلی د حاکمانو
تالان کړے خان مان دے	واکداری هم د زنانو
چه د خخو چا کران دے	نر به خه د حیا کارکړی
چه نوکرتړے یے فرمان دے	خان به خه فتح د جنگ کړی
چه شاگرد ته منت بان دے	خه به رعب د ملاوی
چه رعیت تر په لرزان دے	خه به زور د حکومت وی
دوست لدوسته نه خسران دے	خه دوستی ده د دوستانو
یار له یاره یے آمان دے	خه یاری ده د دوستانو
جهان گوره خان په خان دے	تش د خوله چاپلوسی که
یے دنیا سپړے حیران دے	که دنیا وی هر خه پیردی
علامه د ضعف ایمان دے	مروت نشته په هیچا کښ
علامه د قوی ایمان دے	دیانت او مروت دواړه
پیر گړنگ ملا حیران دے	خدای د خیرکړی د دارینو

دیدار د نگار که دو بار شی حُما
 قرارزیه بیمار به دوبار شی حُما
 شرین او لذیذ وایه لفظ الله
 ا لله ا کبر یاد گفتار شی حُما
 جانان مے خو گیگی چشمان مے جریگی
 شفیق عبدالحق د غم خوار شی حُما
 له خود نه یے خود عبدالحق چه وئل
 رفیق د شفیق نیک آثار شی حُما
 نا کام د غلام نا تمام شه تمام
 حا فظ و نا صر د غفار شی حُما
 ***** عشق دوام *****

خدایا وچ نکرے حُما د ستر گو نم
 تمیده دے مداما وی ستا په غم
 سره مضغه حُما د زپه دے سره سکروته
 که تودیگی رانزدے شه یو قدم
 زپه دوات لرم میداد په کبش د خون
 مخ کاغذ هر یو مژگان لکه قلم
 هر زمان چه مے رایاد شی ستا جمال
 نوشته د کرم اوصاف په دے قلم

حُما خیال دے ستا جمال سرہ گویا
 گزارہ کرم د بیا ن پہ زیر و بم
 د حیران غوندے حیرت کنس سر گردان یم
 چہ لہ چا نہ شم جدا چا سرہ خم
 سود او زیان راتہ د حآن نشی معلوم
 حسان نہ لرم د بیش سرہ لہ کم
 هر یو کار مے حوالہ دے ستا پہ حؤل
 نہ پو ہیگم لیکن واللہ واعلم
 عبدالحق لکہ بوہا غوندے جدا شہ
 یعنی عمر د بوہا وی مختتم
 د هر چا پہ زہہ بہ یو یو غم تیریگی
 د غلام پہ زہہ بلیگی اور د غم

***** جدائی د پیر *****

حہ لہ هر یو غم نہ یے غم شمہ
 پیرہ چہ مغمومہ ستا پہ غم شمہ
 غم حُما وہ طاق پلے دو تاق شہ
 پیخ چہ ن غریب بوہا فراق شہ
 تہ ئے معنوی بوہا معنی مراد
 عبد حق لفظی بوہا لقبی تنسار

ستا په شفقت پیره څه شکور یم

ستا په خدمت پیره څه مسرور یم

ستا خدمت له ذکره فکره بل نه ده

دا خو د دنیا د پاره چل نه ده

دلته کامیابیگی یو دانا بشر

نه هر یو جاهل طالب د سیم و زر

کټ بنگاد پیوند شی د کټ ګر سڅه

سیم و زر پیوند شی د زرګر سڅه

کار د آهن کیده شی د هنګر سڅه

کار د ترکانړئ کیده شی د دوز ګر سڅه

ته جدا ګره لار اول د هر دوکان

پس په اراده صادقې شه روان

آخرا به ورځې ته کار ته

یعنی د تو حید ګل ګلزار ته

غواړه له مولا صراط مستقیم

تله راتله کوږ په غیر مستقیم

حال ده ستا محلوله د بدعت سره

قال ده ستا منقوله د سنت سره

ستا لفظی رفتار دے لا مکان تہ

ستا قلبی رفتار دے خود امکان تہ

دا دو رنگی پریردہ یک رنگی کوه

دا دو بینی پریردہ یک بینی کوه

کار د منافق وی دو رنگی سرہ

کار د ہر صادق وی یک رنگی سرہ

دا دروغ آمیزہ شیخی مہ کوه

دا خبیث آمیزہ پاکی مہ کوه

گران کہ وائی کار د توحید گران دے

وائی کہ آسان ورتہ آسان دے

امر د امر وجود اصلی گنہل

دا ممکن وجود وجود ظلی گنہل

کار دے د توحید ختم لہ دے سرہ

خدائی د کپی غلام ختم لہ دے سرہ

***** از جفا ئے اہل دین *****

ہیر یاران دوستان وو ہیر خویشان حُما

عنقریب اکثر وہ جان پہچان حُما

غالباً پہ کار پہ وقت د کار نہ شول

کمتر لہ کار نہ مے بیکار نہ شول

مرگ خو یو مرگ وی له سر تیر شی
 مرگ چه هره ورځ وی کله هیر شی
 دا د یه ننګی درخواست غلام کوی
 مهر به به سید خیرالانام کوی

خه له فضله ستا په تا شیدا یمه
 مال و سر په تا لقا فدا یمه
 تا د هدایت ایشارت کړه ده
 نفس غوندې گمراه د په لار کړه ده
 تا د دلبر په کرشمه سره
 تا د مرحمت په خاص نغمه سره
 هر یو روح مرحوم د طالب کړه ده
 عشق د تو حید په غالب شوه ده
 بار کړه د غلام د غلامی شجر
 توش کړه په هر چا باندې د ده ثمر

***** مغفرت *****

یه له فضله ستا به شی حاصل کله
 دا مقام خما به شی واصل کله

سٽا ۾ لوئ ڪرم به دا دولت ڪريم
 ما ته بشي حاصل دغه نعمت عظيم
 هم ۾ روئ صفا د مصطفى سره
 مل ڪڙه دا غلام رفيق اعلى سره
 هيڻ به نشي ڪم د مرحمت حنى
 نه بشي ڇه زيات د شان شوڪت حنى
 عفوه دا غريب ڪڙه ۾ عفوت سره
 يا ئي معذب ڪڙه ۾ قربت سره
 ڀير عذاب لائق د حال حما سره
 مغفرت بنائڻي مولا تا سره
 خدايا داننده ئي ۾ هر ڪار حما
 نشته به له تا نه بل غفار حما

پريزده خودى خپله ڇه خدائ بيا موم
 ڇو ڇه ته خودى ڪڙه خدائ به نه موم
 يعنى شه تابع د امر حق مدام
 مرده مخالف له شريعت نه گام
 تل متابعت د شريعت ڪوه
 تله ۾ طريقت خو د سنت ڪوه

خَان سَاٲه مدام لَه ضلالقَه نہ
یعنی د شرکت او د بدعتہ نہ

ہلہ بہ عابد د عابدانو شے

ہم بہ سر غندل د زاهدانو شے

ہلہ بہ نامزد شے د غلام سرہ

ہلہ بہ نامزد شے خدمت تام سرہ

خدایا خپل خدمت لہ ما تمام کړے

مل م د سید علیہ السلام کړے

حشر مے صبا کړے د رسول سرہ

یعنی د خیرالامم مقبول سرہ

نصیب مے کړه دیدار صبا د چار یار

ہم د اہل بیتو اصحاب کبار

بیا رضا شہ تہ مولا لہ ما نہ

عفوہ کړه عبدالحق سرہ لہ ما نہ

دا پہ خاطر پاک د مجتبی نبی

بیا پہ والضحی د مرتضی نبی

عفوہ کړه غلام پہ کرم خپل سرہ

پیر د سید پوری پہ رحم خپل سرہ

***** مثنوی مولانا نے روم *****

واورہ لہ رومی قصہ کوی خہ رنگ
 لہ پیرے جدائے گیلہ کوی خہ رنگ
 روح انسانی دے پہ غوغا سرہ
 روح عرفانی دے پہ وینا سرہ
 دے قصہ د فراق او د کثرت کوی
 دے لہ جدائے نہ شکایت کوی
 خہ نور د حبیب وم د حبیب سرہ
 نور د حبیب یو وہ لہ مجیب سرہ
 ما تہ معلوم بوئ د جدائے نہ وہ
 ما تہ معلوم کار د رسوائے نہ وہ
 خہ نور د مولا وم خلق دے نور حُما
 بے لہ خدایہ قول دے نور معمور حُما
 الغیاث پہ دے چہ خہ جدا شومہ
 لہ پیرے جدائے حُنے رسوا شومہ
 خہ چہ د رواج ممکن پہ میان کبش
 جوہرہ واسطہ شمع دے میدان کبش
 ہرہ بلا شوہ پہ سر انبار حُما
 حُکہ شہ بے کارہ ہر یو کار حُما

دا له څه چه بند شوم په ناسوت کښ
 څه وم باشنده په ملکوت کښ
 جسم لاهوتی شه اوس لا کور ځما
 پاته شه مسکن اباد له نور ځما
 څه وم نورانی باشنده نور سره
 اوس شوم تور ټپ کور مه شه تور سره
 هيڅ نيم خبر چه څه به پيڅ شي
 بخت وده ځما به کله ويڅ شي
 جوړه واسطه يم انسان لره
 بيا يم د انسان رب المنان لره
 نور که شه غالب ځما غالب به شم
 وړونکي به د ځان او د قالب به شم
 ظلم که غالب شي د قالب په ما
 الامان دا نور به کړي سالب ځما
 څوک به غم خوری ځما د غم کوي
 څوک به تیماری د دے ماتم کوی
 سير د غضبي روح د سجين خاک ته
 سير د روح مرحوم به وی افلاک ته

ڇہ خبر نیم ڇہ کوم دے روح ڄما
 ڇہ رنگ بہ زڙگے شی پر فروح ڄما
 ڇک حکایت د شکایت کوم
 نسبت نصیب تہ خپل دا ندامت کوم
 واورہ لہ رومی ڇہ رنگ قصہ کوی
 لہ پیرے جدائے ڇہ رنگ کیلہ کوی
 دا خو د جلال جمال تاثیر دے
 روز ازل لیک مو دا تقدیر دے
 جنسیت پہ کار دے د چرا لره
 هم نفس پہ کار دے د رنڀا لره

بیت فارسی

سینه خواهم شرح شرح از فراق

تا بگو یئم شرح درد اشتیاق

غواړم سینه زخمی فراق سره
 بیان ڇہ د درد وکړم اشتیاق سره
 راز خو د بلبل وی د بلبل سره
 چاک زړه د بلبل وی خار د گل سره
 فرحہ پس لہ جرحہ نہ لذت کوی
 به لہ جرحہ فرحہ ڇہ زینت کوی

چا ڇه تموزت د هار ليدلے وی

کار د په شڪال ئے پسندلے وی

څوک ڇه خبر نه وی له فراق نه

دے ځله یريگی له خراق نه

څوک ڇه خبر نه وی له میثاق نه

دے ځله پروا کړی له نفاق نه

څوک ڇه خبر نه وی له عرفان نه

دے ځله گروهيگی له شیطان نه

څوک ڇه خبر نه وی له جمال نه

دے ځله یريگی له زوال نه

څوک ڇه مجتنب له نواهی نشی

کار به ئے آخر د تبا هی نشی

څوک ڇه تسلیم کړی امر د امیر

شی به منور لکه بدر منیر

ما کړه مقسومه تسلیم په قسم درے

یعنی عادتۍ شوقی خوفی شو درے

څوک ڇه عبادت کړی په عادت سره

هیڅ عزت ئے نوی رب العزت سره

څوک چه عبادت کړی محبت سره
دے بشی محبوب د رب خلقت سره

څوک چه عبادت کوی له خوفه نه
رعب به ئې په مخلوق وی تل له خوفه نه

هر یو جنس له جنس سره الفت کوی
غیر جنس له غیر ځنې نفرت کوی

کار وی د بلبل مدام د باغ سره
کار د پیران ښای زاغ مردار سره

راز خو د سینې وی له سینې سره
خوگ خو د اینې له اینې سره

زخم د سینې چرته ظاهر نه وی
په طبیبه بل چاته باهر نه وی

دے زخم له خای یو حازق طبیب
راز لره په کار وی یو صادق حبیب

هر چاته به راز د زړگی راز نشی
هر چاته بیان د راز فراز نشی

سر چه مجاوز شی د اثنین ته
فاش به هغه راز شی د داربین ته

زِرہ حُما پہ غم سرہ زرہ زرہ
غواہمہ سینہ پہ غم پرہ پرہ

بیت فارسی

سینہ خواہم شرح شرح از فراق

تا بگو ئیم شرح درد اشتیاق

من بھر جمیعتی تالان شدم

جفت خوشحالان و بدحالان شدم

ما لہ ہر ٲولی سرہ چہ لیدی

نیک وید ملگری مے لیدنی دی

یعنی د ہرچا سرہ مل شوے یم

حال د نیک وید سرہ ضم شوے یم

حہ لہ ہر قبضے نہ قبضہ شوے یم

حہ لہ ہر بسطے نہ بسطہ شوے یم

ما تاثیر د ہر مجلس لیدلے دے

ما ثمر د ہر شجر خورہ لیدے

حہ لہ پاک نہ پاک راغلے وم

وطن د ناپاکئی کنس ناپاک شوے یم

غواہمہ پاکی جاہم ہر چا سرہ

لاہمہ مل شوے د ہر چا سرہ

خپل د غم شریک موندلے نه دے ما
 غم د خپل همدم جړه لے نه دے ما
 څه رنگ به گذران په دے هجران کوم
 آخرا طلب به د جانان کوم
 لوئے واپه ژړیگی په ژړا ځما
 غرونه را نړیگی په ژړا ځما
 څه چه ز درمو د باغه شم جدا
 نر څخه ژړیگی په فریاد ځما
 هر یو روح ژړا د جدائے کوی
 نیک او بد غوغا د رسوائے کوی
 روح حیوانی نباتی روح جماد
 نه دی په بنادئ سره درے واپه بناد
 هر یو گرفتار دے د هجران په غم
 مخ د هر یو لوند دے د چشمان په نم
 هر څوک چه د اصل خپل نه شی جدا
 بیا طالب د وصل شی روز و شبا
 یعنی راغی روح جسم ناسوت ته
 بنائ چه روان شی ملکوت ته

ودے کِری سفر اطیعوا لله سره
 مل د شی هر دم رسول الله سره
 ترک دے د ظلی جسم لازم پہ ده
 خیال دے د اصلی وجود لازم پہ ده
 اصل د ده نور وه بیا د نور شی
 له دے وجوده تور نه د مستور شی
 جسم خاکی آخرا به خاک شی
 جسم پاکی آخرا به پاک شی
 نور بشی هله نور سره شی هم نفس
 دلته چه خوک ترکه کِری دا بولھوس
 خیال د خپل مولا د زړه په سر لره
 خوف رجا ترے دواړه برابر لره
 خوف ئے جلالت دے ترے یريگه تل
 رجا ئے جمالت دے پرے نازیگه تل

بیت فارسی

هر کسے از ظن خود شد یار من

از اندرون نجست اسرار من

هر له خپل گمان شه خود یار حُما

نه د لټوی د زړه اسرار حُما

یعنی حہ درد مند یمہ پہ درد دیار

عالم کلہ تمیز کہ لہ اغیار

حہ مدام طلب د ویصالت کوم

حہ لہ دے ہجران نہ شکایت کوم

***** طرز مقصود *****

لا الہ الا اللہ لری نکات

چہ مقصود دے د حیات

د ذاتی صفاتو دا اول صفت دے

پہ وقوف دے د تمام امکان حیات

مظہری لہ د توحید ممکن حیات شہ

نہ توحیدہ حیات حہ یعنی ممات

پہ شفقت او پہ رحمت د پاک رحیم

بخشنده شہ ماوراؤ تہ حیات

ثمرہ د بندگی خو زندگی دہ

شجرہ ئے سلسلہ دہ د حیات

جز اول ایمان د ایمان نفی اثبات

طور او طرز ئے د احمد نبی طاعات

محمد رسول اللہ جز ثانی دے

منتہا دے د مقصود منزل حیات

د سنت په شاہراہ باندے روان شہ
 چہ حاصل شی د مقصود کل ثمرات
 داب دستور دھر مقصود جدا جداوی
 د توحید دستور رسول پاک رسالات
 یر رسولہ بہ مقصودتہ رسید نشی
 یر توحیدہ فائدہ نہ لری حیات
 معنی دا چہ لا الہ الا اللہ
 لوی مقصود دے پہ حق حیات
 ایطاعت د محمد رسول اللہ
 دغہ طرز دغہ دستور دے د حیات
 غلامی خو غلامی د پاک رسول دہ
 غلام حکمہ پہ سنت لری حیات

امین امین امین	امان آمین ئے تہ
امین امین امین	زحمان رحیم ئے تہ
عزت عظیم لرے	قدرت قدیم لرے
قوت قویم لرے	رحمت عمیم لرے
امین امین امین	قیوم قدیم ئے تہ
حکمت ہنر لرے	پہ غیب خبر لرے

سمع بصر لرے	قضا قدر لرے
علیم حلیم ئے تہ	امین امین امین
رب المنان ئے تہ	رحیم رحمان ئے تہ
عظیم الشان ئے تہ	صاحب د توان ئے تہ
سلام سلیم ئے تہ	امین امین امین
مولا حمّا ئے تہ	آقا حمّا ئے تہ
رب العلی ئے تہ	ہادی ہدائے تہ
عظیم کریم ئے تہ	امین امین امین
سازندہ کار تہ ئے	بخشنده بار تہ ئے
رحمت نثار تہ ئے	مولا ستار تہ ئے
حیات دویم ئے تہ	امین امین امین

ہر ہفہ چہ دی لہ خدایہ ما سوا
 پہ خدائ غوارم د ہغو خنے فنا
 لہ ہغو برہم احوالو امان غوارم
 چہ لہ امر نہی نہ کاندی جدا
 لہ ہفہ یار دل ازار نہ خہ ویزاریم
 چہ بے زار ئے لہ ازار خوخ پہ رضا

لہ هغه ياروفادار نہ طمع دار يم
 چه تمیز کاندی روا لہ ناروا
 د هغه خاکی مزاجو خاک پا يم
 چه تسليم کړی رضا خپله په قضا
 لہ هغه فاسد قلوبو امان غواړم
 چه باطن لری سیاہ ظاهر صفا
 لہ هغه گرگی خصال گوشه حال يم
 چه په غيبه خون شامی کړی داشنا
 په ظاهر کښ لکه گل غوندے خوشبووی
 په باطن کښ لکه پیاز غوندے عنقا
 که غلام وی په رښتیا تجربه کار
 په لباس به غره نه شی د هیچا

چه د تورے دواړه سترگے کړے نرے
 بیا د تیزے د بڼو کړے خنجرے
 په دے سترگو د زړگے راسخه یوړه
 دے بڼو د کړے حُما گردے سورے
 چه لہ خیالہ قدم واخلم حیرانیگم
 چه مینا ئے که ئے زرقا د درے

ستا د سترگو په گولو سورۍ سورۍ يم
 ريز مريز د کړم د کسو په چرۍ
 غلام وائ سيد پوری بابا له خم
 ترينه غواړم د خويانو سرورۍ

يو اعلیٰ بله ادنا	په درۍ قسمه ده تقوی
له جمله و ناروا	احتجاب په حسناتو
خود په اسم دادنا	دا تقوی به مسمی شی
شی له خلقو نه جدا	احتجاب چه په حق کاندی
مسمی ده په اعلیٰ	دا تقوی ده دوئم قسمه
په شهود د پاک مولا	درئم قسم احتجاب دۍ
د سلوک د انتها	دا هم غایت تقوی ده
طالبان د ابتدا	تل په نقش لری خیال
کړی په ذکر اکتفا	چه پوخته نقش د نگارشی
ذاکر ذکر شی فنا	چه محکم شی ذکر فکر
هم له خدای سره بقا	حقیقت د ذکر دا دۍ
فقط ذات سره سودا	چه منزل مقام تمام شی
امان غواړی له نزلا	له عروج لذت اخلی
چه نزول دۍ که اعلیٰ	خیال مدام لره په حال

له نزوله امان غواړه
 خيال په نورد شريعت
 تصور جمال د پير
 استغفار درود بسيار
 د نزول اسباب هغه دي
 دعروج اسباب كل واره
 شاکر اوسه په عروج
 په تقدير به شي درپيڅ
 په تدبير به بدل نشي
 حفاظت له د ايمان
 اول د تسليم د امر
 د ازل په قضا قدر
 چه دا دريواره تسليم کړي
 خدايا عفو په کرم کړه

په هادي رب العلي
 کړه چه خلاص شي له بلا
 هم علاج د هم دوا
 توجه د راه نما
 چه له شرع وي سوا
 تله په سنت الهداي
 تل صابر شه په قضا
 هر چه وي مقرر ستا
 د تقدير خکلي د چا
 دره امور دي لازما
 اجتناب له منهي
 هر مومن به وي رضا
 ناميده شي مسلما
 د غلام واره خطا

خدائ د گل د محمد گلاب گلزار کړي
 په دماغ د بوراگانو عطر دار کړي
 د درو طوطيان په راوله سيل سيل
 په هر شاخ ئه د گلبن گډه په چغار کړي

د صحرا بلبلان راولے دے باغ تہ
 ہر آواز ئے لکہ ساز نغمگین دار کپری
 د ہوشیار مالیار پہ لاس فوارہ ور کپرے
 لہ فیضان ئے گل گلبن دواہ آب دار کپری
 خرائی گلی سیلئ نہ امان غواہم
 پہ تیز خار ئے خاریدہ لاس داغیار کپری
 دا ہمیش گلاب شاداب لرہ وہابہ
 باریدہ پہ رحمیدہ ابر بہار کپری
 مفرح د زہرہ قوی عرق گلاب
 د سیدپور پہ عرق ساز باندے تیار کپری
 پہ شیشہ قلبی کبش بند د نقشبند کپرہ
 نوش د جان ئے د غفلت پہ سخت بیمار کپری
 شربت نوش دسیدپوری غلام علیل
 پہ عفوت سرہ دے عفوہ رب غفار کپری

***** نا صح *****

دا پہ کتہ غریب پروت بیمار د چادے
 دا د سرطرف تہ ناست طبیب د چادے
 چہ علاج د عاشقے کولے نشی
 دا کم عقلہ ناخواندہ طبیب د چادے

منع کولے چہ خپل یار لہ اغیار نشی
 دا بے پیرہ بے تدبیر رقیب د چادے
 چہ خوبان ئے د امکان منت باری کری
 دا بے مثلہ بے پروا حبیب د چادے
 چہ ئے بے لہ عجزہ بل خہ منظور نہ دی
 دا غالب غنی توانا مجیب د چادے
 چہ ہرچاتہ د حبل الوریٰ نزدیکہ
 دا بے چون او بیچگون قریب د چادے
 تارد زلف ئے کمند دھر دلبند دی
 دا کمال جمال جلال عجیب د چادے
 دا بادشاہ مالک الملک خالق الخلق دے
 د ہر کیفہ نگاہ بان رقیب د چادے
 چہ ئے وعظ ہیخ اثر پہ غلام نکری
 بے تاثیر پہ ممبر ناست خطیب د چادے

***** در حق بدعت رواج *****

ستا پہ سترگوباندے راغے خیاب ولے
 لکہ مارشوعہ پہ سم لاریچ و تاب ولے
 د اسلام منہاج و ہاج د کپہ متروک
 شوے روان دبیابان پہ خراب ولے

مدام دنفس شيطان په رضا درومے
 روان نشوے په سنت او کتاب ولے
 پيشماني چه پس له مرگه فائده نكړی
 تائب نشوے نن په در د تواب ولے
 په حلالو په حرامو حصار نه ئے
 په پروا شوے د سريع الحساب ولے
 شب او روزچه د غفلت په خوب اوده ئے
 نه يريگے د شديد العذاب ولے
 هر يو تارچه ستا د زلفو نغمه كاندى
 مطرب ايخه په زانو دے رباب ولے
 چه رنړا ئے په نورد مخ زمين آسمان دے
 دلبر ايخه په سپين مخ دے نقاب ولے
 چه حلال دكړه غلام په تيغ د عشق
 بيا د وسپاره د نفس په قصاب ولے

***** نقشه ئے سلسله *****

اعوذ بالله له شيطان نه چه رجيم دے
 بسم الله چه رحمان دے هم رحيم دے
 الحمد ثنا خدائ لره بنايئگی
 په حضرت درود له خدایا نازليگی

پہ خاطر د ذات وحید رب الکریمہ

پہ خاطر د ذات مجید رب الرحیمہ

پہ خاطر د صمدیت رب الصمدہ

پہ خاطر د احدیت رب الاحدہ

محبت معرفت راگرہ رضا خیلہ

ذکر فکر مے روزی گرہ تل تر تلہ

پہ تقوی مے قوت ناکہ ابتدا کرے

پہ رضا مے طاقت ناکہ انتہا کرے

پہ خاطر د خواجہ سیدالکونین

پہ خاطر د خواجہ زینت الدارین

چہ رحمت للعا لمین حبیب دے ستا

ہم راحت للعا شقین طبیب دے ستا

پہ خاطر د شاہ ابابکر صدیق

پہ فیضان لرہ باطن حُما رفیق

پہ خاطر د شاہ خواجہ فارسی سلمان

خاتمہ گرہ حُما ختم پہ ایمان

پہ حرمت دبوالقاسم خواجہ انور

پہ خاطرہم د خواجہ امام جعفر

په خاطر د بايزيد خواجه بسطام

په خاطر د ابوالحسن خواجه نيك نام

په خاطر د خواجه علي فارمد

اندرون مې كړه له نوره برآمد

په خاطر د خواجه يوسف همداني

په خاطر د عبدالخالق غجدواني

په خاطر د فغنوي خواجه محمود

په عرفان سره كړه يخ حُما وجود

په خاطر د خواجه عارف ريوگر

په عرفان سره كړه يخ حُما خيگر

په خاطر د فغنوي خواجه محمود

خدايا ته مې ئې مطلب عين مقصود

د علي راميتني خواجه په مخ

زړه حُما كړه د وحدت په شربت يخ

د تجريد تفريد زنجير په گام حُما كړه

د توحيد شيروشكر په كام حُما كړه

په خاطر د سماسي بابا كريم

ما رها كړه د شيطان خبيث غليم

په خاطر د خواجه سيد امير کلال
 تل صفا لره حُما دغريب حال
 په خاطرهم د خواجه نقش بندانو
 شاه شاه بهاؤالدين پير د پيرانو
 په خاطر هم د خواجه علاؤالدين
 اندرون بيرون حُما که عنبرين
 په خاطر د چرخي خواجه يعقوب
 په غفران کړه عفوہ کل حُما ذنوب
 په حرمت دعبیدالله صاحب احرار
 حقائق د علم ماته کړه اظهار
 په روى پاک هم دخواجه محمد زاهد
 په خاطرهم دمحمد درويش عابد
 په حرمت دامکنګى خواجه رویدار
 اندرون مے له غفلت نه کړه بيدار
 په خاطر هم د خواجه باقى بالله
 حُما له نفس پناه غواړم په الله
 په حرمت هم د امام ربانى
 مجدد نقشبندى الف ثانى

منور زړگے حُما کړه په خپل نور
 په خاطر د خواجه آدم بنور
 په خاطر د خواجه شیخ سعدی بلغار
 په خاطرهم د خواجه یحیی بیدار
 په خاطرهم د خواجه عبدالشکور
 په خاطر د عبدالرزاق خواجه مسرور
 په طفیل هم د خواجه محمد صفا
 په قضا قدر کړه ما عاجز رضا
 په خاطرپاک د خواجه فقیر محمد
 په محشر حُما شفیع کړه محمد
 په حرمت دشمس الدین خواجه کشمیر
 مجدد نقشبندی سید پوری پیر
 خدایا ته حُما مقصود شے د دارینو
 خدایا ته حُما بهبود شے د کونینو
 خدایا ته په روئ د ټولو خواجه گانو
 دا غلام غریب حساب کړه له نیکانو
 خدایا ته په مخ د ټولو اولیانو
 گناه گار غریب حساب کړه له عرفانو

خدایا تہ پہ مخ د ٲولو انبیاءو

کٲرہ داخل غلام حقیر پہ اصفیاءو

خدایا پاکہ د خدائ د برکتہ

کٲرہ خبر گرنک ملا لہ معرفتہ

***** قل ھواللہ احد *****

ھزار آن د دے دنیا

پہ جہا بہ شی جدا

پہ خزان بشی افتا

جام دجم جھان نما

شکستہ جام مرا یا

بوسیدہ چوب دصحرا

پہ قدم لکہ مینا

ستا پہ لاس کبں راھنما

پہ لحد کبں زاھدا

شتہ شجر کبں د احیا

د اثمر بعد الموت

چہ یے تہ ئے مشغولا

پہ ہیخ مشہ مسرورا

لہ حیات طویلہ

پہ یو آن پہ شی فنا

خندیدہ دوستان ددھر

د گل مخ برگ زلفان

پہ سنگ ریز بہ ریزمریزی

یو تر بلہ بہ پیوند شی

شی بہ ستا بدن دسرور

نہ بہ بیا پہ خیال روان شی

نہ بہ پس دمرگہ راشی

ھدایت بہ اثر نکری

کہ ثمر د اثر غوارے

یو حبہ بہ حاصل نشی

جواب ورکہ نن ھغوتہ

یے د فضلہ د رحمان

پرے تناب کٲرہ دامید

سرنشيب ڪڙه خپل ڪريوان ته
 ڪڙه ۾ ذڪر مشغولا
 دعبرت ۾ سترگو ڪوره
 هر اشيا ته د مولا
 دا ڇه ته ۾ سترگو وينه
 پيدا نه دي باطله
 ۾ تسبيح سره ڪڙه ياد
 ذات باري د پاك الله
 ساڪت اوسه ۾ ظاهر ڪنن
 ڏا روپش دے د مردانو
 ۾ هيڻ رنگ نه موندے ڪيڙي
 اوليا دي ۾ رحمت ڪنن
 مومنان دي عدالت ڪنن
 فاسقان منافقان
 مراتب خو دا څلوردي
 ته ميزان ڪڙه د خپل ڄان
 ۾ ميزان دنڪ عمل ڪنن
 ڇه نه ندا اجتناب ڪڙي
 ڇه سريع الحساب شتہ دے
 له دے فرشہ نه تر عرشہ
 د خلقت ۾ نظاره ڪنن
 د انسان ۾ نوعيت ڪنن
 دا تمام علم ڪبير
 دے صغير ڪنن دفينه
 ڪبير ۾ ذڪر مشغولا
 هر اشيا ته د مولا
 پيدا نه دي باطله
 ذات باري د پاك الله
 ڏاڪر اوسه باطنا
 د مردانو د خدا
 ۾ له فضلہ د مولا
 دي له فضلہ انبياء
 ڪافران دي مغضوبا
 دي له ڪفره محسوبا
 ته ئے د ڪوم رتبه آقا
 ۾ ڪوم اسم ئے مسمي
 ثقيلًا ئے ڪه حنيفا
 نڪ ميزان شي ثقيله
 ته شوءِ ولے ۾ پروا
 ڦول علم دے نو پيدا
 يو علم دے ڪبير
 بل علم دے صغير
 دے صغير ڪنن دفينه

صغیرهم شتہ پہ کبیرکبش
 تل پہ بذر کبش شجر
 بذر هم لری شجر کبش
 شجری قد د انسان
 نطفہ هم ده له انسانہ
 شجر بذر یو اثر دے
 اثارکل واپره عارض دی
 امکانی تمام وجود
 پہ وجود کبش دے ممکن
 امکانی وجود فنا کہ
 فعل ایراد کہ خپل
 حوالہ کړه پہ قوی
 احدیت تعین اولی دے
 وحدیت سره کثرت دے
 د توحید مقام دے دا
 شتہ د شرح پہ دریاب
 پہ صلہ عرفان وصول کہ
 نور د دین پہ جلوہ راغے
 د قلبی مشرق نہ خیجی

کبیر خود فی الصغیرا
 سر سبزہ وی بالقوا
 تربیت خپل مهیا
 له بذر نطفے پیدا
 پہ خلقت کبش هویدا
 پہ قدرت د قدیرا
 عارضات وی تل فنا
 من وجود الواحبا
 واجبی وجود اقوا
 واجبی وجود بقا
 پہ ابرار فعل د مولا
 خپل همه واپره قوا
 وحدیت دے ثانیاً
 ترے موجود شو ممکنا
 چه کړے خان جهان فنا
 د توحید گوهر یکتا
 له کاملہ راہ نما
 ټول جهان به کړی رنږا
 فرش وعرش به کړی ضیا

سید پوری دلبارتہ لارشدہ کہ د عشق لرے سودا
د سید پور ولی مظهر دے خہ غلام خہ ئے غوغا

یے لہ یارہ د اغیار خریدار نیم
یے دیدارہ د روئے بار منت بار نیم
هر سوال چہ کرم دزہ پہ عرفات
یے لقا د بل مطلب طلب دار نیم
ستا دمخ کعبے تہ تل دے حُما مخ
یے لقا د بیت اللہ طلب دار نیم
تہ حُما ئے مقتدا خہ مقتدی یم
یے لقا د بل امام تابع دار نیم
اندرون مے د بیلتون پہ لمبو سوزی
د مطبخ غوندے یو دم بر انگار نیم
یو قطرہ اشک روان د خپل گریوان
ورکونکے پہ شربت د دینار نیم
لذا ید د دواہو کونو غلام وائی
قبلونکے پہ لمحہ د دیدار نیم

په جبال د بال د راشی لیغان سید پوری
 په شبو شبو د راشی باران سید پوری
 په ساحل د دریا ناست یم تشنه لب د آب په خواست یم
 په چپو چپو د راشی موجان سید پوری
 حاسدانو په لږزان کړم دغه سپو ږیر پریشان کړم
 په حملو حملو د راشی شیران سید پوری
 اندرون مے شو زبون په زخمونو د بيلتون
 په مزو مزو د راشی خوبان سید پوری
 د فیضان په انتظار یم له عرفان نه طمع داریم
 په هفتو هفتو د راشی پیران سید پوری
 خه موسم د نویهار دے هر یوگل پرے آب داردے
 په نغمو نغمو د راشی بلبلان سید پوری
 توجه لره تیار دے شمس الدین ولی بیداردے
 په دلو دلو د راشی مریدان سید پوری
 په زلت د شی ذلیل هر کم ذات چغل رذیل
 په خوارو خوارو د خوار شی بدخواهان سید پوری
 د توحید شراب جو شیگی یه حومان د زړه کیگی
 په تپو تپو د راشی مئے خواران سید پوری

زیر گلونه د گلزار شگفته کړه رب غفار

په جلو جلو د راشی طوطیان سید پوری

چه له هر وطن روان شی پرې زنده مرده دلان شی

په زارو زارو د راشی فیض خواهان سید پوری

خاص دلبار ته د مزارهم په امید د شاه نگارهم

په دمو دمو د راشی غلامان سید پوری

***** مشا هده *****

پریرده حال غواړه مقام د تلوین وشلوه دام

نندارچی شه دخپل ځان چه افتاد ئی که قیام

قدم واخله له ناسوته کیرده پاس د عرش په بام

دا همه علم امکان په توحید سره کړه رام

هم په شپږ واړه اطرافه ایحاطه کړه انعدام

عرش او فرش اثر د فضل اثر نه لری دوام

فعل فاعل صفت موصوف یو تر بل وی انضمام

اسم هم له مسمی نه جدا وی نه یک فام

مرایا چه شی مخلوق ترې ظاهر شی ذوالاکرام

مرایا چه شی خالق شی ظاهر علم تمام

دا هم قرب فرائض دے نوافل دے د بل نام

د واجب قرب وجوبی دے د مخلوق سره تمام

دممكن قرب امكانى دے د مولا سره دوام
 په شهود حضور كيدے شى معرفت د رب غلام
 د جملوؤ ايطا عاتو دے لائق رب الاكرام
 غير الله له په طاعت كېښ حصه نشته يو چدام
 د حقيقى مالك په ملك كېښ دے تمام عالم غلام

يا بلبل د صبح دم دے چه چغيگى
 يا عاشق دے چه د يار په غم جريگى
 يا مژگان حُما د يار دى خونريزان
 يا نيشتر دے چه په زړونو كېښ خخيگى
 يا دے پانړه د خزان نه په لرزان
 يا حُما جيگر دے ستا په خوف رپيگى
 يا كباب دے په سيخكېښ په اور نيسله
 يا دے زړه چه ستا د مخ په اور چخيگى
 يا تنور د نان بايانو دے تل گرم
 يا سينه د عشق په اور سره گرميگى
 يا خو ديگ دے د هوټل په مطبخ سور
 يا درون دے د عاشق په غم جو شيگى

يا درياب دے ڇه روان دے ٻي پايانه
 يا دي اوبسڪي ڇه له صدق نه بهيگي
 يا قرآن دے ڇه جامع د کل علوم دے
 يا ستا مخ دے ڇه ترے هر فن حاصلگي
 ستا د مخ دمطالع طالب مولا دے
 مبتدي په دے ڪتاب منتهي ڪيگي
 مبتدي د سيد پوري ڇه خدائ رضاشي
 ابتدا ڪنڀ ئي انتها رامعلوميگي
 يا سرے شه يا خاروے شه اے غلامه
 آخر بين او آخور بين ڪله غلطيگي

يا د يار. چشمان سرے په تاب د نار دے
 يا گل شوي په سپين مخ باندے گل نار دے
 يا د خيال ڇه ستا د خال په بام نشين دے
 يا بلبل دے چغنده ناست په چغار دے
 يا عاشق دے ڇه فرياد کوي له عشقه
 يا خو شور بيمار خانه ڪنڀ د بيمار دے
 يا دے عشق ڇه د عاشق دين و ايمان دے
 يا دے روح ڇه په زنده هر يو جاندار دے

غلام وائی چہ لہ عشقہ خبر نہ وی
کہ مسلم وی خو پہ غارہ ئے زینار دے

راغے سپین جمال پلاس تورہ مصرے
عنقریب بہ ئے جدا کرم ککرے
چہ لدے لہ مخہ بل یو مخ تہ گوری
د ہغے خلقو بہ پرے کاندی مرے
تور مژگان لکہ ترکان خنجر پہ لاس
کھرے حُما د زہہ پلوٹ بھادرے
سور پیظوان ئے لکہ نمر مخ ئے اسمان دے
سرہ لبان ئے شفقی سرے کفارے
پہ حملو حملو ئے زہہ راسخہ یوہہ
لنہئ زنہ لکہ جام د زمرے
لہ دہشتہ ورتہ نیغ کتلے نشم
چہ راوارہ وی دوہ سترگے خمارے
کہ ئے یو حُلہ پہ ما علاقہ راغلہ
حہ بہ پریردم علاقے د ششدرے
ہغہ نور چہ د ایمان عرفان یقین دے
شہ فدا حُما د یار ترے دلدارے

د سيد پور ولى دربار نيسه غلامه
كه مطلب لرے د شاه شهر يارے

***** چهار بيته در بيان لطائف جارى *****

د گمرها نورهنما پير دسته گير دے حُما

روشن ضمير حُما

د نفس شيطان په جيل کښ عقل گرفتار دے حُما

عمر په دار دے حُما

په راه گذر د نيك عمل کښ انحصار دے حُما

پير اقتصار دے حُما

مرشده خلاص کړه په ارشاد بدن اسير حُما

روشن ضمير حُما

پير په اذکار د لطائفو کښ اسرار دے

فيض د غفار دے

په لطيفه د قلب کښ نور د رب ستار دے

ذکر اظهار دے

مشاهده شو رنگا رنگ انوار منير حُما

روشن ضمير حُما

په لطيفه روحی کښ نور دعرش عظيم دے

فکر حميم دے

هم په سري کښ له کرسپه نه نور قويم دے

فيضان عميم دے

رحيم عفوه په غفران کړه کل تقصير حُما

روشن ضمير حُما

په لطيفه خفي کښ هم قلم تحرير کوی

د نور تقرير کوی

لوح محفوظ هم په اخفا کښ دا تدبير کوی

د نور تقدير کوی

استفاده د فيض معلومه کړه تقرير حُما

روشن ضمير حُما

پنج لطائف سره له حاله مجلا شولو

پير معلا شولو

په هرسالک باندے دارنگه برملا شولو

خه مصفے شولو

شپږمه شته دے لطيفه د نفس شرير حُما

روشن ضمير حُما

پس له اجزا د لطائف ذکر سلطان وينم

مهر رحمان وينم

اول مقام له مقاماتو د بيان وينم

عين عيان وينمہ

قلب فنا قلب بقا دے زہ اکثیر حُما

روشن ضمیر حُما

بل سیر نفس چہ ہر خطر پکنس بیسیار دے

فیض خوشگوار دے

حقت کعبہ چہ د رحمت پہ لوی بہار دے

سیر پہ رفتار دے

حقت قرآن دے سراسر بشیر نذیر حُما

روشن ضمیر حُما

حقت صلوات چہ مغزیات د عبادات دے

ذی درجات دے

نہم مقام حقت دعوت صاحب سوغات دے

پیر عنایات دے

حقت شہود دے د جانان مشک و عنبر حُما

روشن ضمیر حُما

حقت حیرت دے نارینہ شہ چہ حیران نشے

ہم سرگردان نشے

محمدی تہ کپہ میلان چہ روگردان نشے

سترے ستومان نشے

هم حقيقت احمدی دے داروگیر حُما
 روشن ضمير حُما
 په معرفت کښ د صفاتو خوش تاثیر دے
 عجب تدبير دے
 د تجليا تو رنگا رنگ پکښ تظهير دے
 عروج منير دے
 پنځ لسم گوره معرفت د ذات قدیر حُما
 روشن ضمير حُما
 مقامات خلاص شو باقي پاتے چهار سیر شولو
 په نیک خبر شولو
 سیر ناسوت هم ملکوت بل جبروت شولو
 رابع لاهوت شولو
 وائی غلام دادے فرمان د شاه کشمير حُما
 روشن ضمير حُما

***** نکا ئب دهر *****

که خبر په زیر و زور د دے احقر شی
 د همه واره روزگار به لاس په سر شی
 که مکتوب په لوح محفوظ ویصال حُما وی
 ستا جفا به په وفا باندے گذر شی

نہ مے یرہ نہ مے خوف نہ مے گیلہ شتہ

عاقبت بہ د تقدیر ثمر بھر شی

تاؤ د ہار سیزلے گل کہ وی یر مہا وی

پہ شبہم د برسات بہ تازہ تر شی

کہ نظر شاہ شاہان پہ رحمت وکری

دا کلی وارہ غمونہ بہ اختر شی

د غرض دانہ مے پتہ پہ ضمیر دہ

پس لہ عمرہ نہ باید چہ شین شجر شی

تل تازہ دے وی غنچہ حُما د حال

پہ خاطر د محمد د نور انور شی

لہ آفاتو بلیاتو پہ آمان شہ

یر د فضل د غنی قادر اکبر شی

د مولا حول و قوت مے تکیا گاہ دے

د غلام نفس و شیطان بہ در پہ در شی

شکر دے خدایا چہ موسم د بہار بیا راغے

خزان شہرلے طوطی نن پہ بہار بیا راغے

چہ د غفلت ظالم پہ مہر د غفلت وھلے وو

ھفہ طوطی د ہدایت پہ چغار بیا راغے

نہ مے یرہ نہ مے خوف نہ مے گیلہ شتہ

عاقبت بہ د تقدیر ثمر بھر شی

تاؤ د ہار سیزلے گل کہ وی یر مہا وی

پہ شبہم د برسات بہ تازہ تر شی

کہ نظر شاہ شاہان پہ رحمت وکری

دا کلی وارہ غمونہ بہ اختر شی

د غرض دانہ مے پتہ پہ ضمیر دہ

پس لہ عمرہ نہ باید چہ شین شجر شی

تل تازہ دے وی غنچہ حُما د حال

پہ خاطر د محمد د نور انور شی

لہ آفاتو بلیاتو پہ آمان شہ

یر د فضل د غنی قادر اکبر شی

د مولا حول و قوت مے تکیا گاہ دے

د غلام نفس و شیطان بہ در پہ در شی

شکر دے خدایا چہ موسم د بہار بیا راغے

خزان شہرلے طوطی نن پہ بہار بیا راغے

چہ د غفلت ظالم پہ مہر د غفلت وھلے وو

ھفہ طوطی د ہدایت پہ چغار بیا راغے

چه د انوارو اقاليم ئے په لاس راغله همه
 تخت د دعوت ته هغه نيك شهريار بيا راغے
 وطن دغيب ئے كه خالي ملك دشهودته راغے
 هجران خپله مسافر په قرار بيا راغے
 چه په طلب كښ دليلى مجنون حيرت زده شه
 شه ليونے هغه سرتور پرده دار بيا راغے
 محمدی دیدارمجنون چه پس له مرگه بيا موند
 د عاشقه هغه اخلاص په اظهار بيا راغے
 چه حقيقت احمدی کړل په اسلام مشرف
 لیلی مجنون په صداقت په اقرار بيا راغے
 چه په صفاتو د بدرے وو زړه بيلله ملوک
 په ملک د چين هغه مخلص د دیدار بيا راغے
 کمال د عشق چه فرهاد او شرينه سخته وو
 تبر په لاس هغه فرهاد په گذار بيا راغے
 جمال او حسن چه په ذات کښ گل اندامه لره
 کند پوش فقير پسه بهرام تغمدار بيا راغے
 د ناسوتی زندانه خلاص شه ملکوت ته درومه
 پسه منزل د جبروت په رفتار بيا راغے.

چہ دلاہوت منزل وصول شی وصل راشی ھلہ

د لامکان پہ کیفیت اقتصار بیا راغہ

ہاہوت باہوت چہ دریابونہ دوحدت دی صنم

دحقیقت لامبو وھونکے شاہ سوار بیا راغہ

دخدائ رضا وحدت ترے غواہی د گہرنگو ملا

د کشمیری سیدپوری پیر صلہ دار بیا راغہ

بازاردحسن د سیدپور گرم پہ ہر طرف دے

گہرنگ ملا دے ہفہ جمال خریدار بیا راغہ

د مجدد سید پوری پیر حلقہ بگوش غلامہ

دریاب د فیض شمس الدین پہ زخار بیا راغہ

سید پور چہ منظور پہ حضور د غفور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

فیضان رحمانی دے عرفان صمدانی

رضوان یزدانی دے احسان سبحانی

دے پیر دستگیر خوش ضمیر خور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

مریدان مخلصان چہ سرتور خئی دلبارتہ

فیضان دے جریان توجہ کپری دیدار تہ

صفا مصفا ترے خمیر پک د نور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

بندیوان پہ زندان د عالم ناسوت یم

طمع دار طلبگار د عالم ملکوت یم

کپرہ عروج د افلاکو عطا رب صبور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

جبروت کبش قوت د فنا فی الصفات دے

لاہوت کبش عشق چہ فنا ہم فی الذات دے

پہ سیر الا اللہ باللہ فی اللہ مسرور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

کپرہ سکر وحدت بے محنت رانصیب

لہ ریا مے رہا کپرے درون ہم طیب

گنہری جام د مدام مے لہ خبث نسکور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

غلام بد نظام درون رنگ بے رنگ کپرہ

صیقل معطل ترینہ زنگ دھر رنگ کپرہ

توحید د وحید پیرہ غواہی معذور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

ۛ نوا چرے رسوا ۛ محشر نہ شم
 ۛ یر قوت لرے نصرت لوی د جلال دے
 نور د دین ۛ برج دقلب شه حُما گرم
 ۛ سحابہ د مشرق سید پوری حال دے
 مهر و ماه د سید پوری فلک صفا دے
 د سحاب حجاب ئے نشته ٲول کمال دے
 د قلبی مشرق نہ خیجی ۛ منزل زر
 ۛ مغرب د لامکان کنس ئے ادخال دے
 دا غلام صلوات سلام ۛ حضرت وائی
 شفاعت به کری حُما صاحب اقبال دے

یم منت بار د نگار وکړه لما دلبری
 حه خواروزار گناه گار د ستادلبارا کبری
 رضا ۛ ازار د یعقوب شه رب ستار دعیوب
 د زلیخا انتظار کړے ۛ یعقوب دست بري
 هغه یوسف کنعانی اخلی مالک کاروانی
 تقدیر کوی دارومدار د زلیخا خون خواری
 لری کامل عنایت د عاشقه کرامت
 مجنون ۛ غاره زینار بیا موند جنت زر زری

پیر د کشمیر حُما ملکا کشمیر حُما

شقه د سیدپور په دیار د هدایت خبري

روان د ده په فرمان بیا مومی لار د عرفان

درون به ستا که بیدار نقش بندی هنري

صاحب دنور کمالی هم د جلال جمالی

د خلیفه وی په کار جلال جمال هم سري

کمالی نور وی کمتر موندلے نشی اکثر

کړی یه تکلیفه رفتار لکه باد صر صري

دواړه زلفان جلالی پریشان په مخ جمالی

کمال شه ستا گل و نگار داع د غلام جگري

***** عار و کناره کشی *****

یاره مکوه له ما نه انکشاف

گذشته جفا د ستا وی درمعاف

مناسب چه پلو بیرته کړه له مخه

یه حجاب را څرگند کړه جمال صاف

د پدول پدولی مه آوره پس له دینه

خپل حُما تر میانه مه پریرده گداف

که یو ځل د دواړه زلفه په لاس راکړه

بیا به نه وی حُما ستا تر مینځ خلاف

کہ تہ یو خُله نظر حُما پہ لور کړے
 حُہ به پریردم د امکان واپه اکناف
 شکرانه به ئے تمام عالم خلق کړم
 که مکشوف دے که حجاب له مخ کشاف
 قد قامت دے د کعبے غوندے گنبد دے
 عاشقان لکه حاجیان ترے کړی طواف
 ستا په یاد حُما د زړه قنديل رنړا دے
 خدائے د دفع کثافت کړه د کثاف
 اور د عشق سینه دوکان سکاره د فکر
 فیض بنیئ حدید د زړه له پرے شفاف
 غلام وائی زه په لاس سید پور له حُم
 چه کره کوټه جدا کاندی صراف

***** مسله نزول حال *****

په درے قسمه نزول وائی سالکان
 رحمتی عدلی غضبی دے الامان
 چه د زړه تر سره خال شی په نزول
 عنایت رحم بے سیار وی د رحمان
 چه له زړه نه حال نامه وټه نزول شی
 د گناه عدالت کاندی رب منان

لہ نامہ نہ چہ پہ بنسکتہ روانیکی
 د غضب دے علامت غواہم امان
 تصور جمال د پیر توبہ تائب شہ
 خیال د نور پہ شریعت کہ دا زمان
 تر ہغے استغفار پہ تکرار وایہ
 چہ دے حال عروج پزیر شی خرامان
 احتیاط بویہ چہ غرق دے بیہ نشی
 ہر گرداب د طریقت دے ہا یٹلان

غلام وائی حوالہ مے حال پہ خدائی دے
 تکیا گاہ مے د سید پور شاہ مردان
 ***** در حق مدعی *****

دعوہ دار ئے د اسلام گواہ د نشہ
 امید وار ئے د جنت تقوی د نشہ
 بے گواہ بہ خہ ثبوت کړے محکمہ کبن
 د قاضی مخے لہ خے پرواہ د نشہ
 د اسلام دعوہ پینخ گواہان غواہی
 شوے تارک د پنج بینا مدعا د نشہ
 تہ چہ تل بے فرمانی فسق و فجور کړے
 لعنتی د خپل ممات سودا د نشہ

د مجنون غوندې دنيا درته لیلی شوه
 دین اسلام ته د کره شا یقضا د نشته
 و بازار وټه روان سودا د نشته
 مختورن ئې د سودا بها د نشته
 اے پخپل وجود ظالمه ځان د غرق کره
 یې نوا شوه په دنیا عقبا د نشته
 ټول کارونه د دوزخ کره جنت غواړه
 سفلی شوه یو زره علیا د نشته
 اے غلامه دا همه احوال ستا جال ده
 بندی وان شوه په زنجیر رها د نشته

مملکات مې غلبه شو سرگردان یم
 سعادات مې مغلوبه شو حق حیران یم
 اندرون مې تر قیده په تصور شه
 گوشت او پوست هډونه سوه په نهران یم
 مرصل له مناسب چه علاج وکړی
 علیل شوه په علت د پیر هجران یم
 هر طالب ته مسیحی هم خپل مطلوب ده
 په دلبار د غمخوار ځکه په گریان یم

نیک نظر د مرحمت په مجرم وکړه
وداعه به نوا نکړی خیر خواهان یم
غلام طوق د غلامه په غاړه کړ دے
مکوه جوروستم جبر ناتوان یم

د مجنون زړه به له سوزه قلار نشی
د اور سوو خاخ به بیا سبزه زار نشی
هغه تن چه مسافر زیر تراب نشی
که نزدی وی خو به بیا په دیدار نشی
د غضب گلی چه کوم فصل تباہ کړی
په ژړا د زمین دار به پایندار نشی
هغه یار چه مرگی په لمسہ بیل نشی
موا صل به د ناصح په کردار نشی
کوم گلاب چه سینہ چاک په ازغی تیر نشی
هم پیوند به په باران د بهار نشی
چه سرسام ئے د مزغو پریردی پخیکی
په علاج د جالینوس اثردار نشی
چه موسم د بهار تیر نشی خزان راشی
په هیخ باغ کنب به بلبل په چغار نشی

هغه خوله چه آلوده په جام د يار وى
قند نابات به ئې انبار خوشگوار نشى

چه سينه كښ ئې د عشق سرود غنكيځى
هيڅ سكرود ته د زهره بگو ش دار نشى

هغه زړه چه جادوگر په خيال د يار شى
د هاروت ماروت جادو بئې په كار نشى

چه ټول ملك په سپينو واورو كافورى شى
سفیده گل به شنه غوټه د كوكنار نشى

د مرگى سيلاب چه كوم گلونه يو سى
شنه طوطيان به هلته بيا په چغار نشى

هغه خاخ چه د مرگى په تبر پرې شى
په ميوه به دوباره سر انبار نشى

چه گلئ پرې د اجل په غضب وشى
تازه تر به دوباره هيڅ گلزار نشى

چه د غم چينجې لگيا په كوم زړگى شى
په خدا خدا به بيا په ابشار نشى

كه مخلوق د كل جهان راته خنديځى
سوه زړه به مې د درده قلار نشى

مسافر د تورو خاورو که نزدی وی
 په خدا خدا به بیا هم کنار نشی
 که یو گز یا نیم په خاورو کښ فنا شی
 هیڅ دیدار به ئی د مور او د پلار نشی
 هر وزیر چه شی معزول له وزارتہ
 دوباره به هم نشین د شاه سوار نشی
 چه په قندو په ناباتو عادت واخلی
 اندرون به ئی چراتیس خوشگوار نشی
 که تکیه په حائے قلم ورکړی شا خیل ته
 هم خرمن به په قلم پاره پار نشی
 کا بلے واخلی دبیراو قلم به پریردی
 نازک تن به د کاغذ نقوش دار نشی
 چه کاغذ او خرمن دواړه ورته یو دی
 هیڅ مظلوم به عدل خواه په دلبار نشی
 پنبه زار درته چاپیر آتش بازی کړی
 لو غرن به ټول وطن په انکار نشی
 د غلام چه نا چیده ناساز ویئل دی
 معلو میگی چه په ستا اعتبار نشی

اے حُما د زہ مرہم د سترگو تورہ
 اندرون مے شہ کباب اے چشم نورہ
 پہ فراق مے خراقہ د زہ پردہ شوہ
 ہول لرمون مے شہ سستی اے بصرنورہ
 لیونی غوندے مے سر پہ صحرا کیخود
 د ققنس غوندے ایرہ شوم د خپل اورہ
 د بکری پہ شان مے ہراندام کبش اور دے
 شرارہ پہ پنہ دھجر کپی لہ شورہ
 چہ آواز د بیلتون واورم ہول ریگم
 رنہا ورخ شوہ پہ وحشت راباندے تورہ
 ولی خدائ مے نگہبان حافظ مطلق دے
 کنری خلاص شہم د ظالم د پیرہ زورہ
 را رسیگہ پہ جلدی وقت د امداد دے
 اے حُما مرشد کامل شاہ سید پورہ
 غلام حُک لا نعم نکری دلبرتہ
 چہ گانرہ ئے پرے سرمال کپہ پہ دستورہ

ڇوڪ به ما غوندے طالب خستہ حيران وي
 چه ئے روڪ د خپل طلب نام و نشان وي
 ڇوڪ به ما غوندے ٻي دل په دنيا پائي
 چه آگاه نه په خپل سود او نه په زيان وي
 ڇوڪ به ما غوندے په پروانده په لار سم ڪړے
 چه وتلي ئے د حق دواړه چشمان وي
 ڇوڪ به ما غوندے ڪاھل چست وچالاکہ
 چه شنہ ڪانڀري د ڪوہ سار ترے په لرزان وي
 ڇوڪ به ما غوندے ٻي دل په زړه محکم ڪہ
 چه لويدونڪے لکہ پانڀرہ د خزان وي
 ڇوڪ به ما غوندے مستان په هونس پيدا ڪہ
 چه مدام په غم خانہ ڪنڀن ئے مڪان وي
 ڇوڪ به ما غوندے ڪانڀرہ په غگ راستون ڪہ
 چه مدام د شقاوت په لار روان وي
 لار موندے د هدايت په لوي ڪرم شي
 غم ئے نشته چه پرے فضل د منان وي
 ڪہ دا نور عالم په راز اسرار پوهيڳي
 اکتفا د حُما هم په خپل عنوان وي

غلام وائی حُما دا تسلی بس دے
 چه غم خوارمے د سیدپورلوی پهلوان وی

***** جهاد *****

اے د جهاد شوقینه شابہ ناراستی مکوه
 حور وغلماں دے امیدوار دی پیشمانی مکوه
 اے داسلام غمخوره پورته که نعره د تکبیر
 د خدائی په لارے حان قربان که بے مانی مکوه
 چه شرین روح د صبا درومی کام ناکام له تنه
 نن ئے په خپله که رخصت بے فرمانی مکوه
 جاهدو وگوره قرآن کنس موتوا قبل الموت
 په دے فانی حیات قلیل جاویدانی مکوه
 چه په درگاه د لم یزل د فریحین شو نصیب
 خوانه له دے نعمته لوی سرگردانی مکوه
 په دے ممات ظاهری واخله حیات ابدی
 بل د اسلام ننگ وناموس دے هزمانی مکوه
 دا نصاره او یهودیان دی قدیمی دشمنان
 په دشمنانو د الله مهربانی مکوه
 ئے مسافر د لوی سفر نادانه شوے غافله
 د گناه بار لرے انبار شاده مانی مکوه

جہاد اکبر خلاف د نفس دے چہ رضا تے نشے
 پہ شرع درومہ ٲول کارونہ نفسانی مکوہ
 غلام احقر غواہی اکثر لقا د شاہ عالم
 شفیع ٲمونہ رسول اکرم دے حیرانی مکوہ
 د سیدپوری گلزارہ راوہہ د توحید گلونہ
 ہار د سینے کپہ ذکر فکر نقصانی مکوہ
 نقش اللہ کپہ برابر د زپہ پہ سر اندرون
 د خیال پہ جبہ کپہ تکرار گفت لسانی مکوہ
 کہ نکتہ چین غزلے وائ د گہنگو ملا
 لہ عمران شا نہ پہ بل چا نکتہ دانی مکوہ
 ***** بیان روان حال *****

اندرون مے غلغلے د اور جوہریگی
 سرے لمے د ککرے نہ مے تیریگی
 کہ سیمون جبھون دجلہ ورباندے سم کہ
 دا لا ٲہ پہ رود نیل ہم نہ مہریگی
 اندرون مے د تنور پہ شان شہ گرم
 نان بایان د کرامت بہ کنہ روتیگی
 ہر اندام مے د سکروپو پیری کنہ دے
 بار ٲما تہ کری خبر ک پہ تودیگی

مناسب ولہ داهومرہ جفا نہ وہ
 چہ خہ کاندی ہفہ دہ لرہ خائیگی
 دا باقی عالم چہ گورم برقرار دے
 رنج و تاب پہ ما غریب باندے تیریگی
 د ققنس غوندے مے اور لہ خان نہ واغست
 ستا د حسن نغمگین سرود غنگیگی
 ہول وجود مے شہ ایرہ وبار وچت کرہ
 خدای خبر دے چہ پہ کوم طرف غورزیگی
 کہ نظر د ویصالت کری وار ئے دا دے
 د تعجیل پہ خائے تعطیل نہ منظور بیگی
 خدایا دا بخشش عظیم حُما نصیب کرے
 ہیخ شوکت د سلسب دے نہ کمیگی
 دا غلام د غلامی پہ خائے منظور کرہ
 ستا لہ پارہ د سید پور فریادی کیگی

*****ان النفس لا مارت بالسوء الا ما رحمہ ربی*****

غلیم مے نفس شیطان دے تکیاداردرب مغان یم
 وقت د امتحان دے پیرہ لاس راکرہ حیران یم
 نفس دے پہ اوہ قسمہ امارہ لواہ ملہم
 مطمئن راضی سر ضیہ کامل خوان یم

ۛ لہ خدایہ ٲول تورے تیرے مقام اغیار دے
 بند ٲہ بند د نفس امارہ کنس بندیوان یمہ
 ۛ لہ پنج اسبابہ د ہجران سفر کیدے نشی
 راہ رو بارگیر توخہ رفیق صلاح جویان یمہ
 راہ رو مرشد بارگیر ہمت توخہ تقوا رفیق
 ٲیر با ئے نوم د خدائے وصلہ دہ ٲہلوان یمہ
 نفس امارہ چہ ٲہ بدئ سرہ فرمان کوی
 مقام ئے شی اغیار ماسوا اللہ کنس سرگردان یمہ
 نفس چہ ملامت ٲہ مخ د خدائے شی ٲہ ہر دم قدم
 مقام ئے شی انوار سائل ٲہ در کنس د سبحان یمہ
 نفس ملہمہ تہ چہ الہام وشی لہ خدایہ نہ
 مقام ئے شی ابرار طالب درحم د رحمان یمہ
 نفس مطمئنہ چہ آرام بیا مومی ٲہ یاد د خدائے
 مقام ئے شی کمال غلام د شاہ کاملان یمہ
 نفس راضیہ چہ ٲہ ہر حال راضی لہ خدایہ شی
 مقام ئے د وصال زرے زرے لہ دے ہجران یمہ
 نفس مرضیہ شی چہ اللہ لہ چا راضی شی
 مقام ئے تجلا شی د افعالو حہ ناتوان یمہ

نفس کاملہ چہ شی کامل لہ غنی خدایہ نہ
 مقام ئے تجلا شی د صفاتو پہ ارمان یمہ
 خائے د تجلو زہہ د سالک دے یے لہ ذاتہ نہ
 منع تجلا ئے ذاتیہ یے تاب وتوان یمہ
 تام ہشی سلوک خو تمامی د تجلو نشی
 ارحم الراحمین دلیل نسونکے پہ قرآن یمہ
 ہفہ قرب وبعد چہ مابین د مولا و عبد دے
 نہ لری ظاہر صورت لیدونکے د برہان یمہ
 خدائ لہ بعد وقرب ظاہری نہ مبرا گنہم
 ہم لہ شش جہتہ منزہ دے خوش بیان یمہ
 بعد مناسب تہ حجاب وائ سالکان د حق
 نہ چہ پہ ظاہر صورت لیدونکے فی العیان یمہ
 خیردتوحید غواہم پہ دلبارد سید پوری سخی
 آواز نقشبندی کرم پہ شاہی کوسہ روان یمہ
 پاتے مولائ استاذی شوہ حکیمی لہ ما
 ملا وم د گہنگو اوس غلام د شاہ عرفان یمہ

زمانہ پہ اسلام کفر سرہ گہرخی
 فرق د تورو سپینو کلہ نابینا کا

کہ د اور جامے راواغوندے دلبرہ
 پہ نظر حُما جلوہ لکے دیبا کا
 ستا پہ عشق کبھی خوک بد راباندے وائی
 حُما گمان کرم چہ ہمہ حُما ثنا کا
 عاشقی ننگ و ناموس دی سرہ لرے
 پہ رویشانہ ورخ بہ خرنگہ خوک غلا کا
 ہمیشہ بہ پہ جہان کبھی وی سرخ رویہ
 چہ ثنا لکے بلبل د خپل آشنا کا
 اویہ سترگو لرہ لارے اور د زہرہ شو
 خوک بہ خرنگہ ژوندون پہ دے مزاج کا
 دا حُما اوبنکے پیدا د زہرہ پہ نم شوع
 لکے اور چہ لہ کبابہ نم اخراج کا
 کہ خوک وائی اوبنیار کوم دے وایا دادے
 چہ بے خدایہ نورہ مینہ پہ چا نہ کا
 ہر چہ ستا کوسہ ماوا کا حائے برشی ترافلاکا
 لجان ایلہ ورتہ بادشاہ شی چہ ئے ستا د در گدا کا
 ترخے اوبنکے د عاشق آب و نمک دے
 خدائی دے نہ کا خوک بے آب و بے نمکا

***** په فراق د پير صاحب *****

پاته دا دنيا ده آخر پاته د هر چا به شي
 ديدارد سيدپوري نگار دوبر کله حُما به شي
 تلونکې دا دنيا ده په منزل منزل رفتار کوي
 دا خواگه دوستان چه جدائے سره جدا به شي
 از برائے زوالجلال راوبنايه زيبا جمال
 بلبل حاجي کوياري برگلت گوها به شي
 مخ چه په نقاب کړه سيدپوري کشميري پيرحُما
 سترگې د حاجي کوياري سرے ستا په جرابه شي
 بيا به دا حاجي کوياري ناز په کوم نازبين کوي
 لارښه قدردان سيدپوري کله بيا را به شي
 بيا به استقبال ته د کويار حاجي د چا درومي
 پير سيدپوري چه شه رخصت کله نما به شي
 پاته مريدان شو يتيمان خاورے په سر ليوني
 په غم سوء سينه حاجي صاحب آخر فنا به شي
 بيا په کنډو د گابره نور د دين جلوه نشي
 کور د کوياري حاجي په نور کله رنډا به شي
 خدايه دا رنگين بيعت حُما د پير رنگين لره
 رنگساز د دين يحيي حاجي ثاني اسرارملا به شي

دا وطن د عشق په عشق رنگین دے خدائ د رنگ لری
 قربان له عاشقانو ستا غلام گړنگ ملا به شی

له خناسه بد خواصه امان غواړم
 هم د نفس د سرکشی نه امان غواړم
 دا پناه او دا امان مے په مولا دے
 د زواله د ایمان نه امان غواړم
 دا مقصود او دا بهبود دا مے غرض دے
 په ارمان ارمان کښ خه د جهان لارم
 پس له مرگه به مرقوم سجل خما شی
 په ارمان ارمان کښ خه د جهان لارم
 چه جناب سیدپوری په سفر تل دے
 خه به نوره خه وفا د دوران غواړم
 گل بلبل واره فنا شو باغ خالی دے
 خه لا ناست یم د بلبلو دوران غواړم
 د سید پور شراب خانے ته یم راغله
 لبالب یاقوتو جام د ارغوان غواړم
 حال احوال مے خاص په حول د خدائ سپارل دی
 د زمري د مفسدانو امان غواړم

د غلام قلم د عشق مدار د اوبښکو
ستا دمخ په کاغذ حرف د عرفان غواړم

عجیبه نقاش کړی نقش ستا د جبین
چه پکښ دے خوند دقند او د گبین
عجیبه دای دے خال په زه کیخود
د کوهی آب زمزم غوندے شرین
عجیبه دای دے سترگے تورے کړے
چه په یو نظر مدهوش کړے ملک د چین
عجیبه مادر په مهدکښ ئے ساتلے
چه دے هر اندام دگل غوندے نازبین
عجیبه استاد تعلیم دے درته کړے
چه کړے هر الفاظ په خله کښ شکرین
عجیبه درزی لباس درله جوړکړدے
سره لمن د شین فلک غوندے خمین
عجیبه عاشق په تادے عاشق شوه
چه نه صبرشی لقا نه هم نشین
عجیبه ناز کرشمه کړے په غریب
چه یه هوش شی دیوانه گوئ غمگین

عجيبه د راز اسرار خبره کاندې
 سيد پوري کشمیری پير وه درازبين
 نه به بيا لکه د سروے باغ ته راشي
 نه به بياتقسيم انوار کړي فا کيښ
 نه به بيا باران د فيض په شېو راشي
 نه به بيا خړوب شي زړونه يا بسين
 نه به بيا گل گون رخسار د ده خکاره شي
 نه به بيا په ديدن سير شي ناظرين
 نه به بيا د ناغه دارو سترگو ديد شي
 نه به بيا له نازه پټه کړي نرگسين
 نه به بيا د سترگو رب کښن نفس رام شي
 نه به بيا مژگان د ده شي لشکرين
 نه به بيا نوراني شنه و شنه پيدا شي
 نه به بيا ابرو د ده شي قوسين
 نه به بيا فلک آثار د ده جبين شي
 نه به بيا دنور قطره شي عرقين
 نه به بيا مشک وکافور شي لاندې باندې
 نه به بيا لينده موئ شي دو رنگين

- نه به بيا عطر فشان گيره د ده شي
- نه به بيا سنبل سياه شي اېلقين
- نه به بيا كافوري وټري دستار
- نه به بيا حرکت د سر کړي نازنين
- نه به بيا په سرکه تاج نوراني رنگي
- نه به بيا په تخت د عدل شي نشين
- نه به بيا رحمتي واغوندي قميص
- نه به بيا خادر په سر کړي عطرين
- نه به بيا غنچه صفت سره ويل واخلي
- نه به بيا لعل رنگ په خپو کاندې نعلين
- نه به بيا کرامتي عصا په لاس کړي
- نه به بيا په رفتار واخلي قدمين
- نه به بيا د آلاي په لور روان شي
- نه به بيا که استقبال مستقبليين
- نه به بيا د کويار کله مشرف شي
- نه به بيا حاجي صاحب شي فرحين
- نه به بيا قطب حاجي ميزباني وکړي
- نه به بيا صاحب مهمان شي ملوين

نہ بہ بیا پاشتو ملا ترینہ زار زار شی

نہ بہ زړه شی پریشان په چا تسکین

نورانی د زمانے پاشتو ملایا

حال احوال د پیر صاحب کړه کل مبین

نہ بہ بیا یحیی بادشاه ترینہ قربان شی

نہ بہ بیا شی په خدمت کښ خادمین

نہ بہ بیا شی دیحیی بادشاه چشمانے

په دیدار د پیر صاحب مبر دین

نہ بہ بیا محمد ثانی گفتری راشی

په گلزار د پیر صاحب به شی گل چین

نہ بہ بیا اسرار ملا په اسرار گوری

فیضان د پیر فیضان په رنگ رنگین

نہ بہ بیا ټول مریدان آلائ وال راشی

توجه د پیر صاحب ته آدین

نہ بہ بیا گرنګ ملا شی خبر دار

نہ بہ بیا د ده په لور شی زاهیین

نہ بہ بیا گرنګ ملا کشمیر ته لارشی

نہ بہ بیا شی په سید پور کښ باکئین

نه به بيا غلام غريب خوشحالي وکړي
 نه د خدائ کړي پس له دے نه ضاحکين
 ستا د غم اوبښکے د تل حُما په مخ وي
 د شبنم غوندے پرتے وي . دائمين
 خدايه دا ساده روش حُما د پير
 قاف تر قاف ئے بوئ خورکړے عنبرين
 لوي دولت دے په ظاهر نه معلوميگي
 بوئ دگل غوندے گل پانړه کښ دفين
 نوراني مشال دنور درون بليگي
 چه په فضل د چا زړه شي زاكرين
 غلام وائ سيد پوري نسبت کمال دے
 شته په هر طرف د عشق کاملين

***** د پير صاحب غم *****

دافلک ملک گريان کوی من انتقال حضرتي
 زخمی زمين سوزان کوی من انتقال حضرتي
 ياکاشکے ياليتني برداشت د دے غم گران دے
 ندا چه ناديان کوی من انتقال حضرتي
 غلبت علينا کدرتي و ردت علينا غفلتي
 خبر چه مخبران کوی من انتقال حضرتي

زلزال په زمين پريوت اسمان په ماتم كيوت
 افسوز چه سالكان كوى من انتقال حضرتى
 كسرت جناح نجا حنا فسدت تفا حقه راحنا
 گفته گو چه مريدان كوى من انتقال حضرتى
 جالت علينا هجر كم طالت علينا فكر كم
 فغان چه يتيمان كوى من انتقال حضرتى
 درون حما غوسى كى بيرون حما روتى كى
 فرياد چه طالبان كوى من انتقال حضرتى
 سوزان كرى ناسوتيان پسے گريان كرى لاهوتيان پسے
 اختيار چه لامكان كوى من انتقال حضرتى
 حيرت ملكوتيان كوى حسرت جبروتيان كوى
 ايراد چه رب منان كوى من انتقال حضرتى
 يا الا هنا يا ربنا يا حى يا قيومنا
 فرياد درته جهان كوى من انتقال حضرتى
 حى بادشاه كه حيات دے ليكن ستا په غم ممات دے
 په نغو نغو چه فغان كوى من انتقال حضرتى
 د حاجى صاحب ژوندون ستا په غم شولو زبون
 خوناب د ده چشمان كوى من انتقال حضرتى

پیر طریقت بود او شاه ویلایت بود وو
 جولان چه دا دوران کوی من انتقال حضرتی
 استاد چه د گیروال وه مستفید ستا په اقبال وه
 شب و روز مدام ارمان کوی من انتقال حضرتی
 دگرنگ ملا یے نوادے چه لتا پیره جدا دے
 رنگین حُکے بیان کوی من انتقال حضرتی

ستا په لور گل شوع سترگے د گلاب دی
 سرے ناغے په کبش لختی پک د خوناب دی
 ستا په لور حُما د سترگو دواړه کسی
 پسدونکے لکه سترگے د حباب دی
 ستا د مخ په تصور جیگر حُما
 سیخ د خیال په سور انگار ایخے کباب دی
 خدائ چه اور د عاشقی کړی په چا گرم
 له فردوس ورته لذیذ هر داغ و تاب دی
 عاشقی خرنګ بلا ده نه پوهیگم
 کوم حکمت په کبش د پاک رب الارباب دی
 هر عاشق به د پتنګ غوندي جلیا وو
 ولے پروت ستا د رخسار په اور نقاب دی

غلام وائ کي نقاب له مخه واخلی
کوم عاشق سځه د شاه د دیدن تاب دی

چه تمیز د یی تمیز درسځه نشته
معلوماتی حیث د یار درسځه نشته
تا چه خر ټټو په یو اڅور لږی کړه
رسال دار ئی خو شاه سوار درسځه نشته
په لباس د دشمن دوست درسځه پړی شه
التفات په حق د یار درسځه نشته
گل بلبل باغ و باغوان حُما ستي شو
یی پروا ئی آب و نار درسځه نشته
ته ما درون زخمی کوو ظاهر مالش کړی
هیڅ حُما د دوستی کار درسځه نشته
اے غلامه ستا په دے انصاف حیران یم
جدائی دیار اغیار درسځه نشته

***** رفتار عشق *****

چه د عشق په لار روان شی عاشقان
کرامت د عاشقی شی په عیان

په منزل ورسره سیر کولې نشی
 په یو دوه قدم بیدم شی ناسوتیان
 دا ناسوت د عاشقانو یو رفتار دے
 لکه برق غوندې شی تیر له دے جهان
 بل قدم ږدی په عالم دملکوت
 چه په شوق د عاشقئ شی خرامان
 چه په خیال کړی تصور ستا دجمال
 په اختیاره ستا په لورشی راه روان
 درئم قدم د جبروت په بام بلند ږدی
 چه په خیال کړی بادامی سیاه چشمان
 د دلبر په نیک نظر چه نیک محظرشی
 هغه خلق وی مکرم بلند بختان
 څلورم قدم د عرش په زرین فرش ږدی
 چه منظور شی په حضور د خپل جانان
 دا طاقت د کرامت د عاشقئ دے
 په قوت د صداقت دے پهلوان
 په جنون د عاشقئ چه شی مجنون
 درمانده شی د علاج ئه حکیمان

دار مدار ئي د امکان په علم نشي
عاشقان وي حواله په لامکان

دا غلامه سيد پوري چه غلامی کړی
په غرض به ئے پوهیگی عاقلان

***** په فراق د پير صاحب *****

ستا د دیدار یم ارمانی خُما دلدار سید پوری
چشمان کړه پورته نورانی خُما دلدار سید پوری
بیرون خُما دے غوغای درون خُما دے سودای
په فراق ستا یم لرزانی خُما دلدار سید پوری
قلم قلم جیگر خُما الم الم صدر خُما
اهم اهم دے هجرانی خُما دلدار سید پوری
په رنگ رنگین وے د مولا په غم غمگین وے دهرچا
سر مے له تاده قربانی خُما دلدار سید پوری
روان سوی غریبان شو روان سوی یتیمان شو
ورکړه مدار په دروانی خُما دلدار سید پوری
ریئس اولیا هین آپ انیس اتقیا هین آپ
عاشق درگاه یزدانی خُما دلدار سید پوری
عافت الله بالتوحید حسدت الله بالتحمید
ذکرالله سبحانه خُما دلدار سید پوری

روان کړه بيا د فيض سيلاب گلاب دزړنو که سیراب
 روان کړه حال نزولانی خُما دلدار سید پوری
 جماد اول اوم تاریخ د چهار شنبه وه دا تاریخ
 چربانگ شوه ته جان فدانی خُما دلدار سید پوری
 الله الله د وه رازگار مدام کړه تا ذکر اذکار
 الله الله خاتمانی خُما دلدار سید پوری
 افسوز دوبار بشی پیدا شرین بشر په دے دنیا
 رحمت د فضل رحمانی خُما دلدار سید پوری
 که نورددین شی را طالع جهان به ټول شی پرے لامع
 وائی غلام ربانی خُما غم خوار سید پوری

چه نظر کړی په گوشه صنم د غم غم
 خُکه زیات شه په خُما د سترگو نم نم
 دا ککړه روزے دے قوس دی یا قزح دی
 یاد تورے هیرانے شَم په قلم لم
 دا حیات مے د ممات بهترین دے
 د رقیب سره چه کړی مجلس په چم چم
 مستعنی او کبر جن همیشه نه وی
 په عالم کنښ د کرم خه په گوته گرم گرم

گفتگو د راز اسرار جستجو نه، کړی
 په تفتیشه دے حلال کړم په ستم تم
 ترنده لکه آهو د صحرا مست ئے
 لاندے کولے د څوک نشی په قدم دم
 فریادی د سید پوری روئے بار په در ئم
 ته مے ولے زغلوے کوڅه په چم چم
 که شپړے او که پریردے غم خوار مے خدائ دے
 رقیب تل کړی لکه سیے راپسے هم هم
 خاص سردار د اولیاو پیر حُما دے
 په قرآن په شریعت کړی رفتار تم تم
 دبدبه د سلطنت جشن شاهي دے
 حُک لاس په خوله ایردم وایم کم کم
 داننده تل د نادان په جال پوهیگی
 غلام حُک کړه نادان ابیات رقم قم

خوند که اسلام له مسلمان سره
 د رب کلام له تر جمانه سره
 کار د اسلام دے په دستور د رسول
 ډیر اهتمام له مسلمان نه سره

عطا د حق دے ہدایت د رسول
 سنت نظام لہ مسلمانہ سرہ
 جسمانیات دے عنایت د حبیب
 رحمت تمام لہ مسلمانہ سرہ
 طاعت د رب دے ایطاعت د نبی
 پہ ہر کلام لہ مسلمانہ سرہ
 در رسول اللہ عشق د خدائے عشق دے
 حضور دوام لہ مسلمانہ سرہ
 چہ ایردت شی محبت د رسول
 لوئ دے اکرام لہ مسلمانہ سرہ
 زہرہ د حضور جبل نور غلامہ
 فکر قیام لہ مسلمانہ سرہ

قلب مسلم *****

زہرہ د مسلم جبل نور دے گویا
 د فکر لاس پہ دعا نور دے گویا
 حاجی گوہر غوندے نعرہ بہ وہی
 سکر باطن نزول د نور دے گویا
 جذب باطن قرب باطن د حاجی
 وصل د نور وفور دنور دے گویا

په عكسى نور شى رسائ د اصل
 عالي همت عروج د نور دے گویا
 په عرفات به د سینے کړے زاری
 مظهر د نور د جیگرنور دے گویا
 په شش جهت چه ملکوت شى غالب
 غلامی څه نور علی نور دے گویا

مسافر حجاز

حاجی گوهر ته انتظار لرم
 د ملاقات سترگه په لار لرم
 د مدینے اثر بصر کنس لری
 د خپو غبار ئے نور ابصار لرم
 چه د پنجرے څخه ولاړ جړیگی
 دغه چرا د زړه قرار لرم
 چه په دیدار شه د مزار مشرف
 دغه دولت دے بخت بیدار لرم
 چه نغمگین شه په صلواتو سلام
 دغه رباب د عشق په تار لرم
 چه سفارش کړے په غفران د غلام
 د ایجابت امید غفار لرم

روحي ملاقات

حاجي گوهر وايه رښتيا تر اوسه چا څخه وځي
 ته چه په شونډو کښ مسکيځي خپل آشنا څخه وځي
 گرمه خپله مسافر به د حجاز وي چرته
 شايد چه لاس په نام ولاړ به مصطفى څخه وځي
 حيران په دا چه له يو بل به رخصتيځي څه رنگ
 په تن جدا بيل ئي په زړه خو دلربا څخه وي
 پير ځي سختي دي چه تيريځي په سختن د عشق
 افسوز په دا چه زړه آشنا له نا آشنا څخه وي
 روضه زيارت د ناسوتي زيارت څه توان نه لرم
 روحي زيارت به په قيامت له مجتبي څخه وي
 که مشرف په استقبال شوم د حاجيانو شکر
 شاکر په شکر هر غلام به خپل آقا څخه وي

مبارکي د حج

قبول د حج له منا سک سره وي
 هر يو قدم د تبارک سره وي
 هر يو کلام د باسلام وي حاجي
 قصور د عفو مناسب سره وي

هرہ دعا ئے هرہ ندا ئے قبولہ
 رحمی نزول دے د لاک سرہ وی
 خمونر پہ حق کنس دعا گو شہ حاجی
 ہمت تمام دے نیت چاک سرہ وی
 عافیت غوارہ مغفرت فراغت
 حساب یسیر دے د تارک سرہ وی
 حاجی گوهر سلام تمام دے پہ تا
 معاف غلام دے حال نازک سرہ وی
 غم پہ وصل سرہ زیاتیگی د عشق
 آرامیدن کلہ هامک سرہ وی
 خدائ رحمت دے پہ گوهر د سخا
 علی ہمت کلہ ماسک سرہ وی

***** استقبال روحی *****

لہ حجازہ پہ خیر راغلے حجازی
 رود نیل باندے روانہ جہازی
 بحرور تہ دے سودا دہ کہ دلبر تہ
 د ہمت پہ سفینہ سورہ غازی
 چہ فنا شی پہ سودا د عاشقی کنس
 فقط پاتے شی لہ سوزہ نیازی

چہ لہ دے منزلہ مخکبں قدم واخلی
 فنا تامہ شی د سر پہ جان بازی
 بل ہنر پہ دنیا گران نشہ لہ عشقہ
 وصل فصل شنہ لا مدہ آتش بازی
 گرم زہرہ د عاشقی گرم تنور دے
 پہ تنور کبں بہ خہ رنگ وی جان سازی
 سلطانی پہ غلامی باندے بدل شی
 زیرے رنگ ئے پہ یاطن کپی غمازی

***** حقیقت کعبہ *****

قدم پہ پرواندے اغستے نہ شمع
 تنہا کعبے تہ ودریدے نہ شمع
 لکہ حیران نہ دھغے نہ د دے
 پہ یو طرف پاتے کیدے نہ شمع
 کہ پہ جلوہ نور د سیدپور شی درون
 طرف معلوم دے صبریدے نہ شمع
 الغرض دا چہ لہ کعبے شومہ خلاص
 نور د توحید دے دوه کیدے نہ شمع
 مغرورہ شیخ دے د کعبے پہ قیام
 خہ لہ قیومہ رغیدے نہ شمع

واسطے تولے اشارے دی د ذات
د ایشارو غلام کیدے نہ شمع

***** حجر اسود *****

حجر اسود تہ خہ انور وائم
د گناہ گارو د زہہ سر وائم
تور حجابونہ د گناہ شی بیرتہ
د ہر حاجی پہ درگذر وائم
حقیقت نور شہ پہ صورت د حجر
امرے معنی تہ بہ حجر وائم
جمالیت شہ پہ صورت د گتہ
بوسہ تعظیم د خپل اکبر وائم
پیرے شعبے دی د تعظیم صورتی
ہرے شعبے تہ خہ مظهر وائم
غلام ظاہر کبیں دے مظهر د ظاہر
مولا باطن ظاہر اثر وائم

***** توحيد باب تفعيل *****

هغه ذات چه نه تغير شي به تبديل
 په تعليل د معلل نشي عليل
 يو خو يوده خه حاجت د يو كولو
 خه معنى ده د لفظي توحيد ويئلو
 له عارف نه تپوس وكړه ملا پريوده
 لا يعنى لفظي جگړه د هوا پريوده
 يو كول د ايراده خپل چه واحد
 هر صفت كښ هر قوت كښ ذات واحد
 دا مصدر به په معنى شي د فاعل
 يو گنډل د ذات واحد د په فاعل
 د امكان وجود پرده د ذات اقدس د
 غلامى ئه كړشمه د ذات اقدس د

***** نور دل *****

زړه يو مشرق د مشرق نه خيجى نور د ايمان
 تن يو مغرب د مغرب پريوزى نور د ايمان
 دغه اثر د چه ظاهر د بدن په اطراف
 عمل گواه د چه گويا د دعوت د ايمان

هر يو عمل چه با خلل شى د هوا په غرض
خوشه سودا ده چه پيدا نشى جوهر دایمان

رواجى علم

خالى په درس و تدريس ملا رها به نشه
په رواجى علمونو خلاص له بلا به نشه
د معرفت په غرض لوله كتاب او سنت
په فلسفى درسونو خلاص له مولا به نشه
د خدائ رضا دپاره كوه طاعت ايطاعت
په ايطاعت د هوا خلاص له لظى به نشه
د بندگى په غرض ژوندون دے ستا غلامه
د دنياگى په غرض خلاص له هوا به نشه
د قبوليت دارومدار دے د اخلاص په كردار
د آخرت عيشونه یر له رضا به نشه

عوارض د عشق

مخ دے انور دے چه بليگى درون
زړه خو مجمر دے چه تودىگى درون
د اور مقام د زړه په بام لرم
د غم لشكر دے چه تودىگى درون

زړه مے انګار دے پنبه زار د دنيا
 پړق د توحيد چه لمبه کيځي درون
 فکر د يار د بجلي تار لرمه
 حضور بهن دے دبابيځي درون
 زړه پریشان لکه بيرل په لرزان
 وصل د يار دے چه ګر ميځي درون
 عشق کشش د جانبيڼو لري
 د عشق غلام چه مولا کيځي درون

***** مذاق احساس ذات اقدس *****

ځه د احساس ذائقه لس لرمه
 د يار ديدار ته چه هوس لرمه
 پنج لطائف له امره پنج احساسه
 خلقي ظاهر خواص خمس لرمه
 سمع بصر شميم د جبه لذت
 ګو ته د لاس ادراک د مس لرمه
 په هر مظهر کښ د قدرت قوت ځه
 دليل واثق د ذات اقدس لرمه
 قلبي سري روحي خفي اخفا
 مذاقي نور په تجسس لرمه

لہ خدمت گارہ معلومیگی آقا

رسیدہ خیال د غلام بس لرمہ

وصل بذریعہ پردہ امکان

بے رنگہ یار رنگ تے اغیار خخہ دے

کرشمہ ناز تے خریدار خخہ دے

خخہ لہ اغیارہ خپل دلدار پیڑنم

تمام دیدار نظر آبدار خخہ دے

زہرہ د حضور لکہ جرس پہ غوغا

گویا جرس شور ے رفتار خخہ دے

د فکر تار د زہرہ بلفان پرقوی

نور د بجلی تاؤ تے لہ تار خخہ دے

لین د کثرت جنکشن وحدت دے حُما

چال د انجن زور تے انگار خخہ دے

شان د کثرت کبں دے وحدت غلامہ

عبرت انگیز فکر بیدار خخہ دے

کثرت نظارہ وحدت

جمال د یار دے د اغیار نظارہ

مخ د اغیار دے د دلدار نظارہ

ڇوڪ لہ اغيارہ نہ خپل يار تہ رسی
 ڇوڪ ڪڙي لہ يارہ د اغيار نظارہ
 ڇنہ د اور احساس گرمی نکوی
 ڇوڪ لہ گرمی نہ ڪڙي د اور نظارہ
 ڪلہ اول شی لہ آخر نہ معلوم
 ڪلہ آخر شی د اول نظارہ
 ڪلہ عاشق شی لہ معشوقہ غوغا
 ڪلہ معشوق شی د عاشق نظارہ
 اڪثر غلام وی د مولا نمونہ
 تل خو مولا وی د غلام نظارہ

***** فصل دوام عبادت *****

نظر معنی کڻی پہ وحدت لرمہ
 نظر صورت کڻی پہ صورت لرمہ
 نگاہ د فکر جلوہ گاہ تہ گوری
 ڇہ باک نگر کہ پہ صورت لرمہ
 کہ غلامی ڪرم د روئہ بار ڇہ گناہ
 حضور تمام ڇہ پہ وصلت لرمہ
 ستا لہ جمالہ بہ ڇہ کم شی وایہ
 ڇہ ڇہ آرزو د دیدارت لرمہ

گدا نواز نہ ئے بل خوک دے حُما

کند و کچکول د گدایت لرم

غلام د لا الہ الا اللہ

د محمد پہ رسالت لرم

***** دعوت کہ رخصت *****

دا حُما بدن دعا دے کہ دعا

کہ ندا دے کہ صدا دے د بلی

تقاضا تہ د اسماءؑو چہ نظر کرم

یو غوغا دے د توحید پہ مدعا

یا عکسی صورت پزیر د اسم ذات دے

چہ دلیل دے پہ توحید د مسما

لام نافی قد د انسان دے پہ معنی کبن

جوہر الف د الا اللہ پہ ابتدا

لا مے قد د ہر انسان رمز نافی دے

ماورا ئے لہ معنی شو کل فنا

دا حیات د غلامی اثبات د ذات دے

اہل اللہ وی لہ ا للہ سرہ بقا

د امکان یو نظاره وه د صفات
نگاره د نظارے د ادراکات

سفلوی علوی تمام خلق عالم

ایشاره ده علامه ده د دعوات

هر قوت د ایرادت پورے موقوف دے

ایرادت قوت ذاتی دے د لوی ذات

مکان عکس دے صفت په حضور کښ

صفت خود علاقې عکس دے د ذات

د هر اسم علاقہ تر اسم ذات ده

نظر بویه د توحید په باصرات

دا خلق عالم چه گورم اسم ذات دے

اسم ذات دے په دعوت سره د ذات

فقط پاتے د الله الله فکران

یہ تکراره یے اقراره هر ساعات

د دیدار غلامه تام هله دیدار شی

چه عبرت شی د توحید همه زرات

***** لازم امکان *****

چه اول وم په فنا سره فنا

خه ئے باک دے که دوبار شومه فنا

ۛ اختیاره ۛ اول هم ۛ آخر یم
 مالک نه یم د فنا او د بقا
 که بقا دے خو بقا د پاک الله ده
 عاریت دے د تمام امکان بقا
 مکانی منزل به تام ۛ گام د مرگ شی
 له غلامه دے رضا شی خپل مولا

مقام ۛ زړه کښ د حضرت لرمه
 وصل ۛ گام د محبت لرمه
 شرط د ایمان دے اطاعت د رسول
 حه اطاعت د محبت لرمه
 زاهد جنت غواړی آرام د پاره
 حه تاؤ تاب د محبت لرمه
 حما جنت دے محبت د حبیب
 دوام آرام د محبت لرمه
 ختم نبیان ختم ایمان دے حما
 کمال ایمان د محبت لرمه
 حه هدایت ستا رسالت گنرمه
 رحم مولا د محبت لرمه

ستا التجا ده بندگی د غلام
منظور نیاز د محبت لرم

***** مثنوی *****

د آفتاب گرمی له کومه دے نما کړه
د ماه تاب رنډا له کومه دے گویا کړه
له جلاله جلوه گردے آفتاب
له جماله جلوه گردے ماه تاب
له آفتابه هنگامه د ورځ شوه جوړه
له مهتابه هم د شپه هنگامه جوړه
چه جمال شی له اغیاره په حجاب
گویا راشی په ماه تاب باندے سحاب
چه برقع شی د جلال په مخ جمال
تیز رفتار د عاشقی شی پرد بال
دا جلال جمال دوه پر د عاشقی دی
وصول شوی په مذهب د دلبری دی
د سالک سلوک په دے مشرب کیده شی
د عارف منزل په دے مطلب موندے شی
غلامی د غلامانو دا رونق دے
آموخته له عارفانو دا سبق دے

گرم شوع دے درون بیرون حُما
 نرم شوع دے د خیال مجنون حُما
 دا گرمی به همسری شی د نرمی
 گپ وپ شوع دے درون بیرون حُما
 په هوس کښ د خواهش حملے شوع تیزه
 په لرزان شه پریشان وجود حُما
 له قدرته رهائی غواړه غلامه
 غلبه شه اندرون جنون حُما

عجب لذت که د یاری غمونه د جدائی دردونه
 عجب سرور لری منزل د نور لری
 لذت حضور لری خیال د عنبور لری
 پیر ضرورت د روئے باری فکرونه د جدائی دردونه
 یوسف مظهر د عشق شه جلوه گرد عشق
 یعقوب هنر د عشق مقام خبر د عشق
 په زلیخا د خون خواری زخمونه د جدائی دردونه
 د یار په غم کښ لذت په پیر ماتم کښ فرحت
 د سترگو نم کښ غزت په دردو غم کښ زینت

لکه شوگیر د دلدارئ خوبونه د جدائ دردونه
 ناقرارئ کښ قرار په بیمارئ کښ وقار
 خبردارئ ته نظر جلوه دارئ ته بیدار
 منظور نظر د غلامئ کسبونه د جدائ دردونه

بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 خوه گئی وایه خوه گئی وایه شکرے دایمان حُما
 معروف په معرفت سره روعف په عنایت سره
 بیا وایه بیا وایه خبرے د رحمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 یکتا په هر صفت کښ دے توانا په هر قوت کښ دے
 کافی گنډه کافی گنډه لشکرے د ایمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 واحد په صمدیت کښ دے حامد په حمدیت کښ دے
 غوغا لره غوغا لره سندرے د ایمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 مختار په ایرادت کښ دے غفار په آخرت کښ دے
 تازه لره تازه لره احکرے د نیران حُما

بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 رسول تہ چہ راغلے دے رنستیا دے ما منلے دے
 برپا لره برپا لره وزرے د ایمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 غلام وائی زاری سرہ مولا رحم داری سرہ
 گویا لره گویا لره دفترے د بیان حُما

***** التجا کمال نور عشق *****

زخم د یارئ نگارہ زخم ناسوری نشی
 تاک د خیالدارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 تار د تورو زلفو ستا خامار حُما پہ غارہ دے
 خوری مے د زہکی پہ سر پیدا بہ غم خوری نشی
 تاک د خیال دارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 زخم د گرمئ شوہ کرشمہ د دلبرئ حُما
 یخ یخ بہ ستا دیدار لکہ مرہم د کافوری نشی
 تاک د خیالدارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 تار د تصور حُما زینار دیدار د یار دے
 خبر بہ پہ ہنر حُما روئ بار سید پوری نشی
 تاک د خیالدارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 مذهب د دلبرئ حُما مشرب دے د یارئ حُما

تقليد د ماورا به مے محشر کڻن مخ توري نشي

تاک د خيالدارئ حُما په سر که انگوري نشي

والی د مرحمت حُما مولا د مغفرت حُما

د غلام په غفران سره منظوره مغفوري نشي

تاک د خيالدارئ حُما په سر که انگوري نشي

لوپه د حيرت *****

چه تورما بڼام شي دصبا تدبير کوم غم غلطه ومه

چه روڼر صبا شي د ماښام تدبير کوم حُان خوشحالوم

پريشاني ده دنيا د حُان خواري ده دنيا

د خيال بازی ده دنيا د رنگ سازي ده دنيا

حُه په حيرت کڻن د نيستۍ چرا کوم غم غلطه ومه

حيرت انگيز کارونه غفلت آميز حالونه

د زندگي چالونه د بندگي زيانونه

د خير په طمع شرين ژوند خرابوم حُان خوشحالوم

ژوندون لنډيگي حُما اميد زياتيگي حُما

عمر کميگي حُما حرص پيدا کيگي حُما

عبس کارونه د ماشوم غوندۍ کوم حُان خوشحالوم

د حُمائي په غوغا د هوايي په غوغا

د وفائی پہ نوا د جفائی پہ ژہا
 عکسی ژوندون د خاک شیشہ کبں خلیدمہ خان خوشحالومہ
 چہ خان تہ وائے غلام د خپل مولا کړہ سلام
 د بندگۍ پہ نظام پوره کړہ خپل انتظام
 بس نوکری کبں د توحید نوکر د یمہ خان خوشحالومہ
 چہ تور مابنام شی د صبا تدبیر کومہ غم غلطہ ومہ
 چہ روڼر صبا شی د مابنام تدبیر کومہ خان خوشحالومہ

دیدار د خپل نگار مے د اغیار پہ مخ لیدلے دے
 ستا د زلفو تار سره مے تار د زړه تپلے دے
 ستا د زلفو تار لکه حُما د زړه آزار دے
 تریاق مے د عراق دے دے عراق وصل لیدلے دے
 ستا د زلفو تار سره مے تار د زړه تپلے دے
 زخم د کثرت حُما آہم بہ شی وحدت حُما
 وحدت شہود مے د بھبود منزل لیدلے دے
 ستا د زلفو تار سره مے تار د زړه تپلے دے
 راہ رہبر سید پور من راہ روئے دستور من
 زنگ د گپنگوال ئے د وحدت رنگ تو گیدلے دے
 ستا د زلفو تار سره مے تار د زړه تپلے دے

نشتہ نشتہ بے لقا آرام حُما
 کہ باور کړے آشنا دا کلام حُما
 کہ آرام دے کہ خرام دے خو پہ تا دے
 گنږی نشی بے لقا آرام حُما
 منت یار یم پہ دا باد صبا تہ
 چہ رسید کړے تر آشنا پیام حُما
 کہ قوام دے کہ دوام دے خو لقا دے
 نشتہ نشتہ بے لہ تا دوام حُما
 بے لقا شہد و شکر زهر قاتل دی
 ستا پہ غم شہد و شکر دے کام حُما
 خہ بہ ستا پہ دردوغم لہ غم بے غم شم
 کہ منظور شی درتہ دا ناکام حُما
 چہ د ستا رضا موندے شی واہہ خیر دے
 کہ پرے درومی مال و سر تمام حُما
 ستا پہ مخ چہ پیچ و تاب د زلفو تار شی
 خود بندی شی مرغ جان پہ دام حُما
 سید پوری مولا د خواست پہ محشر کاندی
 لہ مولا چہ کړہ رها غلام حُما

***** نغمہ د توحید *****

زہ د توحید انگار لرم کہ پرے تودیگے راخہ
 زہ نورانی شرر لرم کہ پرے تودیگے راخہ
 ستا د نارت نہ حُما نور بہ کمالیت نہ کوی
 زہ جلالی انوار لرم کہ پرے تودیگے راخہ
 کمالیت مے دے شامل لہ ہر صفتہ سرہ
 زہ کمالی طاقت لرم کہ کامل کیگے راخہ
 حُما جمال دے لازوال قدیم لہ ذاتہ سرہ
 زہ جمالی زینت لرم کہ عاشق کیگے راخہ
 پہ لوئے دعوت دجلالت جمالت غواہم لہ تا
 زہ د حیرت نعمت لرم کہ حیرانیگے راخہ
 غلامہ خدائے د د مولا پہ غلامی کہ منظور
 زہ مولائی قوت لرم کہ غلام کیگے راخہ
 ***** راخہ راخہ *****

راخہ راخہ یارہ راخہ راخہ لہ نازہ سرہ
 نازبینہ نازبینہ ناز راوہہ لہ رازہ سرہ
 مرحبا مرحبا اہلا و سہلا راغلے پہ سیر
 تہ روانہ خیرآمانہ قدم لہ نازہ سرہ

ستا ددیدن په انتظار د وړه چشمان دی نگران

رنگ یې ګونه تن یې چونه رفتار له نازه سره

د غلامی ګرمی چه ګرمه شی مولا شی رضا

نغمه د سوز د بندګی خای له سازه سره

اموز د راز

آفرین د عاشقانو په همت بیا

آفرین شه د خوبانو په زینت بیا

آفرین شه د عاشق په تب و تاب

آفرین شه د ترکانو په منت بیا

په جنون د عاشقی د صدر حمت وی

آفرین شه د لیلی په لیاقت بیا

شابه شابه د عاشق په اطاعت

آفرین شه د هادی په هدایت بیا

آفرین د عاشقی په مریدانو

آفرین شه د مرید په ارادت بیا

آفرین د استاد په دلبری وی

آفرین شه د شاګرد په علمیت بیا

آفرين شه د عاشق په سوز و ساز
 آفرين شه د خويانو په رغبت بيا
 کبر ناز د دلبرانو ابتلا ده
 آفرين د عاشقانو په کلفت بيا
 شکر شکر د مولا په لوی دولت
 آفرين د غريبانو شکريت بيا
 آفرين د غلام په غلامی وی
 هزار حمد د مولا په عنایت بيا

***** نور د معرفت *****

رحيمه خدايا د غفران په دولت راکه غنا
 رحيمه خدايا د رحمت په حرمت ماکه رها
 ستاريت لره ته جباريت لره ته
 کریمه خدايا د کرم په قوت راکه سخا
 حیات عزت لره ته علم قدرت لره ته
 قدیره خدايا د قدرت په قوت راکه هدی
 سمع بصر لره ته په غیب نظر لره ته
 خبیره خدايا د خبر په حکمت راکه لقا
 ازلی شان لره ته ابدی توان لره ته
 قدیمه خدايا د فنا په دولت راکه بقا

گناه گاری د غلام شرم ساری شامدام
غفورہ خدایا د تقویٰ پہ قوت راکہ تقا

استغفار

ما یارکړے یار بیزار شه په آزار
په یارئ سره چه یارکه ما اغیار
د اغیار یاری خواری او بدکاری ده
خدائے دنکړی شرمسارخوک پدے کار
تر قیامه ما له دا ندامت بس دے
نصوحا غوندے توبه یم استغفار
د توحید په گرمی گرم سر حُما دے
د منجس گرمی حُما گرم گفتار
په خدمت د عاشقی کبش د خوبانو
په غزله حُما نه زده بل روزگار
لویه خدایه د خدای له برکت
ما غلام په محشر مکرے شرمسار

تقصیر د استغفار

له پیره شرمه نه ما پیر تاته کتلی ندی
په سپین رخسار د شنه خالونه ما لیدلی ندی

په کتو خاندے خوشحالیگے هیڅ خفگان نکوے

په حق کتوسره ما تاوټه کتلی ندی

داسراسرځما نقصان ستاخواحسان دے مدام

له خپل تقصیره نه ما تاوټه کتلی ندی

دعاشقی په مشرب دا مذهب نادر موندے شی

له غیریت نه ما اغیارو ته کتلی ندی

په منظورئ دشی منظورځما طاقت دغه دے

په اطاعت کښ مابل چاوټه کتلی ندی

ناز برداری د مولا کار د غلامئ دغه دے

ما په خدمت کښ لدے غوره څه موندلی ندی

***** حال *****

زړه ځما پریقگی د توحید په برقیټ سره

سترگے م ژړپیری ستا دمخ په شمسیت سره

تاب دجلالت چه په جلوه شی څه بهتابه شم

زړه ځما نریگی ستا د حسن سیاست سره

هله به به غم شم چه به دمه شم له دمه نه

عمر دے تیریگی د خواری په عزلیت سره

تیر بشی دروان د آزادی بند به په گورشیه

جسم جوهری دے فنا کیگی خاکیت سره

وخت د بندگئ بنده تیريگی بندگی کوه
ستا اکسیری ژوند د خرابیگی په غفلت سره
شکر په دولت د غلامی دے چه غلام شومہ
عیش د آزادی د مولا راځری آخرت سره
***** اعلان د توحید *****

زه د توحید په چغو زه د توحید په چغو
تاؤ ته نارے وهمه
زه د یاری په سترگو زه د یاری په سترگو
تا ته اشارے کوؤمہ
راشه له ما نه شه ما زه به له تا شمہ تا
زه په رنگدارو لبو زه په رنگدارو لبو
تا سره یاری کوؤمہ
اور به دے بل بشی په زړه حال به جل بل شی دزړه
زه د وصال په پټو زه د وصال په پټو
ستا زخم سازی کوؤمہ
سرتوره سر یمہ زه په کوڅو سر یمہ زه
ستا د رخسار د لیدو ستا د رخسار د لیدو
ستا انتظاری کوؤمہ

په دے به مړ شمه زه په خاک به خرشمه زه
 د عاشقئ په اښکو د عاشقئ په اښکو
 تاته خون باری کوؤمه
 که گناه کار دے غلام که شرمسار دے غلام
 زه د مولا په خويو زه د مولا په خويو
 ستا برده باری کوؤمه

***** منزل *****

ده په اسم ابتدا
 يوه لار ده مستقيم
 په حضور سره چه يادشي
 به حضوره چه ياديگي
 حكه اسم مسمي
 حضوري به حضوري
 دا كلفت د بندگي
 عاشقان تر په آمان
 تصور د اسم نكري
 دا آسانه بندگي ده
 گرفتار په تکرار نوي
 ورک منزل شي هم مقام
 انتها په مسمي
 برابر تر مسمي
 يوشي اسم مسمي
 يو له بل نه وي جدا
 نه چه يودے نه جدا
 وصل فصل که پيدا
 د عوامو ابتلا
 شو په فضل د مولا
 خيال بسته په مسمي
 هم له ذاته نه عطا
 گرفتاروي په سودا
 يواشناسي بل ناشنا

یاری پاتے د اغیار
ختم کار د غلامی شی
یارچہ یارشی دهرچا
پہ حرمت د خپل آقا

***** مسافر *****

که په وړاندے قدم واخلی مسافر
په لنډو به شی سفر د مسافر
که پکښ خائے د رفتار شه په قرار
دا قرار بشی آزار د مسافر
که په میان د لار مقام کړی راه روان
په مقیم باندے بدل شی مسافر
نوع نیت نوع کلفت نوع رحلت دے
دوباره ټه په سفر شی مسافر
تر منزل په اول نیت سفر بویه
خساره مه شه سفر د مسافر
سفر څه دے یعنی دا ژوندون د دهر
ختم ژوند ختم سفر د مسافر
غلامی د غلامانو لوی سفر دے
څوک چه خان لری غلام دے مسافر

ستا د مخ عکس زیاله	داځما شیشه صفاده
تعارف له ستا د شانه	داځما د سر سودا ده
دغه ستا بوج د عرفان ته	ما غریب تړلې ملاده
بنايه بل ځما په شانې	تا پرې کړې ابتلا ده
دا ځما نعره د عشق	د ازل قالو بلا ده
بهادر شوم په عالم کېښ	عبدیت نغمه ځما ده
دغه طوق د بندگۍ ته	اولین غاړه ځما ده
ما له شوقه ملا تړلې	د توفیق برخه له تاده
نه مختیاریم نه مجبور	میا نه درجه ځما ده
دا تمام مظهر د کن	ستا د یو نظر بها ده
استغفار او الامان	کرشمه دے په بهاده
دمولا په خپل غلام کېښ	د خدمت نه مدعا ده

***** قوت د عمل *****

زه رضا ستا په رضا	که وفا دے که جفا
څه چه تا سره لائق دی	هغه ته وکه له ما
څه چه ماسره لائق دی	هغه مه کوه په ما
توبه توبه معرفت زه	عافیت غواړم له تا
ته معاف کړې لویه خدایه	ماجرا جرم ځما

آئندہ م خورسندہ کرے قوت راکہ لہ تقوی
 فراغت عافیت غواہم معرفت سرہ لہ تا
 آشنائ د غلامانو لوی کرم دے دمولا

عنایت

هر صورت چه دلالت د حقیقت دے
 هر دلیل دے خپل منزل وتہ رسا
 دا مکان دے لا مکان سرہ پیوند
 لکہ اسم جدا نوی لہ مسمی
 هر صورت او هر قوت چه دا مکان دے
 حقیقت کنس لہ قدرت نہ دے عطا
 غلامی د غلامانو میراث نہ وو
 هدایت او عنایت شہ د مولا

جمال و جلال

ستادمخ لہ تاؤہ دواہہ سترگے سرے
 زہہ حما باندے بلیگی لمے سرے
 یا سرے سترگے سرے سروتکے دنیران دی
 یا ورتیگی د عاشق د زہہ قطرے

چہ راواڀرہ وے د ناز کرشمہ دارے
 بم باری حُما پہ لور نہ کڙی اسرے
 دا حُما ژوندون د حسن ابتلاۆ دہ
 یا بلا دہ چہ پرے شوم ذرے ذرے

***** قرآن او مسلمان *****

لہ تاخفا دے مسلمانہ دا قرآن ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے
 خفا قرآن دے لہ تا پاتے فرمان دے لہ تا
 رضا شیطان دے لتا وږئے ایمان دے لہ تا
 شوے مسلمانہ تہ لہ مانہ روگردان ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے
 لتا نہ غواږی کلام ایمان پہ ما کہ تمام
 زہ به دے وکړم نظام خلاصے بدرشی مدام
 حُما د حکم مدام خلاف روان ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے
 پہ ما ایمان لرے تش پہ زبان لرے
 پہ زږه نقصان لرے ظاهر بیان لرے
 خالی پہ خله وائے خپل ځان تہ مسلمان ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے

راشه غيرت ڪه په ځان پريگده د رسم بتان

مکړه رواج د جهان کار د توحيدک روان

په يو الله رسول کتاب نکرے گذران ولے

منے په ژبه عمل نکرے په فرمان ولے

راشه راشه

راشه راشه ځما ياره راشه راشه

له دیداره طمع داره راشه راشه

چه تابه دطبیعت پرے سره زرکیگی

کیمیا گره اکسیرداره راشه راشه

چه مفتون پرے له فتنونه رها کیگی

له علاج خبرداره راشه راشه

چه په يو نظر د خاورے اکسیر کیگی

له نظر نه کار برداره راشه راشه

چه غلام دے له هوا نه فنا کیگی

له بقا نه وفا داره راشه راشه

***** حیرت ناسوتی *****

تا خُخه تا خُخه تا خُخه دے روح خُما
 روح خُما روح خُما روح لره دے روح لتا
 گل لره گل لره گل لره گل لره گلزار ئے تہ
 گل لره مل لره گل لہ گلبنانی لہ تا
 کار د خُمائے خُما ستا لہ خُمائے نہ دے
 کار خُما کار خُما کار لہ د کارئ لہ تا
 کیف دگونا گونہ گل ستا لہ بے کیفی نہ دے
 کیف خُما کیف خُما کیف لہ د کیفی لہ تا
 رنگ لره رنگ لره رنگ لہ رنگداری لتا
 وجود د ناسوتی وجود یعنی لہ روحی وجود
 وجود لہ د روحی وجود جود د ایرادے لتا
 بے لتا بے لتا نیشته بود و باش د چا
 ما خُخه ما خُخه لہ تا دے حیاتی خُما
 دا کلام دا کلام تام کہ د توحید سرہ
 قال خُما قال خُما حال د قوالی لہ تا
 خہ یم زہ خہ یم زہ دا خرنک وینا کوم
 حال د غلامی لره تاب د غلامی لہ تا

منم

تشریعی حساب منم	د قضا رضا منم
شکر دا چه په فرمان یم	دین اسلام تمام منم
زه غلام د دین اسلام یم	خدائے رسول په حق منم
خدائے د خیرکړی د دارینو	زه د عشق آثار منم
دا غزل مقام د عشق دے	زه د عشق بیان کوم

مد و شد

زه د توحید جغه وهم ولاړیم ستا کو څه کښ
 جام د توحید زه گرځوم ولاړیم ستا کو څه کښ
 تا په توحید پوه کوم ولاړیم ستا کو څه کښ
 تا له ایمان نه خبرؤم ولاړیم ستا کو څه کښ
 ستا په غم وینے تویه وم ولاړیم ستا کو څه کښ
 لار د مقصود ته د بوځم ولاړیم ستا کو څه کښ
 د خپل آقا سلام کوؤم ولاړیم ستا کو څه کښ
 د غلامی خدمت کوؤم ولاړیم ستا کو څه کښ

مست نہ شے

حُما پہ یارئ مستہ دبل چا پہ یارئ مست نشے
 حُما پہ توحید مستہ داغیار پہ یارئ مست نشے
 حُما جمال دے بے مثال حُما کمال دے با جلال
 حُما پہ دیدار مستہ دبل چا پہ دیدار مست نشے
 وسیع شہ دمضمون جولان تنگ شہ دکاغذ بیان
 حُما پہ گرمی مستہ دبل چا پہ گرمی مست نشے
 کار دغلامی پہ تا شان د مولائی پہ ما
 حُما پہ خدمت مستہ دبل چا پہ خدمت مست نشے

توصل

پہ سرگرمی کنیں د توحید گرم گفتار حُما
 پہ کرداری کنیں د توحید گرم کردار حُما
 کہ د مجلس یاران گرمیگی د توحید پہ چغو
 لفظی شرر دے د باطن گرم انکار حُما
 رانزدے کیرہ پہ حلقہ کنیں اللہ وایہ اللہ
 اللہ اللہ دے لہ گرمی گرم تکرار حُما
 تہ مسلمان ئے پہ جذبہ داسلام وایہ اللہ
 عاشق دخدائے شہ پہ اخلاص گرم رفتار حُما

پہ تخت دزہ باندے داسم اللہ کیردہ کرسی
 ذات اقدس پہ تصور کنش شہر یار حُما
 لہ شوقہ واورہ لہ مولا طالبہ حُان کہ خبر
 د بندگی پہ گرمی گرم دی اشعار حُما
 ہفہ لہ کیف نہ بے کیف لہ چون نہ بیچون
 پہ صفت پاک سرہ موصوف دے رب غفار حُما
 دتمام امکان وجود علم قدرت کنش دے بند
 دلیل د وصل اسم ذات وایم افکار حُما
 وکرہ انصاف پہ کوم دستور کوے غفلت لہ مولا
 پہ صداقت سرہ توبہ غوخ کہ زینار حُما
 خوف و رجا طمع تکیا پہ ماورا مکوہ
 د یو مولا پہ قدرت ختم دے ہر کار حُما
 پیرسید پوری نقشبندی دسرہندی پہ عنوان
 وایہ غلامہ ربانی نور الانوار حُما

***** غواړه له ما نه ما *****

نیمه شپه ژاړه	نیمه شپه ژاړه
په غم لتاړه	په هسکه غاړه
په تا رحمیکم ځه	سقا له ژړا نه ډیر شرمیکم ځه
د زړه له سوزه	د زړه له سوزه
ځان ته م بوزه	ځان ته م بوزه
په تا رحمیکم ځه	ځان ته م بوزه نه صبریکم زه
ځما غم خواره	ځما غم خواره
ځما دل داره	ځما دل داره
په تا رحمیکم ځه	ځما نگاره تل کړیکم ځه
جدائ سخته	جدائ سخته
په ما شوه سخته	په ما شوه سخته
په تا رحمیکم ځه	په ما شوه سخته نزدې کیکم ځه
ظاهر نشان ئه ته	ظاهر نشان ئه ته
پاکی بیان ئه ته	پاکی بیان ئه ته
په تا رحمیکم ځه	باطن غلامه مولا کیکم ځه
غواړه له ما نه ما	غواړه له ما نه ما
په تا رحمیکم ځه	غواړه له ما نه خوشحالیکم زه

وحدت شہود

دا پہ خہ شومہ لہ تا نہ زہ جدا
 وایہ وایہ مہربانہ دلربا
 دا حُما حُمائِ واپہ ستا کرم دے
 کرم تل وی د کریم سرہ ہمتاً
 زہ چہ خپل احساس کوم اثر د فعل ہم
 فعل کلہ د فاعل نہ وی جدا
 اثر خہ یعنی پرتو د ارادے دے
 چہ ظاہر کنیں یو صورت شی ہویدا
 اثر تل وی د تکوین پورے موقوف
 د تکوین وجود تر کن وی لازما
 خوف خطر دمال وسر خہ پکارندے
 مال وسر مے ستا لہ سر نہ شہ فدا
 دغہ تہ صاحب دکن ئے بل خوک ندے
 غلام ولے جَان گنری لہ تا جدا

مکان از لا مکان

دا حُما د بود وباش معاش لہ تا دے
 کہ آرام دے کہ نا آرام دے خو لہ تا دے

زہ د ظل غوندے یم عکس د خپل اصل
کہ وجود دے خو اصلی وجود له تا دے

دا ظلی وجود عبرت دے د اصلی نه
که عبرت دے عنایت کرم له تا دے
ما په خپل احساس کښ ډیر فکرونه وکړل
خاتمہ د هر یو خیال احساس له تا دے

غرض دا چه حواله احوال خُما شو
چه خُما د خُمائے نظام له تا دے
لنډه لار ده د حیرت منزل ته ته ئے
په دے لنډه لار غلام روان له تا دے
***** معاینه ذات اقدس *****

دا خُما په زړه نشین فکر د چا دے
تصور مے اندرون جبین د چا دے
تصور ستا د رخسار لمبه د اور ده
له دے اوره نه باطن سوء د چا دے
یو شغله چه شه مکان تر لا مکانه
دا له عشق نه بل سوء اور د چا دے
خیال د فال دے د برقی بټن دباؤ شه
په مکان باندے پرتو د مخ د چا دے

چه رنځا پرے لامکان شه له مکانه
 دا د فکر بجلی ګر زړګے د چا دے
 چه تالان ئے ګر حُما د زړه دالان
 دا د غم نه باریده طوفان د چا دے
 یم باری د تورو سترګو ستا کتل دی
 دا له ورايه نه بمبار نظر د چا دے
 په دولت د اراده غلام خرید
 وایه ستا نه دے نگاره دبل چا دے

***** حیرت *****

خبر نه یم له ثوابه	نه خبر یم له عذابه
چه خبر شوم له لقا نه	یې پروا شوم له حسابه
نه م شمار نه م تکرار	یم بیتاب له سوال جوابه
په یکتا نظر چه ګورم	هر څه دی ستا له جنابه
د امکان په نظاره کښ	څه کهتر یم له حبابه
ستادمخ بیاض ته ګورم	خبر نه یم له بل کتابه
دهر سوال مقابله کښ	ستا بقا ده له جوابه
په هستی کښ دا غلام	لرو بر شه له حسابه

***** مضمون از بال جبریل اقبال *****

لار دمحببت کښ نوی څوک د عاشق سره
 مل وی د عاشق مدام دردوغم سوز و ساز
 ستا له خدائې نه ده ځمادلپونټوب گيله
 ځان دپاره لامکان ما دپاره دے مکان
 کلام د عارفانو وی خوش لکه باد صبح
 تارکښ دمعنې لدوئ نم وی دژوندون صفا
 کوڅه که دشعيب نبی ستاشی دمنزل مقام
 لار دشبنائې پسې لار د کلیمې دوه گام
 عمل د عاشقانو وی سوز د دلبرئ مدام
 زنده وی پائنده وی تل موت وی په عاشق حرام
 موت په غفلت سره عشق دبیداری وی تل
 کارددیندارے سره روح کښ دینداری وی تل
 ملیح په ملاحه سره شعر د اقبال دے
 مدارکښ په وحدت سره نظم گړنگوال دے
 ***** قرآن په اجرت سره لوسته منع دے *****

په اجرت سره چه لولی څوک قرآن
 ناست په قبر دمرده وی ختمیان

مقرر ورلرہ حئے حلوا چایونہ
 آغستونکی د پیسو وی قاریان
 بقرئت پہ گرمی گرم شورددوی وی
 یو د بل قرئت نہ نہ وی سامعان
 دغہ فعل د روئے پہ چارمذہب حرام دے
 فانصتوا دلیل ناطق دے د قرآن
 دا پوپئی او دغہ جائے روا نہ دی
 نہ ثواب دے چہ پہ خلاص شی مردہ گان
 دا مردہ کہ لہ قرآن وی خلاف تل
 دوبارہ تعذیب وئل دی پہ قرآن
 پہ قرآن کنس خو کول یا نہ کول دی
 دے پہ ژوند وو لہ د دواہہ یے فرمان
 دوبارہ ملامتی شرمندگی دہ
 اوریدل لوستل حکمونہ د قرآن
 بلہ دا چہ ثواب خدائے خخہ موندے شی
 نزدے کور لری مسجد پکنس یکسان
 خہ حاجت دے چہ پہ قبر باندے لولی
 یے لہ قبر نہ ثواب دے یے پایان

یے بدلہ د قرآن ثواب کثیر دے
 چہ د یو حرف ئے کیدے نشی بیان
 کہ مردہ وی نیکوکار صاحب د بخت دے
 پہ لوستلو د قرآن وی شادمان
 د غلام پہ جنبہ پہ غرض نہ دہ
 خدائے د ما کہ نہ چنیے نہ پہ آمان

***** استدعا *****

ما پروں لیدلے ستا جمال زرین دے
 تابندہ پہ تب وتاب کنیں پلوشین دے
 ہمیشہ بہ لائقان وی نگران ستا
 پہ غفلت سرہ غافلہ کہترین دے
 ہیخ ئے مثل نہ مثالہ سرہ نیشہ
 یے نہ رنگہ یے نہ گونہ بہترین دے
 حُما خیال د ستا نہ خال پیوند وی
 لکہ تاک نہ مجاور نہ سربرین دے
 حُما خیال نہ خپلہ خیالہ جدا مکڑہ
 تصور ستا د جمال حُما قرین دے
 قرنیہ یو خزانہ د غلامی دہ
 غلام حُکہ غلامی کنیں خوشترین دے

حُما د مرگ استازے ماتہ رسیدلے ندے
 پہ دواپو سترگو مے لہ شوقہ نہ خکل کړے ندے
 کہ پہ خندا راځے خندیگہ پہ خندا به درومے
 ما د آشنا استازے چرے خفاکړے ندے
 کہ حُما سر غواړے قربان د لہ غوختو نہ شمہ
 ما سرومال د خپل دلبر نہ غوره کړے ندے
 ستا لہ نامے حُما اول آخر قربان دے قربان
 مالہ خپل مرگہ ژوندون څہ غوره کړے ندے
 ژوندون خو ستا دے چہ دمرگ نام و نشان نلری
 حُماژوندون سوالی ژوندون دے دوترشوے ندے
 ناشده وخت دامتحن دے خدائے د درکړی برے
 لہ ماورا نہ ما امداد چرتہ غوښتلے نہ دے
 سیدپوری پیرہ پہ پیری دصدرحمت شہ رحمت
 تا پہ ارشاد کښی د بدعت سبق وئیلے نہ دے
 غلامہ گرمہ ستا نغمہ ده د توحیددپارہ
 ستا پہ نواکښی ما دشرک تناب موندلے ندے

***** جذبہ د شوق *****

زہ بہ گیلہ دخیل جنون صبا لہ چا نہ کوؤم
 لیونے تا کرمہ گیلہ بہ لہ بل چا نہ کوؤم
 چہ بہ مژدہ د یعفوا عن کثیر بشیرشومہ
 زہ بہ امید د مغفرت صبا لہ چا نہ کوؤم
 مولا برحق د غلامانو داسراؤ تہ ئے
 زہ بہ طلب دمولائی شفقت لہ چا نہ کوؤم

***** خہ دی ؟ *****

نہ پوهیگم د دنیا دوران کنس خہ دی
 خفا شوی د دنیا یاران پہ خہ دی
 خہ چہ گورم سراسر د خاک بازی دہ
 جدا شوی د دنیا دوستان پہ خہ دی
 لہ پیرحرصہ د چا سترگے مرے نہ شوع
 پراندہ شوی ئے د حق چشمان پہ خہ دی
 حق بینی د حق بینانو حقیقت دے
 یر لہ حق نہ کوشیدہ عرفان پہ خہ دی
 کور و کر شم لہ دے دھر د یارانو
 یر وفا د زمانے خویشان پہ خہ دی

د قدرت په قبضه بند شه سود او زیان
 په حیا د سوداؤ زیان دوستان په څه دی
 هر فانی به په فنا سره فانی شی
 غنوده د بیدارۍ مژگان په څه دی
 دا غلام چه د خوبانو غلامی کړی
 محبوب شوی له مولا ترکان په څه دی
 ***** شریعت او طریقت *****

ستا تازه تازه جمال	خُما نوے نوے خیال
جلوه گر ستا د کمال	هر ذره مظهر جمال
هوش و دم په قیل وقال	نوے فکر نوے حال
تصور د خط و خال	په هر آن په هر زمان

***** روحی ذکر *****

خال مے په خیال لره نادانه څه دلدار یمه	
ستا په طلب کښ څه لتا نه وفادار یمه	
تساہلی مکوه	تغافلۍ مکوه
که ته بیدار ئے څه بیدار له هر بیدار یمه	
عفوت له علمه سره کوؤم له حلمه سره	
ته گناه کار ئے څه په وصف کښ غفار یمه	

ستر صفت دے حُما کارِ مرحمت دے حُما
 کہ تہ شرمیگے حُہ لقا نہ حیا کار یمہ
 واجب وجود یمہ زہ صاحبِ وجود یمہ زہ
 رحم کہ غوارے لہِ رحمت نہ حُہ تیار یمہ
 کرم دے کار حُما رحم بسیار حُما
 کہ تہ پہ شمارئے حُہ لقا سرہ بے شمار یمہ
 خوف و رجا لرہ تکیا پہ ما لرہ
 کہ تہ غلام ئے حُہ مولا ستا نمکدار یمہ

***** ففروا الی اللہ *****

د ماشوم پہ موراؤ پلارپسے جبئی وی
 ژریدونکے د آبا پہ جدائی وی
 عاشقان پہ معشوقو پسے ژریگی
 چہ پہ خیال ئے تورے سترگے حُمارئ وی
 حقیقت لکہ ماشوم توحید ئے مور دہ
 تصور ئے محبت د مادرئ وی
 بے لہِ مورہ د ماشوم حُہ قرار نشی
 کہ د سرو زرو ئے جوہہ گوارئ وی
 آرام گاہ د ماشومانو غیر د مور دہ
 بے لہِ مورہ ئے دواہہ سترگے خونبارئ وی

د عارف گذاره ۛ ۛ له خدایه نشی
 په آرام کښ ورته پیښی بیمارئ وی
 ۛ مولا د غلامئ ژوندون دوزخ دے
 په دوزخ کښ به څوک څه په قرارئ وی

***** بشریت خصوصیت *****

په یو لاس کښ م لمن دے د لاهوت
 په بل لاس کښ م څرمن دے دناسوت
 په ما بین کښ د تراب او د سما
 معلق وجود ځما لری ثبوت
 په یو لاس کښ م ایمان دے دقرآن
 په بل لاس کښ م شیطان کوی کرتوت
 په یو لاس کښ م هوا ده هم هوس
 په بل لاس کښ م ورق دے د قنوت
 په یو لاس کښ م جلوه نور د صباح دے
 په بل لاس کښ م ظلمت لری ثبوت
 په یو لاس کښ م غنچه ده د توحید
 په بل لاس کښ م بشر ده د خپل بوت
 په یو لاس کښ م نعمت د خپل مولا دے
 په بل لاس کښ غلامی ده د خپل قوت

پہ یو لاس کنب م غنم دے د جنت

پہ بل لاس کنب م نیسلے برگ توت

پہ یو لاس کنب حُما رنگ صبغة الله دے

پہ بل لاس کنب حُما رنگ دے د تابوت

پہ یو لاس کنب د غلام دے کنودت

پہ بل لاس کنب دار مدار د ملکوت

***** ایمان *****

یو خبر دے بل نظر

د ایمان نام و نشان

هم مثل هم پیژندل

د ایمان مقام گنرل

ضرورت لرے کول

ورسره دی پوهیدل

پہ اقرار و تصدیق وړل

حکم خدائے حکم رسول

یو منل دی بل کول

که کتاب دے که سنت

***** تلوین و تمکین *****

د آوامرو امتثال دے په گردن حُمونگه

خوب و خوردن حُمونگه

کار په اجرت مکوه

خواب د غفلت مکوه

شرک و بدعت مکوه

غیر الله نیت مکوه

ختم آخر دے په مردن حُمونگه

خوب و خوردن حُمونگه

جلالی نام لره زره پرے گلفام لره
ذکر دوام لره حضور تمام لره

د بندگی چال و چلن خمونگه

خوب و خوردن خمونگه

خرچ خوراک د سفر سبیل راه گذر
حصول کار هنر سرور بار خبر

خود لا مکان به شی مسکن خمونگه

خوب و خوردن خمونگه

ربوبیت د کریم الوهیت د رحیم
ستاریت د حلیم غفرانیت د ائیم

له فضلہ پاکه رهیدن خمونگه

خوب و خوردن خمونگه

آمین آمین آمان حُما ایمان آمان
نشان یه نشان عیان یه عیان

د غلامی در گفتن خمونگه

خوب و خوردن خمونگه

عشق پیدا کیگی دوحدت پہ چغ چغوسرہ
 خدائے نہ موند عکیگی درواج پہ شک شو بوسرہ
 رنخ دعا شقی کلہ جو ریگی پہ داروسرہ
 عمر دعا شق دے چہ تیریگی پہ خواروسرہ
 زہونہ خرو بیگی درحمت پہ فواروسرہ
 جام دتوحید بنائ برابر دلبوسروسرہ
 تش خمان پکیگی دفیضان پہ قم قموسرہ
 نفس ابلیس ورک کیگی دوحدت پہ بمباروسرہ
 زہہ خوبیداریگی ستادغم پہ دغ دغوسرہ
 وینے مے جوشیگی ستادخیال پہ غلغلوسرہ
 زہہ پریشانیگی د انفس پہ ولولوسرہ
 سترگے خو ژریگی دہجران پہ بلبلوسرہ
 خدائے نہ رضا کیگی درواج پہ چلولوسرہ
 جوش دزہ زیاتیگی دتوحید پہ ترانوسرہ
 باغ دسید پورپک دے دتوحید پہ شگوفوسرہ
 زر بہ شی غنچے غلامہ راوہہ پہ جولوسرہ

***** نغمہ د معرفت *****

دا حُما فکر مضراب سینہ رباب
 نغمہ گین دے ستادزلفو ہر تناب
 ساز او سوز دھر آواز جدا جدا
 ہریو تارستا پہ رخسار دے پیچ وتاب
 اہل دم لہ زیروہم نہ کوی دم
 پورا نہ کہ چا دخپل فکر کتاب
 چہ لہ دم نہ شی بے دم نسل آدم
 ہفہ دم ہشی بے غم د غم حساب
 بے لہ مرگہ خو دیار نقش و نگار
 سور انگار زہہ دعاشق لری کباب
 لا ناسوت او ملکوتہ خبر نوی
 ما سوی لہ یارہ ہر خہ دی حجاب
 خیل د خیال ئے لہ حُما نہ وی نیسلے
 لہ دوامہ ایقائے خپہ پہ رکاب
 د غلام د غلامیٰ مزدوری ورکہ
 یعنی پورتہ کہ لہ خپل حسن حجاب

قرب وجویی

نیک عمل اوُنیک حضور	علامه ده د قربت
دا اول مقام د فضل	دغه بل له توفیقت
هدایت سره اول دے	دا دویم په عنایت
بل په کسب پیدا کیگی	عملی کیفی قربت
په سجدو په نوافلو	په قیام په رکوعت
په زکوة او په روجو	هم په حج هم په وحدت
حسنات قرب امکانی دی	صالح نیت په هر ساعت
دا پینځه شرطونه غواړی	یعنی قرب د امکانت
د امکان بود و مباش	دے له علمه له قدرت
یو عطا د پاک مولاده	د غلام غلامیت

تبارك اسم ربك ذوالجلال والاکرم

له جملؤ شیرنیانو	دے شیرین نوم دالله
له کل واپره نمکیاتو	نمکین نوم دالله
له همه و تحفه جاتو	برترین نوم دالله
له الذو لذیذاتو	خوشتترین نوم دالله
له دے ټولو سائغاتو	سایغین نوم دالله
له دے ټولو فتوحاتو	فاتحین نوم دالله
له هر قسمه میوه جاتو	فاکھین نوم دالله

له تمامو فايذاتو	فايزين نوم دالله
له سمک نه ترسماکو	سائرين نوم دالله
په زړگي د ذاكرانو	بارقين نوم دالله
د نافي له عطرياتو	نفسين نوم دالله
له بهترو شارباتو	عسلين نوم دالله
د دے نور له شاععاتو	نائرين نوم دالله
د قمر له نايئراتو	نورين نوم دالله
د امکان له مکاناتو	لا مکين نوم دالله
هم د نور له تجلياتو	جلوه گين نوم دالله
د ايمان له آماناتو	آمينين نوم دالله
د عروج له مقاماتو	عارجين نوم دالله
د رحمت له نزولاتو	نازالين نوم دالله
د خرقه له خارقاتو	خارقين نوم دالله
د کرم له کراماتو	کارمين نوم دالله
د ريحان له روائحاتو	رائحين نوم دالله
د گلاب له عطرياتو	عطرين نوم دالله
د امکان له ترياقاتو	شافئين نوم دالله
د شاکر له شکرياتو	شاکرين نوم دالله
د حافظ له حافظاتو	حافظين نوم دالله
د سرهند له ارشاداتو	راشدین نوم دالله

دسید پور لہ تعلیماتو بہترین نوم دالہ
د غلام لہ عاصیاتو غفرین نوم دالہ

***** کل یوم ہو فی شان *****

غواہی زہ غمجن حُما نوے غزل نوے ساز
نوے غزل نوے ساز غواہی زہ غمجن حُما
حُائے د نشیمن حُما ستا د زلفو تار دے
ستا د زلفو تار دے حُائے د نشیمن حُما
گل بشی چمن حُما ستا دیدار بھاردے
ستا دیدار بھاردے گل بشی چمن حُما
زہ دے خیال جن حُما ستاد وصال پہ نور
ستاد وصال پہ نور زہ دے خیال جن حُما
سر بشی یر تن حُما ستاد جلالت پہ تیغ
ستاد جلالت پہ تیغ سر بشی یر تن حُما
نقشبندی بن حُما دے د سیدپوری فارم
دے د سیدپوری فارم نقشبندی بن حُما
پیر شیرین گفتن حُما کپی د غلامی زبان
کپی د غلامی زبان پیر شیرین گفتن حُما

تالہ دے ناآشنا وطن خُہ ولے آشنا کرم
 تالہ خپل آشنا وطن خُہ ولے ناشنا کرم
 خُہ وم دوحدت عقاب بیاشوم دکثرت غزاب
 تا لہ دے آشنا صورت خُہ ولے ناشنا کرم
 ملک ووجبروت خُما کاروو ملکوت خُما
 تا لہ دے آشنا روزگار خُہ ولے ناشنا کرم
 خُما دلیونتوب گیلہ ستاد توابع توب صلہ
 تا لہ دے آشنا وصالہ خُہ ولے ناشنا کرم
 ساز وسوز دے ما خُخہ نازکرشمہ تا خُخہ
 تا لہ دے آشنا سرودہ خُہ ولے ناشنا کرم
 بیا بہ کلہ راشمہ لہ تا سرہ بہ ستا شمہ
 تا د دے آشنا راتلو خُہ ولے ناشنا کرم
 ما چہ د قالوا بلی لہ شوقہ وکیرہ داصدا
 تا لہ دے آشنا صدا خُہ ولے ناشنا کرم
 کارخُما جہلت ظلمت کاردے ستارحمت عفت
 تا لہ دے آشنا دستورہ خُہ ولے ناشنا کرم
 غلام نقشبندی یمہ مرید د سرہندی یمہ
 تا لہ دے آشنا غلامی خُہ ولے ناشنا کرم

***** غلبه هوا *****

بارے بیا شوه زمانه په انقلاب
 قابو نه شه دا حُما مزاج خراب
 مغلوبه چه تصور د تصریشی
 د هوا شرر کړی پورته التهاب
 آرزومند یم په جلوه ستا د دیدار
 خو پیدا شه له حیرته اضطاب
 غلامی به د غلام په مخه درومی
 راغی راغی د مولا د غم سیلاب

***** حیرت حسن *****

د مکان حسن له ما دے که له تا
 نه پوهیځم چه له چا نه ده غوغا
 له لیلے اول مجنون غرض د چادے
 گرفتار شوم د حیرت په ابتلا
 په صورت کښ دلالت د حقیقت دے
 هر دلیل وی خپل منزل وته رسا
 د مکان دے لامکان سره پیوند
 لکه اسم جدا نوی له مسما

د ثمر او د شجر نامہ یکسان وی
 ولے رنگ خواص افعال لری جدا
 هر صورت او هر قوت چه د امکان دے
 حقیقت کبش له قدرت نه دے عطا
 غلامی د غلامانو میراث نه وی
 هدایت او عنایت شی د مولا

وحدت شهود

ته لا ماته وائے ما	خه لا تاته وایم تا
ولله لرے لرے کار دے	خه جدا یم ته جدا
هغه وخت به د کمال وی	چه ته ماشی خه شم تا
دحیرت مقام حرمت دے	دلبری کبش د هر چا
په خدمت کبش د غلام	وی رضا د خپل مولا

د خودی فنا

خه چه خان ته وایم خان په خان شرمیگم
 خان خانی د کثرت زیان دے برملا
 عاشقان له خپله خانه خبر نه وی
 تصور چه غلبه شی د آشنا

د مکان وجود په مخ د لامکان کښ
لکه لات دے یا منات دے یا عزا

د طالب وی په مطلوب پسے رفتار

د منزل په سختی نه لری پرواه

هر تکلیف ورته فنا وی په مطلوب کښ

د مطلوب وجود ئے خیال سره بقا

***** تغافل قلبی *****

هر عاشق چه له معشوقه وی غافل

غافل نه دے دلبری کښ دے غافل

چه قدم د ماورا په مقام بند شی

مسافر د دلبری به وی جاهل

روزانه نوے رفتار نوے منزل دے

په یو حال به گذاره وی د کامل

شناور دمعرفت دریاب کښ لامبی

مدعی د لامبو ناست وی په ساحل

امتحان د عشقانو سر بازی ده

د صادق وی په طلب کښ سرگائل

په سینه کښ زړه د هرچا خلوتی دے

خو مقام د زړه به رانشی حاصل

چه زړه بند شی په صفت اسم یا ذات کښ
 دا مقام د زړه مقام شه به حائل
 که مادون پورے بندی شه یون د زړه
 بت پرست د زمانے دے هر شاغل
 که قدم په وړاندے واخلی له امکانه
 د غلام په غلامی به شم قائل

***** د توحید زبان *****

د توحید زبان جاری لره په قام کښ
 ذوالفقار دے بندی نه وی په نیام کښ
 چه توحید او معارف پرے بیانیگی
 فصاحت د وی پیدا هغه کلام کښ
 آراسته چه په توحید سره محفل وی
 لوی دولت لوی علمیت دے په اسلام کښ
 د دنیا په لذائذو کښ لذیذ هم
 د توحید بیان شرین دے خاص و عام کښ
 دا حُما د زړه سودا شوه الغیاث
 یا له تا نه لیونتوب دے په مقام کښ
 خلاصه د دواړو کونو چه توحید دے
 سرمایه دے د ایمان وی په غلام کښ

***** توحيد بالواسطه *****

خه چه گورمه امكان ته يو حالت ده
 نمائش د جلاليت د جمالت ده
 گذاره د ماورا خوف و رجا ده
 كه ملك آدم كه جن كه حيوانت ده
 په چا خوف وي دخپل سرخوك په امان وي
 د مكان په يار اغيار كښ عداوت ده
 كله دوست كله دشمن دشمن شى دوست
 په خاصه د طبيعت كښ شرارت ده
 كله گرم په گرمي دماغ د سرشي
 كله نرم په نرمي كښ مقاتل ده
 كله دوه ياران په مينه نه مړيكي
 كله سر ديو او بل په قتالت ده
 كه خراب ده د غلام مزاج له وخته
 خو اميد ئه د مولا نه عافيت ده
 ***** مقصود د حيات عالم *****

روح م بيداريكي تل د لا په ترانو سره
 منزل ته روانيكي د الا په اشارو سره

دلا نه په لاخلاص شوم الاكبن خاص الخاص شوم
 له هو نه الاهو شوم د توحيد په نشانو سره
 څه شودتوحيدياران څه شودتمجيدخواهان
 پيچ وتاب په مخ ديار زلفي په شانو سره
 لا دے د نيسيئ نظام الا دے دهستيئ مقام
 په منځ دلا اله الاكبن دے امكان له حيرانوسره
 لا معنى ظاهر وه مخ د يار نائر نه وه
 عكس توحيدى شه دا مخلوق په الاهو سره
 لا دے دكثرت عدم الا دے د وحدت قدم
 محمد رسول الله تعارف دے ايصالو سره
 وحدت دپه كثرت كبن دے كثرت دپه وحدت كبن دے
 جشن توحيدى دے د كثرت په نغارو سره
 رنگ دگړنگوال مولارنگ دے دتوحيدتمام
 خلاص له دورنگي نه شه سقا په نندارو سره

***** مرگ و حیات *****

قدرت علم ځما كور دے	ارادے كړمه به كور
احديت م سكونت وو	په كثرت شومه مجبور
اوس م بياغواړے خپل كورته	ارادے پورته كه شور
دا په ما وشوه د چا	تلو راتلو كبن يم مجبور
د كثرت په نندارو كبن	ځمائي ده ځما گور

د توحید پہ نظارہ کنیں
 حُما حُما وایمہ خان تہ
 حُمائی د حُما درومی
 پہ رحلت چہ روح حُماشی
 ستاژوندون دے حُما ژوند
 دغہ شمس سیدپوری کپہ
 حُمائی دہ عار پیغور
 سرلہ شرمکرم نسکور
 پہ کرم مے کپہ مصبور
 پہ رحمت ئے کہ منظور
 حُما ژوند مہرے د گور
 د غلام د سترگو تور

***** لا الہ الا اللہ *****

د توحید او د کثرت علاقہ خیال کہ
 چہ لہ ذات سرہ نہ یو دے نہ جدا
 لکہ گل چہ وی پہ بناخ پورے پیوند
 نہ گل بناخ وی نہ لہ بناخ وی جدا
 تر گل بوئی د گلاب وجود موقوف دے
 زیب زینت د گل لہ بناخ وی پیدا
 کیف د گل وی پہ گل بوئی کنیں مستور
 خو چہ گل د بناخ پہ تن کنیں وی فنا
 چہ قدرت ئے د ظہور ارادہ وکری
 پہ مشیت ئے کپری رنگین او مجلا

جلوه گر په باغ او راغ شی ددے دهر
 نا پیدا شی یو خو ورخو له پیدا
 د توحید او د کثرت دغه مثال دے
 دا عالم لکه د گل به شی فنا
 لکه سناخ به وی قائم ذات د قدیم
 د بهار مثال قدرت دے په هر چا
 دغه یو طرف قائم بل شه نابود
 گل فنا شه د گل بوټی د بقا
 دا د گل طرف مخلوق دے په مثال کښ
 دا د سناخ طرف امری غوندے گویا
 د خالق مظهر وجود دے د مخلوق
 چه وحدت دے په کثرت کښ قدیرا

***** مقامات *****

دا اول مقام اثر دے د فیضان
 چه په نقش زړه رنگین کړی ذاکران
 دویم مقام دے د انوارو په زړه باندے
 چه په ذکر زړه ذاکر شی هرزمان
 اطمینان له دے جریان نه پیداکیگی
 چه پرے ورک شی د غفلت نام و نشان

دا درئم مقام نزول دے يا عروج
 چہ پوهیگی پرے د فہم ناظران
 خلورم مقام نظر دے پہ ځان باندے
 چہ غائب یم کہ حاضریم دا زمان
 دا پنځم مقام دوام د شہادت دے
 نظر فکر د صفاتو پہ عنوان
 انتها د معرفت مقام د وصل
 د صفاتو فکر خیال دے هرزمان
 تصور بہ د صفاتو کړی پہ ذات
 چہ لازم له ذات حق نہ دے هرتوان
 اثری طرف کښ کیف دے د صفاتو
 آمری طرف کښ کیف نہ لری شان
 د تکوین هر دارمدار چہ جلوه گرشی
 حقیقت شی ارادت کښ نمایان
 یعنی یے ارادے هیڅ نشی ایجاد
 پہ ایجاد کښ ارادے سره فرمان
 مدام نوے نوے کار نوے روزگار دے
 یعنی خدائے ' کل یوم هو فی شان '

هر هغه چه د قدرت په اندازه دی

هر ممکن ئې له ادراکه دے ناتوان

هر يو اسم په هر شی کېږي د دارينو

لري خپل اثری شان په څه عنوان

جلالت د جلالی اسم اثر دے

جمالت د جمالی اسم نشان

دا سفلی علم د خلق دے که علوی

سراسر دے د اسماء په فرمان

په هر شی کېږي د هر اسم تربیت دے

حقیقت ئې له خاصې دے نمایان

که نصیب شی د غلام توفیق له خدایه

و حسن افعال خواص به کړی بیان

﴿ترجمہ نماز﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

***** د مونځ تر جمہ *****

نیت د مانځه د سحر

نیت م کړ دے دوه رکعتہ مونځ کوم
 سنت موعده د سحر مونځ کوم
 خاص خدائے د پاره د دے وقت سحر
 مخ م په کعبه کړه الله اکبر
 نیت م کړ دے دوه رکعتہ مونځ کوم
 فرض قطعی د سحر مونځ کوم
 خاص خدائے د پاره د دے وقت سحر
 مخ م په کعبه کړه الله اکبر

***** نیت د ماسپڅین د مانځه *****

نیت م چه څلور رکعتہ مونځ کوم
 سنت د ماسپڅین موعده مونځ کوم
 خاص د خدائے دپاره د دماسپڅین
 مخ چه کعبه لوی دے خدائے رب الامین
 نیت م چه څلور رکعتہ مونځ کوم
 فرض د ماسپڅین قطعی مونځ کوم
 خاص د خدائے دپاره د دماسپڅین
 مخ چه کعبه لوی دے خدائے رب الامین
 نیت م کړ دے دوه رکعتہ مونځ کوم

سنت د ماسپخین مو۶کده مونخ کوم

***** نیت د مانخه د مازیگر *****

نیت م کړ دے مونخ چار گانه کوم

فرض د مازیگر علانیه کوم

مخ کوم کعبه ته تکبیر وایم

یو دے خدائے تکبیر سره یه ستا یم

***** نیت د مانخه د مابنام *****

نیت م کړ دے درے رکعت مونخ کوم

فرض د دے مابنام قطعی مونخ کوم

نیت م کړ دے دوه رکعت مونخ کوم

سنت مو۶کده د مابنام مونخ کوم

مخ په کعبه خاص رضا د خدائے لره

الله اکبر حضور په خایه لره

***** نیت د مانخه د ماسخوتن *****

نیت م کړ دے کړم خلور رکعت مونخ

فرض د ماسخوتن خلور رکعت مونخ

مخ م د کعبه په طرف خدائے لره

الله اکبر لوی د خدائے لره

نیت م کړ دے دوه رکعت مونخ کوم

سنت د ماسخوتن مو۶کد مونخ کوم

نیت م کړدے درے رکعتہ. مونځ کوم
وتر واجب خدائے لره دا مونځ کوم
من م د کعبے په لوری خدائے لره
الله اکبر عبادت خدائے لره

سبحنك اللهم وبحمدك

پیره پاکی ستاده اے باری خدا
ټوله ثنا ستا ده اے هادی خدا

وتبارك اسمك وتعالى جدك ولا اله غيرك

نوم د مبارک دے لوی د شان دے
نشته بل معبود واحد د شان دے

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

غواړمه فنا ځه په رب الاکريم
خدایا ما ساته له شيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

ستا په نوم شروع کوم رحمن ئه ته
هم رحيم کریم رب المنان ئه ته

الحمد لله رب العالمين

هر قسم ثنا ده خاص الله لره
 پالونكه د جمله جهان الله لره
 الرحمن الرحيم

يعنى چه بخونكه مهربان ده
 ٲول عالم ته ده روزى رسان ده
 ما لك يوم الدين

ورخه د قيامت له ده واكدار ده
 هم له خير او شر ته خبردار ده
 اياك نعبد

مونږه كوو خاص عبادت تالره
 نشته عبادت كېنى شريك تالره
 خاص په يكتائ سره يكتا ئه ته
 حق په مولائ سره مولا ئه ته
 و اياك نستعين

يعنى خاص له تانه مدد غواړمه
 ږه له تانه بل چاته نه جاړمه
 اهدنا الصراط المستقيم

بوځه مونږ په لاره د حضرت نبى
 لار توحيد خايه په سنت قوى

لار برابر خایه خپل دلبار ته
 زړه م هوسیګي ستا دیدار ته
 زړه م د دیدار په تمنا کښ دے
 خیال م یاره ستا په ټولی کښ دے
 صراط الذین انعمت علیهم

لار د هغه چا چه په رحمت کښ دي
 تا په فضل کړدے په نعمت کښ دي
 اولیا چه صالحان دی انبیاء
 زاهدان چه عارفان دی اتقیاء
 غیرالمغضوب علیهم

لار د گمراهی مه خایه مونږه له
 کار د شقاوت مه سپاره مونږه له
 کافران چه فاسقان دی فاجران
 مفسدان دی گمراهان دی غافلان
 ولا الضالین

هغه چه منکر دی له توحیده نه
 کارکښ یه پروا دی له تنقیده نه
 آمین

دا دعا قبولہ کرہ لہ مونبرہ نہ
 دا زاری منظورہ کرہ لہ مونبرہ نہ
 ورخ د لوی اختر دے دا ناقص غلام
 عفوہ کہ یا والئے جملہ نظام
 قل ہوا للہ احد

وایہ پہ جواب کبیں مشرکانو تہ
 اے نبی د وخت منافقانو تہ
 ہفہ چہ اللہ دے یو معبود دے
 بے شریک واجب الوجود دے
 اللہ الصمد

بے وزیرہ بے نذیرہ بے حجت
 خدائے پورے موقوف دے دھرچا حجت
 لم یلد و لم یولد

بے مثالہ ذات لہ چا پیدا نہ دے
 دا رنگہ لہ دہ نہ خوک پیدا نہ دے
 دے نہ د چا مور نہ د چاپلار دے
 بے حجتہ دے لہ مور او پلاردے
 دے لہ مور او پلارہ بے پروا دے
 نہ چہ خوک لہ دہ خنے پیدا دے
 مطلق یو ذات دے پہ ایقان کبیں

چون او چند نہ لری بیان کس
ولم یکن له کفوا احد

قام قبیلہ نشتہ خوگ مولا لره
یو حسب نسب نشتہ اعلیٰ لره
یہ نسب یہ حسبہ ذات دے
هرسعت موصوف پہ نیک صفات دے
دے نہ عربی نہ عجمی دے خوگ
نہ چہ دے ترکی یا رومی دے خوگ
التحیات لله

هر یو زبانی عبادت خدائے لره
هرے زمانے کس خاص دے خدائے لره
نشتہ عبادت کس حصہ چا لره
نشتہ پیغمبر نہ اولیاء لره

***** مثال *****

دوہ خاوندہ نہ وی د یوے خے
یو خاوند نہ بنائی درے خلور خے
خدائے خو هغه بس دے چہ یکتا وی تل
هم له ماورا نہ یے پروا وی تل

والصلوات

بل خو عبادت د بدن خاص دے
 مونځ روژه حج خدائے له خاص الخاص دے
 هيڅ مخلوق په دے کښ څوک شريک نه دی
 شان د الاهي کښ څوک شريک نه دی

والطيبات

هر قسم طاعت او مال بنده گي
 خدائے له ده لائق مال بنده گي
 هغه صفتونه چه دی خدائے لره
 مگړه هرگز چرے بل چا لره
 يو خالق کافی دے ټول مخلوق لره
 دوه معبوده نه نشي يو مخلوق لره
 دوه په دو رنگي سره رضا نشي
 يو په يو رنگي کښ نارضا نشي
 زړه د غلام تنگ له مشرکانو شه
 هم له دے نا امله معبودانو شه

السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته

اے نبی په تا د وی له ما سلام
 رحم د باری برکت شامدام

السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين

رحم د رحمن سلام د وی په مونږ
هم په صالحانو د ټولی ځمونږ
اشهدان لا اله الا الله

وايم شهادت چه خدائ معبود دے
په له خدایه هر معبود مردود دے
واشهد ان محمد عبده ورسوله

هم شهادت کړم چه محمد نبی
خاص بنده استادئ د مولا غنی
هر عبادت بنائ په دستور د ده
نشته عبادت کښ حق منظور د ده
دے بنده د خدائ دے بندگی کوی
مونږ ته داب دستور د بندگی خائ
دارنگه هستی چه طاقت نه لری
هیڅ خداوندی کښ دخلت نه لری
بل وی لا څوک مشکل کشا د تا
خلاص چه کړی له رنځه له بلا نه تا
اللهم صل علی محمد

وعلى ال محمد

پیر د وی درود په محمد نبی

یا خدایا پہ آل د محمد نبی

کما صلیت علی ابراہیم

وعلی ال ابراہیم

دارنگہ درود لکہ ویئل دے تا

آل او ابراہیم دواہ سائل دے تا

انک حمید مجید

اے خدایا بے شکہ شان دے ستا حمید

اچت نہ اندازے نہ دے شان مجید

اللهم بارک علی محمد

وعلی ال محمد

یا خدایا رحمت برکت ستا د وی

اے پہ محمد او آل صفا د وی

کما بارکت علی ابراہیم

وعلی ال ابراہیم

داسے لکہ تا پہ ابراہیم نبی

کپ دی ہم پہ آل د ابراہیم نبی

پیر برکتونہ رحمتونہ دی

پیر لوی احسانونہ نعمتونہ دی

انک حمید مجید

بے شکہ حمید پہ ہر لسان ئے تہ

پیر بزرگ او لوی پہ ہر زمان تے تہ

اللهم ربنا اتنا فی الدنيا حسنة

وفی الاخرة حسنة

راکہ پہ دنیا کبھی نیکی مونہ لہ

خدایا پہ عقبا کبھی نیکی مونہ لہ

وقنا عذاب النار

مونہ پہ آمان کپہ لہ عذابہ نہ

یا خدایا د اور لہ تاؤ تابہ نہ

السلام علیکم ورحمة الله

لہ ما د وی سلام پہ تاسو باربار

ہم رحمت د خدائے پہ تاسو بار بار

اللهم انت السلام

یا خدایا تہ روغ تے لہ ہر عیبہ نہ

پاک تے لہ ہر نقص لہ ہر ریبہ نہ

ومنك السلام

خاص ستا لہ درگاہ نہ دے خیر تمام

ستا لہ فضلہ زحم دے ہر یو نظام

تبارکت یا ذا الجلال والاکرام

پیر تے مبارک جلالت شان لہ

صاحب الاکرام کمالی توان لہ

استغفرالله استغفرالله استغفرالله

عفوہ غواہم عفوہ غواہم مغفرت
مغفرت با عاقبت لہ ہر علت

***** دعائے قنوت *****

اللهم انا نستعينك ونستغفرك

یا خدا باری پہ تحقیق خہ غریب
تا نہ مدد غواہم اے نعم المجیب
غواہم مغفرت صفت غفور لرے
ہیر ئے قدردان صفت شکور لرے

ونوء من بك ونتوكل عليك

ستا پہ توحید ما ایمان راوہے دے
ہم تکیا توکل م پہ تا کھے دے

ونثنی عليك الخیر ونشکرك

وایمہ پتا دہ نیکی خہ ثنا
یا الہی ستا پہ شکر یم گویا

ولا نکفرک و نخلع

نہ یم یر فرمان ستا لہ فرمانہ خہ
تا تہ شوم خالی لہ ہر عنوانہ خہ

و نترك من يفجرک

پرے م خوه دوستی د دوشمنانو ستا
نه به کرم یاری د بد خواهانو ستا
اللهم ایاک نعبد و لک نصلى و نسجد

باری خدا خاص عبادت ستا کوم
مونخ او سجده هم لپاره ستا کوم
نشته عبادت کبن حصه چا لره
نشته پیر بابا او لوی بابا لره
پیر عالم کافر په دے روزگار شه
خدائے رسول له پیرونه ویزار شه

والیک نسعی

تاوته په منډو منډو راغلمه
اقرار د بندگۍ کومه راغلمه

ونخفد و نرجو رحمتک

ستا خدمت کوم امید لرم لقا
رحم کړه په ما امید لرم لقا

و نخشی عذابک

خه یريگم پیر ستا له عذابه نه
امن راکړه ته له خپل عذابه نه

ان عذابك بالكفار ملحق

ستا عذاب پيوست دے پہ کافر پورے
 يعنى له توحيد نہ پہ نافر پورے
 امن م ايمان کہ له نقصانہ نہ
 يعنى د مکرونو د شيطانہ نہ
 دا د غلامی تحریر منظور کړه
 بيائے پہ مغفرت سره مغفور کړه
 وخت مازیگر ورځ لوی اختر جولای 1957

***** ایمان مفصل *****

آمنت بالله و ملائکته

ما ايمان راوړدے پہ واحد خدا
 هم په ملائکو د پاک رب العلی
 و کتبہ و رسله

ايمان په کتابونو آسمانی حُما
 هم په رسولانو سبحانی حُما
 واليوم الآخر والقدر خیره

وشره من الله تعالى

په ورځ د آخرت حُما ايمان دے
 انداز د خير او شر له رب منان دے

والبعث بعد الوت

يقين م په ژوندون دے پس له مرگه نه
خدائے خخه ورتلل دی پس له مرگه نه

***** ایمان مجمل *****

آمنت بالله كما هو باسمائه وصفاته

ایمان م د توحید دے په رب الغفار
خنگه چه په نیکو نامو نام دار
هر اسم شرعی خما ایمان دے
هر صفت کامل د خدائے شایان دے

وقبلت جميع احكامه اقرار

باللسان وتصديق بالقلب

ما د خدائے احکام واړه منلی دی
ما په ژبه زړه رښتیا کنړلی دی
هر خه چه لازم دی خدائے یکتا سره
ټول دی ما منلی په رښتیا سره

***** شپک کلمے د اسلام *****

اول کلمہ طیبہ

لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 ۛ ۛ خدایا نشۛہ بل معبود حُما
 استاز دے د خدائے نبی محمود حُما
 مقصود د زندگئی شہ الا اللہ حُمونہ
 دستور د بندگئی رسول اللہ حُمونہ
 یعنی ۛ ممکن غرض توحید دے
 کار د سنت سر بسر تنقید دے

***** دوئمہ کلمہ شہادت *****

اشہد ان لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک ۛ
 و اشہد ان محمد عبده و رسولہ
 وایم شہادت حُہ ۛ توحید سرہ
 ہم ۛ معبودیت د رب مجید سرہ
 یو دے ذات اقدس چہ شرکت نہ لری
 ذات صفت کنہ یو دے شرکت نہ لری
 کرہ شہادت چہ محمد نبی
 استاز د مولا دے بندہ گئی کوی

***** دریمہ کلمہ توحید *****

لا الہ الا اللہ وحدہ

نشتہ ڄوک معبود سوا لہ خدایا نہ
یو پہ ہر صفت کبش یے لہ خدایا نہ
لا شریک لہ

نشتہ شریک دہ لہ پہ قدرت کبش ڄوک
ہم پہ تصرف د مملکت کبش ڄوک
لہ الملک و لہ الحمد

دے پہ مملکت کبش یکتا شان دے
دہ لرہ ثنا دہ ہم سبحان دے
یحییٰ و یمیت

دے ژوندے کونکے دے مردہ لرہ
دے مردہ کونکے دے زندہ لرہ
بیدہ الخیر

ہر ڄہ ڄہ کوی ہفے کبش خیر دے
ڄوگ صفت د دہ صفت د خیر دے
وہو علی کل شیئی قدیر

دے پہ ہر یو کار باندے قدرت لری
کولو نہ کولو کبش حکمت لری

خلورمه کلمه تمجید

سبحان الله و الحمد لله

هر قسم پاکی ده پاک الله لره

هر قسم ثنا ده یو ا الله لره

ولا اله الا الله والله اکبر

نشته خوک معبود سوا له خدایه نه

نشته خوک لویئ کبش لویئ له خدایه نه

واړه خواروزار غریبانان دی

یې له خدایه ټول یتیمانان دی

العلی العظیم

خدائے پیر مهربانه عالی شان دے

والی ئے رحمت عظیم الشان دے

پنځمه کلمه استغفار

استغفرالله ربی من کل ذنب اذنبته

غواړم مغفرت له لویه خدایه نه

هر گناه چه کړ دے ما له ځانه نه

عمدا او خطاء سرا او علانية

هغه څه قصدي وي يا خطا سره

هغه څه څرگند وي يا په غلا سره

و اتوب اليه من ذنب الذي

اعلم ومن ذنب الذي لا اعلم

بیرته راحم خدائے ته له علمی گناه

توبه توبه خدایه له جهلی گناه

انك انت علام الغيوب و ستار العيوب

ته ئه خبردار له هر يو غيبه نه

ته پرده پوشی کوو له عيبه نه

وغفار الذنوب

ستا صفت غفار گناه بخونکه ئه

لار د هدايت مدام خو يونکه ئه

ولا حول ولا قوة الا بالله

ته څه گرځوو له بدئ گرځو مونږ

ستا په توفيق هم په نيکي غورځو مونږ

العلي العظيم

ستا صفت دے لوی عظیم قدرت لرے

هم په کړه ناکړه کښ خپل مشيت لرے

اللهم انى اعوذبك من ان اشرك بك

غواړمہ فنا بارى په تا سره
شرك چه پيدا نه كړمہ لتا سره
شى و انا اعلم به

داسے شے چه ځه په خبردار یمه
يا خو ځه بالکل نا خبردار یمه
یعنی عفوہ وکړه په جهلت ځما
عفوہ په غفران کړه معصیت ځما
تبت عنه و تبرئت

ده ځما توبه له هر شرکته نه
خلاص شومہ له کفره له شرکته نه
والکذب والغیبة

ځه شرمه بیزاره له دروغو نه
نه به کړم غیبت له روغ ناروغو نه
والبدعة والنمیمة

توبه توبه نه کوم غیبت چرے
نه به چغلی کړم نه بدعت چرے

والفواحش والبهتان

نه به کرم بهتان زنا له چا سره
 يعنى د بدئ عمل بل چا سره
 والمعاصي كلها واسلمت

له ټولولو گناهونو ده توبه حُما
 نوے مسلمان شوم توبه حُما
 واقول لا اله الا الله محمد رسول الله

وايمه خدائے يو دے په تصديق سره
 استازے محمد دے په توفيق سره
 څوک چه مخالف شي له رسوله نه
 رد بئے عمل شي له قبوله نه

***** د روجه نيت *****

و بصوم غد نويت من شهر رمضان

نيت د صبانئ روجه کومه حُ
 مياشت د رمضان روجه کومه حُ

***** د افطار نيت *****

اللهم انى لك صمت وبك آمنت

خدایه حُ خاص تا لره صائم شوم
 ایمان لرم سټا په دین قائم شوم

و عليك توكلت وعلى رزقك افطرت

کرمہ توکل پہ تا ہر کار کنیں
ستا رزق کافی گنہم افطار کنیں

***** نیت د جنازے *****

نویت ان او دی للہ تعالیٰ
اربعة تكبيرات الصلوة الجنابة

نیت م کر دے مونخ د جنازے کوم
خدائے لہ چہار تکبیر نیازے کوم

الثناء لله تعالى والصلوة

للنبي والدعاء لهذا الميت

خدائے لرہ ثنا درود پہ مصطفیٰ
کرم دے مردہ پہ حق کنیں ہم دعا

اقتديت بهذا الامام متوجها

الى جهة الكعبة الشريفة

اقتدا پہ دے امام پسے کوم
منح پہ کعبہ اللہ اکبر وایم

اول تکبیر

سبحانک اللهم وبحمدک

پاک ئے لہ نقصانہ تہ باری خدا

یاد ئے پہ ثنا سرہ کافی خدا

وتبارک اسمک وتعالی جدک

نوم دے مبارک دے جلالت سرہ

ذات د مبارک دے لوی شوکت سرہ

وجل ثنا ک

ستا ثنا خرگندہ لوی عزت لرے

نشہ بل معبود خو تہ وحدت لرے

اللہ اکبر

اے پہ صفت لویہ لوی قدرت لرے

ہیر کرم لوی شان د مغفرت لرے

اللہ اکبر دوئم تکبیر

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد

یا خدایہ رحمت پہ محمد د وی

ہم پہ آل اولاد د محمد د وی

کما صلیت و سلمت

وبارکت رحمت وترحمّت

داسے لکے تا چہ رحمت کړے دے

پیر سلام رحمت برکت کړے دے

علی ابراهیم وعلی ال ابراهیم

خاص په ابراهیم په آل د ده

تا چہ کرم کړیدے په حال د ده

انک حمید مجید

ستا ثنا صفت په هر لسان دے

ذات د لوی یر کیفه یر نقصان دے

***** الله اکبر دریم تکبیر *****

اللهم اغفر لحینا و میتنا

یا الہی اویخبنبہ جوندي خُمونږ

عفوہ که مولا د گور بندی خُمونږ

وشاهدنا و غائبنا وصغیرنا و کبیرنا

حاضران او غائبان مغفور لره

لوی واپره خُمونږه تل مشکورلره

وذكرنا و انثا نا

عفوہ پہ رحمت کہ مردانہ خُمونږ
وکره مغفرت پہ زنانہ خُمونږ
اللهم من احييته منا فاحيه على الاسلام

ته چه ايراده له مونږ ژوندون که
ژوند خُمونږ اسلام سره ميمون که
ومن توفيته منا فتوفه على الايمان

روح چه ته له مونږه قبضه و د چا
ختمه خاتمہ که په ايمان خُما

***** الله اكبر خلورم تكبير *****

اسلام عليكم ورحمة الله

اسلام عليكم ورحمة الله

خُما د وی سلام په تاسو بار بار
هم رحمت د خدائے په تاسو بار بار

***** دعا د جنازے د هلك نابالغ *****

اللهم اجعله لنا فرطا

دا هلك قيامت کښ خدایا مونږ لره
پیره خوشی وگرځوه مونږ لره

واجعلہ لنا اجرا و ذخرا

اجر د عقبی کرے مونہ د پارہ دے

نیکہ ذخیرہ کرے مونہ د پارہ دے

واجعلہ لنا شافعا و مشفعا

دے شفاعت کار حُمونہ د پارہ کہ

قبول ئے شفاعت حُمونہ د پارہ کہ

***** دعا د جنازے د جینی نابالغہ *****

اللهم اجعلها لنا فرطا و اجرا و ذخرا

وگرخوہ دا جینی بنادی حُمونہ

اجر ذخیرہ کرے خیر خواہی حُمونہ

واجعلها لنا شافعة و مشفعة

دا جینی حُمونگ شفاعت دارہ کہ

منظور ئے شفاعت حُمونگ د پارہ کہ

***** نیت د تیمم *****

نویت ان اتیمم لرفع الحدث

ولا صطبا حة الصلوة

قصد م دے پہ خاورو طہارت کوم

مونخ د پارہ کار د اباحت کوم

***** لرفع الجنابة *****

نیت م دے پہ خاورو طهارت کوم
پاکہ ناپاکی د جنابت کوم

***** لمسح الصحف *****

نیت کوم پہ خاورو پاکومہ خان
مسح د قرآن روا کوم پہ خان

***** مطلق تیمم *****

دوہ ضربہ تیمم وہم پاکئ لره
دا علاج شرعی دے ناچارئ لره

***** تیمم د مردہ د غسل *****

نیت م کر دے غسل د مردہ کوم
مخ لاس ئے پہ خاورو آلودہ کوم

***** مسئلہ د غسل *****

مہر کہ نارینہ شہ پہ تقدیر سرہ
نہ وو نارینہ چرے تطہیر سرہ

خخہ بہ تیمم پہ پتہ مخئ کوی
دہ لہ بہ تدبیر د اودسئ کوی

دا رنگه که خٔه وی مرده چرے
 خٔه پیدا نه شوع په موقع چرے
 دے له به تیمم خو نارینه وهی
 پټه دواړه سترگے نابینه وهی
 دا هله چه نه وی څوک محرم ددے
 بیرته سترگے بویه د محرم د دے
 خٔه خاوند دواړه خو یو بل لره
 غسل ورکولے شی یو بل لره
 لاس به نامحرم په کپړه پټ لری
 ضرب د تیمم په لا سو پټ کوی
 یه خلافه خٔه د خاوند غسل
 خلاف دے په خاوند د زوجے غسل
 غسل د معنی غواړی ناقص غلام
 ستا له فضله رحمه یا رب السلام

(100000) **** لکی ختم سره ایمان بیرته نه راځی ****

لکی ختم که څوک کاندی هر زمان
 پیر ثواب دے چه مرده ته شی رسان
 ولے تلے ایمان بیرته نه جاروزی
 دا فاسده عقیده چه کړی ختمیان

ۛ عزتي پکڻن لازم ۛ د مرده ده
 ڇه مسلم باندے لازم شي بد گمان
 العياذ که ايمان بائلے وي دے مري
 د بائلے ئے راته وښايه نشان
 فرض دا که ستا په ختم شي واپس فنا
 څه ئے نښه څه دليل څه ئے نشان
 بله دا که ايمان لار مړے کافر دے
 په کافر د جنازے دے څه فرمان
 دغه سقاط دغه فديه دغه خيرات
 فائده نکري واره دے مالي نقصان
 سقاط فديه خو جبیره ده د گناه
 هسے نه ڇه جبیره ده د کفران
 په ټگي کښن ملا ما چوه مخلوق
 څه دليل خو راپيدا که د قرآن

دا څلور واړه مذهب څه برحق دی
 پکښ وځایه د دے عمل بیان
 یعنی دا څه ایمان بیرته راجاروی
 په ختمونو په لوستلو د قرآن
 ستا په قول که دا مړه وی بیمانه
 اول ختم کړه څه رائے شی ایمان
 پس له هغه جنازه ورلره بویه
 مشرف څه په شرف شی د ایمان
 جنازه لره پتا باندے تادی وی
 فرق نکرے څه مومن دے که یه ایمان
 له کفن دفن نه پسته مزرے شوه
 لکی ختم له راغواړے ملایان
 څه شے تل وی څه شے راغے ماته ځایه
 څه منظور شی عقیده کښ ستا بیان
 ته ایمان ایمان کوه ایمان څه شے دے
 حقیقت کړه د ایمان راته عیان
 که اقرار تصدیق ته وائے دا ارکان دی
 د ارکانو مرکب کړه نما یان

کہ تہ خدائے رسول تہ وائے چہ ایمان دے
 خدائے ماشوم غوندے بہ خنگہ شی پشیمان
 پہ تقدیر کنس چہ بیزارہ شی مولا
 خاتمہ پہ یے دینی بہ شی ختمان
 دا تقدیر بہ پہ تدبیر خرنک بدل شی
 چہ بدل شی پہ اسلام سرہ کفران
 د ثواب پہ نیت پہ نیک گمان عمل کرہ
 تقدیر وارہ حوالہ کرہ د منان
 تلہ راتلہ د ایمان مکرہ عقیدہ خپل
 خاتمہ باندے عالم دی حق رحمان
 دا قرآن تسبیح تہلیل پہ گیدہ مخورہ
 خدائے رازق دے د زمین او د زمان
 د رواج د ملائے نہ آمان غواری
 خوار غلام د غلامی کوی فغان
 ***** دور د قرآن رواج دے *****

ملا سترے کرمہ ستا دور د قرآن
 چہ د فرض کہ پہ خان ہم پہ جہان
 د خدائے د فرضو نہ زایگم خوشحالیگم
 ولے ستا پہ فرضو یر شوم پریشان

د مسکین په حق د مال په طور که وائے
 ورکول فدیہ روا دی د قرآن
 ولی نن پرون رواج دے مذهب نه دے
 مغفرت گنہگار په دور د قرآن
 که رنښتیا وائے دھوکہ دغه بازی ده
 اقاله چه پس له دوره کړے قرآن
 له درئم دورنه پس مال او قرآن
 قبلوی اکثر د کلی امامان
 مقتدی ته وائی خه حما وکیل ئے
 تقسیم وکړه د دے مال په خه عنوان
 دا خیرات شه د ملا که ستا د مړی
 فکر وکړه رواجی په خپل گریوان
 د چا مال وو چاخیرات کړه خان د پاره
 پوه نشوے ته په سود او په نقصان
 دا د سلو قبول شوے مال د یو شه
 یعنی وکړه دے ملا خیرات په خان
 یر له دوره چه تقسیم شی مال فدیہ شی
 خود ثواب بئے مرده ته شی رسان

ولی ستا په نیت اول ملا خبر دے
 چه غرض د خپل ناموس دے خپل عنوان
 حڪه ستا په حق كېن دے نه وائی حق
 چه په حق باندے ته نكوے گذران
 حقیقت خو د قرآن دے اطاعت
 په كولو نه كولو دے فرمان
 داسے نه چه د قسم گډی د پاره
 په خپل كور كېن تا ساتلے وی قرآن
 دا لابلے یے باکی د مسلمان ده
 چه قرآن لاندے تیر باشی لشكریان
 د قرآن نه مخالف لشكر افسر وی
 بیا لا غواړے د قرآن په مخ آمان
 چا خودلے دا دستور دغه تدبیر دے
 چه شه ستا د عقیدے د پاره زیان
 د مسلم خانه جنگی چرته روا ده
 راشه وگوره حكمنه د قرآن
 د قرآن له یے باکی نه خوار غلام
 امن غواړی په هادی رب المنان

***** وما اتا کم الرسول فخذوه *****

پہ رواج سرہ کہ خیر وی کہ خیرات
 سرمایہ وی قربانی وی کہ زکوٰۃ
 لہ سنتہ مخالف بہ تل خائف وی
 نہ ئے اجر پہ عقبا شتر نہ نجات
 پہ خیرات کنس چہ غرض جائے بندی وی
 خیرات نہ دے حسابیگی لہ دعوات
 ہفہ نذر چہ مصرف کنس نہ صرفیگی
 خسارہ د آخرت دہ بے شبہات
 تر جمعے تر خلویختمے چہ موقوف شی
 بے حجتہ وقتی شی رواجات
 د خپل رسم د رواج تابع داران
 شرمندہ بہ پہ عقبا وی نارمات
 د اتمے یولسمے خہ طاقت دے
 یعنی نشتر پکنس نفع نقصانات
 د قدرت پہ پنچہ کل واہہ بندی دے
 کہ ایام کہ لیالی دے کہ اوقات

کہ پہ نذر کبڻ ڇوڪ ياد ڪري باباگان
 ادا نه لري د هغه واجبات
 هم خوراک ئي دے حرام پہ چہار مذهب
 متفق دي پکڻن واپره امامات
 چہ اهلل د غيرالله پہ کوم شي وشي
 اکل شرب ئي شي حرام پہ مسلمات
 د ثواب طمع ترے هم کفر باطن دے
 چہ کتاب کبڻ موندے شي ئي اثبات
 د آره د يولسمے خاوندان
 مشرکان دي ڪري ٻي ڇايه عبادات
 پنڇہ حقہ پہ آره کبڻ ضائع ڪيگی
 د دهقان هنگر زرگر حجام زکواة
 مشرکان نامي مسلم پہ شرک نازيگی
 پہ عقبا کبڻ ورلہ نشته درجات
 د لوي پير ڪرهي روتئي ايمان خواري ده
 ورسره دے پہ آخر کبڻ تعذيبات
 ڇوڪ چہ ڄان له خدايه نشي خلاصہ ولے
 بل به ڇہ رنگہ ڪري خلاص له نقصانات

چه په نفعی په ضرر خپل قادر نه وی
 نه به بل چا نه خه کم کړی نه به زیات
 چه په قبر کښ بندى وی نه خلاصیگی
 خه به ورکړی وه بل چا وټه نجات
 کرامت به د هغه ولی منظور وی
 چه له شرع هرگز نه وی خلافت
 کرامت فضل د خدائے نه وایه کیگی
 چه په لاس شی د بنده خرق عادات
 د ممکن نفع ضرر خاصه د خدائے ده
 به له اذن نه زړه نکړی حرکات
 خپله خخه خوی دختر شی له مړ پاتے
 خه رنگ بل ته به دے ورکړی فرزندات
 دے له ځان نه په بل چا پیر میئن نه دے
 انصاف وکړه خود معلوم به شی نکات
 نه شرمیگے چه له مړه نه حاجت غواړے
 باور نه کړے د مولا قوت حیات
 راشه مگده د مولا په فرش قدم نن
 له بابا نه ځان له غواړه خرشیات

آب و نان خرچ او خوراک د مولا پریرده
 چه معلوم شی په ساعت کبش بابا جات
 د یو خدائے په زور قوت گذاره بویه
 خه حاجت دے له ممکن نه سوالات
 په توحید سره اول آخر خائسته که
 مسلمان شه پریرده واره شرکیات
 پیدا کړے ته مولا ئے که بابا
 عدالت دے مسلمان لره سوغات

آتشین ابیات هیبت وائے غلامه
 گوش جان که چه بیدار شی غافلات

***** اطیعوا الرسول *****

صد افسوس دے د مسلم په انحطاط
 د روا د ناروا په اختلاط
 د رواج او د سنت تمیز ئے نشته
 یه پرواه دی له طفریطه له افراط
 طبیعت متابعت ورته یکسان دی
 آگاه نه شه د سنت په احتیاط
 هدایت او ضلالت ته نظر نکړی
 روان نه شه یو قدم په سم صراط

دا خراب ژوندون به تل تر تله نوی
 راه گذر به وی قدم پل د صراط

د غلام زړه د توحید په غم قلم شه

الغیاث په مسلمان غیر محطاط

***** ولا تتبعوا السبل الى الخ *****

دا عالم شه په رواج باندے تاراج

چه مذهب شه په عوامو کښ رواج

د ضامن په کفریاتو دین خراب شه

هر یو تار لکه زینار دے د رواج

د هغو ایمان په خدائے په رسول نشته

چه یقین کوی په رسم په رواج

د واحد خدائے منت بویه نذر بویه

ابراهیم شه بتان مات کړه د رواج

په واحد صفت موصوف دے کافی ذات

خه حاجت دے د ممکن په احتجاج

دا کمزورے عقیده کمزور ایمان دے

بل خه ندی خو عمل دے په رواج

دا غلام غواړی آمان په هر زمان

چه بدعت نشی سنت کښ امتزاج

***** قصیده امالی *****

بسم الله الرحمن الرحيم

ڀير حمد ثناده خاص مولا لره

ڀير درود سلام دے مصطفى لره

هم په آل اصحابو د ټولي د ده

هم په اهل بيتو د ټولي د ده

ملك مالك مولى الموالى

له وصف التمكن واتعالى

بادشاه د بادشاهانو دے مولا علم

ده له ده لوى غالب په ټول علم

خاصه د تكبر ده خدائے كبير لره

نشته تكبر صفت حقير لره

نشته تكبر كښ غفرانى د چا

نشته په شركت كښ عفوانى د چا

يقول العبد فى بدۆ الامالى

لتوحيد بنظم كالآلى

نظم د توحيد لکه گوهر وایم

اول د امالى كښ په هنر وایم

﴿قصیدہ امالی﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

اپیل

وہ باباجی حضرت غلام ربانی رحمۃ اللہ تمام لو ستنکو
او قدر دانو تہ دا اپیل دے کہ چرے چاسخہ وہ باباجی کلام
موجود ایسی نو مونک تہ ارسال کرے چہ مونک ایسی دویم
ایڈیشن کبھن شایع کرو۔

صاحبزادہ ابوذر غفاری
ربانی منزل، E526/13 اکرم آباد
مدینہ کالونی، والٹن، لاہور، کینٹ

یعنی بندہ وائ پہ توحید سرہ
 اول د امالی کنس پہ تنقید سرہ
 علم توحید علم ایمان دے ضرور
 لازم دی د توحید او دایمان امور
 انہ خلق مولانا قدیم
 وموصوف باوصاف الکمالی
 معبود د قول مخلوق دے یو اللہ قدیم
 موصوف پہ لوی کمال دے مولانا قدیم
 نہ لری نقصان پہ ذات صفات کنس
 ہر صفت کامل دے خپل سوغات کنس
 ہوالحی المدبر کل امر
 ہوالحق المقدر ذوالجلالی
 دے ژوندے تدبیر د ہر یو کار کوی
 پیر بزرگ دے حق پہ انداز کار کوی
 کار کنس دے مختار دے ایرادے سرہ
 مشیت سرہ مختار دے ایجادے سرہ
 یرید الخیر والشر القبیح
 ولكن ليس یرضی بالمحالی

دے ایرده کونکے دے د خیر او شر
 رضا دے په نیکی ولے خفه په شر
 امر د نیکی کوی رضا سره
 منع له بدی کوی منشا سره
 علم ایرادی وو په بدی حُمونگ
 قادر په اندازه وو د نیکی حُمونگ
 لیک چه په ازل کښ وی بدی د چا
 یا په اندازه کښ وی نیکی د چا
 جدا جدا تیارے مظهرے شولے
 جلال جمال ناسوت کښ تماشه شولے
 خرگنده په بدانو کښ بده شولے
 پیدا هم له نیکانو نه نیکے شولے
 کار د مشیت تل وی له حکمت سره
 راز د قدرت فاش وی په کثرت سره
 صفات الله لیست عین ذات
 ولا غیرا سوا لازوا نفصالی
 یو صفت له خدائے سره یکتا نه دے
 دارنگه له ذات نه جدا نه دے

یو طرف د اسم مسی سره
 بل طرف د اسم ماسوی سره
 یو طرف امر ئے دے چه کیف دے
 بل طرف حلقے کنیں چه باکیف دے
 صفات الذات والافعال طرا
 قدیمات مصونات الزوالی
 ټول صفات ذاتی او افعالی همه
 قدیم دے له زواله آمانی همه
 یسمى الله شیا لا کا شیا
 و ذات عن جهات الست خالی
 خدائے ته شیے ویلی شیے خوشی ندے
 یعنی شپک طرف غوندے څه شیے ندے
 ولس الاسم غیرا للمسمى
 لدے اهل البصيرة خير آلی
 نوم د شیے له شیے نه څه جدا نوی
 شیے هم د خپل نوم نه څه جدا نوی
 عین شیے معلوم له علامه نه شی
 ذات د شیے ظاهر له علامه نه شی

وما ان جوهر ربى و جسم
ولا كل و بعض ذوالشتمالى
رب حُما جوهر جسم عنصر نه دے
يو جزا امكان د ده هم سر نه دے
له يو نه دوه كيدے نشي جوهر ذره
يو دے په معنى كنس خود جوهر ذره
جسم مركب شي له جوهر ذرى
جسم شے هله چه شي پيوند ذرى
وما ان صورة ربى و عرض
تعالى الله عما فى الخيالى
رب حُما صورت ندے خه عرض ندے
پورته دے له خياله خه عرض ندے
عرض قايم بالغير دے په تدبير سره
ذات د خدائے جوړ ندے په تصوير سره
جوړ چه په تدبير سره تصوير شي
موقوف په مصور پورے تصوير شي
دا مكان موقوف دے لا مكان پورے
كار غوندے موقوف دے په كاردان پورے

وما القرآن مخلوقا تعالى
كلام الرب عن جنس المقالی
دا قرآن مخلوق نہ دے ہرگز چرے
کلام د رب لہ نشے مثلیت چرے
یے مثالہ ذات کلام ئے یے مثال
خولہ کنیں د مثال لری لفظے مثال
جميع العلم فی القرآن لكن
تقاصر عنه افهام الرجالی
تول علوم اول آخر قرآن کنیں دی
لفہ ترینہ فکرونہ پہ بیان کنیں دی
دا قرآن مظهر دے تکوینی علم
دارنگہ دفتر د تشریعی علم
علم سنت علم د قرآن دے
رسم بدعت خیر لدے قرآن دی
یعنی حقیقت د قرآن گران دے
یے رسولہ بل چاہہ پیر گران دے
علم حکمت سر بسر قرآن دے
علم وحدت هو بهو قرآن دے

وَرَبُّ الْعَرْشِ فَوْقَ الْعَرْشِ لَكِنْ

بَلَا وَصَفَ التَّمَكُّنَ وَالتَّصَالِي

رَب د عرش غالب دے پہ عرش برین

خُنگہ چہ غالب دے پہ ہر کھترین

یہ لہ امکانی صفت قرارہ نہ

یہ لہ کیفہ چونہ یہ لہ ثمارہ نہ

استوا معنی لری تکمیل تمام

ختم د امکان دے پہ عرش نظام

وَمَا التَّشْبِيهِ لِلرَّحْمَنِ وَجْهًا

فَصْنِ عَنْ ذَالِكَ اصْنَافَ الْاِهَالِي

خومرہ خُنگہ نشتر ہم خدا لرہ

ھیخ قسم لہ چا سرہ مولا لرہ

خیال لہ چون و چندہ نہ جدا لرہ

یہ مثالہ ذات سرہ سودا لرہ

ہفہ چہ راتلے نشی پہ خیال کبن

دے علم ناسوت کبن یا مثال کبن

ہفہ ذات د خدائے واجب وجود دے

پول علم لہ دے فقط معبود دے

وما يمضي على الديان وقت
و احوال و ازمان بحالی
نشته دے دوران د زمانے پہ دے
نہ بد لیگی حال د زمانے پہ دے
دے باندے موسم د گرمی نشته دے
دے باندے موسم د یخنی نشته دے
و مستغن الہی عن نساء
و اولاد اناث او رجالی
خدائے چرے د خٹو حاجت نہ لری
ہم پسر دختر نہ حاجت نہ لری
تول علم پیدا دے ایرادے سرہ
یعنی یو مظهر دے ایرادے سرہ
رنگ پرنگ رنگونہ چہ عالم کبش دی
یا چہ تصویرونہ پہ عالم کبش دی
واپہ د مشیت صفت مظهر گنہ
قدیر صفت قدرت لرہ اثر گنہ
کذا عن کل ذی عون و نصر
تفرد ذوالجلالة والمعالي

دارنگہ لہ ہر مدد نصرت نہ
 ذات جلالی پاک دے لہ علت نہ
 ہیخ مرض سختی علت دے نہ لری
 یو مشکل کلفت عوارض دے نہ لری
 یمیت الخق طرا ثم یحیی

فیجزیہم علی وفق الخصالی

پس لہ مرگہ ٲول علم ژوندے بشی
 بدل د خپل عمل لره موندے بشی
 نازونعمت عیش وعشرت نیک لره
 تور مخونہ ٲیر عذاب نانیک لره
 لاهل الخیر جنت و نعمی

و للکفار ادراک النکالی

اهل د نیکی لره جنت بہ وی
 اهل د بدئ لره دوزخ بہ وی
 ولا یغنی الجحیم ولا الجنان
 ولا اهلوا هما اهل النقالی

نہ بشی پناہ جنت دوزخ چرے
 نہ اهل د دوی بشی رخصت چرے

تل به وی جنت کنش جنتی علم
 تل به وی دوزخ کنش دوزخی علم
 یراه المومنون بغير کیف
 وادراک وضرب من مثالی
 دیدار به کری مومن بغير له کیف نه
 به له ادراکئ مثالی کیف نه
 دیدار به د دلبر حُما جلوه وی تل
 مخ به ئے به مثله یو شغلہ وی تل
 هیر به به لیدو شی ټول امکان حُما
 بلند د وی مدام د بخت نشان حُما
 تیر به دے ارمان بشی دوران حُما
 ختم به ارمان بشی آوان حُما
 رابشی به لاس دغه دلبر کله
 عطا به به رحمت شی دا گوهر کله
 فینسون النعیم اذا ارادو
 فیا خسران اهل الا عتزالی
 هیر بشی نعمت د جنت دوی لره
 دیدار چه ایرده شی چرتہ دوی لره

سکر د توحید بشی سکر دیدار
 دیدار ته به دیار وی مدام انتظار
 اهل د بدعت لره خسران دے
 اهل د رواج لره لوی زیان دے
 اے رواجی پریرده د رسول خلاف
 سنت د حضرت مگنره هر گز گداف

وما ان فعل اصلح ذوافتراض

على الهادي المقدس ذي ارتعالي

هيخ يو كار صالح په خدائے لازم ندے
 نيکي تل رسول په ده لازم ندے
 لزوم په هغه چا وی چه محتاج وی
 خپل په بود وباش کښ پير محتاج وی
 مونږ باندے لازم دے اصلاحي خپله
 يعنی په مسلم مسلمانۍ خپله
 خدائے هادي پير پاک تعالی شان لری
 مشیت قدرت کمالی توان لری

وفرض لازم تصديق رسل

و املاك كرام با التوالی

فرض لازم تصدیق د رسولانو دے
 هم د ملائکو احترام دے
 نشتر شک کلام د انبیاء کتب
 تصدیق دے په کلام د انبیاء کتب
 سرکشی هر گز ملائک نکوی
 حکم کتب تغیر او تبدیل نکوی
 و ختم الرسل بالصدر المعلى
 نبی ها شمی ذی جمالی
 ختم نبوت دے په احمد نبی
 اے په صدر لوی هشمی اجملی
 پس له ده به نوی پیغمبر چرے
 هم د کار د وحی نه خبر چرے
 خوک چه کری دعوه هغه کافر به وی
 له دین او ایمان نه نافر به وی
 امام الانبیا بلا اختلاف
 و تاج الاصفیاء بلا اختلاف
 یه خلاف ایمان د انبیاء دے
 یه خلاف تاج د اصفیاء دے

و باق شرعہ فی کل وقت
الی یوم القیامۃ وارتحالی

باقی بہ شریعت وی پہ ہر وقت دہ
قانون بہ د سنت وی تر قیامت دہ
ہر خوک چہ راغب شی لہ سنتہ نہ
عمل بہ ئے شامل شی لہ بدعتہ نہ
عمل بہ ئے مولا خخہ قبول نوی
خوک چہ پہ دستور د پاک رسول نوی
لفظ د سنت لذت پیدا لری
لفظ د توحید عمل صفا لری

و حق امر معراج و صدق
ففیہ نص اخبار عوالی

امر د معراج دے حق ربنتیا سرہ
پیر دلائل دے کنبی دی علیا سرہ
ناخبر حضرت وو لہ علوی علم
یعنی لہ ہشتا ہزار علوی علم
خدائے کرہ خبردار لہ دے اطرافو نہ
ہم د امکانی علم اکنافونہ

دا عقیدہ مکړه چه خدائے پورته دے
 لامکانی یا د مکان لور ته دے
 تا ته خدائے نیزدے له تا نه پیر دے
 قدرت د خدائے له تانه گیر چاپیر دے
 ته علم قدرت کښ بنديوان ئے تل
 نحن اقرب لوستے په قرآن ئے تل
 و ان الانبیا لفي امان
 من العصیان عمدا والغزالی
 امان دے انبیاء له هر عصیان نه
 ندی یر فرمانه له فرمان نه
 قصد سره دوی نکړی کبائر چرے
 نیت سره هم نکړی صفائر چرے
 ذنب دے په معنی د خطائے سره
 کاروی د خطا عفا داری سره
 هیڅ نبی معزول له نبوت ندے
 دوی سره هم سر څوک برابر ندے
 ولی له ولایت معزولیگی تل
 په کار د طغیانئ معلوله کیگی تل

وما كان النبی قط انثی
ولا عبد و شخص ذوا فتعالی
یو نبی نه خه نه مرئی وه خوک
نه دروغجنی نه چلبازے وه خوک
کار د نبوت وو په راستی سره
نه وه په میتی په سرکشئی سره
و ذوالقرنین لم یعرف نبیا
کذا لقمان فاحذر عن جدالی
نه وو سکندر حساب نبیانو کښ
نه لقمان حکیم وو په نبیانو کښ
هم ولایت مه گنډه رتبه د دوی
رحم درود مکره په نامه د دوی
رحم په ولی درود نبی لره
خائ هر مسلم تقی سنی لره
حق د دوی کښ پریرده دا لفظی جدال
پیدا کړه اندرون کښ د معنی کمال
و عیسی صوف یاتی ثم یتوی
لدجال شقی ذی خبالی

رابشی عیسی دجال به مرکری زر
 دا شقی بدکاره به خر پر کری زر
 یعنی له آسمانه به نزول شی دے
 یعنی د دجال په حق به نول شی دے
 کرامت الولی بدار دنیا
 لها کون فهم اهل النوالی
 فضل د خدائے حق دے اولیا لره
 شتر د کرامت ولی اتقا لره
 فضل الهی مظهر ئے دے ولی
 یعنی صورت کن بشی گفت ولی
 ولم یفضل ولی قط دھرا
 نبیا او رسولا فی انتحالی
 هیخ ولی بهتر له پیغمبر نه دے
 یو ولی همسر د پیغمبر نه دے
 ټول ولیان تابع د رسولانو دی
 روان متابعت کنن د نبیانو دی
 و للصديق رجحان جلی
 علی الاصحاب من غیراحتمالی

ڀير خو فضيلت صديق اکبر لري
 په ټولو اصحابانو د سرور لري
 پس له انبياؤ له ملائکو نه
 غوره دے صديق له خلایقو نه
 وللفاروق رجحان و فضل
 على العثمان ذی النورین عالی
 پس له صديق غوره دے فاروق أمير
 يعنى په عثمان غنى نور منير
 و ذی النورین حقا کان خيرا
 من الکرار فى صف القتالی
 غوره دے عثمان په کرار على
 شیر د الله حيدر ابرار على
 وللکرار فضل بعد هذا
 على الاغیار طرالا قبالی
 نشتر فضيلت على حيدر لره
 په نورو اصحابانو د سرور لره
 وللصديقة الرجحان فاسمع
 على الزهراء ۶ فى بعض الخصالى

هغه فضيلت چه عائشة لری
 بعض صفات غوره له زهرا لری
 يعنى په علمى صفت کمال لری
 نسب کښ فاطمه لده کمال لری
 ولم يلعن يذيدا بعد موت
 سوء المكثار فى الاغراغالى
 چا لعنت ويله په يزيد نه ده
 پس له مرگه دا لغت شنيد نه ده
 به له ډير ويونکې په زياتي سره
 ډير حرص کونکې به باکي سره
 وائ سرکشان په سرکشئ سره
 يعنى شيعه گان په ناداري سره
 نشته په گناه سره لعنت په چا
 به له کفره مه وايه لعنت په چا
 نشته د سني مذهب کښ دا ويل
 يعنى په مسلم باندې لعنت کول
 و ايمان المقلد ذواعتبار
 لانواع الدلائل كالنصالى

قبول دے تقلیدی ایمان دلیل سرہ
 تیغ غوندے صیقل دے پہ دلیل سرہ
 خوک چہ عالم نوی پہ توحید سنت
 ایمان ئے ثابت نوی پہ قوی حجت
 اقرار تصدیق چہ تل وی پہ وحدت سرہ
 یقین ئے د اسلام وی رسالت سرہ
 عمل چہ موافق وی لہ سنت سرہ
 مزاج ئے مخلوط نوی لہ بدعت سرہ
 دغہ مسلمان دے پہ تقلید سرہ
 ایمان ئے دے منظور پہ دے تنقید سرہ
 وما عذر لذی عقل بجهل
 بخلاق الاسافل والاعالی
 جھل د عاقل بالغ حجت ندے
 نہ زدہ کول خدائے تہ معذرت ندے
 علم د توحید رسالت دے ضرور
 کار د دنیا با دیانت دے ضرور
 خلاص بہ امی توبہ پہ انپری نشی
 بدل چرے پہ مثال باندے شپری نشی

تا چه حآن هلاک کړه په غفلت سره
 روح د ژوندۍ نشه په وحدت سره
 سر مے د توحید په بازی ایخه دے
 داؤ د نیازۍ ورته پرے یخه دے
 یا بشی گائل په چال د لآ اله
 یا بشی عارج په حال د یا الله
 یا بشی منظور په نیازی سره
 یا بشی مسرور په بیداری سره
 ذوق د وحدت استا له په ما لرے
 حُک د توحید وینا په ما کوے
 حُ د یک رنگی په رنگ رنگین یمه
 طوق د غلامی ته پیر شوقین یمه
 وما ایمان شخص خال باس
 بمقبول لفقد الامتثالی
 په حال کښ د سختی ایمان منظور ندے
 توحید په نا چاری سره منظور ندے
 ایمان کښ منظوری وی په اختیار سره
 نه وی زنکدن کښ خیال بیمار لره

دا د نا چارئ ایمان منظور ندے
 ختم د ژوندون سرے مامور ندے
 آخر د زندگئ اول د مرگ به وی
 یو وقت شی آخر د بل اول به وی
 حُک توحید دا زمان منظور ندے
 وقت د نا چارئ دے وقت د نور ندے
 بندگی منظور وی په ژوندون سره
 پس له ژوند ایمان نوی قانون سره
 وما افعال خیر فی حساب
 من الایمان مفروض الوصالی
 نیک عمل ایمان سره حساب ندے
 نیک عمل ایمان لره جواب ندے
 پنج بنا خه یعنی د ایمان اثر
 نه بشی ایمان لدج بناؤ شمر
 ولا یقضی بکفر و ارتداد
 و بعصر او بقتل واختزالی
 حکم د کفران ارتداد مکوه
 دا نسبت قاتل زانی ته مکوه

مہ وایہ چہ فلان سرے کافر شہ خوک
 یا فلانکے مرتد شہ یا کافر شہ خوک
 ومن ینوے ارتدادا بعد دھر
 عصر عن دین حق وانسلالی
 خوک چہ وکری نیت پہ ارتداد سرہ
 دین بہ ئے برباد شی پہ عناد سرہ
 ھیرہ زمانہ کہ خوک دیندار وی
 خدائے رسول پہ یو کفران بیزار وی
 التجا د کفر پہ زاری سرہ
 یا نسبت خپل خان تہ کفاری سرہ
 دغہ ارتداد دے لہ اسلامہ نہ
 ٲول عمل برباد دے لہ انجامہ نہ
 ولفظ الکفر من غیر اعتقاد
 بطوع رد دین باغثالی
 لفظ کفری ئے لہ اعتقادہ نہ
 وینا شی پہ اختیار کبش نامرادہ نہ
 رد بہ دینداری شی پہ ردت سرہ
 ھر چہ دا وینا وی پہ غفلت سرہ

اگر کہ دا وینا وی نادانی سرہ
 یا وی پہ جھلت پہ ناپوھی سرہ
 عام دے کلمہ د توحید بار بار
 پس لہ رد کفر وایہ بار بار
 پیر آزاد عالم پہ دے برباد شہ
 خراب ئے د اسلام بیخ و بنیاد شہ
 پیرہ مستی پیر کفر دے پیر ویل
 بے تمیزہ نیک و بد ہر خہ کول
 ولا یحکم بکفر حال مسکر
 بما یھدی وملفوا بارتحالی
 حکم د کافر پہ مسکر مکوہ
 پہ حال کبں د مستی ئے کفران مکوہ
 ہر خہ چہ دے وائی پہ مستی سرہ
 ہر خہ چہ کوی پہ بے ہوشی سرہ
 بیا کہ دے پہ خود دغہ روزگار کوی
 ہلہ بہ بے حکم د کفار کوہ
 مست کہ پہ مستی کبں طلاق واچوی
 نکاح ئے نہ ماتیگی کہ سل واچوی

وما المعدوم مرئيا و شيئا
لفقه لاح فى يمن الصلالى
هر يو روک ليدونکے نوى چاوتہ
نوى لک شے ظاھر بل چاوتہ
کون د کائنات لرہ مادہ نوى
محتاجہ پہ ايجاد کنن ايرادہ نوى
يے لہ خدايہ ٲول عالم نابود گنہرہ
عکس د ايراد د دوى وجود گنہرہ
ٲول عالم پيدا دے ايرادے سرہ
شرط د کن مشيت دے ايرادے سرہ
عکس د ايرادے دے امکانى وجود
مظھر وحدت دے د کثرت وجود
بيا پہ توحيد سرہ کيخو قلم حُما
مضمون د امالى بہ شى برہم پہ ما
ٲورتہ کہ سر ٲورتہ کہ دا حہ وائے
حہ وائے توحيد تہ کثرت حہ وائے
ٲورتہ کہ سر ٲورتہ کہ بيدار شہ
حہ وائے دا حہ وائے ہوشيار شہ

دا وایم چہ دوه طرف امکان دے
 یو طرف امری دے بل خلقان دے
 دا طرف اثر دے موثر لره
 امر موثر دے د اثر لره
 یو طرف خلقی دیگر امری گنره
 تن سر وجود ئے مظهری لره
 یو دے معلق له ایرادے سره
 بل طرف مظهر دے ایرادے سره

و غیران المکون لا کشیی
 مع التکوین خذه لا کتمالی

کړه د خدائے کړه شوی نه جدا لره
 واجب او ممکن سره جدا لره
 فعل د باری یعنی تکوین دے
 اثر ئے کون دے چہ تلوین دے
 رنگ خو د رنگداره نه جدا وی تل
 اثر د فعل له فعل نه سوی وی تل
 اثر نه معلومیگی تل فعل هنر
 له فعله معلومیگی د فاعل گذر

وحدت شهود کیں یو دے دریوارہ
 وحدت وجود کیں جدا دریوارہ
 دا اثر مظهر دے د فعلی صورت
 لازم فاعل دے ہر فعلی صفت
 فعل د فاعل سرہ یکتا گنہ
 اثر د فعل لہ فعلہ نہ جدا گنہ
 دا طرف فعلی طرف امری گنہ
 طرف د اثر خود طرف خلقی گنہ
 وحدت شہادت د سنی کار دے
 وحدت وجود نہ دے بیزار دے

وفی الازہان حق کون جزء

بلا وصف التجزی بین خالی

کون د جز ثابت وی پہ یاداش کیں
 یے لہ تقسیمی صفت پاداش کیں
 خدائے زرے پیدا کرے پہ امکان کیں
 جوسے ترینہ ترکیب شوع پہ عنوان کیں
 جوہرے شوع جوسے لہ دے ارکانو نہ
 اے لہ نو پیدا عنصر امکانو نہ

وفى الاجداث عن توحيد ربى
سيبلى كل شخص بالسوالى

سوال به د توحيد شى په قبرونو کښ
پير به آزمائش وى په سوالونو کښ
رب د څوک دے وايه پيغمبر د څوک
دين د کوم دے وايه چه باور د څوک
وللکفار والفساق بعضا
عذاب القبر من سوءالفعالى

عذاب به وى د قبر کافرانو له
بعض فاسقانو بدخواهانو له
ورځ کښ د جمعې په دوه اختر و کښ
پورته به عذاب شى په اختر و کښ
تير چه دا اوقات شى بيا به شى دوبار
يعنى تر قيامه پورے بار بار
بعض مومنان به تر جمعې پورے
آخه به په عذاب وى دے مودے پورے
راچه شى جمعې عذاب به پورته شى
کار د ايعادے به لدوئ پورته شى

هم به به رمضان عذاب موقوف شی
 درد وغم الم به ئے موقوف شی
 خی زاری ارواح د مومنانو تل
 دیرش کالہ به کور کنب د خویشانو تل
 لس کالہ بیگاہ صبا راتل کوی
 لس کالہ جمعہ جمعہ راتل کوی
 لس کالہ راخی بیا به اخترو کنب
 پس لدینہ بند شی به راتلو کنب

و ان السحت رزق مثل حل

و ان یذکر مقالی کل قالی

رزق د حلال لکہ حرام غوندے
 بے دینان منکر دی د دجال غوندے
 تیر چہ لہ مرئ شی اندرون وتہ
 رزق ئے نامہ شی ہر میمون وتہ
 حساب کتاب کیدے شی لہ حرام سرہ
 ثواب بہ موندے کیگی لہ حلال سرہ

حساب الناس بعد البعث حق

فکونوا بالتحرز عن وبالی

حساب د مخلوق حق دے پس له ژونده نه
 ځان ساتونکې وسه له بد ژونده نه
 يعنى له گناه نه اجتناب کوه
 شامدام کارونه د ثواب کوه
 حلال که څوک حرام گنړی کافر بشی
 حرام که څوک حلال گنړی کافر بشی
 گناه ته چه گناه وائی خو خیر دے
 په قدر بئې عذاب وی بیا خو خیر دے
 زړه زړه حساب به د حرامو وی
 دا رنگه حساب به د حلالو وی
 زړه خو څلویځتم حصه خاشخاش دے
 يعنى تخم سپین چه د خاشخاش دے
 څلور حساب به گران دی له بنده سره
 روغ چه دشمن نه لری بنده سره
 گرمه پوږی یخه اوبه تل چه خورے
 سوړو کښ خوبونه د غفلت کوے

وتعطى الكتب بعضا نحو يمنی

و بعضا نحو ظهر والشمالی

خي لاس کڻن نامہ بہ چاتہ شی عطا
 بعض تہ گس لاس کڻن یا لہ شا ادا
 ڇوک بہ شی خوشحالہ ڇوک بہ شی خفہ
 ڇوک بہ ندامت سرہ وی ڀیر خفہ
 وحق وزن اعمال و اجری
 علی متن الصراط بلاقبالی
 حق دے بہ میزان سرہ عمل تلل
 بہ شا بہ د حرام وی د هر چا گذر
 و مو جو شفاعت اہم خیر
 لاصحاب الکبائر کالجبالی
 امید د شفاعت لہ اہل خیر دے
 صاحب د کبائر لہ پکڻن خیر دي
 غر غوندے گناہ کہ د چا وی کبیر
 کار د شفاعت بشی د دہ جبیر
 و للدعوات تاثیر بلیغ
 و قد ینفیہ اصحاب الضلالی
 ڀیر تاثیر دعا لری دلبار کڻن
 یعنی د واجب غنی دلبار کڻن

انکار به له دعا نه گمراهان کوی
 یا خو بد بختان یا فاسقان لوی
 دنیا نا حدیث والهیو
 عديم الكون فاسمع باختذالی
 نشتر هیو لا له حقیقت چرے
 نشتر د کثرت له مادیت چرے
 څه د هیولایو ټکره څه ده
 قدیم د کافر په نذر دا څه ده
 وائی مسلمان چه نوپیدا دے ټول
 مطلق ایراد سره پیدا دے ټول
 دا زری د عنصره پیدا دے نو
 تکوین د ایراد سره پیدا دے نو
 فکر د مشرک مقام ته نه رسی
 یعنی د توحید نظام ته نه رسی
 و للموتات اسباب کثیر
 وما للعد فیہ من الرجالی
 ډیر اسباب د مرگ دی چه بیشمار دي
 خلق د دوی له شماره نه نا چار دی

یو ممکن که مر د بل د لاسه شی
 دغه ئے نیټه ده چه به خلاصه شی
 یو قدم چه اخلی میځے دا قدر
 کم به نشی زیات لده د چا عمر
 گمراهان مقتول له عمر کم گنږی
 خلویخت ورځے له عمر نه ئے کم گنږی
 وما المقتول مقطوع لاجل
 سوی من عند اصحاب الضلالي

یو ممکن که مر د بل د لاسه شی
 دغه ئے نیټه ده چه به خلاصه شی
 یو قدم چه اخلی میځے دا قدر
 کم به نشی زیات لده د چا عمر
 گمراهان مقتول له عمر کم گنږی
 خلویخت ورځے له عمر نه ئے کم گنږی
 وللجنات والنيران کون
 علیها مر احوال خوالی
 ډیر عمر څه تیر چه ده پیدا جنت
 هم دوزخ پیدا چه پیدا شه جنت

نشتر اندازه د پیدائش د دوی
 چا ته همرازه ده پیدائش د دوی
 وای مشرکان چه لا پیدا ندی
 دواړه په دنیا کښ هویدا ندی
 وای مسلمان چه پیدا دواړه دی
 ظاهر بشی آخر قدرت کښ دواړه دی
 ولا یغن الجحیم ولا لجنان
 وما اهلوهما اهل انتقالی
 جنت به وی باقی له جنتی سره
 دوزخ به وی باقی له دوزخی سره
 دوی نه دی فانی د مسلمان په نیز
 گر چه دی فانی د نافرمان په نیز
 و ذوالایمان لا یقیه مقیما
 بشوم الذنب فی داراشتغالی
 ټول عمر دوزخ کښ به مومن نه وی
 دائما عذاب کښ به مومن نه وی
 عذاب به په انداز وی د گناه د ده
 خلاص به شی چه خلاصه شی سزا د ده

لقد البست للتوحيد نظاما
بديع الثكل كالسحر الحلالی

راغے د توحید نظم حُما پہ خیال
جوڑ مے کہ رنگین لکے سحر حلال
علم د توحید نظم کبیں گران دے
کار د شاعر کار د ساحر گران دے
بند چہ شی مضمون د راز پہ شعر سرہ
دا لکے بندیش غوندے پہ سحر سرہ

یسلی القلب کالبشری بروح
ویحیی الروح کالماء الزلالی

روح بہ د توحید پہ زیری شی بشیر
روح بہ کپی ژوندے لکے شربت عسیل
روح بہ ژوندے کیگی پہ توحید سرہ
رسی بہ منزل تہ پہ توحید سرہ

منحوضوا فیہ حفظا واعتقادا

تنالوا جنس اصناف المنالی

پورہ پورہ یاداش د دے کتاب کوہ
نور دے توحید تام لہ دے کتاب کوہ

اے د اسلام جنس فائدہ مند شہ
 رستونے عقیدہ کپہ ارجمند شہ
 ے عقیدے ٲول عمل برباد دے
 ے توحیدہ ٲول عمل کساد دے
 وکونوا عون هذا العبد دھرا
 بذکرالخير فی حال ابتھالی
 کپے مدت مدام پہ خیر خواھے سرہ
 غواړمہ لہ خدایہ پہ زارے سرہ
 امداد پہ اشاعت کبں د توحید کوئ
 شور پہ خاص و عام کبں د توحید کوئ
 لعل اللہ یعفوہ بفضل
 ويعطيه السعادة فیالمآلی
 امید دے چہ بہ خدائ کپی مغفرت حُما
 راہہ کپی آخر کبں سعادت حُما
 سوال سرہ سالم بہ ایمان پاتے شی
 عمل کوہ کامل بہ ایمان پاتے شی
 و ان الدهر ادعوا کنہ وسع
 لمن بالخير يوم قد دعالی

خہ بہ کرم مدام دعا ہفہ وتہ
 خوک چہ کری یو ورخ دعا نن ماوتہ
 وایقن ان کل الخلق فان
 ویبقے وجہ ربك ذوالجلالی

یقین کہ چہ تمام خلق فانی بہ شی
 ذات د پاک مولا دے چہ باقی بہ وی
 نشترے دے باقی لرہ فنا چرے
 نہ بہ وی فانی لرہ بقا چرے
 لباس د افغانی پہ امالی عروس
 غلام ربانی کہ پہ خوارئ لبوس
 مخ بہ ئے جلوہ شی نظارہ کوہ
 رنگ بہ ئے توحید وی نزارہ کوہ
 سکر د دیدار کہ شی غالب پہ تا
 فکر د اغیار بشی سالب لہ تا
 دا مقصود د دین او د اسلام دے
 دا د توحیدی نظام انجام دے
 عفوہ کہ غلطی د غلام یا عفی
 عفوہ کہ شوخی د کلام یا عفی

از بدر عرفان

سہام گوگل کب نہ خائگی ہفہ روح مسیحا چرتہ دے
روح م پہ تن کب نہ پائیگی ہفہ شمس مجلا چرتہ دے
روح م لہ تنہ کپی پرواز نیشہ انداز د صنم
خہ شو دلبر نورالبصر ہم راہ نما چرتہ دے
زہل م طوطی غوندے قفس کب بندیوان د نفس
راشہ ساقی نہ یم باقی خایہ وطن ددلربا چرتہ دے
ما کپہ آزاد شومہ برباد پہ عنصری ژوندون کب
زہ د مسکن ہوا لرم ہفہ چمن گل رعنا چرتہ دے
وطن د یار تہ رسیدل م پیر آسان خکاریگی
دا کہ عیان شوم پریشان رمز اسرا چرتہ دے

دا حُما فکر برین لره اشتہات
د اسماء برقیت لره ئے کہ شاپ
د مقصود منزل ئے تام کہ پہ یو گام
شہادت ئے آرام گاہ کہ پہ یو تہرات
د حضور معانیت ئے عطایا کپہ
پہ انوار ئے د دیدار کہ بدن چاپ

اندرون منزله او محربه ئے صداقت کړه
 رفت آمد ئے مقامی لره په گات
 برقيده ئے سوئ گيس کړه له ناسوته
 تابنده ئه که هم واپ

انقلاب د زمانه هر څه برهم کړه
 د بے ذات نشي له ذات امتياز
 نن د هم په غاړه کوټ پتلون انگلش
 شازادگي غوندے ئے هم کړه بدن ساز
 رزيلان د اصيلا نو په منجلس کښ
 په انارو بد لوی غو ته د پياز
 د مولا او د غلام فرق غلامه
 هغه څوک کړی چه لری فکر دراز

چه له شماره نه بيشمار له کار بے کار شي
 کله شمار وی په یاری کښ د توحید
 په یو رنگ کښ د یو یار یارانہ خوند که
 سرداری دی په یاری کښ د توحید

غلامی د هر چا سر ته نه رسیږي
 غلامی خو غلامی ده د توحید
 یې توحیده به حرمت په مکان نشته
 که عزت دے خو عزت دے د توحید
 مشکلات د زمانې به په آسان وی
 په هغو چه تل نظر کړی په توحید
 له ثوابه له عذاب حساب تیر وی
 مشرف چه په شرف شی د توحید

د توحید به بام نشینه راشه راشه
 د سنت په کام آمینه راشه راشه
 گرفتار چرے په کار د اغیار نشه
 په یو رنگ سره رنگینه راشه راشه
 دروغ باز او حیلہ باز چل باز نه نئے
 یگانہ ئے ماه جبینہ راشه راشه
 یې له تانه حما بل مقاصد نشته
 د توحید په کار غمگینه راشه راشه
 یې لقا نه دبل چا هوس دار نه یم
 د غلام د زړه تسکینه راشه راشه

دا حیات امکانی یو انقلاب دے
 چه گردش د زمانے ته ارتقاب دے
 کله گل سره له برگه نازیده وی
 کله خاخ پرے له یه ډوله پانړو ثياب دے
 له میوو نه سرنګون شاخ د بیمار وی
 په حریف کښ تش بازو تن په عذاب دے
 شنه خالونه شنه لاسونه د خوبانو
 گدیډونکے له هوا ساز د رباب دے
 آوازونه د بلبلو چغ د جونو
 زړه غوڅونکے دماغی گیر له شتاب دے
 حقیقت امکانی گردش د حال هم
 کبوتر غوندے پنجه کښ د عقاب دے
 یه توحیده بل قرار بل فرار نشته
 احدیت خو د کثرت عملی کتاب دے
 بندگی د پاک مولا شرط ئے توحید شه
 له دے شرطه نه هر یو بنده کامیاب دے
 تار د فکر د غلام چه تر مولا شی
 له حیرته بریده د زړه تناب دے

د رباب په تار کښ جوړه ترانه یم
 د مضراب په خوله کښ روغه افسانه یم
 یم دماغه شوریده لکه رباب شوم
 د عاشق غمگین له سوزه گویانه یم
 تنیده شه هر یو تار حُمار فکر
 د توحید په حائے هوک کښ یگانه یم
 تاؤ تاب م د تناب له تاوه تیز شه
 په تیزگام د لامکان په سفرانه یم
 که منزل م د امکان له خیره تام شی
 په سفر د غلامی کښ مردانه یم
 سید پوری چراغ په مخ کښ تابنده که
 توره شپه ده مسافر په ویرانه یم
 دا حُما ویل کول په حساب مکړه
 خوشه تشه غنګیدونکے دیوانه یم
 دا حُما عمر آخر آخره خیر کړه
 د توحید نغمه گویا سر پیرانه یم
 دا حُما د مرگ غوغا نعره تکبیر کړه
 حُ غلام د اسم ذات ذاکرانه یم

د علي حيدر حمله هنرنه وو حيگر وو
 حجت نوي چل هنر ته د شيرانو
 د توحيد پلنگ په چاره د مندرئ کښ
 سر په پانجو کوي ښکار د مشرکانو
 د غلام د زړه آرام د گړنگ پريوت
 چه جدا عبدالرازق شه له يارانو
 دغه رکن د توحيد په پنج ميران کښ
 نیک وجود په اسلام کښ د نيکانو

***** کمال دل زنده *****

زړه يو فرش دے که چا فرش ليدلے نوي
 حضور عرش دے که عرش ليدلے نوي
 د هغو په نزد به دا سفر وي گران
 چه اله کښ چا کشش ليدلے نوي
 مشکلات د عاشقئ به ورته هيڅ وي
 چه په عشق کښ چا تپش ليدلے نوي
 د هغو د حضورئ به څه سرور وي
 چه باطن کښ چا ورزش ليدلے نوي

زندگی به د هغه ولی گنډیر شی
 چه په روح کښ چا کاوش لیدلے نوی
 تصور د حرف اله سره له ذاته
 برقی سیر که چا برقش لیدلے نوی
 حبشی یم د مولا په غلامی کښ
 زه غلام که چا حبش لیدلے نوی

زندگی

یو بوداش د نکائبو دے حیات
 زندگی یا آسانی یا مشکلات
 کله غم کله بنادی کله خندا وی
 کله روغ کله ناروغ کله ممات
 طبیعت کښ تغیر وی یا نقصان
 یا فساد وی یا هلاک وی یا نجات

کلام عارف

له کلام نه معلومیگی معرفت
 له سلام نه شی پیدا د زړه الفت
 له الفت نه پیدا کیگی محبت
 محبت نه پیدا کیگی احدیت

مظهره د احدیت انسانیت دے
 له انسانه پیدا کیگی عبادت
 خلاصه د حیات کار د عبادت دے
 عبدیت نه پیدا کیگی وصال
 وصال د غلامانو لوی دولت دے
 له دولت نه پیدا کیگی وجاهت
 په جهاد کښ له خپل نفسه نه فنا ده
 له فنا پیدا کیگی بقایت

راغی راغی ناساپی هجران په ما
 تیر شه تیر شه د وصال دروان په ما
 نه پوهیځم چه په څه به رضا کیگی
 مانړی ګر شه سید پوری جانان ځما
 تخت و تاج د عاشقی شو خالی پاتړ
 لار شه لار شه سید پوری سلطان ځما
 نه به بیا د سلطنت په مسند کینی
 نه به شی جشن شاهي تبیان ځما
 تجلی چه ستا د غم راباندے وشوه
 کل غمونه ګړه فنا نسیان ځما

کہ د ستا پہ غم بے غم لہ غمہ نشم
 دروغجن بئ سراسر بیان حُما
 پیرہ ستا د مرشدئ لہ برکتہ
 خدائے درنگ کُری پہ خپل رنگ نہان حُما
 یارہ ستا د یارانئ لہ شرافتہ
 خدائے د کُری منزل د عشق آسان حُما
 پہ خاطر د مجدد سید پوری پیر
 دل پزیر کُری خدایہ دا دیوان حُما
 پہ جمال محمدی حُما کریمہ
 غلام وائ کُری ایمان آمان حُما

نقش د دلبر کہ نقاش نقش کُری نازیگمہ
 ناز او کرشمہ بہ ئے لہ کومہ کُری یریگمہ
 وصف د دلبر کہ دلبران د جہان ٲول کوی
 خیال بہ ئے جلال جمال دائم نشی پوهیگمہ
 کاردے زهرپوختہ ہم پوختہ کیگی تصور سرہ
 بے تصور یار اغیار جدا نشی گروھیگمہ
 حال د شہادت معایت وی یکتا خیال سرہ
 رنگ د بد رنگئ پہ دورنگئ نشی پوهیگمہ

خدمت د غلامی به د غلام نه پوره نشی
 خو چه حول قوت د مولا مل نشی لرزیگم
 عبدحق سبق دحق توحید له حق نه لوستی دے
 دا تعلیم تدریس د خدائے نصیب کړی خوشحالیگم
 جان داستازجی به په جی جی سره راضی نشی
 بس دے جیو جان د عبدالحق په حق صبریگم

***** بحر طویل *****

شکر گویا په اعطا د مولا یم
 چه دلربا ئے کړه جدا زه رضا یم
 د برخوردار نیکوکار په کردار شکر
 شاکر صابر د قادر په رضا یم
 ژبه قلم د زړه غم سترگے نم لرم
 په زیرویم د خپل غم مبتلا یم
 نه دے په کار د اغیار سره پار حُما
 امن آمان هرزمان له جفا یم
 که م مطلب شی مشرب د یعقوب نبی
 اشک روان په گریوان د بوډا یم

اے عبد حق خدا سپارم د پہ خدا
 اے ساکن فنا سپارم د پہ بقا
 این منزل غریب ز غربت تمام شد
 این نک وطن رسید نصیبت رفیق علی
 مکانات کر وفر مقامات شور و شر
 شے بہ ختم از قضا سپارم د پہ قضا
 این مادر و پدر چه خواهر چه برادر
 کا لہو واللعب یعنی آخر فنا
 اے نا تمام کار غلامی برائے کار
 جز فضل کرد یگانہ یتیم ترا سوا
 ***** دعا درحق عبدالحق *****

خلاص د شہ سفر اے مسافرہ پہ کلفت سرہ
 گور د شہ خپل کور بوہا غریبہ پہ غربت سرہ
 لارے رخصتی کے لاس پہ سر دخیل بدن نہ تہ
 سفر د باظفر شہ پہ پیر شوق او محبت سرہ
 قضا بہ د مولا وی حہ رضا پہ دے قضا یم
 دے حمد و ثنا دہ د شاکر پہ شکریت سرہ

تیر شه غم د سر تمام سر چه به وو ستا پسر
غم حُما په سرده چه م سرده دسکرت سره

تامه مزدوری ده د مزدور چه مزدوری کوی
دو چنده نوکری کړه د غلام غلامیت سره

قلب المومن عرش الرحمن

دے وړوکی زړه ته حیرانیگم په واپره صورت
لوئ لوئ صورتونه ئے نقش کړه په واپره صورت
دا صورت ناسوت چه دفرسوت غونده صفت لری
دے وړوکی زړه دے نقش کړے په واپره صورت
ملک دملکوت چه دے صورة دهر معنی حقت
دا صورت مثلی دے نقش کړے په واپره صورت
عالم د جبروت سره د دے جلال جمال نه
دے نازک زیږگی دے نقش کړے په واپره صورت
ملک لاهوتی چه وهویت غیریت نه لری
دے ناسوتی زړه دے شهو کړے په واپره صورت
دا کتاب بیان به په دراز فکر عیان شی
وحدت شهود دے حاصل کړے په واپره صورت
دا حکمت قوت مولا ورکړے زړه عارف لره
حمد ئے ادا نشی له غلامه په واپره صورت

دا حُما فرض په تا دی که په ما
 تقصیرات صفات حُما دی که لتا
 ما په خپلو فرضو مه نيسه معزور یم
 ته دا خپل فرض په حُان لره ادا
 د مقصوره نه تقصیر تل صادريگی
 له کماله نه کمال وی صادرا
 د تقصیر علاج په عفوہ شی کیدے
 چه د عفوہ په قوت وی خوک قوا
 د عاجزو عاجزی یو لوی هنر دے
 چه په خیال ئے سیاست وی د اعلی
 د محق تل په مبطل سره عزت وی
 یے ابطاله محق نه وی لذیذا
 پس له جرمه نوی فرحه د مجروح
 لدے کاره خبر نوی صحیحا
 علیلان او پریشان به په پوهیگی
 غلامان له غلامی وی سرورا

خدايا راوے نن بيا
 په څه رنگ به پخلا کيځي
 هسے کړه تدبير روئ باره
 بيا به کله په لاس راشي
 منت بار يم د روئ بار
 يا خوزخم د ناسور دے
 چه ناسور زخم د زړه شي
 در مانده شي له علاج
 چه له صدقه څوک غلام شي
 سيد پوري نگار ځما
 مانړي گر تلے لما
 چه دوبار نشي جدا
 گم شده گوهر يکتا
 رحم کړه په حال ځما
 يا دے زخم د سودا
 کړي چشمان د موعا
 د امکان ټول حکما
 پرے کرم شي د مولا

***** فنا فی الپير *****

بل به پيره ستا غوندے پيدا ځما غمخور نشي
 سپين به م د سترگو دد يدار په رنجو تورر نشي
 تا به د پټنگ غوندے ځما امتحان کړے وو
 بل مشال د مخ به دے سرگند په شب دعجور نشي
 تا چه د ابرو په کمان تير د مژگان گرز که
 بويه چه د دواړو سترگو تور ځما نسکور نشي
 بال و پر چه سوزي د پټنگ په ناداني سره
 یر ادبه يون به د دلبر په داب دستور نشي
 څوک چه دلبري د دلبرانو په دلبار کوي

حال به ئے آخر لکه بلعم ابن باعور نشی
 خوک چه په خودئ د ادب ترک لکه بیخود کوی
 نا چشیده جام ئے د لاس گنری نسکور نشی
 خوک چه مخفی راز د دلبر فاش کړی داغیار سره
 په دار به گرفتار په ډیر آزار لکه منصور نشی
 قم باذنی شمس تبریزی چل وی په وقت د حال
 آخر به په فتوی د قال مسلوخ د حال معذور نشی
 غلام دشمس الدین مولا راغل دے له سید پورته
 کړه تے شکایت هله چه ستا درمزه دور نشی

***** سلسله نقشبندی *****

محمد صلی الله ابابکر صدیق و سلمان
 قاسم او جعفر بایزید ابوالحسن د حرقان
 بوعلی فارمدی یوسف همدانی عبدالخالق
 عارف ریوگر محمود فغنوی علی رامیتان
 سماس امیر بهاؤالدین علاؤالدین و یعقوب
 عبیدالله محمد درویش امکانگی باقی سبحان
 احمد آدم سعدی یحیی عبدالشکور عبدالرزاق
 محمد صفا فقیر محمد هم شمس الدین پهلوان
 استاد راضی له تا دے رب دے شی راضی لتا
 سره د عشق دا غلام کړه آخر په ختمان

خدایہ زر گل کړه حُما د زړه گلاب
 په سیلاب ئے د رحمت خپل کړه سیراب
 د فیضان په خوشبوئ سره خوشبو کړه
 معطر کړه په دماغ د شیخ شاب
 هم رضا د خپل کرم ورسره ضم کړه
 بیا منظور کړه په حضور د خپل جناب
 د غفران فضل باران کړه په نازل بیا
 تل جاری لره حُما د حال میزاب
 سیدپوری عرق گلاب د خدائے بسیارکړی
 چه پرے جام شی د غلام د زړه لب لوب

***** قال او حال *****

اقوالی دے شریعت	احوالی دے طریقت
خبردار شه په اسرار	فنائ دے حقیقت
بیگانہ له آشنا مه شه	عرفانی دے معرفت
غائب مه شه له غالبہ	علمانی دے ذوالقوت
ادبناک شه په حضورکشی	حضرانی دے ذوالحضرت
له ډیر خوفه عاجزی کړه	غلبانی دے ذوالقوت
د غلام قوت غلامی ده	چه فانی دے هر لذت

الامانم ياره من شرالنفاق
الامانم الامانم من فراق دوستي
خه به كرم شيخي دروغ آميزه له نفاق سره
الامانم الامانم از نفاق دوستي
البغض عندالله له مباحاتو د فسخ عقود
الامانم الامانم از طلاق دوستي
دارمدار لازم وي د دوستي په صداقت سره
الامانم الامانم از فساق دوستي
شرط خوددوستي په په مروت ملاححت تام سره
الامانم الامانم من خراق دوستي
دوست چه وي جاهل تل به كاهل وي دوستي په كار
قطع كړه غلا مه پس له دے مزاق دوستي
خوگ مے په رودو كښ د خواگه بوږا دوران كوي
الامانم الامانم از زلاق دوستي
يار چه شه ميلمه لكه د مرغ بيگانه وطن
الامانم الامانم از قفاق دوستي

اے دل مستان ماثیوہ مستان بھل
 اے صورت ناتوان حُما کار جوانان بھل
 اے دل رنگین مارنگ دبوٹی رنگ نشی
 خیال لکھ بیٹا کوہ کارنابینان بھل
 اے ہوس دوبین حُما یو طرف تہ کپہ نظر
 خود فنا فی اللہ بشے کار د دوبیان بھل
 اے روح یکتا ئے مالہ حرم نہ دوتا نشے
 گوہر یکتا ئے تو کار دو تانان بھل
 اے پرے رویان فلک بود شان بود بار
 بود یک معبود بار بارصد بوتان بھل
 اے غلام شرمسار کار د غلامے کوہ
 مولا بہ شی لقا رضا کار باکان بھل
 اے دل شیدا ما عشق د غیراللہ مکہ
 غیر بہ پہ تغیر شی غیر کارمشرکان بھل
 اے نظر چشم ما دیدار یک دلدار کن
 تیز کپہ نظر در شہود کار شب کوران بھل

رحمت للعالمين

هغه صدر د امکان رحم عيان
 محمد خيرالبشر ختم نبيان
 راهنما د احديت استاذ د دين
 مظهره د هدايت نور د ايمان
 د جلال او د جمال نور د كمال
 عنا يت ازلي فضل منان

ورتل القرآن ترتيل

رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 د را ادا کښن چه څوک وائ وائ افسوس په دا
 د وائ ادا سره پیدا شی پیڅ
 په ځائ د زور باندے گویا شی پیڅ
 په عربیت کښن عجمیت شی پیڅ
 دغه تهزیب کښن تکذیب شی پیڅ
 روحیم روجیم ته چه ترتیل وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

ڏٺو راءِ مقامه فاتحه ڪٽڻ غلط
 د صاد ادا ڪٽڻ واو ويٺل د غلط
 د زير ۾ ڄاڻي ضم ويٺل د غلط
 صراط صوراط تغير ڪول د غلط
 حرف زائد ته فصاحت وائي افسوس ۾ دا
 رواجي حرف ته ڇه قرآن وائي افسوس ۾ دا
 د طه الذين ۾ ڄاڻي طول ويٺل
 ضم ۾ ڄاڻي باند د زور جوڙه ول
 د خدائي طاعت ۾ طبيعت بدلڻ
 بلا استاذه د قرآن زده ڪول
 لحن جلي ته ڇه خفي وائي افسوس ۾ دا
 رواجي حرف ته ڇه قرآن وائي افسوس ۾ دا
 ضوالين له واوه سره ڀير د غلط
 ظوالين له واو له ڀيخ ڀير د غلط
 مدخاص ۾ ضادڪٽڻ واومزيد د غلط
 غور ۾ قرآن ڪه ستا قرآن د غلط
 د قوم ضامن غلط امام وائي افسوس ۾ دا
 رواجي حرف ته ڇه قرآن وائي افسوس ۾ دا

د را لہ صا لہ طا نہ روستو مدام
 د ضا د ظا ادا کبن روستو مدام
 چہ واو ضمہ شی را پیدا یے مقام
 دے تہ خوک وائی د قرآن احترام
 کہ خپل رواج خوک قرآن وائی افسوس پہ دا
 رواجی حرف تہ چہ قرآن وائی افسوس پہ دا
 ذرے ذرے د لم یلد پہ زیر یم
 پہ لم یولد د میم ساکن پہ زیر یم
 پہ لم یکن د میم جازم پہ زیر یم
 د ولیدین پہ نغمہ ږیر زھیر یم
 لفظی غلط خو معنوی وائی افسوس پہ دا
 رواجی حرف تہ چہ قرآن وائی افسوس پہ دا
 مد قصیر لکہ طویل چہ لولی
 ہم منفصل لکہ وصیل چہ لولی
 بلا اندازہ هر علیل چہ لولی
 عزیز پہ طور د ذلیل چہ لولی
 خود پہ قاری لعنت قرآن وائی افسوس پہ دا
 رواجی حرف تہ چہ قرآن وائی افسوس پہ دا
 (بقیہ صفحہ نمبر 456 ٹائٹل (حصہ نعت) کے بعد)

﴿ حصہ نعت ﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

﴿ حصہ نعت ﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

حرف په مخرج له خپل صفت سره خود
 په اندازه له فصاحت سره خود
 چه شی ادا له بلاغت سره خو
 هم د استاذ د هدایت سره خود
 په تا نثار نور د قرآن وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 حُما سودا شوه راپیدا په قرآن
 غور م چه وکړو د ترتیل په فرمان
 له خپل قرئت نه شومه پیر پریشان
 ته وکړه غورانصاف په حق کښ د خان
 دا رنگه مونه ته ته صیصح وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 که بلا عذره څوک کوشیش نه کوی
 دحرف ادا کښ څوک تفتیش نکوی
 حکم د خدائے سره رویش نه کوی
 علم تجوید باندے تشویش نه کوی
 غلام به ده ته نافرمان وائی افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

***** نعت شریف *****

يا حبيب كبريا انوار د والضحى لره
 اسرار د معرفت لره واليل اذا سجي لره
 دائم قريب لم يزل ما و د عك شان تو
 كمال د وصال لره حجت د ماقلى لره
 ما وائي اوصاف جميل منشائي فيضان جليل
 نعمت د آخرت لره خير من الاولى لره
 له قضا به شي يكدم عطا هغه خيال چه ذالعلی لره
 رضا د رب عزت لره خطبات فترضى لره
 در یتیم به بها قیمت لري نزد خدا
 حرمت د سلطنت لره مسکن د فاوئ لره
 از عالمان اين جهان حرفي نخواند برزبان
 تعلم د علميت لره معلم د فهدا لره
 به نیاز له هرزي نازئ ما سوی له هرانبازه ئي
 قوت د لوی دولت لره خزینہ د فا غنی لره
 اے مهرورزان یتیم بر سا ئلان باشي کریم
 کا مل بیان صفت لره یسین او طا ها لره
 د مطلب په لارروان یم په منزل کښ حرامان یم
 رفتار د طریقت لره من سنت الهدا لره

سر حلقه وليان توئي ختم پيمبران توئي

قانون د کرامت لره ولايت کبری لره

جهاز د سيدپوري لرم بندر د سر هندي لرم

درياب د صديقت لره بنياد مصطفى لره

د غلام اټيم غم خواره لاس راځړه رب د پاره

شرمنده د ټول امت لره غريب گړنگ ملا لره

***** نعت شريف *****

ستا له وصفي زيبه نه زيب زينت غب غب لري

ستا له مهيب هيب نه جام ده جم لب لب لري

يا حبيب کبريا يا شفيع خير الوری

ستا له عداوته نه تبت ابي لهب لری

يا وهاب يا کریم يا تواب يا رحيم

ستا له کرامت نه سليمان نبي دبدب لري

ستا له شان لولاکه نه ستا سير افلاک نه

ستا له حجرت پاکه نه مدينه لقب يثرب لري

ستا د عشق له تاب نه ستا له قوس و قاب نه

ستا له ميو ناب نه منقار سري کب کب لري

ستا له شان شوکت نه ستا لاحول قوت نه

ستا له مرحمت نه انسان حسب نسب لري

لا تقنطو تکیا لرم اغفر لنا وینا لرم
 غلامی کبش له غلامه نه هرڅوک تعب عقب لري

***** نعت شریف *****

اے شاه ذالجلاله آمان راکړه له اغیارو
 درون مې مجلا په تجلو کړه د انوارو
 روزی مې کړه احوال د ذالاحوال رب تعالی
 روان مې کړه منهاج وهاج کړه دابدارو
 جذبه سکر وحدت چه علامه دکرامت ده
 بخشش په هدایت کړه چه خبر شم په اسرارو
 هغه معشوقه چه په حجاب د افعالو دی
 جمال ئې رانما کړه طلب دار یم ددلدارو
 هغه تجلی چه په حریم کبش د صفاتو دی
 محرم مې دهغو کړه په حرمت دحرام دارو
 هغه ماه نذیر چه په خیموکبش د اسماء دی
 ما تر قربانی کړه یم قربان له خپوه دارو
 بحر د فنا کبش د بقا گوهر عطا کړه
 قادر په انکشاف ئې در جمله و پرده دارو

شرط دطريقت بيعت اخلاص او محبت دے
 طلب کښن وصالته ده راکړه شغل د اذکارو

څوک چه اراده کړی د کرامت طاعت د پیرکوی

پرهیز د گنا هو نو مبشر دے د ابشارو

ثناگل سحرکه بوراگان سخری خیز

کله گونگهان کاندی پرواز په لاله زارو

لاس او خپه گونگت چه گندگي سره لقت کړی

ځکه نه بلوسیگي په گلاب لاس د مردارو

هغه علاقه چه ددنیادی کل مردارے دی

زړه نه صفا کیگی به له ترک د مردارو

علاج که د زړه غواړے سید پوری حکیم حاذق له ځه

پر هیز شریعت لری تریاق د زهردارو

لارپه کونگلئ کنډو ده بهراسئ له ځی

له گړئ نه گلوټئ سیرئ سیدپورپک دانوارو

يا حبيب كبريا صل عليك يا نبی المصطفی صل عليك
 يا نبی نور الهدای صل عليك اے شہی بدر الدجی صل عليك
 اے دل و جان عرب صل عليك اے شہنشاہ عجم صل عليك
 یا شہی صدر العلی صل عليك اے سرکھف الوراصل صل عليك
 رحمت للعالمین صل عليك واسطاللسالکین صلے عليك
 صلته للواصلین صل عليك راحۃ للعاشقین صل عليك
 اے نبی غمخوار حُماصل صل عليك اے شہر دلدار حُما صل عليك
 وکړه سفارش پخپل زیبا جمال فی جناب لا یزال و یر زوال
 اهدنا یا ہارنا بالکرم اشفنا یا شافی قلب السقم
 اے غلاما شمس الدین طالع شدہ
 قاف تا قاف نور او لا مع شدہ
 انکہ بد مارا برو قانع شدم
 بر مزید رحم حق تالع شدہ

***** نعت شریف پہ خلورو ژبو کښن *****

عربی اردو فارسی پښتو

کیف کان کس طرح باشد چه سان څه رنگ به وی
 رویت ضیاء چهره سفید تیرا جمال خوش رنگ به وی
 شاه عجم سلطان ملک فخر عرب ځمونگ نبي
 قربان هون مین فدا ز تو لبیک ما هر درنگ به وی
 افسوز هے هم الغیاث افتیم دور از در گه ات
 صاحب دخوش اقبال بلند دربار کښن څنگ به وی
 یالیت کنت بوده می باشنده دارالسلام
 گر اوس وقت یہ آرزو حاصل شی عجب رنگ به وی
 کل من از برد چشمان خود به جمال تو
 مرحوم بشی در آخرت په جهان مثل اورنگ به وی
 یا عاشق نورالاله اذهب الی سید پوریا
 که اخلاص عشق کامل لرے پک له نوره یے درنگ به وی
 یہ تو هے غلام که التجا دا ځما د زړه ارمان دے
 که رسم مدینه یا خدائے یا ځما مدفن گهرنگ به وی

کن نظر کر تو نگاہ انظر حُما روح البدن
 شو شفیع بھر خدا مجھکو شما روز حزن
 بس شرافت بہت عدالت پیرہ نیکی ہم کرم
 تہ لرے ہے آپ مین داری وفیک الجمعین
 دست دہ گرتا ہون فی واد عزاب محترق
 می شود تیرا نظر الی الغریقان فی المجن
 سوچتا ہون مین خیال اندر جمالت یا ہدا
 اشمالنا آپ کی فراق من شربت قندولین
 صاحب المعراج خاوند تاج خیر البشرئہم
 کر رحم مجھ پر گناہ گاریم علی وجہ الحسن
 مرشدا سید پوریا درگاہ داری بے ریا
 انبار دے ستا لہ فیض نہ پہ زہہ حُما مشک ختن
 شو شفیع کن تو نگاہ پر ما غلام اندر حشر
 یا ایہا السلطان اے بادشاہ شہنشاہ وطن

***** نعت شریف *****

خیل د نبیانو کښی سلطانه
 شاه زمانه قصد دے معراج دے
 جبریل په لاس کښی رکاب نیسل دے
 بل د اسرا ئے خطاب وئیل دے
 په پیر آدب جوش خیرامانه
 شاه زمانه قصد دے معراج دے
 رب الخلاق هم پرے اشتیاق هم
 جبریل بوراک هم که ستا رفاق هم
 مسجد حرم ته شوع روانه
 شاه زمانه قصد دے معراج دے
 عجب خروج دے عجب ولوج دے
 احسن عروج دے سیر د بروج دے
 ملائک واره شو حیرانه
 شاه زمانه قصد دے معراج دے
 په یو لحظه کښی په یو طرف کښی
 په یو دمقه کښی په یو لمحہ کښی
 مسجد اقصی ته شوع رسا نه
 شاه زمانه قصد دے معراج دے

کہ دی املاکو کہ دی افلاکو
تیر لہ ملاکو ہم لہ سماکو

قابہ قوسین شوے لہ سبحانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

میمون دعوت دے میمون شفقت دے

بیچون وصلت دے بیگون قربت دے

چہ ترے مغفور شو مومنا نہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

غواہم دیدار ہم خہ د روئے بارہم

خیر الابرار ہم شی دے غمخوارہم

زرے زرے کرم ستا ہجرانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

اخلی غلام نن لہ عشقہ گام نن

د زلفو دام نن دے پہ قیام نن

یم بند پہ بند کنیں بندیوانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

قصد دے معراج دے قصد دے معراج دے

خیل د نبیانو کنیں سلطانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

دریاب کرم پہ ہر دم ستا جو شیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

دریاب د کرم دے روان پہ جوش

خروش ئے عالم کہ لہ ہوشہ بے ہوش

نصیب مقرر ہر بشر تہ رسیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

مدام تگے ناست پہ ساحل د دریائے

یو جام د عرفان کپہ مولا راعطائے

سیلاب د خوناب پہ رخسار مے بھیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

گوہر د بقائے لہ دریاب دہ فنا

عطا ئے کپہ پہ روئے د حبیب کبریا

سوال پہ حبیب رب مجیب تہ قبلیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

خبر مے حال د احوالو صفا کپے

درون مے روشن پہ زیبا تجلی کپے

حجاب نفسانی شیطانی نہ کمیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

صلہ کاملہ سیدپوری مے پہ لاس
امداد استمداد مشروعہ التماس

وطن د وحدت تہ غلام رخصتیگی
امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

***** نعت شریف *****

حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
ماء وائے د انوارو د ابن آدم دے
نبوت ویلایت لہ اصلی تہ ئے
شرافت عدالت لہ نسلی تل ئے
پیدا ہویدا زیر بالا ستا کرم دے
حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
صاحب د نعیم او د ملکا کبیرا
زمین او زمان کنس سراج المنیرا
معشوق د عربو مولا د عجم دے
حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
کریم السجایا دلدار ئے حُما
نبی الوریایا غم خوار ئے حُما
خاکسار د امت یم ستا روک مے غم دے
حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

مادہ د نبوت نبیانو لره
 وصل د ویلايت وليانو لره
 قانون د کرامت شفيع الامم دے
 حبيب خدا چه رحمت د عالم دے
 صلوات سلام عليك رسوله
 په درگاه د حق آل اولاد ستا قبوله
 شاباز کښ د فکر سرور زیرویم دے
 حبيب خدا چه رحمت د عالم دے
 قسم چه غلام د کلبانو یم ستا
 باور چه خادم د سگانو یم ستا
 بادشاه هغه سپه دے چه ستا په قدم دے
 حبيب خدا چه رحمت د عالم دے
 زانو په ادب درته ناست توجه کړه
 پیر و پیران حقیقی توجه کړه
 پیر د کشمیر سید پوری مے یادگی
 تاؤ د هجران په زړگی مے تیریگی
 راهبر د اکبر موصل مهتمم دے
 حبيب خدا چه رحمت د عالم دے

نرگس غوندے ٲیت سرگريوان تہ نظر
 نقش د ا لله کړہ پہ زړہ برابر
 مدام لرہ خیال دغہ ذکر اہم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
 پہ تاردا لطف سور رباب د سینے کا
 بیرتہ د زړہ نہ جملہ اندیخنے کا
 شاباز کنس دفکر سرور زیرویم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
 غلام وائی ما کړہ خبر پہ دے راز
 حقت مے قربت تہ کړہ پورتہ براز
 عرفان دسبحان مے مطلوب پہ ہر دم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

***** نعت شریف *****

شا فع محشر نبی سرور بہ بیا پیدا نشی
 قاسم کوثر نبی سرور بہ بیا پیدا نشی
 منزل تنزیل خہ شو محبت جبرائیل خہ شو
 ہادی رہبر دہ پاک اکبر بہ بیا پیدا نشی
 قاسم کوثر نبی سرور بہ بیا پیدا نشی

فاطمه زهره څه شوه خديجته الكبرى څه شوه
 رحمت دختر له نيك مادر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 حامل قرآن څه شو عامل قرآن څه شو
 ناشر خبر د بحروبر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 څه شو د توحيد ياران څه شو د تمجيد ياران
 شاه صديق اکبر فاروق عمر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 حيدر کرار څه شو شيردرب غفار څه شو
 قا تل کفار په ذوالفقار به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 جامع القرآن څه شو لامع بيان څه شو
 دولت گوهر د سيم و زربه بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 جمله اصحاب کرام جمله ارباب نظام
 ذاکر اکبر شام و سحر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 څه شو تبليغي کلام څه شو توحیدی نظام

ناظم احقر غلام کمتر به بیا پیدا نشی
 شافع محشرنبی سرور به بیا پیدا نشی
 قاسم کوثر نبی سرور به بیا پیدا نشی

***** نعت شریف *****

حضرت به شفاعت د گناه گار امت کوی
 محشر کبش به آرزو د گناه گار امت کوی
 حضرت به شفاعت له کمر بند وی په میدان
 دوزخ نه به اخراج د گناه گار امت کوی
 جمله پیغمبران به د نفسی کړی آوازونه
 خیرالامم به خواست د گناه گار امت کوی
 طاقت به د چا نوی چه یو گفت کړی په لسان
 کان الحیا به بحث د گناه گار امت کوی
 رها به له نهران نه مجرمان کړی د اسلام
 تدخیل به په گلزار د گناه گار امت کوی
 جرمونه د ملکونو په گردن لرم انبار
 گذران په صراط د خپل غلام حضرت کوی
 داخل ده په ارم کړه استاد حُما دویم
 سبق کبش د غلام سره کامل شفقت کوی

فکر بلند د مدینے خخہ دے
 د زہرہ دلہند مے د پنجرے خخہ دے
 لاس پہ نامہ اوبسکے پہ مخ روانے
 روح ارجمند مے لہ پردے خخہ دے
 رحم عالم دے صورتاً پہ پنجرہ
 فیض ئے معنا ہر یو ذرے خخہ دے
 حاجی ثواب غوارے کہ وصل د یار
 تہ ئے ثواب وصل پنجرے خخہ دے
 عاشق ثواب حق دار دے معشوقان
 سوز د حضور صفا بشرے خخہ دے
 وقت د رخصت بیا نہ ویٹلے نشی
 حاجی حیرت زدہ پنجرے خخہ دے
 داغ دار پہ داغ د غلامی غلامہ
 خدمت د فکر لہ پنجرے خخہ دے

مزار د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 بیا بہ لہ یارہ رخصتیکے خہ رنگ
 پہ ریگستان بہ د حجازوے روان
 د یار دیار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 گرم قدم گرم ہم دے روان
 خیرالابرار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 لہ پیرہ عمرہ آرزو مند د وصل
 خمار د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 پہ راہ برے د دلبری دے روان
 بہار د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 نظر د رحم پہ غلام رحیمہ
 سنت د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ

السلام اے شاہ سردار عالم

السلام اے شاہ غمخوار عالم

غمخوار د زہہ بیمار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہہ خون خوار چہ محمد عربی دے

د ثقلینو محمد نبی سردار حُما

د فریقینو محمد نبی دلدار حُما

پہ امید د شفاعت طالب راغلے یمہ

لہ خپل عملہ شرمندہ یمہ راغلے یمہ

تیمار د زہہ بیمار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہہ خون خوار چہ محمد عربی دے

آ رزو د مدینے دیدار د مدینے

پہ خُنگ کبش د پنجرے نظر تے پہ روضے

دیدار د زہہ داغ دار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہہ خون خوار چہ محمد عربی دے

شرف کپہ پہ دیدار حُما زہہ ناقرار

د عمر انتظار آخر نشی بیکار

روئ بار د زہہ نادار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہہ خون خوار چہ محمد عربی دے

گنبدۂ حضرا ئے حُما د زړه سودا ئے

آخر شوه په غوغا د وصل تمنا

نگار د زړه رنگدار چه محمد عربی دے

دلدار د زړه خون خوار چه محمد عربی دے

نظر د شفاعت د غلام په ندامت

میدان کښ د قیامت آرزو د مغفرت

کار دار د زړه بیکار چه محمد عربی دے

دلدار د زړه خون خوار چه محمد عربی دے

***** نعت شریف *****

خلق ایمان غواړی حُ یار غواړم

رکن ثاني مظهر د یار غواړم

ستا په لفظی ایمان خنديگم شیخه

معنوی نور د خپل نگار غواړم

په ایمان اخلی ئے قصور د جنت

حُما توبه چه خپل دلدار غواړم

په تقلیدی ایمان مغروره ملا

ته جنت غواړے حُ روئے بار غواړم

له چا اول له چا آخر دے آخر

وايه ملا جواب تیار غواړم

فرض تقدیس دے کہ تعریف مقدم
 حہ مستقل عرفان د یار غواہ
 اصل د پریخو پہ تقلید د راوی
 حہ الہامی دلیل آب دار غواہ
 امتثالا لا یمہ نوکر د امر
 قبول امداد د غلامی غواہ

***** نعت شریف *****

لہ ذکر جلالہ درون تل صفادے صفادے صفا
 موقوف ہر یو کار پہ رضا دقضادے قضا
 شروط دسلوک دی خلور تل پرے یون کا
 پہ شرع روان مدام ذکر بیچون کا
 خلافت نفسی سرلہ پیرہ فدادے فدادے فدا
 ہفہ اندیخنہ چہ پیدا شی پہ قلب کبش
 پہ ضرب زکری ورلرہ ورکرہ ضرب
 معاد مرض لہ مرض نہ ازارے ازارے اذا
 انسان سر د حق دے حق سر د انسان
 مدام خیال طرف تہ د ذات کہ روان
 بے کیف ئے ذات دے لہ کیفہ سوادے سوادے سوا

کرشمہ د قدرت پہ ممکن کنیں گورہ
 تصور د حکمت کپہ اسماء تہ ئے گورہ
 لہ فکرت نہ وحدت نمادے نمادے نما
 لہ رسم و رواج بیرون شہ یکدم
 سوا لہ رضا ئے مکہ دم ہم قدم
 مذهب د سالک لہ رواج جدادے جدادے جدا
 ذکر دائم کم خوراک کم کلام دے
 پیر کم منام اعتزال ترک حرام دے
 وصول کپہ فنا چہ حاصل ترے بقادے بقادے بقا
 افسوز چہ ظاہر او باطن مے یکسان وے
 پہ حکم خدائے درسول سم روان وے
 دام د تذویر مے دا نوم د ملادے ملادے ملا
 شیخی ملای لوی افت دے خبر شہ
 اسلام سادہ کار دے لہ رنگہ بھر شہ
 ولی متقی لہ روزگار پنج بینادے بینادے بینا
 د پیر سیدپوری دامن گیر دا غلام دے
 ویلایت دوصلت دے مرشد رام دے
 حوالہ پہ خدائے دا خراب حال خُمارے خُمارے خُما
 لہ ذکر جلالہ درون تل صفادے صفادے صفا

د یار دیار تہ بہ رفتن کلہ وی
 جمال د یار تہ بہ دیدن کلہ وی
 سفر د یار بہ تیاریگی کلہ
 پہ دغہ لار بہ ریویدن کلہ وی
 غنودہ بخت بہ بیداریگی کلہ
 کاروان د عشق بہ پہ رفتن کلہ وی
 آس د ہوس چہ قبضہ شوے نہ دے
 د خیال قدم کنیں نازیدن کلہ وی
 چہ د گل مخ طواف ئے کړے نوی
 طوطی د باغ کنیں چغیدن کلہ وی
 کہ سر حمارے ما بایئلو پہ تا
 د بل پہ مال بہ خریدن کلہ وی
 پہ فضل ستا حہ خریدار یم لتا
 پہ بلہ لار بہ رسیدن کلہ وی
 پریشانی د عاشق زندگی وی
 پریشانے کنیں بہ مردن کلہ وی
 زہرہ چہ زخمی شی پہ خنجر د بنرو
 خود شی ناسور آرامیدن کلہ وی

پرواز د خیال کنس خپل اختیار نه لرم
 د پل په پر به پریدن کله وی
 مخ د دلبر دے دین ایمان د غلام
 به له ایمان نه به دیدن کله وی

***** نعت شریف *****

خو چه محبت د محمد سره زیاتیکي
 دومره به قوت په نیک عمل کنس پیداکيکي
 دین که ورته وائی محمد مظهر دین دے
 غیر د محمد نه دیانت نه پیدا کيکي
 واخله هغه څه چه محمد راوړے تا لره
 منع له منهي شه مسلم پس مسلمانیکي
 رضا و کبریا د مصطفی پورے موقوفه
 غیر له محمد نه پاک مولا نه رضا کيکي
 بدعت د بدعتیانو خسارت د آخرت دے
 زنگ دے آهن خوا چه په آهن کنس پیداکيکي
 ایمان وائی توحید او رسالت ته احمد نبی
 بیا د بدعتیانو په بدعت ولے زیا نیکی
 خدایا د بدعت نه د غلام غلامی خلاصه که
 توفیق د سنت ورکه به توفیق نه خلاصیکي

دیدار د هغه یار خیرالابرار حُما یادِیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادِیگی

پس له موسی پس له عیسی

شوربه وی برپا تل به وی غوغا

جسم محمد نه محمد سره یادِیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادِیگی

منشائے مولا مظهرے اسماء

برزخ کبری ولایت کبری

حقیقت احمدی دے محمد سره یادِیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادِیگی

روئے محمد کوئے محمد

خوئے محمد بوئے محمد

محمود اسم احمد دے محمد سره یادِیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادِیگی

شرافت احمد هدایت احمد

کرامت احمد شفاعت احمد

مطیع به په محشر کښ محمد سره یادِیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادِیگی

ايمان د محمد
 رجحان د محمد
 نور سبحانی د محمد سره يادښت
 څوک چه ملکوت کښ په احمد سره يادښت
 ناسوت د محمد
 جبروت د محمد
 غلام د محمد به محمد سره يادښت
 څوک چه ملکوت کښ په احمد سره يادښت
 لا د نشي لا سره
 ستا د لياقت نشان
 سودا د وي له ماسره
 ستا د فصاحت بيان
 آزاد د پاک مولا به محمد سره يادښت
 څوک چه ملکوت کښ په احمد سره يادښت

حقیقت د محمد چه روح اعظم دے
 د وحدت د مظهره برزخ کبری
 پہ احمد سره نامدار روح اعظم دے
 محمد نوم دے د جسم مصطفی
 ملکوت کنیں پہ احمد سره یادیگی
 پہ ناسوت کنیں محمد خیرالوری
 پہ ادا کنیں محمد هسے اثر کری
 لکه سکر چه پیدا کاندی صہبا
 پیر درود او پیر سلام وایم پہ تا
 پہ عربو کنیں پیدا شاه سلما
 د دیدار شوق ئے خنجرخان م زخمی کہ
 د وصال مرهم بہ چرتہ شی پیدا
 پہ جواب کنیں د الست تہ اول وے
 پہ اعلان د ربوبیت کنیں چه بلی
 جلوہ گر شولے اول پہ عبدیت کنیں
 د هر چا نہ پہ وئیلو د بلی
 پہ غلام باندے د رحم نظر بویہ
 تہ ئے جان د انبیاء برزخ زیبا

***** نعت شریف *****

مظهره ده د اسماء د الله
 همگی واره اسماء د مجتبی
 د تمام امکان وصول صفات د خدائے دی
 امکان خہ یعنی اظلال دے د حسنی
 کہ احمد دے کہ محمود او کہ حامد
 یو مظهر د اسم ذات دے پہ معنی
 د توحید یو مظهره ده نور خہ نہ دی
 هر هغه چه دی له خدایہ ماسوی
 د توحید معنی چه نفی د مادون ده
 یعنی خدائے پہ هر صفت کنس دے یکتا
 هر هغه صفت چه خدائے لره لازم دے
 شرکت نیستہ پہ هغه کنس د هیچا
 پہ واحد قدرت غالب دے پہ کثرت کنس
 د کونین اثر کثرت کنس د فینا

***** وما اتکم الرسول فخذواہ *****

د مصطفیٰ قدم ہر دم حُما پسر د وی

ستاخیر البشر دوی

خیر البشر خیر البشر خیر البشر د وی

ستاخیر البشر دوی

د مصطفیٰ پہ قدم کیده قدم پہ ہر دم

پہ ہر عمل د حضرت سنت رہبر دوی

ستاخیر البشر دوی

خیر البشر خیر البشر خیر البشر د وی

ستاخیر البشر دوی

غارت تاراج دایمان رسم و رواج د جہان

د مسلمان خدایہ سنت باندے گذر دوی

ستاخیر البشر دوی

خیر البشر خیر البشر خیر البشر د وی

ستاخیر البشر دوی

صالح عمل پہ سنت ویئل کول د حضرت

یہ د سنت نہ ہر عمل کنس لوی خطر دوی

ستاخیر البشر دوی

خيرالبشر خيرالبشر خيرالبشر د وى

ستاخيرالبشر دوى

رسم رواج و بدعت د آخرت دے حسرت

خدايه مسلم د دے طوفان نه په گذر دوى

ستاخيرالبشر دوى

خيرالبشر خيرالبشر خيرالبشر د وى

ستاخيرالبشر دوى

ايمان لرے په حضرت ولے کوے ته بدعت

په عقيدت کښ دسنی سنت اکثر دوى

ستاخيرالبشر دوى

خيرالبشر خيرالبشر خيرالبشر د وى

ستاخيرالبشر دوى

د پاک الله اطاعت د مصطفى اطاعت

په غلامی کښ دغلام درد جگرد وى

ستاخيرالبشر دوى

خيرالبشر خيرالبشر خيرالبشر د وى

ستاخيرالبشر دوى

د مصطفى قدم هر دم حُما پسر د وى

ستاخيرالبشر دوى

هغه یار چه یر وفا نوی خائیگی د یارئ سره

هغه کار چه یر نوا نوی تامیگی په خواری سره

اے ساکن دارالهجر اے والی دارالهنر

مخالف چه څوک لتانوی خائیگی دینداری سره

چه قبول که څوک دخدائے فرمان په قدم دمصطفی روان

هر څوک میئن په تا چه وی خائیگی بیداری سره

اے شهی خیرالوری اے شهی بدرالدجی

نظر که ستا په چا نوی زیانیگی خساری سره

اے حامی یوم الحشر اے جامع یوم النشر

که په خلقو ستا لوی شان نوی غرقیگی بیزاری سره

ختم الرسول احمدنبی هادی السبل محمدنبی

شفقت که ستا په چا نوی خلاصیگی کرداری سره

بسم الله الرحمن الرحيم

د توحيد دولت په لاس د مصطفى
 رسيدلے دے هر چاته په دنيا
 چا قبول که مشرف شو په توحيد
 څوک مردود شو عاقبت بشي رسوا
 د توحيد مظهر رسول دے مجتبی
 د کثرت ماده نبی خیرالوری
 د حضرت په سنت بویه هر عمل هم
 مخالف به له سنت نه وی اغوا
 اسوه د محمد رسول الله هم
 عبادت دے عنایت دے له مولی
 د غلام آرزو توحيد دے شب و روز
 په هر کار کښ اطاعت د مصطفى

بسم الله الرحمن الرحيم

کہ تسبیح دے کہ تہلیل دے کہ ثنا
 یو اللہ لہ دے لازمہ پہ ہر چا
 چہ مالک ددواپو کونو یو اللہ دے
 ہم رازق دے ہم خالق دے دھرچا
 شریک نہ لری پہ ذات کنیں پہ صفت کنیں
 پہ واحد صفت کافی دے ذات یکتا
 دہ لہ پیر کرم نہ پیر عالم پیدا کہ
 لہ عدم نہ شتہ کوؤنکے د ہر چا
 دا حُما حُمائی نہ وہ ذات موجود وو
 عاقبت حُمونگ فنا د دہ بقا
 فنائی حُمونگ خائستہ کہ پہ توحید
 د غلام زاری منظورہ کہ مولا

غمجن پہ غم د خپل آشنا یمہ زہ
 لکہ مجنون سر پہ صحرا یمہ زہ
 بے یارہ یار سرہ یاری دہ حُما
 کمال د وصل کنش جدا یمہ زہ
 لہ ماورا و تل فنا غواہمہ
 باقی باللہ غوندے بقا یمہ زہ
 زہرے حُما خیال مے لقا سرہ دے
 لہ خپلہ خیالہ بے نوا یمہ زہ
 عجب دستور د زمانے دے مستور
 لہ حُمائے نہ بے حُما یمہ زہ
 پہ عرش او فرش مشرق مغرب کنش نشہ
 پہ زہرہ غمجن کنش دلربا یمہ زہ
 پہ اور د عشق داغلے زہرہ دے د چا
 سوے سستی پہ غم لقا یمہ زہ
 علی گوہر لیونے نہ وو خلقہ
 لیونے کپڑے خپل آشنا یمہ زہ
 پہ رنگ د فیض رنگین زہرہ دے د چا
 پیرہ قربان گہرنگ ملا یمہ زہ

د اور سکروٽے دی حُما نظمونہ
 لاس پہ لگ تود کہ خوش نوا یمہ زہ
 پہ داغ د فیض داغلے زہرہ دے د چا
 وایہ رنبتیا گرنک ملا یمہ زہ
 پہ تیغ د لا الہ مے حُان کہ حلال
 سپارلے روح پہ الا اللہ یمہ زہ
 شگفتہ وائی چہ بیا وایہ غزل
 پہ دے سبب غزل سرا یمہ زہ

***** نعت شریف *****

لہ پیرہ عمرہ پہ سودا یمہ زہ
 ستا د دیدار پہ تمنا یمہ زہ
 د کشمیری سید پوری پیر پہ دعا
 باریک بینے سرہ بینا یمہ زہ
 د بالا کوٲ نہ د سری پہ لارے
 پیادہ پا سفر پہ پا یمہ زہ
 ہم د گڑھی د گلوٲی پہ لارے
 شپہ پہ سری کنس پہ صحرا یمہ زہ

پہ انتظار کبھی د سید پور یم روان
 د شمس الدین فقیر گدا یم زہ
 یو حُلہ بیا پہ جلوہ راشہ راشہ
 د زہہ آرام پہ سرہ وا یم زہ
 یارہ تیار شہ تہ سیدپور لہ پارہ
 سفر کونکے بہ صبا یم زہ
 د زہہ پیوند حُما پیوند دے لہ تا
 گر چہ ظاہر لہ تا جدا یم زہ
 مظفرآباد کوتہری پہ لارے روان
 سفر ناسوزہ پہ غوغا یم زہ
 د فیضان دے کہ باران ورگی
 حیرت زدہ پہ دے عطا یم زہ
 پرواز د روح دے کہ مرغان انوری
 دہ غالب حال پہ تماشہ یم زہ
 جشن تقدیس دے د توحید پہ نغمہ
 د سیدپوری محل نوا یم زہ
 پہ علالت سرہ علیل غلامہ
 پہ ابتلاۂ کبھی مبتلا یم زہ

***** آخری الوداع *****

وقت د رخصت دے روانیگہ حاجی
 غیگہ لہ پنجرے نہ قربانیگہ حاجی
 روحی بوسہ کرہ پہ قدم د حبیب
 د زہرہ پہ وینو گریانیکہ حاجی
 کلہ بہ بیا شی پہ لاس دا وقتونہ
 لوی غنیمت دے میلانیگہ حاجی
 مدنی فیض داخلہ لہ خانہ سرہ
 پہ احترام راروانیگہ حاجی
 ذرہ فتور پہ خپل حضور مہ لہ
 د پاک اللہ پہ آمانیگہ حاجی
 مغرورہ نہ شے پہ سفر د حجاز
 لہ صمدیت نہ لرزانیگہ حاجی
 مدنی فیض روح د غلام وپریدے
 لہ جذبیاتو ئے زاریگہ حاجی

پہ جدائی چہ جدا کیگی یاران د دنیا
 روز محشر بہ ملاویگی دوستان د دنیا
 د جدائی خبرے راغلے تدبیر بہ خہ ویئ
 خود پہ تقدیر بہ رضاکیگی خویشان د دنیا
 کار د ژوندون دے چہ زبون دے طاقت نہ لری
 پہ ناچاری بہ رخصتیگی یاران د دنیا
 نن عربی سلمان روان دے ریاض تہ درومی
 سفر د ناز دے روانیگی یاران د دنیا
 غلام دے خپلہ غلامی کړی صابر پہ قسمت
 زځ د دریاب دے روستو کیگی طوفان د دنیا
 سید پوری پیر روشن ضمیر یادیگی حُما
 بیمار بہ خرنګ ملاویگی ارمان د دنیا

***** د ژوند آخری بعثونه *****

طبعی دیدار د شوق بیدار سره وی
 ذوقی دیدار د ذوق بیدار سره وی
 د اطمینان معنی حضور دے دوام
 دوام حضور د زړه بیدار سره وی
 آرام قرار و سکون له ذاته سره
 فکر کثیر ذکر اذکار سره وی
 زړه چه گلگون شی په گلشن د ذکر
 انس الفت شغل د یار سره وی
 چه منور شی قلب په نور د ذکر
 تعلق د غیر په انحصار سره وی
 په انبساط کنش آزادی وی عطا
 ناز د مطلوب نیاز طلبدار سره وی
 چه ایراده بند شی په بند د ذکر
 مشغله کله بل روزگار سره وی
 د سید پوری عارف شاگرد دے غلام
 د بیماری عذر بیمار سره وی
 د تبطل په زنجیر زړه که بندی
 صبر لازم دے کاروبار سره وی

***** متفرقات *****

***** لا *****

دا نافی حرف د لا	یو عصا ده د موسی
په ادا کښی څه بدل	ترینه جوړ شی اژدها
حوادث د نفس شیطان	له ضمیره شی فنا
خطر د نفس شیطان	ساحران دی د موسی
علاقه امکانی واپه	دی له سحره مهیا
له دے لا نه بشی لا	کائنات یعنی فنا
د توحید نور بشی پاتړ	حقیقت سره بقا

***** ال *****

مجازی الا هیات	لکه لات شه یا منات
منقدم شی پس دلا نه	امکانی اوډا نیات
معبود نشی په مخلوق کښی	یو لا ئق د عبادات
یو معبود لره کیدے شی	له هر قسمه اطاعات

یار چه حُما یار شی د اغیار به کوروکر نشی
 خیر که څه خفه یمه خفه چرے دلبر نشی
 اهادیا هدایت عشق تمامه تام کن
 سور چه په باطن کښی د توحید گرم شرر نشی

دوه بيتونه

نشته چريدونكى د هجر رسول
شوه په چغو سر لکه اهل عقول
ستا ومه تکیا لما نه لاپړه ته
ولې د ممبر په سرو لاپړه ته

دوه بيتونه

گل شو دصحرا گلونه رنگ په رنگ
شاخ اوگل بلبل دره واپړه څنگ په څنگ
شاخ مقام د عشق د گل لکه معشوق د
عاشق او بلبل آواز ئې شوق د

يو بيت

يار حُما سنگار حُما بازار حُما روئې بار حُما
بت حُما صورت حُما تار حُما زینار حُما

دا ذکر مخفی کمال د روح د
دا ذکر جلال جمال د روح د
روح چه شی مفروحه ملاحیت سره
د له عشق سیر کړی معراجت سره

نن چہ پہ کوم قیمت موندے شی بیا بہ گران وی لدے
 چہ لس پہ یو باندے موندے شی بیا بہ گران وی لدے

یو بیت

خدایہ خہ شوہ سادگی د سادہ گانو
 چرتہ لارہ بھادری د بھادرانو

اختر

پہ ہفہ اولس بہ نن اختر وی
 چہ نظر ئے پہ توحیددرب اکثر وی
 لہ توحیدہ بل عشرت پہ جہان نشتر
 موحد لہ توحید شہد و شکر وی

دا بمبار خبر د چا دے نہ پوہیگم
 غم پہ ما دے کہ پہ تا دے نہ پوہیگم
 تعلق اسلامی بہ تل تر تل وی
 کہ دنیا دے کہ عقبا دے نہ پوہیگم
 د عرفان یاران پہ گور شو احمد جانہ
 اس خندیگی کہ ژریگی نہ پوہیگم

مدام لتا سره حُما د زړه سودا به نشی

عشق لیلی به نه شی

مدام له تا سره وی

ستا له رضا سره وی

رضا قضا سره وی

فنا بقا سره وی

دغم ما بنام دے خوشحالی سره صبا به نشی

عشق لیلی به نه شی

***** تمت بالخير *****

***** ختم شد *****
